

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_208013

UNIVERSAL
LIBRARY

கழக வெளியீடு - உகடு

ஓம்

த ண் டி ய ர ி ய ர்

இயற்றிய

த ண் டி ய ஸ் ந் க ர ம்

கப்பிரமணிய தேசிகர் உரையுடன்

தமிழ்ப் பண்டிதர்

திரு. கொ. இராமலிங்கத்தம்பிரா னவர்களால்
பார்வையிடப் பெற்று,
குறிப்புரை எழுதிச் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளது.

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம், விமீடெட்
திருநெல்வேலி & சென்னை.

சுருவசித்து - புரட்டாசி

First Edition : Feb. 1938

Second Edition : Feb. 1943.

[All Rights Reserved]

PUBLISHED BY
THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS
PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LTD.,
TIRUNELVELI & MADRAS.

October 1947.

Q. H. Ms. 95 B.—500 Copies.

முன் னு னை

மொழியின் அழகை விளக்குவது அணி யிலக்கணம். இதில் பயில்வது, நம்மைத் திறனுறப் பேசவும், எழுதவும் ஊக்குவதோடு, பொருள், நடை இவற்றின் துட்பத்தை யுணரவும், சிறந்த நூலியற்றவும் உதவுகின்றது. எனவே, இவ்விலக்கணப் பயிற்சி இன்றியமையாததென்பது வெள்ளிடை ; மேலும், அணியிலக்கணம், எழுத்து முதலிய இலக்கணங்கள் போலல்லாது பல மொழிகளுக்கும் பொதுவாயிருத்தலானும் என்க.

தண்டியலங்கார மென்ற இத் தமிழ்தூல் ஐவகை யிலக்கணங்களுள் அணியிலக்கணத்தைத் தனியே யுணர்த்துவது. இது காவிய தரிசனமென்னும் வடநூலின் பெயர்ப்பு ; அணியியலென்னும் மறுபெயரையு முடையது.

இந் தூல், பொதுவியல், பொருளணியியல், சொல்லணியியல் என மூன்று இயலாகப் பகுக்கப்பட்டு ௧௨௫ குத்திரங்களை யுடையது. இதற்கும் இதன் முதனூலுக்கும் ஒரோவழி சிறிது வேறுபாடு காணப்படுகின்றது. இவ் வேற்றுமை, வழிநூலிலக்கணம் பற்றியது போலும்.

இந் நூலாசிரியரின் வரலாறு துணிவாகத் தெரியவில்லை. இவர், தண்டி யென்னும் பெயருடையவர் என ஒரு சாராரும், “வடதிசை யிருந்து... ..தண்டி யென்பவனே” என்ற சிறப்புப் பாயிரச் செய்யுளின் துணையால், இவர் சோழ நாட்டவர், கம்பர் மகனார் அம்பிகாபதியின் குமாரர்-தண்டி யென்னும் பெயரினர் என்று மற்றொரு சாராரும் கூறுவர். தண்டி என்பது இவர் இயற்பெயரோ அல்லது வடநாட்டித தண்டியாரின் நூலைப் பெயர்த்த காரணத்தால் அடைந்த புகழ்ப்பெயரோ எனத் துணிவதற் கில்லை. இவர் வரலாறு எவ்வாறாயினும் ஆகுக. இந்நூல் மிகச் சிறந்ததென்பதையும், இந் நூலார் வடமொழி, தென்மொழிகளில் மிக வல்லுநரென்பதையும், இவர் தமிழ்க் கவித திறமுடையார் என்பதையும் மறுப்பா ரில்லை.

இந் தூலுக்கு நல்லுரை எழுதி நாட்டிய நாவலர் இன்றோ
 ரென்பதும், அவா தம் வரலாறும் அறிய இயலவில்லை. இந்
 தூலின் பழைய பிரதியில் “சுப்பிரமணிய தேசிகராற் செய்யப்
 பட்ட உரை” என்று மாத்திரம் காணப்படுகின்றது, அதன்
 உண்மை யாதும் புலப்பட்டிலது. இவவுரை, சூத்திரப் பொருளை
 நன்கு விளக்கி, அச சூத்திரங்களிற் காணப்படும் அணி வேறு
 பாடுகளின் இலக்கணத்தை எடுத்துக் காட்டி உதாரணச் செய்யுள்
 களின் பொருளையும் விளக்கிச் சில விடங்களில் மறுபடி விளக்க
 மும் கூறுதலுடன் முதலூற் கருத்தையும் தழுவியுள்ளதனால்
 மிகச் சிறப்புடையது

இந் தூலின் உதாரணச் செய்யுள்களிற் பல வடதூல்
 பெயர்ப்பாயும், சில அவற்றோடு ஒத்த கருத்துடையனவாயும்,
 சில ஒவ்வாதனவாயும் அமைந்தவை. உதாரணச் செய்யுளுக்கும்,
 அணியின் இலக்கணத்தாக்கும் உள்ள பொருத்தத்தை நன்கு
 விளக்க, முற்றும் எடுத்தாக காட்டாமை இவவுரைக்கு ஒரு குறை
 யென்பர் சிலர். அப் பொருத்தம், உணர்வுடையோரால் எளி
 தில் அறியக்கூடும் என்னும் எண்ணத்தால் அதனை உரை
 யாசிரியா காட்டாது விட்டனர் போலும்.

இத் தண்டியலங்காரத்தையும், இதன் உரையையும் இயன்ற
 வளவு திருத்தமாகப் பதிப்பித்து வெளியிடக் கருதிய எங்கள்
 கருத்திற் கிணங்கித் திருவாளர் கோ. இராமலிங்கத் தம்பிரா
 னவர்கள் தண்டியலங்கார உரை தூல்கள் சிலவற்றின் துணை
 கொண்டும், தம் ஆசிரியர்பால் தெளிந்து குறித்து வைத்திருந்த
 விளக்கங்களின் துணைகொண்டும், இரு முறையும் ஒப்புநோக்கிச்
 சில நயங்களும், பாட பேதங்களும், கருத்துக்களும் விளங்கக்
 குறிப்புரை எழுதியுதவினார்கள். இவர்கட்கும், இந்நூலை அச
 சிமம்போது பிழைத்திருத்தம் பார்த்துதலிய கழக வெளியீட்டு
 உட்கழக உறுப்பினரும், பாளையங்கோட்டை ஆர்ச் சவேரியர்
 கல்லூரித் தலைமைத் தமிழ் விரிவுரையாளருமாகிய வித்துவான்
 திருவாளர் பு. சி. புண்ணைவனநாத முதலியா ரவர்களுக்கும்
 எங்கள் நன்றி உரியதாகும்.

சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

உ

பொருளடக்கம்

க. பொதுவியல்

பக்கம்

தற்சிறப்புப்பாயிரம்

க

க. செய்யுள் வகை (4)

உ

(க) முத்தகக் செய்யுள்

உ

(உ) குளகச் செய்யுள்

நு

(நு) தொகைநிலைச் செய்யுள்

ச

(ச) தொடரநிலைச் செய்யுள் (2-வகை)

இ

(1) பொருட்டொடரநிலைச் செய்யுளின் பகுப்பு
(இரண்டு)

சு

(i) பொருளகாப்பியம்

எ

பொருளகாப்பிய விலக்கணத்திற்கு ஓர்
புறனடை

க0

(ii) காப்பியம்

க0

காப்பியங்கட்கோர் இலக்கணம்

க0

(2) சொற்றொடர்நிலைச் செய்யுள்

கக

உ. செய்யுள் நெறி (2)

கக

(க) வைதருப்பநெறி (படிது)

கக

(உ) கௌடநெறி

கஉ

(1) செறிவு

கந

(2) தெளிவு

கச

(3) சமநிலை

கஇ

(4) இன்பம்

கஎ

(5) ஒழுக்கிசை

கக

(6) உதாரம்

உ0

(7) உய்த்தலில் பொருண்மை

உஉ

(8) காந்தம்

உஉ

பக்கம்

(9) வலி
(10) சமாதி
இவ்வியலுக்குப் புறனடை

உச

உசு

உஅ

உ. பொருளணியியல்

காப்பு

உக

பொருளணிகள் (முப்பத்தைந்து)

உசு

க. தன்மையணி (4)

நக

(க) பொருட்டன்மை

நஉ

(உ) குணத்தன்மை

நந

(ந) சாதித்தன்மை

நச

(ச) தொழிற்றன்மை

நசு

உ. உவமையணி (3)

நரு

(1) பண்புவமை

நசு

(2) தொழிலுவமை

நசு

(3) பயனுவமை

நசு

(க) ஒரு பொருளோ டொரு பொருள்

நஎ

(உ) ஒரு பொருளோடு பல பொருள்

நஎ

(ந) பல பொருளோடு பல பொருள்

நஎ

(ச) பல பொருளோ டொரு பொருள்

நஎ

(இ) பண்பியென்பன

நஅ

(ஈ) பண்பென்பன

நஅ

(எ) தொழிலென்பன

நஅ

(அ) பயனென்பன

நஅ

ஐ. உவம வகை :

நக

(க) விரி யுவமை

நக

(உ) தொகை யுவமை

சு0

(ந) இதரவிதர வுவமை

சு0

(ச) சமூச்சய வுவமை

சக

(இ) உண்மை யுவமை

சஉ

(ஈ) மறுபொருளுவமை

சஉ

(எ) புகழுவமை

சந

பொருளடக்கம்

எ

பக்கம்

(அ) நிந்தை யுவமை	சக
(ஆ) நியம யுவமை	சக
(க0) அநியம யுவமை	சச
(கக) ஐய யுவமை	சச
(கஉ) தெரிதருதேற்ற யுவமை	சடு
(கங்) இன்சொலுவமை	சடு
(கச) விபரீத யுவமை	சடு
(கடு) இயம்புதல் வேட்கை யுவமை	சக
(கசு) பல பொருளுவமை	சக
(கஎ) விகார யுவமை	சஎ
(கஅ) மோக யுவமை	சஎ
(கஃ) அபூத யுவமை	சஅ
(உ0) பலவயிற்போலி யுவமை	சக
(உக) ஒருவயிற்போலி யுவமை	சக
(உஉ) கூடா யுவமை	சக
(உங்) பொதுநீங்கு யுவமை	இ0
(உச) மாலை யுவமை (2)	இ0

சை உவமையணி பிற அலங்காரங்களோடு கூடி
வருமாறு உணர்த்தல்

இக

(க) அற்புத யுவமை	இக
(உ) சிலேடை யுவமை	இக

(1) செம்மொழிச சிலேடை யுவமை	இக
(2) பிரிமொழிச சிலேடை யுவமை	இஉ

(ங்) அதிசய யுவமை	இங்
(ச) விரோத யுவமை	இச
(ஞ) ஒப்புமைக் கூட்ட யுவமை	இச
(சு) தற்குறிப்பேற்ற யுவமை	இஇ
(எ) விலக்குவமை	இஇ
(அ) ஏது உவமை	இச

சை உவமையணிகீது எய்தியதோர் வேறுபாடு
உணர்த்தல்

இவ

குடை நிற்கும் உவமைச் சொற்கள் (ங்ரு)	இக
-------------------------------------	----

பக்கம்

ந. உருவகவணி (15)

ருக

(க) தொகை யுருவகம்	௬௦
(உ) விரி யுருவகம்	௬௧
(ங) தொகைவிரி யுருவகம்	௬௧
(ச) இயைபுருவகம்	௬௨
(ஞ) இயைபிலுருவகம்	௬௨
(சு) வியநிலை யுருவகம்	௬௩
(எ) சிறப்புருவகம்	௬௩
(அ) விருபக யுருவகம்	௬௪
(கூ) சமாதான யுருவகம்	௬௫
(கி) உருவக யுருவகம்	௬௫
(கக) ஏகாங்க யுருவகம்	௬௬
(கஉ) அநேகாங்க யுருவகம்	௬௬
(கங) முற்றுருவகம்	௬௭
(கச) அவயவ யுருவகம்	௬௭
(கரு) அவயவி யுருவகம்	௬௭

ஷ உருவக அலங்காரம் பிற அலங்காரங்களோடுங் கூடி

வருமாறு உணர்த்தல்

௬அ

(க) உவமை யுருவகம்	௬அ
(உ) ஏது யுருவகம்	௬க
(ங) வேற்றுமை யுருவகம்	௬க
(ச) விலக்குருவகம்	௭௦
(ஞ) அவநுதி யுருவகம்	௭௦
(சு) சிலேடை யுருவகம்	௭௧

ஷ உருவகம் உவமை யென்னும் இரண்டு திறத்து அலங்

காரங்களுக்கும் புறநடை உணர்த்தல்

௭௨

(க) ஏது யுருவகம்	௭௨
(உ) இயைபுருவகம்	௭௩
(ங) விலக்குருவகம்	௭௩
(ச) சிறப்புருவகம்	௭௪
(ஞ) அற்புத யுருவகம்	௭௪

பக்கம்

உவமை வருமாறு : (6)

எடு

(க) தெரிதரு தேற்ற வுவமை

எடு

(உ) பலவயிற போலி யுவமை

எசு

(ங) பண்புவமை

எசு

(ச) ஒப்புமை யுவமை

எஎ

(இ) சந்தான வுவமை

எஎ

(ஈ) விலக்குவமை

எகூ

ச. தீவகவணி (12)

(க) முதனிலைக் குணத்தீவகம்

அ10

(உ) முதனிலைத் தொழிற்றீவகம்

அக

(ங) முதனிலைச் சாதித்தீவகம்

அக

(ச) முதனிலைப் பொருட்டீவகம்

அஉ

(இ) இடைநிலைக் குணத்தீவகம்

அங

(ஈ) இடைநிலைத் தொழிற்றீவகம்

அங

(எ) இடைநிலைச் சாதித்தீவகம்

அச

(அ) இடைநிலைப் பொருட்டீவகம்

அச

(கூ) கடைநிலைக் குணத்தீவகம். இதற்கு உதாரணம்
அனுபந்தத்திற் காண்க.

(க10) கடைநிலைத் தொழிற்றீவகம்

அரு

(கக) கடைநிலைச் சாதித்தீவகம். இதற்கு உதாரணமும்
உரையும் கிடைக்கவில்லை.

(கஉ) கடைநிலைப் பொருட்டீவகம்

அசு

சை தீவகாலங்காரம் பிற அலங்காரங்களுளோடு கூடி

வருமாறு உணர்த்தல்

அஎ

(க) மாலா தீவகம்

அஎ

(உ) விருத்த தீவகம்

அஎ

(ங) ஒருபொருட்டீவகம்

அஅ

(ச) சிலேடா தீவகம்

அஅ

சை தீவக அலங்காரம் பிற வகையால் வருவன

உணர்த்தல்

அகூ

(க) உவமா தீவகம்

அகூ

(உ) உருவக தீவகம்

அகூ

பக்கம்

டு. பின்வருநிலையணி (2)

கூடு

(க) சொற்பின்வருநிலை

கூடு

(உ) பொருட்பின்வருநிலை

கூக

ஷை பின்வருநிலையணி பிற அலங்காரங்களோடு கூடி
வருமாறு உணர்த்தல்

கூக

(க) உவமைப் பொருட்பின் வருநிலை

கூஉ

சூ. முன்னவிலக்கணி (3)

கூஉ

(க) இறந்தவினை விலக்கு

கூரு

(உ) எதிர்வினை விலக்கு

கூரு

(ஈ) நிகழ்வினை விலக்கு

கூசு

ஷை விலக்கணிக்துச் சில வேறுபாடு உணர்த்தல்

கூசு

(க) பொருள் விலக்கு

கூசு

(உ) குண விலக்கு

கூடு

(ஈ) காரண விலக்கு

கூடு

(ச) காரிய விலக்கு

கூடு

ஷை விலக்கு என்னும் அலங்காரத்தை விரித்து
உணர்த்தல்

கூகூ

(க) வன்சொல் விலக்கு

கூகூ

(உ) வாழ்த்து விலக்கு

கூஎ

(ஈ) தலைமை விலக்கு

கூஎ

(ச) இகழ்ச்சி விலக்கு

கூஅ

(ஐ) துணைசெயல் விலக்கு

கூஅ

(கூ) முயற்சி விலக்கு

கூகூ

(எ) பரவச விலக்கு

கூகூ

(அ) உபாய விலக்கு

கூஓ

(கூ) கையறல் விலக்கு

கூஓ

(கஓ) உடன்படல் விலக்கு

கூஓ

(கக) வெகுளி விலக்கு

கூஓ

(கஉ) இரங்கல் விலக்கு

கூஓ

(கஈ) ஐய விலக்கு

கூஓ

ஷை விலக்கு என்னும் அலங்காரம் பிற அலங்காரங்க
ளோடு கூடிவருமாறு உணர்த்தல்

கூஓ

(க) வேற்றுப் பொருள்வைப்பு விலக்கு

கூஓ

பொருளடக்கம்

கக

பக்கம்

	(உ) சிலேடை விலக்கு	க௦௩
	(௩) ஏது விலக்கு	க௦௩
எ.	வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி (8)	க௦௪
	(க) முழுவதுஞ் சேறல்	க௦௫
	(உ) ஒருவழிச் சேறல்	க௦௫
	(௩) முரணித் தோன்றல்	க௦௫
	(ச) சிலேடையின் முடித்தல்	க௦௬
	(இ) கூடா வியற்கை	க௦௬
	(ஈ) கூடுமியற்கை	க௦௭
	(எ) இருமை யியற்கை	க௦௭
	(அ) வீரீதம்	க௦௮
அ	வேற்றுமையணி (5)	க௦௮
	(க) ஒருபொருள் வேற்றுமைச் சமம்	க௦௯
	(உ) இருபொருள் வேற்றுமைச் சமம்	க௦௯
	(௩) உயர்ச்சி வேற்றுமை	க௧௦
	(ச) இருபொருள் வேற்றுமைச் சமம்	க௧௧
	(இ) உயர்ச்சி வேற்றுமை	க௧௧
ஐ	வேற்றுமை அலங்காரத்தை விரித்து உணர்த்தல்	க௧௨
	(க) குணவேற்றுமை	க௧௨
	(உ) பொருள் வேற்றுமை	க௧௨
	(௩) சாதி வேற்றுமை	க௧௩
	(ச) தொழில் வேற்றுமை	க௧௩
ஓ	அலங்காரம் பிற அலங்காரங்களோடு கூடி வருவன உணர்த்தல்	க௧௪
	(க) விலக்கியல் வேற்றுமை	க௧௪
	(உ) சிலேடை வேற்றுமை	க௧௪
சு.	விபாவனையணி (2)	க௧௫
	(க) அயற்காரண விபாவனை	க௧௫
	(உ) இயல்பு விபாவனை	க௧௬
	விபாவனையைப் பின்னும் விளக்கல் :	
	(க) வினையெதிர் மறுத்துப் பொருள் புலப்படுத்துவது	க௧௭

பக்கம்

(உ) பொதுவகையாற காரணம் விலக்கிக் காரியம்
புலப்படுத்துவது

கக௭

க௦. ஓட்டணி (4)

கக௯

(க) அடையும் பொருளும் அயல்பட மொழிதல்

கக௯

(உ) அடை பொதுவாககிப் பொருள் வேறுபட
மொழிதல்

கஉ௦

(ங) அடை விரலிப் பொருள் வேறுபட மொழிதல்

கஉ௦

(ச) அடையை விபரீதப்படுத்துப் பொருள் வேறுபட
மொழிதல்

கஉ௧

கக அதிசயவணி (6)

கஉ௧

(க) பொருள் அதிசயம்

கஉ௨

(உ) குண அதிசயம்

கஉ௨

(ங) தொழிலதிசயம்

கஉ௩

(ச) ஐய வதிசயம்

கஉ௩

(ரு) துணிவதிசயம்

கஉ௪

(சு) திரிபதிசயம்

கஉ௪

கஉ தற்குறிப்பேற்றவணி (2)

கஉ௪

(க) பெயர்பொருள் தற்குறிப்பேற்றம்

கஉ௫

(உ) பெயராதபொருள் தற்குறிப்பேற்றம்

கஉ௫

ஷ அலங்காரத்திந்த உரியதோர் இலக்கணம்
உணர்ந்தல்

கஉ௬

கங. ஏதுவணி (3)

கஉ௬

(1) காரகவேது (4)

கஉ௭

(க) கருத்தாக் காரகவேது

கஉ௭

(உ) பொருட் காரகவேது

கஉ௭

(ங) கரும காரகவேது

கஉ௮

(ச) கருவிக் காரகவேது

கஉ௯

(2) ஞாபக வேது

கஉ௯

(க) அபாவம் (5)

கங௦

அபாவத்தை விரித்துணர்த்தல்

ஷ

கங௦

(க) என்றும்பாவம்

கங௦

பொருளடக்கம்

கந

பக்கம்

(உ) இன்மையதபாவம்

கநக

(நட) ஒன்றினொன்றபாவம்

கநக

(சு) உள்ளதனபாவம்

கநஉ

(இ) அழிவுபாட்டபாவம்

கநஉ

ஷை ஏது அலங்காரத்தினையே பிறிதொரு வகையால்
வகுத்துணர்த்தல்

கநஉ

(க) ஆரகாரியம்

கநநட

(உ) ஒருவகுடன் ரோற்றம்

கநநட

(நட) காரண முநதுறாஉவ காரியநிலை

கநச

(சு) யுத்தம்

கநச

(இ) அயுத்தம்

கநஇ

கசு. நுடபவணி (2)

கநசு

(க) குறிப்பு

கநசு

(உ) தொழில்

கநசு

கந. இலேசவணி

கந எ

ஷை அணியின்பாற் படுத்துப் பிறர் வேண்டுவன சில
அலங்காரம் உணர்த்தல்

கநஅ

(க) புகழ்வதுபோலப் பழித்தல்

கநஅ

(உ) பழிப்பதுபோலப் புகழ்தல்

கநக

கசு. நிரனிறையணி (2)

கநசு

(க) நிரலே நிறுத்தி நேரே பொருள் கொள்வது

கநக

(உ) நிரலே நிறுத்தி மொழிமாற்றிப் பொருள் கொள்
வது

கசு௦

கஎ. ஆவமொழியணி

கசுக

கஅ. சுவையணி

கசுக

ஷை அலங்காரத்தை விரித்துணர்த்தல் (உட்பிரிவு 9)

கசஉ

(க) வீரம்

கசஉ

(உ) அசசம்

கசஉ

(நட) இழிப்பு

கசநட

(சு) வியப்பு

கசச

(இ) காமம்

கசச

பக்கம்

(ஈ) அவலம்	கசடு
(எ) உருத்திரம்	கசடு
(அ) நகை	கசசு
(ஐ) சாந்தம்	கசஎ
கசு. தன்மேம்பாட்டுரையணி	கசஎ
உஃ. பரியாயவணி	கசஅ
உக. சமாகிதவணி	கசசு
உஉ. உதாத்தவணி (2)	கடு0
(க) வியக்கத்தக்க செல்வத்து உயர்ச்சியை மிகுத்துச் சொல்லுதல் (செல்வ மிகுதி)	கடு0
(உ) மேம்பட்ட உள்ளத்து உயர்ச்சியை மிகுத்துச் சொல்லுதல் (உள்ள மிகுதி)	கடு0
உஃ. அவநுதியணி (3)	கடுக
(க) சிறப்பவறுதி	கடுக
(உ) பொருளவறுதி	கடுஉ
(ஈ) குணவறுதி	கடுஉ
மேற்படி அலங்காரம் பிற அலங்காரங்களோடு கூடி வருதலை யுணர்த்தல்	கடுந
மேற்படி அணி	
(க) வெற்றொழிப்பு	
(உ) காரணவொழிப்பு	
(ஈ) வேறுபாட்டொழிப்பு	
(அ) மயக்கவொழிப்பு	
(இ) வல்லோரொழிப்பு	
(ஐ) வஞ்சவொழிப்பு	
எனப் பலவாறு விகற்பமாகக் கூறவுட்படம் எனல்	கடுந
உச. சிலேடையணி	கடுந
மேற்படி அணியின் ஒருவித பகுப்பு	கடுச
(ச) செம்மொழிச் சிலேடை	கடுச
(உ) பிரிமொழிச் சிலேடை	கடுச

பக்கம்

மேற்படி அணியை விரித்து உணர்த்தல்	கருடு
(க) ஒருவினைச் சிலைடை	கருசு
(உ) பலவினைச் சிலைடை	கருஎ
(ங) மூரண்வினைச் சிலைடை	கருஎ
(ச) நியமச் சிலைடை	கருஅ
(ரு) நியமவிலக்குச் சிலைடை	கருக
(சு) விரோதச் சிலைடை	கருக
(எ) அவிரோதச் சிலைடை	கசு 0
உரு. விசேடவணி	கசு க
மேற்படி அணியின் உட்பிரிவு :	கசு க
(க) குணக்குறை விசேடம்	கசு க
(உ) தொழிற்குறை விசேடம்	கசுஉ
(ங) சாதிக்குறை விசேடம்	கசுஉ
(ச) பொருட்குறை விசேடம்	கசுங
(ரு) உறுப்புக்குறை விசேடம்	கசுச
உசு ஒப்புமைக்கூட்டவணி	கசுச
மேற்படி அலங்காரத்தை விரித்துணர்த்தல்	கசுச
(க) புகழொப்புமைக் கூட்டம்	கசுரு
(உ) பழிப்பொப்புமைக் கூட்டம்	கசுரு
உஎ. விரோதவணி	கசுசு
(க) ஷ அணியில் மாறுபட்ட சொல்லால் மாறுபாட்டுத் தன்மை தோன்ற உரைத்தல் (சொல் விரோதம்)	கசுசு
(உ) மாறுபட்ட பொருளால் மாறுபாட்டுத் தன்மை தோன்ற உரைத்தல் (பொருள் விரோதம்)	கசுசு
மேற்படி அலங்காரம் பிற அலங்காரங்களோடு கூடி வருதலை யுணர்த்தல்	கசுஎ
உஅ. மாறுபடு புகழ் நிலையணி	கசுஅ
உசு. புகழாப்புகழ்ச்சியணி	கஎ 0
ங0. நிதரிசனவணி	கஎ க
(க) மேற்படி அணியில் புகழ்மை	கஎஉ
(உ) தீமை	கஎஉ

நக.	புணாநிலையணி (2)	பக்கம்
(க)	வினைப் புணர்நிலை	களந
(உ)	பண்புப் புணாநிலை	களந
நஉ.	பரிவருத்தனையணி	களச
நங.	வாழ்த்தணி	களச'
நச.	சங்கீரணவணி	களடு
	உவமை யுருவங்கட்குப் புறனடை	களசு
(க)	இடத்துக்கேற்ற உவமை	களஅ
(உ)	காலத்துக்கேற்ற உவமை	களஅ
(ங)	பொருளுக்கேற்ற உவமை	களஅ
(ச)	பண்பிற்கேற்ற உவமை	களக
(டு)	சாதிக்கேற்ற உவமை	களக
(சு)	மரபிற்கேற்ற உவமை	களௌ
நடு.	பாவிசுவணி	களக

ங. சொல்லணியியல்

க.	மடக்கு இலக்கணம்	களந
	மேற்படி மடக்கின் விவரங்கள்	களச
	அடி முதன் மடக்கு	களடு
(க)	முதலடி முதன்மடக்கு	களடு
(உ)	இரண்டாமடி முதன்மடக்கு	களசு
(ங)	மூன்றாமடி முதன்மடக்கு	களசு
(ச)	ஈற்றடி முதன்மடக்கு	களஎ
(டு)	முதலடியும் இரண்டாமடியு முதன்மடக்கு	களஎ
(சு)	முதலடியு மூன்றாமடியு முதன்மடக்கு	களஅ
(எ)	முதலடியு மீற்றடியு முதன்மடக்கு	களஅ
(அ)	மூன்றாமடியு நான்காமடியு முதன்மடக்கு	களக
(க)	இரண்டாமடியு மூன்றாமடியு முதன்மடக்கு	களக
(கௌ)	இரண்டாமடியு மீற்றடியு முதன் மடக்கு	களௌ
24 (கக)	ஈற்றடி யொழித்து ஏனை மூன்றடியு முதன்மடக்கு	களௌ

பக்கம்

(க2) முதலயலடி யொழித்து ஏனை மூன்றடியு முதன் மடக்கு	௧௯௧
(க3) மற்றயலடி யொழித்து ஏனை மூன்றடியு முதன் மடக்கு	௧௯௧
(க4) முதலடி யொழித்து ஏனை மூன்றடியு முதன் மடக்கு	௧௯௨
(க5) மற்று மடக்கு	௧௯௨
(க6) இடை முற்று மடக்கு	௧௯௩
(க7) இறுதி முற்று மடக்கு	௧௯௩
(க8) முதற்கண்ணனும் இடைக்கண்ணும் முற்று மடக்கு	௧௯௪
(க9) முதற்கண்ணனும் இறுதிக்கண்ணும் முற்று மடக்கு	௧௯௫
(க10) இடைக்கண்ணும் இறுதிக்கண்ணும் முற்று மடக்கு	௧௯௫
(க11) அடிதேரறு மூன்றிடத்து மடக்கு	௧௯௬
(க12) இடையிட்டி வந்த முச்சு முற்று மடக்கு	௧௯௬
(க13) இடையிட்டி வந்த இடைமுற்று மடக்கு	௧௯௬
(க14) இடையிட்டி வந்த இறுதிமுற்று மடக்கு	௧௯௭
(க15) இடையிட்டும் இடையிட்டாது வந்த இடைமட இறுதி முற்று மடக்கு	௧௯௭

சை மடக்கு என்னும் அலங்காரத்தை

வெறுபடுத்திக் கூறுதல்

௨௦௦

ஈரடி மடக்கு (6)

௨௦௧

(க1) முதலீரடி மடக்கு	௨௦௧
(க2) முதலடியும் மூன்றாமடியு மடக்கு	௨௦௧
(க3) இடையீரடியு மடக்கு	௨௦௨
(க4) முதலடியு மீற்றடியு மடக்கு	௨௦௨
(க5) கடைவீரடியு மடக்கு	௨௦௩
(க6) இரண்டாமடியு மீற்றடியு மடக்கு	௨௦௩

மூன்றடி மடக்கு (4)

௨௦௪

(க1) ஈற்றடி யொழித்து ஏனை மூன்றடியு மடக்கு	௨௦௪
(க2) முதலடி யொழித்து ஏனை மூன்றடியு மடக்கு	௨௦௪
(க3) இரண்டாமடி யொழித்து ஏனை மூன்றடியு மடக்கு	௨௦௫

(ச) மூன்றாமிட யொழித்து ஏனை மூன்றடியு மடக்கு	௨௦௫
நான்கடி மடக்கு	௨௦௬
(க) ஊன்கடிதளும் ஒரே விதமாக மடங்குதல் (ஏகபாதம்)	௨௦௬
(௨) ஒரு சொல்லானே ஊன்கடியு மடங்குதல் (இயமாவியமகம்)	௨௦௬
(௩) இரண்டடிப்பாடக மடக்கு	௨௦௭
(௪) அந்தாதி மடக்கு	௨௦௯
(௫) அந்தாதி மடக்கு (வேறு)	௨௦௯
ஐ மடக்கிந்து எய்தியதோர் வேறுபாடு உணர்த்தல்	௨௧௦
(க) ஒரேமுதது மடக்கு	௨௧௦
ஒருயிர மடக்கு குற்றயிரான் வந்த மடக்கு	௨௧௧
(௨) செட்டுயிரான் வந்த மடக்கு	௨௧௧
(௩) ககர விகற்பத்தான் வருத மடக்கு	௨௧௨
(௪) தகர விகற்பத்தான் வந்த மடக்கு	௨௧௨
(௫) ரெழுத்தான் வந்த மடக்கு	௨௧௩
(௬) மூன்றெழுத்தான் வருவது	௨௧௩
(௭) நான்கெழுத்துகளால் வருவது	௨௧௪
(௮) ஐந்தெழுத்தினிற் வருவது	௨௧௪
(௯) வல்லினத்தான் வருவது	௨௧௪
(௧௦) மெல்லினத்தான் வருவது	௨௧௫
(௧௧) இடையினத்தான் வருவது	௨௧௫
௨. சித்திரகவி	௨௧௬
(௧) கோமுகத்திரி	௨௧௭
(௨) கூடசதுக்கம்	௨௧௭
(௩) மாலை மாற்று	௨௧௯
(௪) எழுத்து வருத்தனம்	௨௨௦
(௫) நாகபந்தம்	௨௨௧
(௬) விஹுவததரம்	௨௨௨
(௭) காணை கரப்பு	௨௨௬
(௮) கரத்துறைப்பாட்டு	௨௨௬
(௯) சக்கரபந்தம்	௨௨௭

பொருளடக்கம்

கக

	பக்கம்
(i) எண்காரைச் சக்கரம்	௨௨௯
(ii) ஆறுரைச் சக்கரம்	௨௨௯
(iii) எட்டாரைச் சக்கரம்	௨௩௦
(iv) நான்காரைச் சக்கரம் (வேறுவகை)	௨௩௫
1௧௦) சுழிஞளம்	௨௩௫
(கக) சுருப்பதோபத்திரம்	௨௩௭
(௧௨) அங்கரச் சுதகம்	௨௩௯
(௧௩) நிரோட்டம்	௨௩௯
(௧௪) ஒற்றுப் பெயர்த்தல்	௨௪௦
1௧௫) மாததிரைச் சுருக்கம்	௨௪௧
1௧௬) மாததிரை வருத்தனம்	௨௪௨
(௧௭) முரசபந்தம்	௨௪௨
(௧௮) திரிபாகி	௨௪௪
(௧௯) திரிபங்கி	௨௪௫
1௨௦) பிறிதுபடுபாட்டு	௨௪௭

௧. வழக்களின் வகை

௨௪௮

[முன் ஒதப்பட்ட அணிபெருகு செய்யுள்கட்டுப் பொருத்தாத வழுவாவன் இவையென்று தொகுத துணர்த்தல்]	௨௪௮
பிறன்கோட் கூறி மறுத்தல்	௨௪௯
(௧) பிரிபொருட் சொற்றொடர் இதற்குச் சிறப்புவிதி	௨௪௯
(i) களியூன் மொழிந்தது	௨௫௧
(ii) பித்தினுன் மயங்கிய கூற்று	௨௫௧
(௨) மாறுபடு பொருண்மொழி இதற்குச் சிறப்புவிதி	௨௫௨
1௧௩) மொழிந்தது மொழிவு	௨௫௨
(i) சொற்பின் வருநிலையாவது	௨௫௩
(ii) பொருட்பின் வருநிலையாவது	௨௫௩
(iii) சொற்பொருட்பின் வருநிலையாவது இதற்குச் சிறப்புவிதி	௨௫௪
(௪) கவர்படு பொருண்மொழி இதற்குச் சிறப்புவிதி	௨௫௪

20 தண்டியலங்காரப் பொருளடக்கம்

	பக்கம்
(ரு) கிரணிறைவழு	2௫௬
இதற்குச் சிறப்புவிதி	2௫௭
(௬) சொல்வழு	2௫௭
இதற்குச் சிறப்புவிதி	2௫௮
(எ) யதிவழு	2௫௯
இதற்குச் சிறப்புவிதி	2௬0
(௮) செய்யுள்வழு	2௬௧
இதற்குச் சிறப்புவிதி	2௬௧
(௯) சந்திவழு	2௬2
இதற்குச் சிறப்புவிதி	2௬௩
அ. மலைவு	2௬௪
(க) இடமலைவு :	2௬௪
(i) மலையீடமலைவு	2௬௫
(ii) நாடிடமலைவு	2௬௫
(iii) யாறிடமலைவு	2௬௫
(உ) காலமலைவு :	2௬௫
(i) பொழுதுமலைவு	2௬௫
(ii) பருவமலைவு	2௬௬
(ஈ) கலைமலைவு :	2௬௭
(i) சங்கீத நூண்மலைவு	2௬௭
(ச) உலகமலைவு	2௬௭
(ரு) நியாயமலைவு	2௬௮
(௬) ஆகமலைவு	2௬௯
இடமலைவு முதலியவற்றிற்குச் சிறப்புவிதி	2௭0
(க) இடமலைவமைதி	2௭0
(உ) காலமலைவமைதி	2௭௧
(ஈ) கலைமலைவமைதி	2௭௧
(ச) உலகமலைவமைதி	2௭2
(ரு) நியாயமலைவமைதி	2௭2
(௬) ஆகமலைவமைதி	2௭௩
புறனடை	2௭௩
ஐ. அட்டநாகபந்தத்தின் விதி	2௭௬

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

த ண் டி ய ல ங் க ர ம்

மூலமும்—உரையும்

க. பொதுவணியியல்

தற்கிறப்புப் பாயிரம்

க. சொல்லின் கிழத்தி மெல்லிய லிணையடி
சின்தைவைத் தியம்புவல் செய்யுட் கணியே.

இவ்வதிகாரம் என்ன பெயர்த்தோவெனின், அணியின் திலக் கண முணர்த்தினமையின் அணியதிகார மென்னும் பெயர்த்து. இவ்வதிகாரத்துன் இவ்வோத தென்ன பெயர்த்தோவெனின், அணிபெறுஞ் செய்யுட்கும், ஒருசாரணிகமும், இலக்கண முணர்த்தினமையின் பொதுவியலோததெனனும் பெயர்த்து. இவ்வோத்தினுன் இச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், கடவுள் வணக்கமும், அதிகாரமு முணர்த்துத னுதலிற்று.

(இதன் பொருள்.) கலைமடந்தை துணைத்தானைக் கருத்துள் வைத்து, யாப்புக் கலங்கார விலக்கணஞ் சொல்லுவன் ; (என்றவாறு.)

அணியென்ப தாகுபெயர். ஏகாரம்-ஈற்றசை, ஒழிந்த அகலம் உரையிற் கொள்க.

(குறிப்புரை.) 'சொல்லின் கிழத்தி மெல்லியல் இணை அடி' என்பதற்குச் சொற்களுக்குரிய தலைவியான சரசுவதியினது மென்மையான தன்மையையுடைய உபயபாதத்தை யென்றாவது, சொற்களுக்கு உரிய தலைவியும் மென்மையுமான தன்மையை யுடையவளுமான சரசுவதியினது உபயபாதத்தை யென்றாவது பதப்பொருள்

காண்க. மெல்லியல்-விசுதியுருபு தொக்க தொகையாகக் கொள்க (அன்மொழி); பிந்திய உரைக்கு “வணக்க மதிகார மென்றிரண்டுஞ் சொல்லச் சிறப்பென்னும் பாயிரமாம்”. “தெய் வணக்கமுஞ் செயப்படு பொருளும், எய்த வுரைப்பது தற்சிறப்பாகும்,” என்றபடி இத் தலைச் சூத்திரம் தற்சிறப்பாயிரமாம். (௧)

நூல்

க. செய்யுள் வகை

உ. செய்யுள் என்பவை தெரிவுற விரிப்பின் முத்தகங் குளகந் தொகைதொடர் நிலையென எத்திறத் தனவு மீரிரண் டாகும்.

(எ-ன்.) ‘செய்யுட் கணியிலக்கண முணர்த்துவல்’ என்றார். அச் செய்யுளா றா றுணர்ந்தே அணியுணரப்படு மாகலான், அவ்வணி பெறஞ் செய்யுளினது பெயரும், முறையும், தொகையு முணர்த்து துணைவிற்து.

(இ-ள்.) செய்யுளென்று கூறப்படுவன, விளங்க விரித்துணர் த்துங்கால், எவ்வகைப்பட்ட பாவேனும், முத்தகச் செய்யுளும், குளகச் செய்யுளும், தொகைநிலைச் செய்யுளும், தொடர்நிலைச் செய்யுளும், என நான்கு வகைப்படும்; (எ-று.)

செய்யுளென்பதை நான்கினோடும், நிலையென்பதைப் பின்னிரண்டினோடுங் கூட்டி யுரைக்கப்பட்டன. முத்தகம் குளகம் என்பன வடமொழிப்பெயர். ஏனை யிரண்டுந் தமிழ்மொழிப் பெயர்.

அவை யாமாறு முன்னர் அறியப்படும்.

(கு - ரை.) தொகை - எண். பா - வெண்பா முதலியன. நான்கு - முத்தக முதலியன. பின் இரண்டு - தொகை, தொடர் என்பன. அவை ஆம் ஆறு-முத்தகம் முதலியவற்றின் இயல்பு, முன்னர் - மேல்; அடுத்த சூத்திரம் முதலாக. (௨)

முத்தகச் செய்யுள்

உ. அவற்றுள்,

முத்தகச் செய்யுள் டனிகின்று முடியும்.

(இ-ள்.) மேற்சொன்ன நான்கனுள் முத்தகச் செய்யு
ளென்பது தனியே நின்று ஒரு பொருள் பயந்து முற்றுப்
பெறுவது; (எ - று.)

தேரிசை வெண்பா

வரலாறு :- “என்னேய் சிலமடவா ரெய்தற் கெளியவோ
பொன்னே யனபாயன் பொன்னெடுந்

[தோள்-முன்னே

தனவேயென் றுளுஞ் சயமடந்தை தோளாம்
புனவேய் மிடைந்த பொருப்பு.”

(இ-ள்.) பொன்னை யொப்பாய்! அடிப்படத் தனக்கே
சொம்மாக நினைத்துத் துய்க்கின்ற கொற்றவையுடைய
தோளாகிய செறிந்த வேயினாலே நெருங்கப்பட்ட பொருப்
பாகிப அனபாயனுடைய அழிவையுடையவாய்ப் பெரிய
வாகிய தோள்களானவை, என்னை யொக்குந் தன்மை
யுடையராகிய பெண்டிர் பலரும் புல்லுதற் கெளிவந்தன
வாமோ? ஆகா; (எ - று.)

வேய்மிடைந்த பொருப்பாகிய தோளெனக் கூட்டுக.
தோளாகிய பொருப்பென்பாருமுள். என்னெயென்புழி
யிரண்டனுருபு தொக்கு நின்றதெனக் கொள்க. என்
னென்பதனை யிரக்கத்தின்கட் குறிப்பென்பாரு முள்.
சில என்பது - பல. சயமடந்தை - வன துர்க்கை. அந
பாயன் - அபாய ரகிதன்.

(கு - ரை.) அடிப்பட - நெடுநாளாக, சொம்-
உரியபொருள், சொத்து. சேமமாக என்பது சுப்பிரமணிய
தேசிகர் உரையிற் காண்பது. துய்க்கின்ற - அநுபவிக்க
ின்ற. அனபாயன் - சோழர்களில் ஒருவன் பெயர்;
அபாயரகிதன் - அபாயமில்லாதவன். சயமடந்தை தோ
ளுக்கு மூங்கிலுள், அது தழுவும் அனபாயன் தோளுக்கு
மூங்கில் சாரும் பொருப்பும் உவமை என்க.

சயமடந்தையினுடைய மூங்கில் போன்ற தோள்
களால் தழுவப்பட்ட மலைபோன்ற அனபாயனின் தோள்
களென்க.

இச்செய்யுள் தனியே நின்று ஒரு பொருள் தந்து
முடிந்தமை காண்க. (௩)

குளகச் செய்யுள்

ச. குளகம் பலபாட் டொருவினை கொள்ளும்.

(இ-ள்.) குளகச்செய்யு ளென்பது, பல பாட்டாய் ஒரு வினைகொண்டு முடிவது; (எ -று.)

‘ஒருவினை’ என்ற விதப்பான், ஒரு பெயர்கொண்டும் முற்றுப்பெறு மென்க. இதற்கிலக்கியம் வந்துழிக் காண்க.

(கு - ரை.) ‘வினை’ என்றது ஈண்டு முடிக்குஞ் சொல்லை. குளகச் செய்யுள் தனியே ஒரு நூலாய் நின்ற தற்கும், பெயர்கொண்டு முடிவதற்கும் உதாரணம் அரி தாதலின், ‘இதற்கு இலக்கியம் வந்துழிக்காண்க’ என்றார். பெயர்கொண்டு முடிவதற்கு தாரணம்.

“முன்புலக மேழினையுந் தாயதுவு முதுணர்வோர்
இன்புறக்கங் காந்தியை யின்றதுவும்—நன்பரதன்
கண்டிருப்ப வையியதுங் கான்போ யதுமிரதம்
உண்டிருப்பா ருட்கொண் டதும்”

“வெந்த கரியதனை மீட்டுமக வாக்கியதும்
அந்தச் சிலையினை ப்பெண் ணுக்கியதும்—செந்தமிழ்
காவலபின் போந்ததுவு நன்னீர்த் திருவரங்கக்
காவலவன் மாவலவன் கால்” (ச)

தொகைநிலைச் செய்யுள்

நு. தொகைநிலைச் செய்யுட் டோன்றக் கூறின்
ஒருவ ருரைத்தவும் பல்லோர் பகர்ந்தவும்
பொருளிடங் காலந் தொழிலென நான்கினும்
பாட்டினு மளவினுங் கூட்டிய வாக்கும்.

(இ - ள்.) தொகைநிலைச் செய்யு ளென்பதனை விளங்
கச் சொல்லின், ஒருவரா லுரைக்கப்பட்டுப் பல பாட்டாய்
வருவனவும், பலரா லுரைக்கப்பட்டுப் பல பாட்டாய் வரு
வனவுமாம். அவை பொருளாற் றொகுத்த பெயர் பெற்
றனவும், இடத்தாற்றொகுத்த பெயர் பெற்றனவும்,
காலத்தாற் றொகுத்த பெயர் பெற்றனவும், தொழிலாற்
றொகுத்த பெயர்பெற்றனவும், பாட்டாற் றொகுத்த பெயர்
பெற்றனவும், அளவாற் றொகுத்த பெயர்பெற்றனவுமாம்;
(எ -று.)

அவற்றுள், ஒருவராலுரைக்கப்பட்டது - திருவள்ளு வப்பயன். பலராலுரைக்கப்பட்டது - நெடுந்தொகை; இஃது எல்லாத் தொகைக்கும் பொதுவிலக்கணம். பொருளாற்றொகுத்தது - புறநானூறு. இடத்தாற்றொகுத்தது - களவழிநாற்பது. காலத்தாற்றொகுத்தது - கார்நாற்பது. தொழிலாற்றொகுத்தது - ஐந்திணை. பாட்டாற்றொகுத்தது - கவித் தொகை. அளவாற்றொகுத்தது - குறுந்தொகை. இவை, சிறப்பிலக்கணம்.

கூட்டியவென்ற விதப்பான் - இவ்வறுவகையானு மன்றிப் பிறவற்றாற் பெயர்பெற்று வருவனவுமுளவேல் அவையுங் கொள்க:

(கு-ரை.) தொகை நிலைச் செய்யுளாவது - ஒரு செய்யுளோடு மற்றொரு செய்யுளுக்குத் தொடர்பு யாது மின்றித் தனித் தனியே ஒரு பொருளுணர்த்துஞ் செய்யுள் கள் பல தொகுக்கப்பட்ட நூல். நெடுந்தொகை யென்பது அகநானூற்றின் மறு பெயர். ஐந்திணை - மூலகை, குறிஞ்சி, மருதம், பாலை, நெய்தல் என்ற ஐந்து நிலத்திற்கும் முறையே உரிய இருத்தல், புணர்தல், ஊடல், பிரிதல், இரங்கல் என்னும் ஒழுக்கங்களைக்கூறுஞ் செய்யுளால் அமைந்த நூல். குறுந்தொகை - அடிவரையறையிற் குறைந்த செய்யுள்களைக்கொண்டு தொகுத்த நூல். (௫)

தொடர்நிலைச் செய்யுள்

கூ. பொருளினுஞ் சொல்லினு மிருவகை தொடர்நிலை.

[இ-ள்.] பொருளினுற் றொடர்தலும், சொல்லினுற் றொடர்தலுமென இருவகைப்படும் தொடர்நிலைச் செய்யுள்; (எ-று.)

எனவே, பொருட்டொடர் நிலைச் செய்யுளும், சொற் றொடர் நிலைச் செய்யுளும் என இருவகைப்படும்.

இரண்டென்து 'வகை' என்ற மிகையான், மூன்றாவது பொருளினும், சொல்லினும், தொடர்தலும் உண்டெனக் கொள்க.

(கு-ரை.) பொருட்டொடர்நிலைச் செய்யுள் - முற் செய்யுளோடு பிறச்செயுள் பொருளினால் தொடர்ந்து

வரப்பெறும் நூல்; ஒரு சரித்திரத்தைத் தொடர்ச்சி யாகக் கூறும் சிந்தாமணி, கம்பராமாயணம் முதலியன. சொற்றொடர்நிலைச் செய்யுள் - முற்செய்யுளோடு பிற் செய்யுள் சொல்லினால் தொடர்ந்து வரப்பெறும் நூல். அந்தாதியாகப் பாடப்பட்ட பிரபந்தங்கள். (4-)

பொருட்டொடர்நிலைச் செய்யுளின் பகுப்பு

எ. பெருங்காப் பியமே காப்பிய மென்றும்

கிரண்டா யியலும் பொருட்டொடர் நிலையே.

(இ-ள்.) பெருங்காப்பியம் காப்பியம் என இரண்டு வகையாய் நடக்கும், பொருட்டொடர்நிலைச் செய்யுள்; (எ-று.)

‘பெருங்காப்பியம்’ என்றாசிரியரடைசொற் புணர்த் தமையின், காப்பியமென்பது சிறிதெனப் பெறப்பட்டது. இஃது உய்த்துக் கொண்டுணர்த்தல். இதனைச் சிறுகாப் பியமெனினு மிழுக்காது. அல்லது உம் “எடுத்த மொழி யினஞ் செப்பலு முரித்தே” (தொல்-சொல். கிளவி-சூ.- ௪௬) என்றார்க்குச் செப்பாமையும் உரித்தென்று கொள் ளப்படுமெனின், ஒன்றே இனமாயக்காற் கோடலும், பலவினமாயக்காற் கொள்ளாமையுமாம். அஃதேல், “இனச்சுட் டில்லாப் பண்புகொள் பெயர்க்கொடை வழக்கா றல்ல செய்யு ளாதே” (தொல் - கிள. சூ. ௪௮) என்ற தென்னுமோ வெனின், அவை செய்யுட்கே யுரியன சில சொல்லுதல் வகைமையின் இஃதன்னதன்றென்பது.

அஃதேல், கவியாற் பாடப்படுவன வெல்லாங் காப்பிய மன்றோ? பொருட்டொடர் நிலையைக் காப்பியமென்ற தென்னை? எனின், சேற்றுட் டோன்றுவன வெல்லாம் பங்கயமெனப் பெயர் பெறுமாயினும், அப்பெயர் தாமரை யொன்றன் மேற்றே யாயினவாறுபோல இப் பெயர் பொருட்டொடர் நிலைக்கே யாயிற்று. ஒழிந்தனவும் ஒழிந்தனபோலத் தமக்கேற்ற பெயர் பெற்றன வெனக் கொள்க.

இரண்டென்னுது ‘இயலும்’ என்ற மிகையால் பத்து வகைப்பட்ட நாடக சாதியும், கோவையும், பொருட்டொ டர் நிலைப்பாற் படுமெனக் கொள்க. பத்து வகைப்பட்ட

நாடக சாதியாவன - நாடகம், பிரகரணம், பாணம், பிரகசனம், டிமம், வியாயோகம், சமவாகாரம், வீதி அங்கம், ஹீயாமிருகம் எனவியை. கோவை யென்பன தமிழ்முத்தரையர் கோவை முதலாயின. அல்லதவ் விலே சானே டுற்கூறிய முத்தக முதன்முன்றும், பின்னர்க் கூறியபொருட் டொடர்நிலைச்செய்யுட் குறுப்பாய் வருதலுமுடையவெனக் கொள்க.

(கு-ரை.) 'ஐழிந்தனவும்' என்றது முத்தகம், குளகம், தொகைநிலை என்பவற்றை. அவை தமக்கேற்ற பெயர் பெறுதல்-முத்தக மென்ற வடமொழிப் பெயர் - வேறொரு செய்யுளை அவாவாது தன்னில் தான் முடிந்துவிட்ட தென்றும், குளகமென்ற வடமொழிப் பெயர் - அங்ஙனம் முடியாமற் பல செய்யுள்கள் பொருளில் தொடர்ந்த தென்றும், தொகைநிலை யென்ற தமிழ்ப் பெயர் - பல செய்யுள்கள் தொகுக்கப்பட்டு நின்றதென்றும் பொருள் படுதல் காண்க.

(௭)

பெருங்காப்பியம்

அ. அவற்றுள்,

பெருங்காப் பியநிலை பேசங் காலை

வாழ்த்து வணக்கம் வருபொரு ளிவற்றினென்

றேற்புடைத் தாகி முன்வர வியன்று

நாற்பொருள் பயக்கு நடைநெறித் தாகித்

தன்னிக ரில்லாத் தலைவனை யுடைத்தாய்

மலைகட னாடு வளநகர் பருவம்

இருசுடர்த் தோற்றமென் றிணையன புணந்து

நன்மணம் புணர்தல் பொன்முடி கவித்தல்

பூம்பொழி னுகர்தல் புனல்விளையாடல்

தேம்பிழி மதுக்களி சிறுவரைப் பெறுதல்

புலவியிற் புலத்தல் கலவியிற் களித்தலென்

றின்னன புணந்த நன்னடைத் தாகி

மந்திரந் தூது செலவிகல் வென்றி

சந்தியிற் றொடர்ந்து சருக்க மிலம்பகம்
பரிச்சேத மென்னும் பான்மையின் விளங்கி
நெருங்கிய சுவையும் பாவமும் விரும்பக்
கற்றோர் புணையும் பெற்றிய தென்ப.

(இ-ள்.) 'பெருங்காப்பியநிலை—வியன்று', எ - து. பெருங்காப்பியத்தி னிலக்கணத்தைச் சொல்லுமிடத்து வாழ்த்துதல், தெய்வம்வணங்குதல், உரைக்கும்பொரு ளுணர்த்தலென்னு மூன்றனுள் ஒன்று முன்வர நடப்பது; எ-று. 'ஏற்புடைத்தாகி' என்றதனால் அவற்றொன்றோ யன்றி, இரண்டுவரினும், மூன்றுவரினு மிழுக்கன்மென் பது. 'வாழ்த்து' என்பதோ ரலங்காரம்; அது முன்னரு ரைக்கப்படும். 'நாற்பொருள்—நெறித்தாகி'; எ - து, அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்னு நான்கினையும் பயக்கு மொழுகலாறுடைத்தாய்; எ-று. 'தன்னிகரில்லா— யுடைத்தாய்'; எ-து. தன்னோ டொப்பாரு மிக்காரு மில் லாதானை நாயகனாக யுடைத்தாய்; எ-று. 'பல்பொருட் கேற்பின் நல்லது கோடல்' என்பதனால், தன்னி லுயர்ந் தார்ல்லாதானென்று கொள்ளப்பட்டதாயிற்று. 'மலை கடல்—புனைந்து'; எ-து. மலைவருணனையும், கடல் வரு ணனையும், நாட்டு வருணனையும், நகரவருணனையும், இருது வருணனையும், ஆதித்தோதய வருணனையும், சந்தி ரோதய வருணனையும், என்றின்றோரன்ன வருணனை யுடைத்தாய்; எ - று. 'நன்மணம்—நன்னடைத்தாகி'; எ-து. இன்றோரன்ன செய்கைச் சிறப்புப் புகழ்ந்து தொடுக்கப்பட்ட நல்லொழுக்க முடைத்தாய்; எ - று. 'இன்னன' என்றதனாற் பலவருணனைகளையுமுடைத் தாய் வருவதெனக் கொள்க. 'மந்திரம்—தொடர்ந்து'; எ - து. மந்திரமிருத்தலும், தூதுவிடுத்தலும், மேற் செலவும், செருச்செய்கையும், வென்றியெய்தலும், சந்தி போலத் தொடரப்பட்டு; எ-று. 'சந்தி' என்பது - நாட கத்தே நிலைபெறுதலான், ஈண்டு, அதுபோல வெனக் கூறப்பட்டது. அஃதாவது - வித்தல், வினைத்தல், வினைவு துய்த்த லென்பது போல்வது. 'சருக்கம்—விளங்கி'; எ - து. சருக்க மென்றதல் இலம்பகமென்றதல், பரிச் சேத மென்றதல், பாகுபட்டு விளங்கி; எ - று. 'நெருங் கிய—விரும்பு'; எ-து. எட்டுவகைப்பட்ட சுவையும்,

மெய்ப்பாட்டுக்குறிப்பும், இடைவிடாமற் 'கேட்போர் மதிக்க; எ-று. 'கற்றோர்—தென்ப; எ-து, இவ்வகைத் தாகப் புலவரார் புனையப்படுந் தன்மையை யுடைத் தென்ப ராசிரியர்: (எ-று.)

'நாற்பொருள் பயக்குநடை' எ-து. அகமும், அகப் புறமும், புறமும், புறப்புறமும் பயந்தநடை யென்றுமாம்.

(கு-ரை.) வாழ்த்து வணக்கம், உரைக்கும் பொரு ளுணர்த்தல் என்பவற்றை முறையே வடநூலார் ஆசி; , நமஸ்க்ரியா வஸ்துநிர்த்தேசம் என்பர்; இம்மூன்றும், மங்களத்தின் வகை. வணக்கம் வழிபடு கடவுள் வணக்க மென்றும், ஏற்புடைக் கடவுள் வணக்கமென்றும் இரு வகைப்படும்.

எட்டு வகைப்பட்ட சுவையாவன - உவகை, பெரு மிதம், அழகை. வியப்பு, நகை, அச்சம், இளிவரல், வெகுளி என்பன. இவற்றோடு சமநிலை என்னும் சாந்தி ரஸத்தைக் கூட்டி நவரஸ மென்றலும் உண்டு மெய்ப் பாடென்பது - பொருட்பாடு; அஃதாவது உலகத்தா ருள்ளிகழ்ச்சி ஆண்டு நிகழ்ந்தவாறே, புறத்தார்க்குப் புலப்படுவதோராற்றான் வெளிப்படுத்தல் என்பது, தொல்காப்பிய நச்சினுர்க்கினியருரை. உவகை முதலிய சுவையுணர்வு பிறந்த வழியுண்டாகும் உள்ள நிகழ்ச்சி மெய்ப்பாட்டுக் குறி யெனவும், அதனால் உடலில் தோன் றும் மயிர்ச்சிலிர்த்தல், வியர்த்தல், கண்ணீரரும்பல், அசைவின்றி நிற்பல், நடுங்குதல், நிறம் வேறுபடுதல், குரல் மாறுதல் முதலியன மெய்ப்பாடெனவும்படும்.

அகம் - அகப்பொருள்: தகுதியாக அமைந்த காம விர்ப்பம். குறிஞ்சித்திணை முதலிய ஈந்திணையும் அவற் றின் ஒழுக்கமாகிய புணர்தலும் புணர்தல் நிமித்தமும் முதலியன.

அகப்புறம் - கைக்கிளை யெனப்படுகின்ற ஒருதலைக் காமமும், பெருந்திணை யெனப்படுகின்ற பொருந்தாக் காமமும். புறம் - புறப்பொருள்: அறமும், பொருளும், வெட்சித்திணை முதலியனவும். புறப்புறம் - வாகை, பாடாண், பொது வியல் என்பன. (அ)

பெரும்காப்பிய விலக்கணத்திற்கு ஓர் புறனடை

கூ. கூறிய உறுப்பிற் சிலகுறைந் தியலினும்
வேறுபா டின்றென விளம்பினர் புலவர்.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட உறுப்பிற் சில குறைந்துவரின்னும், பெருங்காப்பியத்திற் பிறிதனென விளம்பின ரறிவுடையோர்; (எ -று.)

(த - னை.) சில குறைதலாவது நாற்பொருளிற் குறையாது வருணனைகளில் சில குறைதலாம்; என்னை? 'நால்வகைப் பொருளிற் குறைபாடுடையது காப்பியம்' என்றவின் இலக்கண விளக்கவுரை (கூ-கூ.) இங்கு நோக்கத் தக்கது. (கூ)

காப்பியம்

ய. அறமுத னன்கினுங் குறைபா டுடையது
காப்பிய மென்று கருதப் படுமே.

(இ-ள்.) அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்னு நான் கினுள் ஒன்றும் பலவுங் குறைந்துவருவது காப்பிய மென்று கருதப்படுவது; (எ-று.)

இதனால் 'கூறியவுறுப்பிற் சிலகுறைந்தியலு' மென்ப தற்கு அறமுதனான்கு மொழித்தல்லாத வுறுப்பிற் சில குறைவதே பெருங்காப்பியமென்று கொள்ளப்படும். இது, 'வந்ததுகொண்டு வாராதது முடித்த' லென்பது.

(கு-ரை.) வந்ததுகொண்டு வாராதது முடித்தல் என்பது முப்பத்திரண்டு உத்திகளுள் ஒன்று; பின் ஓரிடத்து வந்தது கொண்டு முன் வாராததோர் பொருளை அறியவைத்தல், அதன் இலக்கணம்.

காப்பியமெனினும், சிறு காப்பியமெனினும் ஒக்கும். அது, மேற்கூறியபடி பல வருணனைகளைப் பெருது வரு வது; உலா, மடல், பிள்ளைத்தமிழ், பரணி, ஆற்றுப்படை முதலியன. (ஃ)

காப்பியங்கட்கோர் இலக்கணம்

கக. அவைதாம்,
ஒருதிறப் பாட்டினும் பலதிறப் பாட்டினும்
உரையும் பாடையும் விரவியும் வருமே

(இ-ள்.) மேற்கூறிய பெருங்காப்பியமும், காப்பியமும், ஒருவகைச் செய்யுளானும், பலவகைச் செய்யுளானும், உரைவிரவியும், பிறபாடை விரவியும் வருதலுடைய; (எ-று.)

ஈண்டுச் 'செய்யு'ளென்பது பாவும் இனமு நொக்கியது. 'விரவியும் வரும்' என்ற உம்மையான் விரவாது செய்யுளான் வருவதே சிறப்புடைத்தெனக் கொள்க.

(கு-ரை.) பிறபாடை வடமொழி முதலியன. பாவும் இனமும் என்றது வெண்பா முதலிய பா நான்கும், துறை முதலிய இனம் மூன்றும் என்பவற்றை. உரை - வசனம். வசனமும் பாடலுமாகிய விரவி வருகிற நூல், வடமொழியில்- 'சம்ஸு' எனப்படும். தமிழில், 'தொன்மை' என்ப. அவை, பெருந் தேவனார் பாரதம், தகடீர் யாத்திரை முதலியன. (கக)

சொற்றொடர் நிலைச்செய்யுள்

கஉ. செய்யுளந்தாதி சொற்றொடர் நிலையே.

(இ-ள்.) ஒரு செய்யுளி லிருந்து அடுத்த மற்றொரு செய்யுட் காதியாகத் தொடுப்பது, சொற்றொடர் நிலைச் செய்யுளாம்; (எ-று.)

அவை கலம்பக முதலியன. அல்லது உம்-ஒரு செய்யுளுள்ளே யோரடியிருந்து மற்றையடிக்கு முதலாகத் தொடுப்பனவுமுள; அவை, முன்னருரைக்கப்படும். இவற்றிற் கிலக்கியம் வந்துழிக் காண்க. ஈண்டுரைக்கிற பெருகும். (கஉ)

செய்யுள் நெறி

கக மெய்ப்பெறு மரபின் விரித்தரெய் யுட்கு
வைதருப் பமமே கௌட மென்றான்
கெய்திய நெறிதா மிருவகைப் படுமே.

(இ-ள்.) பொருள்பெறு மிலக்கணநெறியான் விரித்தோதப்பட்ட செய்யுளைத்திற்கும் வைதருப்பமும், கௌடமும் எனப் பொருந்திய நெறி யிருவகைப்படும்; (எ-று.)

அஃதேல், மேற்கூறிய செய்யுளனைத்தும் இருவகை நெறிப்படுமென்றமையின், ஒன்றற்கே இருவகை நெறியு முளவென்று கொள்ளற்க. வைதருப்பநெறியான் வருவனவு முள, கௌடநெறியான் வருவனவுமுள, மேற்கூறிய செய்யுளனைத்துமெனக் கொள்க.

(கு-ஊ.) நெறியானது-சொல்லமைப்பு வகை. வைதருப்ப மென்பது விதர்ப்ப நாட்டார் ஆதரித்த நெறி. கௌட மென்பதும் அது. இவை ஒப்புமை பற்றித் தமிழுக்கும் கொள்ளப்பட்டன. (நா.)

வைதருப்பநெறி

கசு. செறிலே தெளிலே சமநிலை யின்பம்
ஒழுக்கிசை யுதார முய்த்தலில் பொருண்மை.
காந்தம் வலியே சமாதி யென்றும்
காய்ந்த வீரைங் குணனு முயிரா
வாய்ந்த வென்ப வைதருப் பம்மே.

(இ-ள்.) செறிவுமுதல் சமாதி யீருகக் கூறப்பட்ட பத்துக்குணனு முயிராகப் புலப்படுவது, வைதருப்ப நெறி; (எ-று.)

‘வாய்த்த’ என்பது வாய்ந்தவென மெலிந்து நின்றது. ‘உயிரா’ என்பதனை உயிர்போல இன்றியமையாத எனவுங் கொள்க.

(கு-ஊ.) ‘உயிரா’ என்றதனால், ‘இக் குணங்களில்லாதது கை, கால் முதலிய உறுப்புக்களிலிருந்தும், பதுமை உயிரின்மையால் மனிதனெனச் சொல்லத் தகாததுபோலச் செய்யுளென்று கொள்ளப்படாதென்றறிக’ என்பது, தண்டியலங்காரசாரம். ‘உயிரா’—என்றதில், ‘ஆ’ என்றது ஆக என்பதன் விகாரம். (கசு)

கௌட நெறி

கரு. கௌட மென்பது கருதிய பத்தொடும்
கூடா தியலுங் கொள்கைத் தென்ப.

(இ-ள்.) கௌடநெறியென்று சொல்லப்படுவது மேற்குறித்துரைக்கப்பட்ட பத்துக் குணவலங்காரங்களோடும் கூடாது நடக்கு மொழுகலாறுடையது; (எ-று.)

‘பத்தொடும் கூடாது’ என்னு முற்றும்மையை யெச்சவும்மையாக்கிச் சிலவற்றோடு கூடியும் வருமெனக் கொள்க.

(கு-ரை.) ‘கௌடமாவது-வைதநுப்பத்துக்கு மாறு யிருப்பது; என்றால் சிலவறறைத் தழுவியும், சிலவற் றிறகு மாறுகொண்டும் வருவதெனக் கொள்க’ என்பது தண்டியலங்காரசாரம். எனவே, செறிவு முதலிய பத்துக் குணங்களுட் சிலவற்றைக் கௌடர் வேண்டுவர், சில வற்றை வேண்டா ரென்றதாயிற்று. (கரு)

க. செறிவு

செறிவு - இறுகுதல், நெருங்குதல். இதனை முதலாலார் சிலிட்டம என்பர். சிலிட்டம - ஒன்றை யொன்று இறுகத் தழு வியது. பெரும்பாலும் வல்லினம் ஒற்றடுத்தும் அடாதும வருதலும் நெடில் வருதலும் செறிவுக்குக் காரணமாகும்.

கக. செறிவெனப் படுவது நெகிழ்சை யின்மை.

(இ-ள்.) செறிவென்று சொல்லப்படுவது நெகிழ்ந்த இசையின்றி வரத்தொடுப்பது; (எ-று.)

நேரிசை வெண்பா.

வ - று. “சிலைவிலங்கு நீள்புருவஞ் சென்றொசிய நோக்கி முலைவிலங்கிற் றென்று முனிவாள்--மலைவிலங்கு தார்மாலை மார்ப் தனிமை பொறுக்குமோ கார்மாலை கண்கூடும் போது,” என வரும்.

(இ-ள்.) (புணர்ச்சிக் கண்ணே நின்னுடைய மார்பஞ்செறிய முயங்குங்கால்) முலை சிறிது விலங்கா நிற்ப, அதனை நோக்கிப் பொருளாய் விற்போல வளைந்து நீண்ட புருவமானது நெற்றி மிசையேறி வளைய ஊடுந் தன்மையை யுடையாள். மாறுபாடிவங்கிய (பலவகைப் பட்ட பூவாலாக்கப்பட்ட) தாரிணையும் மாலையிணையு முடைய மார்பினை யுடையாய்! (நீ வினைகருதிப் பிரியுங் கால் இவட்குண்டாகிய) தனிமையால் வருந் துயரம் ஆற்றுந் தன்மையனோ? இருளோடுகூடிய மலை வந்து சேருமிடத்து; (எ-று.)

‘மலை விலங்கு தார்மாலை மார்ப்’ என்பதற்குத் தாரும், மாலையுங் கிடக்கப்பட்ட பரப்பிணையுடைத்தாகிய

மலைபோன்ற மார்பனென்னு மமையும். இனி, 'நெகிழ்சை' என்பது வல்லினம் விரவாது ஓரினத்தெழுத்தானே நெகிழத் தொடுப்பது.

(கு-ரை.) விலங்குதல் - வளைதல். சென்று ஓசிதல் - (நெற்றிமீது) ஏறிவளைதல். விலங்குதல் - விலக்குதல். முனிதல் - ஊடுதல். மலைவு - மாறுபாடு. இலங்குதல் - விளங்குதல் கார் - இருள். மாலை - அந்திப்பொழுது. கண் - இடம். கூடுதல் - சேர்தல்.

நேரிசை வெண்பா.

வ - று. "விரவலராய் வாழ்வாரை வெல்வா யொழிவாய்
இரவுலவா வேலை யொலியே—வரவொழிவாய்
ஆயர்வா யேயரிவை யாருயிரை யீராவோ
ஆயர்வாய் வேயோ வழல்." என வரும்.

(இ-ள்) தமியரா யுயிரோடு கூடிவாழ்வாரை வருத்துவாய், வருத்தா தொழிவாய்; இரவின் கண்ணுங் குறையாதே யரவஞ் செய்கின்ற கடலொலியே! இவ ளுடைய ஆருயிரைத் தாயராயுள்ளாருடைய வாயி லுண்டாகிய வசையே யறுக்குந் தன்மைத்தாயிருக்க, (அதன் றேலும்) இடைக்குலமாக்கள் வாயிலுண்டாகிய வேய் வளை யிசையும் அழலைக் கொடாநின்றது, அதனா லிப் பொழு திவளைக் கருதி வருகின்ற வரவை யொழிவாயாக; (எ-று.)

இவ்வாறு ஓரினத்தெழுத்தாற் றெடுக்கப்படுவ தோர் சுவை நோக்கிச் கௌடநெறியார் விரும்புவர். இஃதிரண்டு நெறியார்க்கு மொக்கும்.

(கு-ரை.) விரவலர் - பிரிந்தார். வாழ்வார் - இருந்தார். வெல்லுதல் - வருத்துதல் உலத்தல் - குறைதல். ஆயர்-தாயர்; யாயர் எனினுமமையும். ஈர்தல் - அறுத்தல். வேய் - புல்லாங்குழல். (கசு)

உ. தெளிவு

தெளிவு - வெளிப்படை. இதனை முதலூலார் பிரசாதம் என்பர். பிரசாதம் - கனங்கமில்லாதது. பல பொருள் பயக்கும் திரிசொற்கள் வாராாமையே தெளிவுகருக் காரணமாகு.

கள. தெளிவெனப் படுவது பொருள் புலப் பாடே.

(இ-ள்.) தெளிவென்று சொல்லப்படுவது கவியாற் கருதப்பட்ட பொருள், கேட்போர்க்கு உளங்கொண்டு விளங்கத்தோன்றுவது; (எ-று.)

குறள் வெண்பா

வ - று. "பிறர்க்கினனா முற்பகற் செய்யிற் றமக்கினனா
பிற்பகற் றுமே வரும்" என வரும்.

இவ்வாறு தொடுத்தாற் கவியருமையும் நோக்குடைப் பொருள்கோளு பின்றித் தோன்றுமென இந்நெறிவிரும் பாது கௌடர் சொல்லுமாறு.

குறள் வெண்பா

வ - று. "பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று." என வரும்.

(த-ரை.) கௌடர், பொருள் புலப்பாடிவதாயினும் விசேடமான பொருளை யுணர்த்தும் சொல்லாற்ற லுடையதாகத் தொடுக்கப்படுவதே சிறப்பெனக் கொள்வர். (கௌ)

ந. சமநிலை

சமநிலை - வல்லின முதலிய மூவகை எழுத்துக்களும் சமமாக நிற்கப்பெறுவது. வலிதான் எழுத்தாலாய தொடை முதலிய மூவகைத் தொடை எனினும்மையும்.

கஅ. விரவத் தொடுப்பது சமநிலை யாகும்.

(இ-ள்.) வன்மை, மென்மை, இடைமை என்னும் மூவின முந் தம்முள் விரவத்தொடுப்பது சமநிலை யாம்; (எ - று)

கட்டளைக் கவித்துறை

வ-று. "சோக மெவண்ணோ விதழிபொன் றாக்கின சோர்குழலாய்
மேக முழங்க விரைகுழ தனவன லொடியெடுப்ப
மாக நெருங்கவண் டானங் களிவண்டு பாடவெங்கும்
தோகை நடஞ்செய்யு மன்பர்தின் டேரினித் தோன்றியதே"
என வரும்.

(இ-ள்.) நான் குழலினையுடையாய்! கொன்றை களானவை பொன்மாலைபோ ற்ற, ஆகாசம் நெருங்க, மேகங்

கள் முழுவென முழங்காநிற்ப, விரையுடைய மலரோடு கூடிய முல்லை பலவும் கொடியெடாநிற்ப, அழகிய தானத்திலே வண்டுகள் களித்துப் பாட, எப்பக்கமும் மயில்களாடா நின்றன; இதுனாலே, இப்பொழுதே நம்முடைய தலைவரேறியதேர் வந்து அவரோடு தோன்றுவதாயிருந்தது; அதனாலே, நின்னுடைய வருத்தமெங்கே போகக் கடவது; (எ-று.)

‘சோகமெவன் கொல்’ எனப் பாடங் கொண்டு அதற்கேற்பச் சோகமென்னென நிறுத்தி வினாவாக்குமாருமுளர். இனிக் கௌடநெறி வருமாறு:—

கட்டளைக் களித்துறை

வ - று.

“இடர்த்திறத தைத்தற பொற்றொடி நீயிடத் துத்தடித்துச் சுடாக்கொடித் திக்களைத் திற்றடி மாறத் துளிகருமைக்கார் மடகருயிற் கொத்தொளிக் கக்களிக் கப்புக்க தோகைவெற்றிக் கடற்படைக் கொற்றவன் பொற்கொடித் தேரினிக் கணனுறறதே!” என வரும்.

(இ-ள்.) பொன்னுற் செய்யப்பட்ட தொடியினை யுடையாய், இருண்ட நிறத்தையுடைய மேகமானது, முழங்குவதுஞ் செய்து! மின்னாகிய வொளியோடுங் கூடிய வொழுங்கு பலதிக்கினுந் தோன்றி நடுங்க, மழையைத் தராநின்றது; அதுவேயு மன்றி, மடப்பத்தையுடைய குயிற்றிரவகள் ஒளிக்கக் களிக்கத் தொடங்கா நின்றன மயில்களானவை; ஆதலால் வெற்றிகொண்ட கடல் போன்ற பெருமை யுடைத்தாகிய தானையையுடைய தலைவனேறிய பொற்கொடியுடைய தேரானது இப் பொழுதே வந்து நம்மைச் சேர்வதாயிருந்தது; நீ வருத்த மொழிவாயாக; (எ-று.)

இச் சூத்திரங் கூறுக்கால் மேல், ‘செறிவு’ என்று கூறிய வதனானே நெகிழ்த்தொடாமையே யன்றி, வற்கெனத் தொடுப்பினும், செறிவென்று வைதருப்பருக்குங் கொள்ளக்கிடக்கும்.

(கு-ரை.) வற்கெனத் தொடுத்தல் - வல்லோசை மிகுமாறு சொற்களை யமைத்தல். வற்கெனத் தொடுப்பதே விழுமிய தென வேண்டுவர் கௌடர். நெகிழ்சை

யின்மையாகிய செறிவையும், விரவத் தொடுப்பதாகிய சமநிலையையும் வைதருப்பா ஒருங்கு வேண்டிக் கொண்டதனால், வற்கெனத் தொடுத்தல் அவர்க்கு உடன்பாடன்றென்பதும், அது செறிவின் பாற் படா தென்பதும் போதரும். சமநிலை யெனவும் பாடம். ( )

ச. இன்பம்

இன்பம்-இனிமையுடையது இதனை முதல நூலார மாதூரியம் என்பர். மாதூரியம் - மதுரத் தன்மையுடையது.

கக. சொல்லினும் பொருளினுஞ் சுவைபட லின்பம்.

(இ-ள்) சொல்லினுற் சுவைபடத் தொடுத்தலும், பொருளி னுற் சுவைபடத் தொடுத்தலும் இன்பமாம் (எ - று.)

அவற்றுள், சொற்காரணமாகிய லின்பமாவது வழிமோனை முதலாக வரத் தொடுப்பது.

(கு-ளா.) வழிமோனையாவது ஒவ்வோ ரடியிலும் சீர்கள் இடையிட்டு மோனைத்தொடைகொண்டு வருவது. மோனைத் தொடையாவது - முதலெழுத்து ஒற்றுமைப்பட்டு வருதல்.

வீரத்தம்

வ-று. “முன்னே ததஞ் சிற்றின் முழுவது கடலோத மூழ்கிப் போக அன்னேக்கு ரைப்ப னறிவாய் கடலேயென் றலறிப்பேருந் தன்மைமட வார்தளர்ந் துருத்தவெண் முத்தம் தயங்கு [காணற் புன்னையரும் பேய்ப்பப் போவாரைப் பேதுறுக்கும் [புகாரே யெம்மார்”

என வரும்.

(இ-ள்.) முன்பு தமமுடைய சிறு வீடானது ஒலிக்கின்ற கடல் வெள்ளத்தில் மூழ்கிப்போக (அதைக்கண்டு) ‘என்னுடைய அன்னேக்குச் சொல்வேன்; கடலே! யறிவாயாக’ வென்று அலறி யோடுகின்ற தன்மையினையுடைய பெண்கள் காணலின்கண் வருந்தி அறுததுச சிதறிய வெண்மையான முத்தம் பிரகாசிக் கின்ற புன்னை யரும்பை யொப்பாக (ஆண்டு)ப் போவாரை மயங்கச் செய்கின்ற காவிரிப்பூம்பட்டினமே எம்மார் (எ - று)

இத்துணைச் சுருங்கத் தொடுப்ப தின்னாதென்று கௌடர் சொல்லுமாறு :-

விருத்தம்

வ - து. “துணிவருநீர் துடைப்பவராய்த் துவள்கின்றேன்
 றுணைவிழிசேர் துயிலே நீக்கி
 இனவளைபோ லின்னலஞ்சோர்ந துடருழப்ப
 விறந்தவர்நாட் டுல்லே போலும்
 தனியவர்க டளாவெய்தத் தடங்கமலர்
 தனையவிழக்குந் தருண வேனில்
 பனிமதுவின் பசுந்தாது பைம்பொழிவிற்
 பரப்பிவரும் பருவத் தென்றல்” என வரும்.

(இ - ள்.) (துயரமிகுதியாலே என் கண்ணினிடத்து)
 விரைந்து இழிதரு நீரை மாற்றினராய் வருந்து மென்னுடைய
 இணைவிழியானவை இமைபொருந்துந் தன்மைத்தாகிய, உறக்
 கத்தை நீக்கி (க் கரத்தின்கண்) இனமாக இடப்பட்ட வளை (சோரு
 தல்) போல இனிய அழகு குறைந்து யான் துயருறும்வண்ணம்
 பிரிந்து போனவருடைய நாட்டின்கண், பிரிந்திருந்தோர் நடுக்க
 மெய்தப் பெரிதாகிய பொய்கையி னுண்டாகிய தாமரையின்
 கட்டை விடுவிக் கும் இளவேனிலும், (அக்காலத்தி லுண்டாகிய)
 குளிர்ந்த தேனையும், பசிய தாதுக்களையும், பசுமையான சோலை
 யின்கண் பரப்பிவருகின்ற இளந்தென்றலும் இல்லையோ?
 [சொல்லுவாயாக, தோழி!] (ஏ - து.)

இனி, பொருள் காரணமாகிய இன்பமாவது அக கவி கேட்
 போர்க்கு, மது காரணமாக மதுகரங்கட்கு வரும் மகிழ்ச்சிபோல
 வரு மின்பமாம்.

(கு - ளை.) மது-தேன். மதுகரம்-வண்டு கவி-செய்யுள்.

ஆசிரியப்பா

வ - து. “மானேர் நோக்கின் வளைக்கை யாய்ச்சியா
 கான முல்லை சூடா கதுப்பில்
 பூவைப் புதுமலர் சூடித் தாந்தம்
 அடங்காப் பனைமுலை யிழைவளர் முற்றத்துச
 சுணங்கின் செவ்வி மறைப்பிலு மலர்ந்த
 பூவைப் புதுமலர் பரப்புவர் பூவயின்
 ஆனிரை வருத்தம் வீடமலை யெடுத்து
 மாரி காத்த காளை
 நீல மேணி நிகர்க்குமா லெனவே” எனவும்

குதுவுமது

முற்றிழை மகளிர் முலைமுக மிழக்கவும்
பொறறொடிப் புதல்வ ரோடி யாடவும்
செஞ்சாந்து சிதைந்த மார்பி னெண்பூண்
அரிமா வன்ன வணங்குடைத் துப்பின்
திருமால் வளவன் றெவ்வர்க் கோசசிய
வேலினும் வெய்ய கண்ணவன்
கோலினுந் திண்ணிய தடமென் றேனே”

எனவும் வரும்.

இப்பொருள் காரணமாகிய இன்பம் இரண்டு நெறியாக்கு
மொக்கும். இவ்வாறு தொடுக்குககாற் கிராமியச் சொல்லும்
பொருளும், இடக்கர்ச்சொல்லும் பொருளுந் தீண்டாமற்
பாடுவது. (கக)

ந. ஒழுகிசை

ஒழுகிசை - செவிகு இனியதாயச் செல்லும மெவனிசை. இதனை
முதலாலா சுகுமாரதை என்பா சுகுமாரதை - மிருதுத தனமை.

உ0. ஒழுகிசை யென்பது வெறுத்திசை யின்மை.

(இ-ள்.) ஒழுகிசையென்று சொல்லப்படுவது வெறுக்கத்
தரும் இன்னொவிசை யின்றி வரத்தொடுப்பது (எ - று.)

நேரிசை வேண்பா

வ - று. “இமையவர்கண் மெளலி யிணைமலாததாள் சூடச
சமையந் தொறுநின்ற தையல்—சிமைய
மலைமடந்தை வாச மலாமடந்தை யெண்ணென்
கலைமடந்தை நாவலோர கண்” என வரும்.

(இ - ள்.) துணையாகிய மலர்போன்ற சீர்பாதத்தைத்
தேவாகளெல்லாரும் (தங்கன) முடிமேலே சூடம்வண்ணம் பல
வகைப்பட்ட சமயங்கடோறும் புகருநின்ற மடவாள், சிகரங்களை
யுடைய மலையரயன் மகளுமாய், நறுநாற்றத்தை யுடைத்தாகிய
தாமரை மலர்மீதுருந்த சீதேவியுமாய்ப், பலவகைப்பட்ட கலை
களுக்கு இறைவியுமாய் நின்ற சரசுவதி: அவள் நாவினால் வலி
யோர்க்குக் கண்ணையிருப்பவள் (எ - று.)

மலைமடந்தை - பார்வதி.

இனி, ‘இன்னொவிசை’ என்பது மென்னடையொழுக்கத்து
வல்லொற்றிதது மிக்கதுபோலவும், அந் நடையொழுக்கத்து

உயிரொழுத்தடுத்துப் பொய்ந்நலம்பட்டு அறுத்திசைப்பது போலவும் வரும்.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “ஆக்கம் புகழ்பெற்ற தாவி யிவன்பெற்றாள்
பூக்கட் குழற்கார் பொறைபெற்ற—மாக்கடல்குழ்
மண்பெற்ற வெற்றைக குடையாய் வரப்பெற்றெம்
கண்பெற்ற வின்னு களி” என வரும்.

(இ - ள்) பெரிய கடல்குழந்த உலகத்துள்ளார் தங்கள் தவப்பலனாகப் பெற்ற ஒப்பற்ற குடையை யுடைய தலைவனே ! (நீ யெங்களை நினைத்து) வந்த இதனானே, இன்று, நின்னுடைய புகழானது பெருக்கம்பெற்றது ; தலைமகளாகிய இவ ஞாயிர் பெற்றாள் ; இவளுடைய கார்போன்ற குழலானது மதுவினை யுடைத்தாகிய பூக்களின் பாரததைப் பெற்றது ; எங்களுடைய கண்களும் செருககுப்பெற்றன (எ - று.)

இவ்வாறு வேண்டார் இரண்டு நெறியாரும்.

(த-ரை.) இரண்டு நெறியார் - கௌடர், விதர்ப்பர் என்றும் இரண்டு வழியினர்.

இன்ன இசை - இனியதல்லாத ஓசை, அது வெறுத்திசை; செறிந்திசைக்கு மிசை. வெறுததல்-செறிதல். (உ-ம்.) ‘பூக்கட் குழற்கார் பொறை பெற்ற’ எனவும், ‘உரறிறுறக குழுறழ்’ எனவும், சந்திவகை முதலிய காரணங்களால் தம்பட்ட வேரசை போல் காதுக்கு இனிமைபயவாது வருவது என்பது. வெறுப்பா யிராமற் பிரியமாயிருக்கும்படியான ஓசை, ஒழுக்கிசை யெனப்படும். இதற்கு முந்திய பாட்டுக்களே உதாரணமாகலாம். (௨௦)

சு. உதாரம்

உதாரம் - மகத்து: அதிசயம், குறிப்பினால் ஐா சிறப்பு வீளாகும் பொருளபடுவது

உக. உதார மென்ப தோதிய செய்யுளிற்
குறிப்பி னொருபொரு ணெறிப்படத் தோன்றல்.

(இ - ள்.) உதாரமென்று சொல்லப்படுவது சொல்லப் பட்ட செய்யுளுள் சொற்படு பொருளின்றி, அதன் குறிப்பினால் ஒருபொருள் நெறிப்படத் தோன்றாவது (எ - று.)

குறிப்பு - புத்தியினு லறியப்படுவது.

நேரிசை வெண்பா

வ - து. “செருமான வேற்சென்னி தென்னுறைந்தை யார்தம்
பெருமான் முகம்பார்த்த பின்னா—ஒருநாளும்
பூதலத்தோர தம்மைப் பொருணசையாற் பாராவாம்
காதலித்துத் தாழ்ந்திரப்போர் கண்.”

(இ - ள்.) பொருண்மேல் வைத்த அவாவினாலே தாழ்வு
வைத்திரப்போர் கண்களானவை, போரின்கண் வலியுடைத்
தாகிய வேலையும், சென்னி யென்னும் பெயரையு முடையவ
னாகிய தெற்கின்கணுண்டாகிய உறந்தைப் பதியார்க்குத் தலைவ
னாகிய சோழனுடைய முகத்தைப் பார்த்தபின், பூமண்டலத்துள்
ளார் முகங்களைப் பொருள் விருப்பினுற் பாரா (எ - து)

இதனுள் உறந்தையர் கோமானே ஒருநாள் முகம்பார்த்த
இரவலர் பின்னைப் பிறரைப் பொருள் நசையாற் பாரார்’ எனவே,
அவன் இரப்போர வறுமை தீரக் கொடுப்பான் என்னும் பொருள்
குறிப்பினுற் கொள்ளக் கிடந்தவாறு காண்க.

(து - னா.) சென்னி-சோழன் பெயர்களில் ஒன்று; தலைமை
பற்றிவந்த பெயர். இவ்வுதாரணச் செய்யுளில் சோழராசனது,
பெருவண்மை குறிப்பால் தோன்றுவது காண்க.

நேரிசை வெண்பா

“அவிழ்ந்த துணியிசைக்கு மம்பலமுஞ் சீக்கும்
மகிழ்ந்திடுவார் முன்னா மலரும்—கவிழ்ந்து
நிழறுழாம யானே நெடுந்தே ரிரவி
கமுறொழா மன்னவந்தவு கை” என்பதும் அது.

(இ - ள்.) தன்னுடைய நிழலைக் கவிழ்ந்து சிதைக்கும் யானே
யினையும் நெடிய தேரினையு முடைய இரவிக்குலத்துள்ளானுடைய
பாதங்களைப் பணியாத அரசர்களுடைய கைகளானவை, (உடுக்க
வேண்டின்) அவிழ்ந்த துணிகளைப் பின்பு முடியாநிற்கும்;
(கிடக்க வேண்டின் ஊர்ப்புறத்து உண்டாகிய) அம்பலங்களைத்
துடையாநிற்கும்; (உணவு வேண்டின்) இடுவார் முன்னர்(ச்
சென்று நின்று) உள்ளத்து உவகையோடும் விரியாநிற்கும்
(எ - து.)

(து - னா.) இசைத்தல் - முடிதல், சீத்தல் - துடைத்தல்.
துழையும் என்பது துழாம் என விகாரமாயிற்று. தன் நிழல்

கண்டு சீறுதல், மதயானையின் இயல்பு. இரவி - சூரியன் ; சோழராம், சூரிய குலத்தார்.

‘இடுவார் முன்னர் உவகையோடு விரியா நிற்கும்,’ என்றதனால், இடாதார் முன்னர் உவகையின்றி விரியுமெனக் கொள்க. இஃது இரண்டு நெறியார்க்கும் ஒக்கும். (௨௧)

எ உய்த்தலில் பொருண்மை

உயத்தலில் பொருண்மை - சொற்களை வருவித்துச் சொத்தல இவ்வாத பொருளுடைமை.

௨௨. கருதிய பொருளைத் தெரிவுற விரித்தற்
சூரியசொல் லுடைய துய்த்தலில் பொருண்மை.

(இ-ள்.) உய்த்தலில் பொருண்மை யென்பது கவி தன்னாற் கருதப்பட்ட பொருளை விளக்க விரிக்குஞ் சொல்லைச் செய்யுளுள்ளே யுடைத்தாய்ப் பிறிதுமொழி கூட்டி யுரைக்கும் பெற்றியின்றி வரத் தொடுப்பது (எ - று.)

(கு-ரை.) பிறிதுமொழி - வேறு சொல். பெற்றியின்றி-தன்மையில்லாமல்

நேரிசை வெண்பா

வ-று. “இன்றுமையான் மாசிலா வாண் முகங்கண் டேக்கற்றே
அன்றி விடவரவை யஞ்சியோ—கொன்றை
உளராவா றேடு மொளர்ச்சடையீர் சென்னி
வளராவா நென்றோ மதி” என வரும்.

(இ-ள்.) உமையாளுடைய குற்றமற்ற ஒளியினை யுடைத்தாகிய முக மண்டலத்தைக் கண்டு அதனுடைய நலனை ஆசைப்படுதலானோ? அஃதன்றியே, [நீர் ஆபரணமாக அணிந்த] விடத்தையுடைத்தாகிய பாம்பினைக் கண்டு அஞ்சுதலானோ? கொன்றையின் மலர்களை யீர்த்துக்கொண்டு கங்கையாறு விரைந்து திரியும் ஒளியோடு கூடிய சடையினை யுடையீர்! இன்று உம்முடைய திருமுடிமே லுண்டாகிய பிறையானது வளராதிருந்த காரணம் யாது? (சொல்லுவீர்) (எ - று.)

(கு - ரை.) உளர்தல் - கலக்குதல். வளரா ஆறு-வளராத தன்மை. மதி - ஈண்டுப் பிறை.

இனி உய்த்துணர்தல் வருமாறு :—

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “இன்றுமையான் மாசிலா வாண் முகக்கண் டேக்கறுமால்
அன்றி விடவரவு மகுகுறையுங்—கொன்றை
உளராவா றேடு மொளிர்சடையீர் சென்னி
வளராவா நென்றோ மதி.”

என்பதனுள் ‘யாதனாலோ’ என்னுஞ் சொற் கூட்டி யுரைக்கப்படும்.

இவ்வாறு வேண்டுவார் இரண்டு நெறியாரும்.

(கு-ஸா.) உய்த்துணர்தல் - கருதிய பொருள் புலப்படுத்த
தற்கு வேண்டிய சொல்லுடைமையை யுணர்தல். உய்த்தல் -
சொற்களை வருவித்துச் சேர்த்தல். (உஉ)

அ. காந்தம்

காந்தம் - உலக இயற்கைக்கு ஒத்துக் கூறுவது : மனத்தின் மகிழ்
விப்பது எனினுமாம்.

உங. உலகொழுக் கிறவா துயர்புகழ் காந்தம்.

(இ-ள்.) காந்தமாவது ஒன்றனை உயர்த்துப் புகழுவதால்
உலகநடையிறவாமல் உயர்த்துப் புகழ்வது (எ - று.)

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “ஒருபே ருணர்வுடனே யொண்ணிறையுந் தேய
வருமே துறவென்பால் வைத்த—ஒருபேதை
போதளவு வாசப் புரிசுழல்குழ வாண் முகத்துக்
காதளவு நீண்டிலவுங் கண்” என வரும்.

(இ-ள்.) யான் வருத்தத்தை யுறும் வகையாகப் பேதைத்
தன்மையை யுடையா ளொருத்தி என் உள்ளத்திடத்து வைத்த
பூவொடு கலந்த நறுநாற்றத்தையுடைத்தாகிய சுருண்ட குழவினை
யுடைத்தாய் ஒளியோடு கூடிய முகத்தின்கண் உண்டாகிய காதின்
எல்லையளவுஞ் சென்று மீண்டு திரிபுங் கண்களானவை, இக்
காலத்து எனது ஒரு தன்மையா யிருக்கப்பட்ட அறிவுடனே
ஒள்ளிதாகிய ஒழுக்கமுங் கெட வந்து தோன்றாநின்றன (எ-று.)

ஒருபேதை என் உள்ளத்து வைத்த கண் என்று கூட்டிக்.

(கு - ஸா.) உலகநடையிறவாமல் - உலக இயற்கை கட
வாமல். ‘தேய’ என்பது, கெட வென்பதாம். ஏதமென்பது

ஏதென நின்று வருததமாயிற்று. 'என்பால் வைத்த' என்றது என் உள்ளத்து வைத்த என்றவாறு. ஒன் நிறை - ஒள்ளிதாகிய குழுக்கம்.

இனி, கௌடநெறி வருமாறு :—

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “ஐயோ வகல்குல் சூழ்வருதற் காழித்தேர்
வெய்யோற் கனேகநாள் வேண்டிமால்—கைபரந்து
வண்டிசைக்குங் கூந்தன் மதர்விழிகள் சென்றுலவ
எண்டிசைக்கும் போதா திடம்” என்பது.

(இ-ள்.) திரளாகப் பரந்து வண்டுகள பாடப்பட்ட கூந்த
லினை யுடையாளுடைய அகன்ற அல்குற்பரப்பைச் சூழ்வருதற்கு,
ஐயோ! ஆகாயப் பரப்பெல்லாம் ஒரு பொழுதிற் கடக்கும்
ஒருகாற் றேரையுடைய பகலோனுக்குப் பன்னெடுநாள் வேண்டு
வதாயிருந்தது; அதுவேயன்றி, இவளுடைய களிப்பையுடைத்
தாகிய கண்கள் சென்று மீண்டு உலாவுவதற்கு எணவரைப்பட்ட
திக்குகளில் உண்டாகிய இடப்பரப்பும போதாததா யிருந்தது;
இஃது ஒருருவத தன்மையிருந்தபடி யென! (எ - று)

‘ஐயோ’ என்பது இரகசத்தின்கட் குறிப்பு; இவவிரக்கம்
ஆதித்தன்மே லேற்றுக.

(கு - னா.) ஆழி - தேர்க்கால். கை - திரள். கூந்தல் -
கூந்தலை யுடையாள்; (ஆகுபெயர்). மதர் - களித்தவிழி.

நேரிசை வெண்பா

வ-று. “அங்கண்மா ஞாலத் தகல்விசும்பை முன்படைத்த
பங்கயத்தோ னந்நாளிப் பைந்தொடிதன்—கொங்கைத்
தடம்பெருக வேங்குமெனத் தானினையா வாறே
இடம்பெருகச் செய்யா வியல்பு” என்பது.

(இ - ள்.) அழகினை யுடைத்தாகிய இடத்தை யுடைத்தாய்ப்
பெரிதாகிய உலகத்தின்மீது உண்டாகிய அகன்ற விசும்பை
முன்பு படைத்த நான்முகன் அந்நாளில் இவ்வாகாயத்தை இடப்
பரப்புண்டாகப் படையாத காரணம், பசும்பொன்னாற் செய்த
தொடியினையுடையாளுடைய முலைகள் புடைபரக்க வளர்ந்து-மீ
துயர்ந்தோங்குமென நினைவாதவாறே? (சொல்லுவீர்), (எ-று.)

இவ்வாறு உலகநடை யிறப்பப் புணர்ப்பதே சுவையுடைய தென வேண்டிவர் கௌடர். (௨௩)

௪௯. வலி

வலி - வனமையுடையது. இதனை முதலூலார் ஓசம் எனப். ஓசம் - சாமர்த்தியம்.

௨௪. வலியெனப் படுவது தொகைமிக வருதல்

(௫-ள்.) வலியென்று சொல்லப்படுவது, தொகைசொற் றொடர்பு உண்டாகத் தொடுப்பது (௭ - து.)

‘மிக’ என்றது சிறப்புடையவாக வெனக் கொள்க.

நேரிசை வேண்டா

வ-று. “காணியிர்த்ததாற் கண்பரிப வல்லியோ புல்லாதாா
மானனையார் மங்கலநா ணல்லவோ—தான
மழைததடக்கை வராகழற்கான் மானவேற் கிள்ளி
புழைததடக்கை நாலவாய்ப் பொருப்பு” என்பது.

(௫-ள்.) காலம் வரையாது உபகரிககின்ற மேகம்போன்ற பெரிய கையினையும், நீண்டிருக்கின்ற கழுலோடு கூடிய காலினையும், வலிதாகிய வேலினையு முடையனாகிய சோழனுடைய, துளையை யுடைத்தாகிய பெரிய கையினையும், நன்ற வாயினையு முடைய மலையூர்கிய வாரணம், தன்னுடைய தானை வலித்தால், அறுந்தன்மையையுடையன, நிகளத்தின்கண்ணேயோ? பகைத்த வேந்தருடைய உரிமைச சுற்றதது மான்போன்ற விழியினையுடையார் கழுத்தில் நல்ல நாளிற பூட்டிய வலியையுடைத்தாகிய மங்கலக கயிறல்லவோ? (௭ - து.)

(௫ - றை.) தொகைச சொல் - வேற்றுமைத தொகை முதலிய சொற்கள். இவகே, ‘தானமழை’ என்பது தொடங்கித் தொகைநிலை மிக வருதல் காண்க. வல்லி - நிகளம் (விலங்கு). தானம்-கொடை. கால் நியிர்த்ததாற் பரிவ வல்லிக் கண்ணோ என மொழிமாறுக. கண்-பூட்டு வாய். சோழராசனது யானை சினந்து காலை வலிய இழுத்தால் அதன் விலங்கேயன்றிப் பகைவர் மனைவியரது மங்கல நாணும் அறுபடு மென்பது கருதது.

இத்துணைச் சுருங்கத் தொடுத்தல் இன்னுதென்று கௌடர் சொல்லுமாறு :-

நேரினை வெண்பா

வ-று. “செங்கலசக் கொங்கைச் செறிகுறங்கிற் சீறடிப்பேர்ப்
பொங்கரவ வல்குற் பொருகயற்கண்—செங்கனிவாய்க்
காருருவக் கூந்தற் கதிர்வளைக்கைக் காரிகைத்தாம்
ஒருருவென் னுள்ளத்தே யுண்டு” என்பது.

(இ-ள்.) செம்மை நிறத்தை யுடைத்தாகிய கலசம்போன்ற
முலையினையும், செறிந்த குறங்கினையும், சிறிதாகிய அடியினையும்,
பெரிதாகிய பாம்பின் படம்போன்ற அலகுலினையும், பகைத்
தெதிர்த்த கயலையொத்த கண்ணினையும், செம்மையாகிய கொங்
கைக் கனிபோன்ற வாயினையும், கருமையாகிய நிறத்தினை
யுடைய கூந்தலினையும், ஒளியோடு கூடிய வளைகளை யுடைத்
தாகிய கையினையும், அழகினையு முடைததா யிருப்பதோர்
வடிவம் என் உள்ளம் விட்டு அகலாது (எ - று.)

(கு - னா.) பொங்குதல்-பெருமை. செறிகுறங்கு - (பருத்
திருத்தலால்) ஒன்றோடொன்று நெருங்கிய தொடை. (உச)

க0. சமாதி

சமாதி - நனறாக ஆரோபிக்கப்படுவது. இதுவும் கௌடாகம உடம்
பாடு.

உரு. உரியபொரு ளின்றி யொப்புடைப் பொருண்மேற்
றரும்வினை புணர்ப்பது சமாதி யாகும்.

(இ - ள்.) முக்கியப்பொருளின் வினையை ஒப்புடைப்
பொருண்மேல் தந்து புணர்த்து உரைப்பது, சமாதியென்னும்
அலங்காரமாம் (எ - று.)

‘சமாதி’ என்னுது ‘ஆகும்’ என்றதனற் பெயரும் அவ்வாறு
உரைக்கப்படும்.

ஆசிரியப்பா

வ - று. “அகலிரு விசும்பிற் பாயிருள் பருகிப்
பகல்கான் நெழுதரும் பல்கதிர்ப் பரிதி” எனவும்,
“விழித்த குவளைக் கழிப்போது வாக்கிய
கள்ளுண்டு களித்த வண்டினம்” எனவும்,
“கன்னியெயில்,” “குமரி ஞாழல்” எனவும்,

நேரிசை வேண்பா

“கடுங்கை வயலுழவர் காலேத் தடிய
மடங்கி யரியுண்ட நீலம்—தடஞ்சேர்ந்து
நீளரிமேற கண்படுக்கு நீணீ ரவந்தியார்
கோளரியே றிங்கிருந்த கோ” எனவும் வரும்.

இஃது, இரண்டு நெறியார்க்கும் ஒக்கும்.

இவற்றைக் குணவலங்கார மென்றுக் கூறுப.

அஃதேல், இன்ன விலக்கணமெல்லாம் முன்னையோர் மொழிந்தது, நடைபல பயின்ற வடமொழிக்கன்றே ; செந்தமிழ் மொழியின் வந்தவாறு என்னை ? எனின்,—இதன் முதலால் செய்த ஆசிரியர் உலகத்துச் சொல்லையெல்லாம் சமஸ்கிருதம், பிராகிருதம் அப்பிரஞ்சம் என மூன்றுவகைப்படுத்தினார். அவற்றுள், சமஸ்கிருதம் புத்தேனிர மொழியெனவும், அப்பிரஞ்சம் இதர சாதிகளாகிய இழிசனர் மொழி எனவுக் கூறினார். அதனால், பிராகிருதம் எல்லா நாட்டி மொழி யெனவும் படும். அல்லதூஉம், பிராகிருதி யென்பது இயல்பாகலான், பிராகிருதம் இயல்புமொழி.

அந்தப் பிராகிருதத்தைத் தற்பவம், தற்பமம், தேசியம் என மூன்றாக்கினார். அவற்றுள், தற்பவம் என்பன—ஆரியமொழி திரிந்து ஆவன ; அவை பாபம் - பாவம் எனவும், ‘தசநான் கெய்திய பணைமரு ளோன்றான்’ எனவும் வரும். தற்பமம் என்பன - ஆரியச்சொல்லும் தமிழ்ச்சொல்லும் பொதுவாய் வருவன ; அவை - குங்குமம், மூலம், மலயமாருதம் என்பன. தேசியம் என்பன - அவ்வநாட்டார் ஆட்சிசொல்லேயாய்ப் பிறபாடை நோக்காதன ; அவை - நிலம், நீர், தீ, சோறு என்பன.

இவற்றையே செய்யுட் சொல்லெனத் தமிழ் நூலாரும் வேண்டினராகலின், இவ்வாற்றான் தமிழ்ச சொல்லெல்லாம் பிராகிருத மெனப்படும். அச்சொற்களா லியற்றப்படும் எல்லாக் கவிக்கும் அவ் வலங்காரமனைத்தும் உரியவாகலின், ஈண்டு மொழிபெயர்த்து உரைக்கப்பட்டன.

[கு - னா.) சமாதியென்பது, வடசொல் ; ஒரு பொருளினிடத்து மற்றொன்றின் தன்மையை நன்கு ஆரோபிப்பது. தந்து புணர்த்து உரைத்தல் - கொணர்ந்து சேர்த்துச் சொல்லுதல். இம் மேற்கோள்களில், உயர்திணைக்குரிய பருகுதல் காலு

தல் என்ற வினைகள் அஃறிணையாகிய சூரிய மண்டலத்தின் மேலேற்றிக் கூறப்பட்டனவும், பிராணிகட்சூரிய விழித்தல், வார்த்தல் என்ற வினைகள் குவளைமலர்மேலேற்றிக் கூறப்பட்டனவும், இளமங்கையாட்சூரிய கன்னித்தன்மை, மதில்மேலேற்றிக் கூறப்பட்டதும், மகளிர்க்கூரிய குமரித்தன்மை, மரத்தின் மேலேற்றிக் கூறப்பட்டதும் காண்க. இவையிரண்டும் ஒப்புடை பொருளின்மேற் பெயர் புணராத சமாதி. பெயர் - பெயர்ச் சொல். மிகையை - 'அதிக வசனம்' என்பர் (௨௫)

இவ்வியலுக்குப் புறன்டை

௨௬. ஏற்ற செய்யுட் கியன்ற வணியொளம்
முற்ற வுணர்த்தும் பெற்றிய தருமையிற்
காட்டிய நடைநெறி கூடைப்பிடித் திவற்றொடு
கூட்டி யுணர்த லான்றோர் கடனே

(இ - ள்.) உலகத்து நிலைபேறுடைய செய்யுளைத்திற்கும் பொருந்திய அணிவீறுபாடெல்லாம் ஒழிவின்றி யுணர்த்தும் பெற்றி அரிதாகலான், காட்டப்பட்ட ஒழுக்கநெறியே பற்றுக் கோடாக இவற்றோடுங் கூட்டிக்கொண் டொனாதல் முற்றக் கற்றோரது கடனும் (எ - று.)

மாங்கனியும், தீம்பாலும், வருககைச் சீனையும், சருக்கரையும் தம்முள் வேறுபட்ட சுவையவெனினும் கூறுவது மதுரமொன்றன்றே? அதுபோல, எழுத்துச்செறிவும், சொற்செறிவும், பொருட்செறிவும் செறிவெனறே சொல்லுவதல்லது, பிறிதொரு வகை பேசிற்பெருகிய அகலமுடைத்தாமெனக் கொள்க. ஒழிந்தனவும் அன்ன.

(து - ரை) இவ்வளவால் யாது கூறியதோவெனின், பொருள் எளிதில் விளங்கத் தக்கதாய்ச் சொல்வன்மையல்லாததாய் விளங்குகின்ற மிடுக்கில்லாத நடையொன்றுண்டு; அது வைதர்ப்பம் எனப் பெயர் பெறுமெனவும், பொருள்முத்தமும் சொல் வன்மையுமுள்ள மிடுக்கான நடையொன்றுண்டு; அது கௌடம் என்று பெயர் பெறுமெனவுங் கூறியதாயிற்று. எந்நடைக்கும் ஒசையுடைமையும் ஆழமுடைமையும் இருத்தல் வேண்டும். (௨௬)

பொதுவணியியல் முற்றிற்று.

2. பொருளணியியல்

காப்பு

உஎ. என்னை யுடையாள் கலைமடந்தை யெவ்வுயிர்க்கும்
அன்னை யுடைய வடித்தளிர்கள்—இன்னளிசூழ்
மென்மலர்களே கன்று மெனவுரைப்பர் மெய்யிலா
வன்மனத்தே தங்குமோ வந்து.

(இ-ள்.) (மிகவும் இழிவான) என்னை யடிமையாக யுடையாள், கலைமடந்தை, எல்லா யுயிருக்கும் தாயாயுள்ளவளது தளி ராகிய அடியிணைகளானவை, இனிதாகிய பண் முரலும் வண்டு கள் சூழுகின்ற மிருதுவாகிய மலரின்மீது மிதிப்பினுங் கன்று மென்று சொல்லாநிற்பர் ; இத்தன்மையாகிய தளிரடிகள், உண்மையற்ற கடினமாகிய என் மனத்தின்கண் வந்து நிலையாக நிற்கும் (எ - று.)

ஓகாரம் - அசை.

(து-ரை.) தவகுமோ என்ற ஓகாரத்தை வியப்புப் பொருள தாகக் கொள்ளினும் அமையும் ; இனி, எதிர்மறையாகக் கொண்டு, தங்கக்கடவனவோ ? அல்ல என உரைத்து, கவி தன் மனத்தின் இழிவைப் புலப்படுத்திய தாக்குதலும் ஒன்று. கலை மடந்தை என்பது சரசுவதியைக் குறிக்கும்போது, கலை - கல்வியும், அப்பெயர் வன தூர்க்கையைக் குறிக்கும்போது, கலை-மானு மாம். மடந்தை-பெண். பண்முரலும்-இசைபாடும். கன்றும்-வாடும். ஊரும்-வாகனமாகக் கொண்டு ஏறி நடத்தும். ஓ - அசை. (க)

பொருளணிகள்

உஅ. தன்மை யுவமை யுருவகந் தீவகம்
பின்வரு நிலையே முன்ன விலக்கே
வேற்றுப் பொருள்வைப்பே வேற்றுமை விபாவனை
ஓட்டே யதிசயந் தற்குறிப் பேற்றம்
ஏது நுட்ப மிலேச நிரலிறை

ஆர்வ மொழிசுவை தன்மேம் பாட்டுரை
பரியா யம்மே சமாயித முதாத்தம்
அரிதுணை ரவநுதி சிலேடை விசேடம்
ஒப்புமைக் கூட்ட மெய்ப்படு விரோதம்
மாறுபடு புகழ்நிலை புகழாப் புகழ்ச்சி
நிதரிசனம் புணர்நிலை பரிவருத் தனையே
வாழ்த்தொடு சங்கீ ரணம்பா விகமிவை
* ஏற்ற செய்யுட் கணியேழைந்தே.

இவ்வியல் பொருளாமை அணிகள் இயல்புணாதின்மையால், பொருளணியாத தென்னும் பெயராதது; அஃதேல், சொல்லாறுணாததபபடும் அணி யிணுணாதிலரோ வெனின், மிகுதி பொருணமேலதாகலான மிகுததறு பெயர் கொடுக்கப்பட்டது.

இவ்வியலினுள் இசுருத்திரம், அலங்காரங்களின் பெயரும், முறையும், தொகையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தன்மையும், உவமையும், உருவகமும், தீவகமும், பின்வருநிலையும், முன்னவிலக்கும், வேற்றுப்பொருள் வைப்பும், வேற்றுமையும், விபாகுனையும், ஒட்டும், அதிசயமும், தற்குறிப் பேற்றமும், ஏதுவும், துட்பமும், இலேசமும், நிரணிறையும், ஆர்வமொழியும், சுவையும், தன்மேம்பாட்டுரையும், பரியாயமும், சமாயிதமும், உதாத்தமும், அவநுதியும், சிலேடையும், விசேடமும், ஒப்புமைக் கூட்டமும், விரோதமும், மாறுபடுபுகழ்நிலையும், புகழாப்புகழ்ச்சியும், நிதரிசனமும், புணர்நிலையும், பரிவருத் தனையும், வாழ்த்தும், சங்கீரணமும், பாவிசமும் என இவை முப்பத்தைநதும் மேற்கூறிய செய்யுட் கலங்காரமென்று சொல்லப்படும் (ஏ - று.)

இவை யெல்லாம் உம்மை தொகுத்து எண்ணேகார மிடை யிட் டெண்ணப்பட்டவற்றை அவவும்மை விரித்துரைக்கப்பட்டன. தன்மையும் உவமையு மென விரித்துக்கொள்க.

அஃதேல், இது முறைமையாயினவா நென்னையோ வெனின், இயல்பு விகாரமென விரண்டல்லது வேறில்லை; அவற்றுள் தன்மை, இயல்பாகலான் முற்கூறப்பட்ட முறைமைத்தாய்த்

தன்மையென்றுஞ் சொன்னடை யென்றுஞ் சொல்லப்படும். உவமை, விகாரமாய் மிக்க வரவிற்காய்ப் பின்வருகின்ற பலவலக் காரங்கட் ரூபகார முடைத்தாகலரற் தன்மையின்பின் வைக்கப் பட்டது. ஒழிந்தனவும் வைத்தவா றுய்த்துணாந்துகொள்க. ஈண்டிரைப்பிற் பெருகும். அல்லதுஉம் தொல்லாசிரியர் சொல் லிய நெறியெனினு மமையும்.

இனி 'ஏற்ற' என்றதனாற் சில செய்யுட் கேற்றுச் சில செய் யுட் கேலாதனவு முள வொருதிறத்தணி யெனக் கொள்க.

'அரிதுண ரவருதி' என்று சிறப்பித்த வதனாற் சிறப்பு முத லானவற் றுண்மை மறுக்குமகால் அம் மறையானே, ஒருபுகழ் தோன்ற வைக்கப்படுமென்பது. அஃது அதனிலக்கணங் கூறும் வழியே யுணராதுகொள்க, 'மெய்ப்படு விரோதம்' என்ப தற்கு மெய்யென அடைகொடுத்தது தமிழாசிரியர் முரண் டொடை யென்று தொடைப்பாற்படுத்திச் செய்யுட் குறுப்பாக்கி னார்; இவ்வாசிரியரதனை யலங்காரத்தின்பாற் படுத்தினாராகவி னவ வேறுபா டறி வித்தற் கெனக் கொள்க. இவையெல்லாம் மேற்குத்திரச் சுருக்க நோக்கி ஈண்டிரைக்கப்பட்டன. ஒழிந்த வகல முரையிற் கொள்க

(த - ஷா.) இதிற் கூறப்படும் பொருளணிகளுள் 'தீவகம்' பின்வருகிலை, கிரணிறை, சிலேடை, விரோதம் முதலிய சில அணிகள் ஒருசார் சொல்லைப்பற்றி நின்றலால், 'பிகுதி பொருள் மேலதாதலால், மிக்கதனாற் பெயர் கொடுக்கப்பட்டது' என்றார். தன்மை முதல் வாழ்த்து ஈறாக வுள்ள முப்பத்து மூன்று அணி களும் தனியே வருவன; சங்கீரணமும் பாவிசமும் முறையே பல அணிகள் சேர்ந்தும் காப்பிய முழுவதிலும் அமைந்தும் வருவன; இவவேறுபாடு தோன்ற, இடையில் 'ஒடு' கொடுத்திப் பிரித்தார்: சங்கீரணம் பாவிசம் என்ற முறைமைக்குக் காரண மும் இதனால் விளங்கும். (௨)

க. தன்மை யணி

தன்மை, சுவபாவம் (இயல்பு) தன்மையெனினும், தன்மை நவீரகி பெனினும் ஒக்கும்; இதனை முதலுலா சுவபாவோகதி எனப் சுவபாவம்-தன்மை உததி. சொல்லுதல்.

உக. எவ்வகைப் பொருளு மெய்வகை வீளக்கும்.
சொன்முறை தொடுப்பது தன்மை யாகும்.

என்பது. நிறுத்தமுறையானே தன்மையெனனு மலங்காரத்துப் பொதுவிலக்கணம் உணர்த்துவதுதலிற்று.

(இ-ள்.) எவ்வகைப்பட்ட பொருளும், மெய்ம்மைக் கூறு பாட்டான் விளக்குஞ் சொன்முறையாற் பாடப்படுவது தன்மையென்னும் அலங்காரமாம் (எ - று.)

(கு - ரை.) மெய்ம்மைக் கூறுபாட்டான் - உண்மையின் வகையினால். இவ்வணி பொருளின் இயல்பை நேரிற் பார்த்தாற் போலத் தோன்றுமாறு உள்ளபடி விளக்கச் சொல்லுவது. அங்ஙனம் சொல்லுககால், 'உண்டு வளர்ந்தான்', 'இரண்டு கண்ணன்', 'ஒடிவந்தான்' என்றாற்போல் யாதொரு சமதகாரத்துக்கும் இடமில்லாதபடி கூறின், அது அணியாகாதென்றும், இரகசிகள் கேட்டு உவக்கும்படியானதோர் தன்மை நிகழக் கூறினால் மாத்திரமே அணியாகுமென்றும் அறிக. இஃது, எல்லா வணிகளுக்கும் பொதுவாம். (௩)

௩௦. அதுவே,

பொருள்குணஞ் சாதி தொழிலொடு புலனாம்.

(இ-ள்.) அத் தன்மை பொருளும், குணமும், சாதியும், தொழிலும் என்னும் இவைபற்றித் தோன்றும் (எ - று.)

(கு - ரை.) பொருட்டன்மை, குணத்தன்மை, சாதித் தன்மை, தொழிற்றன்மை எனத் தன்மையணி நான்கு வகைப்படும் என்க.

இவற்றுள்—க-வது, பொருட்டன்மை வருமாறு :—

பொருட்டன்மை-பொருளிடத்துள்ள பலவிதமான இயல்புகளை உள்ளவாறே அலங்கரித்துக் கூறுவது.

நேரிசை வேண்பா

“நீல மணியிடற்ற னீண்ட சடைமுடியன்
நூலணிந்த மார்ப னுதல்விழியன்—தோ லுடையன்
கைம்மான் மறியன் கன்னமுடவன் கச்சாலை
எம்மா னிமையோர்க் கிறை” என்பது.

(இ-ள்.) கருங்குவளைபோன்ற அழகிய மிடற்றினையும், முடியின் கண்ணே நீண்டிருக்கப்பட்ட சடையினையும் மார்பினிடத்தே

பப்பட்ட முப்புரி தூலியும், தெற்றியின்கட் சேர்ந்த விழி
பும், உடையாக அசைந்த தேராலினும், காந்ததேரத்திய
பினும், கணல்போன்ற மழுவினும், திருக்காலையென்னும்
பெரியினையு முடையவனும் எம்மை மண்ணுடையாண்ட பெரி
இமையவர்களு, தலைமான் (௧ - ௩.)

அவர் - சாரியை; நீலமணி போன்ற மிடற்றின் மென்மை
மிடற்றன், சடையன், மார்பன், விழியன் என்பவன்
கிணு மமையும். 'கணமழுயன்' என்ப பாடமொழிப் 'பெரிய
லின்' என்பாரு முள். தலைமான் மழுமைய முடைய மென்
கினும் அமையும். 'கச்சாலையெம்மான்' என்றது - கச்சாலையிலே
றயும் பெரியோ மெனினு மமையும்.

(௩-வர.) இங்கே கச்சாலையெம்மான் என்பது பொருள் கரு
பரசகம். நீலமணி மிடறுடைமை முதலிய அப்பொருளிடத்
தன்மைகள். மிடறு-கழுத்து. அசைந்த-கட்டிய. தேரல் -
தேரல். மூப் பாட்டினுள்ள 'மிடற்றன்' முதலியவற்றை அன்
பெற்ற ஆண்பாற் பெயர்ச்சாகப் பெற்று, தலைமான். செய்
ன் - மென்னும்மை சொக்கது. கணல் மழு-சொலிக்கின்ற மழு
சுத்தொடை). இஃது ஒருகுளின் தன்மையைக் கூறியதனால்
ருட்டன்மையாம்.

2-வது குணத்தன்மை வருமாறு:—

குணத்தன்மை - குணத்திலுள்ள பலவிதமான தன்மைகளை
வரவேறு அலங்கரித்துக் கூறுவது.

நேரிசை வெண்பா

'உள்ளங் குளிர விரோமஞ் சிலிர்த்துறையும்
தன்னவிழி நீரரும்பத தன்மறந்தான்—புள்ளலேசும்
தேந்தா மரையயல்க்குழிவிலைத் திருகடஞ்செய்
பூந்தா மரைதொழுத பொன்'

(இ-ள்.) நெஞ்சமானது குளிர மெய்மயி ரரும்பி மாற்றமுந்
கண்ணிலே புனல் தோன்றத் தன்னுருவதையு மறந்தான்.
யம் அலைக்காநின்ற மது நிறைந்த தாமரைமையுடைய பழனஞ்
திலைப் பொதுவின்கண்ணே அழகுடைத்தாகிய கூத்தை
ன்ற (சபாபதியின்) பொலிவினையுடைய (திருக்கடற்) தாம
ய வணங்கின பொன்னை மொப்பான் (௧ - ௩.)

‘உரையுத் தள்ள’ என்னு மும்மையால் நாணம், மடம், அச்சம்
வயிர்ப்புத் தளர பெய்தக் கொள்க.

(கு-ரை.) இவனே மறந்தான் என்பது குணங் கருதிய வாசனை
உள்ளங் குளிர்தல் முரலியின மறந்தலாகிய குணத்தோடு நிகழ்
அதன் தன்மைகள். மறந்தற்கண் அக் குணங்கள் இயல்பாக நிகழ்
தற்கு. தில்லைப் பொது-சிதம்பர சபை. இது கடவுளைத் தொழு
வாகும் ஆனந்தத்தின் தன்மையைக் கூறியதனால், குணத்தன்
மை.

உ-வது. சாதித்தன்மை வருமாறு:—

சாதித்தன்மை - சாசியிலுள்ள பலவிதமான தன்மைகள்
உள்ளவாறே அலங்கரித்துக் கூறுவது. சாதியாவது ஒரு நிகழ்
மாகிய பல பொருளுக்குப் பொதுவாக நிற்பதோர் தன்மை.

நேரித வென்பா

“பததித தகட்ட கறைமிடற்ற பைவிரியும்
துததிக் கைவராத துயோயெயிற்ற—மெய்த்தவத்தோர்
ஆகத்தா னம்பலத்தா னுரா யமுதணங்கின்
பாகத்தான் குடும் பணி”

என்டா

(இ-ள்-) பததியாகிய ஸ்தானங்கள் பொருத்திய வயிற்றினையு
பின்வாய்க் கருமையாகிய மிடற்றினையுடையனவாய்ப் படத்தின்கு
பொறி நிறத்தையும், இரண்டு பிரிவான நாவையும், புரையையுடை
பல்லினையு முடையனவா யிருப்பன : மெய்யாகிய தவத்தினையு
மோர் அத்ததின்கண் ளுள்ளான, அம்பலத்திலே நிற்பான், பருகி
அமுதமன்ன உமாதேவியின் பாகத்தை மடையான், குடும் பணி
(உ-வ.)

பததித்த அகட்ட-என்பது பததித்தகட்ட வென வ
மாயிற்று. அகத்தா னென்பது ஆகத்தானென முதனீண்டது.

(கு-ரை.) பணி என்றது ஆபரணமென்றும், பாம் பென்
பொருள்படும். இது சர்ப்ப சாசியின் தன்மையைக் கூறியதன
சாதித்தன்மை.

ச-வது, தொழிற்றன்மை வருமாறு:—

தொழிற்றன்மை - தொழிலிலுள்ள பலவிதமான தன்மை
உள்ளவாறே அலங்கரித்துக் கூறுவது.

நேரிசை பெயர்மா

“சூழ்ந்து முரண்றணவி வாசந் துணைநந்தாடித்
தாழ்ந்து மதுநகர்ந்து நாதருக்கும்—வீழ்ந்தபெரும்
பாசந்தார் நீங்காப் பாஞ்சுடரிந் லாபங்கொன்றை
வாசத்தார் நீங்காந் வண்டி” என்பது.

(இ-ள்.) பாசநீங்கிப் முத்தகோலிட்டு நீங்காத பாஞ்சோசி
யின் வாசனையையுடைய பசுமைபாபிப கொன்றைமடலையப் பிரி
யாத வண்டு சூழ்ந்து பண்ணை முன்று சேரச்சென்று மணத்தைச்
செறிந்து மீதே பறந்து விரும்பி மதுநகர் பண்டு நாதருக் கோதா
திற்கும் (எ-று.)

ஆசிரியப்பா

“மான்னேற்ற பள்ளி மகவொடு முடங்கி
சன்பிண வொழியப் போகி கோண்காழ்
இரும்புதலை யார்த்த நிருந்துகனை விழுக்கோல்
உளிவாய்ச் சரையின் மிளிர் மண்டி
விடுநிலக கரம்பைப் படுநீ ருடி
துண்டில் லடக்கிய வெண்பல் லெயிற்றியா
பார்வைய யார்த்த பறைதாள் லிளவின்
நீழன் முற்றி னிலரைற் பெய்து” என்பது மது.

இஃது இலங்கியதிறிற் சிறுபா ள்மை; இலங்கணததுள்ளோ
பயின்று வருவதெனக் கொள். (சு)

(ரு-ள்.) இது வண்டின் தொழிலைக் கூறியதனால், நொழிற்
றன்றும். சூழ்ந்து முரண்றண முத்தகோலிட்டு துண்ணுதற்கண் இயல்
பாசநிகழ்ந் தன்மைகள்.

உ-உரை மாணி

கூட பண்டிற் தொழிலுந் பயனுமென் றிவற்றினா
லுன்றும் பலவும் பொருளொடு பொருள்புணர்த்
தொப்பிமை தொன்றிச் செப்பு வதுவமை.

(இ-ள்.) பண்டி, தொழில், பயன் என்பன காரணமாக ஒன்று
கிடும், பலவாகியும் வரும் பொருளொடு பொருளியைப் பைக்கிடும்

ஒப்புமை புலப்படப் பாடுவது உவமை பென்னு மலங்காரமாம் (௩-அ.)

ஒத்தும் பலவும் பொருளோடு பொருள் புணர்த்தலாவது— ஒரு பொருளோடு ஒரு பொருளும், ஒரு பொருளோடு பல பொருளும், பலபொருளோடு பலபொருளும், பல பொருளோடு ஒரு பொருளும் இயைபுப் புணர்த்தல்.

(௩-அ.) புணர்த்துச் சொல்லப்படும் அவ்விரு பொருள்களுள்ளே, ஒப்புமை யுரிதற்கு உரணமாய் நிற்கும் பொருள் உபமானம் எனவும், அதனால் உபமிகுப்பதும்பொருள் உபமேயம் எனவும் சொல்லப்படும்.

௧-வது, பன் புலமை வருமானு :—

“பவளத் தன்ன மேனி” எனவும்,

“வேய் புரை பனைத்தேள்” எனவும்,

“தெம்முனை யிடத்திற் செய்கொல் அம்மா வரிவை யவர்சென்ற நாடே” எனவும் வரும்.

௨-வது தொழி லுலமை வருமானு :—

ஆசிரியப்பா

“அரிமா வன்ன வணங்குடைத் துப்பிற் திருமால் வளவன்” எனவும்,

“களிற்றிரை தெரீஇப் பார்வ லொதுக்கின் ஒளித்தியங்கு மரபின் வயப்புலி போல” எனவும் வரும்.

௩-வது, பய லுலமை வருமானு :—

ஆசிரியப்பா

“மாரி யன்ன வண்கைத தேர்வே னாயைக் காணிய சென்மே” எனவும்,

“செறுநர்த் தேய்ந்த செல்லுறழ் தடக்கை” எனவும் வரும்.

அஃதேல்,

“வேய்புரை பணைந்தோள்”

என்பது, வடிவுவமை எனவும்,

“தெம்முனை யீடதனாச் செய்கொல்”

என்பது, எல்லையுடையமை எனவும் சொல்லப்படுவது லெனின்,

சூத்திரம்

“வண்ணத்தின் வடிவினா னாவினா பின்னின்

றன்ன பிறவு மதன்குணா னாவினா

இன்ன திதுவென வளையுபிற்சை

என்ன கிளவியும் பண்பின் பெருமை”

என்புழி வடிவும் பண்பெனக் கூறினார் ஆசிரியர் கொல்காப்பியனார். செய்மை பண்பினை பென்பதும், அந்நாடகலாப பண்பென்பதும்.

இனி, ஒருபொருளோடு பொருபொருள் :—

“செவ்வா னாண்ட மேனி”

எனவும்,

ஒரு பொருளோடு பலபொருள் :—

“அவ்வாள், இலக்குவனா பன்ன விளக்குவால் மையெயினு”

எனவும்,

பல பொருளோடு பல பொருள் :—

“கனிநெறி சுறவினத் தன்ன வானோர் மொய்ப்ப

மரீஇயோ ரறியாது மைக்குபட் டன்றே”

எனவும்,

பல பொருளோடு பொருபொருள் :—

“பெரும்பெயர்ச் கரிமாலன் முன்னிலைச் செல்லாப்

பீடின் மன்னர் போல

ஒடுமை மன்னால் வாடை யெமக்கே”

எனவும் வரும்.

அஃதே லுவமையும் பொருளும் ஒத்தபண்பு மாவன பாவை யெனின், ‘பவளம் போலுஞ் செவ்வாய்’ என்புழிப் பவளம் உவமை யெனவும், உவமான மெனவும் படும். வாய் பொருளெனவும், உவமைய மெனவும் படும். செம்மை இரண்டிற்கும் பொதுவாகிய குண

மெனப்பதும். போலு மென்பது உவமை. ஒரு பிடைச்சொல். இஃது பண்புகாரணமாக வந்த உவமை யெனப்படும். இதனை உவமை பென்ற தென்னையெனின், 'பவள வாய்' என்பதனைத் தொகையவமை பென்றும், 'பவளச் செவ்வாய்' என்பதனை விரிபுகமை யென்றுங் கூறியாகலின்; அல்லதூஉம், 'பவளம்போலச் செவ்வாய்' என்பதனை முற்றுவுமை பென்றுங் கூறுபவாகலின். ஒரு

ராண்டு உவமை யல்கார மென்பது அத் தொடர்ச்சொன் முழுவது மெனக் கொள்ள.

மற்றும் : பண்பியும். பண்பும், தொழிலும், பயனும் எனக் கூறப் படுவன காங்கு. அவற்றுள்,

பண்பியென்பன : காட்சிப்பொருளுங் கருதுப் பொருளு மாகிய இயங்கு,கிணையு நிலை,கிணையு மாம்.

பண்பென்பன : அயற்றிற் குணமாய்த் தோன்றித் தமக்கு வேறு குணமின்றி நிகழ்வன.

தொழிலென்பன : அயற்றிற் புடைபெயர்ச்சியாய்க் காலம் புணர்ந்து நிற்பன.

பயனென்பன : அவை காரணமாகப் புலப்படுங் காரியம்.

பண்பியாகிய ஒரு பொருட்கு ஒரு பொருள் உவமைபாங்கால் இரண்டற்கும் பொதுவாகியதோ குணம் ஏதுவாகலானும், தொழில் ஏதுவாகலானும், பயன் ஏதுவாகலானும், ஒப்பித் துரைக்கப்படும். 'கன்றிவற்றின்' என்பதனை, பண்பு-தொழில்-பயனென்பன, ஒரோவொன்றையன்றிப் பலவுங் காரணமாக வரும். அவை:—

“காண் யானே கைவிடு பசங்கழை

மீனெறி தூண்டிலி னிவக்கும்

காண் நாடன்”

என்பது : தொழிலும், பண்பும்.

“காந்த, எணிமலர் நறுந்தா தூதும் தும்பி

கையாடு வட்டிற் றேன்றும்”

என்பது : பண்பும், தொழிலும்.

அல்லதூஉம், அவ்வினையானே பண்பு தொழில் பயனென்பனவே யன்றிச் சொற்பொதுமை காரணமாகவும், பிறகாரண

மாகவும் வரும் உவமைபலங்காரச் செய்தது. அவை முன்ன ருரைக் கப்படும்.

‘ஒப்புமை தோன்ற’ என்றதனால், அங்ஙனம் கேட்போருளங் கொண்டு விளங்கத் தோன்றுவதே மாகல்வேண்டும்; யாதானு மென்ற முகத்தாற் கூற்றக் கெட்பது. (19)

உவமை வகை

௩௨. அதுவே,
விரியே தொகையே விதா விதரம்
உரைபெறு சமுச்சய முண்மை மறுபொருள்
புகழ்த னித்தை நியம மநியமம்
ஐயந் தெரிதரு தேற்ற மின்சொல்
எய்திய விபரீத மியம்புதல் வேட்கை
பலபொருள் விகார மோக மபூதம்
பலவயிற் போலி யொருவயிற் போலி
கூடா வுவமை பொதுநீங் குவமை
மாலை யென்னும் பால் தாகும்.

(இ-ள்.) அச் சொல்லப்பட்ட வுமையலங்காரம் : விரியுமையம், தொகையுமையும், இதரவிதரவமையும், சமுச்சயவுமையும், உண்மையுமையும், மறுபொருளுமையும், புகழுவமையும், நித்தை யுமையும், நியமவுமையும், அநியமவுமையும், ஐயவுமையும், தெரிதருதேற்றவுமையும், இன்சொலுமையும், விபரீதவுமையும், இயம்புதல்வேட்கை யுமையும், பலபொருளுமையும், விகார வுமையும், மோகவுமையும், அபூதவுமையும், பலவயிற்போலி யுமையும், ஒருவயிற்போலி யுமையும், கூடாவுமையும், பொதுநீங் குவமையும், மாலைவுமையும் என்னும் இருபதனுந்கு பாசுபா இடைபதாம். (௨ - ௩.)

இவை யெல்லாங் சொல்லின் முடிபு மிலக்கணத்த வாகலாற் பெரும்பான்மையும் தம்பொருளே மிலக்கணம் புலப்படுத்தும்; அல்லது உரையினுங் கொள்க.

அவற்றுள், க-வது-விரி யுவமை பெற்பது, பண்பு முதலியன விரிந்து கிற்பது.

நேரிசை வெண்பா

க - து. "பால்போல மின்சொற் பவளம்போற் செந்துவர்ப்பாய்
சேல்போற் பிறமுத் திருநெடுங்கண்—மேல்போற்
பவல்போற் கொடைகளைப் பன்னாடன் கொல்லி
அவல்போலும் பழைய தாய்" செ. ப. ப. 1

(இ-ள்) பால்போலத் தனிதாகிய சொல்லினையும், பவளப்போல
யொத்தது சிவந்து விளங்கிய வாயினையும், சேலையொத்துப் பிறழ்
தலால் விளங்கிய அழகினுடைய தைத்தாயும், நெடிய கண்ணினையு
முடைய அயர்வாழிடம், பின்னும் முழங்கமும், காலவழைமில்
றிச் சான்றோராலே பழம்பட்ட பெருந்த நெரியே ஒழுகிய மலைய
போன்று கொங்கதலில் விளங்கிய தையையுடையனாகிய சொழ
னுடைய கொல்லிமலைப் பங்கம்போலும் (க - து.)

உ-வது நேரிசை யுவமை பெண்பது பண்பு முதலியன சொரு
கிப்பது.

நேரிசை வெண்பா

க - து. "தாமரை உதன்முதலது உதன்முதலாம் போதமுதலாம்
பொருட் போதமுதலோட்காணியே!—தேமருளும்
பூங்குழலின் பாரப் பொறைசுமந்து நேர்ந்ததோ
பாருளும் உதன்முதல பரிசு" செ. ப. ப. 2

(இ-ள்) தாமரைபோன்ற ஒவியையுடைய முதலினையும்
குவிர்ந்த முதுகப்போன்ற கையினையும், அழகு மருவிய போ
போன்ற தோவியையுடைய மாநீர்! உம்முடைய பக்கதலே
பலாதின்ற தென்றலின் நன்மை உம்முடைய தேன் பொருந்திய
பூவியையுடையதாகிய குழலின்கண் னுண்டாகிய நறுநாற்றப் பாரத
தை, தாங்கிக்கொண்டு வருகின்ற வருத்தந்தானே மெல்லிய வரு
தையுடையது! (க - து.)

உ-வது இதரவிதர யுவமை பெண்பது, பொருளொருகா
யுவமையாயும், உவமை யொருகாற் பொருளாயும் ஒருவிதாட்ச்சிக
கண்ணோ வருவது.

(த - னு.) பொருள் - உபமையம்.

நேரிசை வெப்பா

வ - று. “கனிக்குங் கயல்போலு நங்கணுங் கண்போல்
கனிக்குங் கயலுங் கனிவாய்த—தளிர்க்கொடியர் !
சாமரைபோன் மலரு தும்முத தும்முதம்போல்
தாமரைபுஞ் செவ்வி தரும்” என்பது.

(இ - ள்.) கொய்தவக்கனிபோன்ற வாய்னை யுடைததாய்த
சுளிரோடு கூடிய கொடிபோன்ற மடலீர் ! செருக்கினை யுடைத்
தாசிய கயல்போல்த தன்மையை யுடைததாயிருந்தன தும்முடைய
நாட்டங்கரானவை. இத்தன்மை, தாசிய உம்முடைய நாட்டங்
களிற் குவமைபாகின்றன, கயற்குலமானவை. இஃதன்றியே, உம்
முடைய முகமண்டலமானது சாமரைபோன் மலராகின்றது ;
அத்தன்மை, தாசிய தாமரை உம்முடைய முகமண்டலம் போலச்
செவ்வியினை யுடைத்தாகின்றது (வ - று.)

நேரிசை வெப்பா

“தளிபெற்று வைகிய தன்மை - நீலம்
அளிபெற்றார் கண்போ லுப்பா—அளிபெற்ற
நல்வார் திருமுகத் தாற்ற நளிபெற்ற
கல்லாரம் போன்மலருங் கண்” என்பது.

(இ - ள்.) மழையை யேற்றுக்கொடலிற் றட்பத்தை யுடைத்
தாசிய சுனையின்கண்ணிருக்கின்ற நீலப்பூவானது நலைவரா னலம்
பாராட்டப்பெற்ற மடலார் கண்ணேபோல மலரரசின்றது; அந்
தன்மை, தாக அளிபெற்ற மடலாருடைய அழகிய முகமண்டலத்து
மிகக் குளிர்ச்சியை யுடைத்தாசிய கண்ணும் நீலம்போல மலரா
கின்றன (வ - று.)

ச-வது - சமுச்சய வுவுமை யென்பது, அதனை பொப்ப, சித
ஞனையன்றி யிதஞனு மொககு மென்பது.

நேரிசை வெப்பா

வ - று. “அனவே வடிவொப்ப தன்றியே பச்சை
இனவேய் நிறத்தானு மேய்க்கும்—அனவேய்
கலைக்குமரி போர்நுளக்குங் காரணார் வீரம்
தொலைக்குமரி யேறுகைப்பா டோள்” என்பது

(இ - ள்) துழாய் மாலையைச் சூடிய கலைமடந்தையாகிய கன்னி, போரிடத்துப் பகைவரை நடுக்கஞ் செய்யும் கருமையான நிறத்தையுடைய அசுரரின் ஆண்மையைக் கெடுக்கும் சிங்கப்போத்தை, வாக்கனமாகவுடையாள் தோள்கூர்ப் பசிய இளவேயானது அளவ் னுனும் வடிவினு னு மொப்பதன்றிப் பசுமை நிறத்தானு மொக்குட (எ - று.)

ரு - வது - உண்மை யுவமை யென்பது, உவமையைக் கூறி மறுதலுப் பொருளினையே கூறி முடிப்பது.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “ தாமரை யன்றுமுக மேயீ தீங்கிவையம்
காமருவண் டல்ல கருநெடுங்கண்—தேமருவு
வல்லியி னல்ல எரிவனென் மனக்கவரும்
அல்லி மலர்க்கோதை யாள் ” என்பது.

(இ - ள்.) தாமரை மலரன்று முகமே; இவையும் அழகு மருவிய வண்டல்லி—தேநீண்ட கண்களே; தேன் மருவப்பட்ட கொடியல்லன் இவள் டந்தையே. இத்தன்மையாகிய அவயவங் களுடைய இவள் என்னுள்ளங் கவரும் அகலிதழ்வேயுடைய பூவாற் செய்யப்பட்ட மாலையினை யுடையாள் (எ - று.)

இன் - சாரியை.

சு - வது, மறுபொரு ளுவமை யென்பது, முன்னர் வைத்த பொருட்கு நிகராவதோர் பொருட் பின்னர் வைப்பது.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “ அன்னேபோ லெவ்வுயிருந் தாங்கு மணபாயா
நின்னையா ரொப்பார் நிலவேந்தர்—அன்னதே
வாரிபுடை சூழ்ந்த வையகத்திற் கில்லையால்
சூரியனே போலுஞ் சுடர் ” என்பது.

(இ - ள்.) தாயினை யொப்பாக எவ்வகைப்பட்ட உயிர்களையும் தாங்கு மணபாயனே! நிலத்திலுண்டாகிய வேந்தரில் உன்னை யொப் பாருமில்லை; அதுபோலக் கடல் சூழ்ந்த வையகத்திற்குச் சூரியனை யொக்குஞ் சுடரு மில்லை (எ - று.)

எ - வது, புக றுவமை யென்பது, உவமையைப் புகழ்மி உவமிப்பது.

நேரிசை வேண்பா

ப - று. “ இறையோன் சடைமுடிமே லெந்நாளுந் தங்கும்
பிறையேர் திருதுதலும் பெற்ற—தறைகடல்கூழ்
பூவலயந் தாங்கு மரலின் படம்புரையும்
பாவைநின் னல்குற் பரப்பு ” என்

(இ - ள்.) ஒலிக்கின்ற கடலாற் சூழப்பட்ட நிலப்பரப்
தாங்குகின்ற சேடனுடைய படப்பரப்பை ஒக்கின்றது உனது
சூல்; அதுவேயன்றி, முக்கட்கடவுண் முடியினைப் பிரியாது
எந் தங்கும் பிறையினுடைய அழகினே நின்னுடைய அழகிய லே
லும் பெற்றது: ஆதலால், பாவாய்! நின் னுருவத்தன்மையிருந்ம்;
யென் (எ - று.) பாக

அ - வது, நிந்தை யுவமை யென்பது, உவமையைப் புகழ்மி
உவமிப்பது. மகத்

நேரிசை வேண்பா

வ - று. “ மறுப்பயின்ற வாண்மதியு டிக்குத் தோற்கும்
நிறத்தலரு நேரொக்கு மேற்புடைத்துத்
தில்லைப் பெருமா னருள்பேருமேனி
மூல்லைப்பூங் கோதை முகம் ” என்

(இ - ள்.) தில்லைக்கட் கூத்தாடுகின்ற பெரியோன்
யொத்த அழகிய மேனியினையுடைய, மூல்லைப்பூவாற் செய்யு
கோதையினையுடையாள் முகமானது மறுப் பிரியாத ஒ
யுடைத்தாகிய மதியமும், அம் மதியத்திற்குக் கருகுகின்ற டைய
மலரும் உவமிக்கப் பொருந்துமெனினுஞ் சிறப்புறது;
(எ - று.) மூதுந்

உ - வது, நியம யுவமை யென்பது, இன்னதற்கு இத்தை
யுவமையா மெனத் தேற்றேகாரம் புணர்த்துத் துணிக்து யெம்?
வது.

நேரிசை வேண்பா

வ - று. “ தாதொன்று தாமரையே நின்முக மொப்பதும்
பியாதொன்று மொவ்வா திளங்கொடியே!—மீ

சேலே பணியப் புலியுயர்த்த செம்பியர்கோன்
வேலே விழிக்கு நிகர் "

என்பது.

(இ - ள்.) இளங்கொடிபை ஒப்பாய்! எல்லாருடைய
பாடிக்கு மேலாகிய புயர்த்த பாண்டியனுடைய சேற்கொடி தாழிய
பாது புலிக்கொடி புயர்த்த சோழனுடை விழிக்கு
வ. தாதுகண் பொருந்தியிருக்கப்பல் விழிக்கு
பிறந்த பெரப்பது. இஃதல்லது உள்மறைமலரே
வந்த அண்டாகிய பாடி ஒப்பா (அ - ளு) முதத்தினையு

எகாரம் - அகை.

கஉ - வது, அடியை வடிவம் பென்பது, உவமைப
க்கிப் பிறிது மிப்பெற்றியனவா பென்பது.

நேரிசை வெண்பா

று. “செளவை விரிதிரைநீர்க் காவிரிசூழ் நன்
மெளயல் கமழுவ குழன்மடவாய்!—
மதுவார் கரேநீன் வாய்போல்வ து
அதுபோல்வ துண்டெனினு மாம்.”

(இ - ள்.) ஆரவா ம் பரந்த திரைக்
சூழ் நன்னாடி மெளவற் புவர்தியு முடைந்தாகிய
பட்ட குழவினை மடவாய்ச்சய்த மாலையானது
த முருக்கிமே நிர் வாயை யொட செவ்வியம் தேனும்
பால்வது உலகத் துண்டாயினும் து; அதுவன்றி, அப்
வ.) வாயை யொக்கும்

கக - வது, ஐய வடிவம் பென்பது, உவமையைப் பொருள
ம் றுரைப்பது.

நேரிசை வெண்பா

“தாதளவி வண்டு தடுமாறுந் தாமரைகொல்
மாதர் விழியலவு வாண்முகங்கொல்—யாதென்
நிருபாற் கவருந் நிடையூச லாடி
ஒருபாற் படாதென் னுளம்.”

(இ - ள்.) தாதைக்கலந்து வண்டுகள் சூழப்பட்ட தாமரை
காதலைச் செய்யப்பட்ட விழியலவுகின்ற ஒளியினையுடைய

முகமண்டலமோ என்னென்று என் மனமானது ஊசலைப்போ லாடி இருதலைப்பட்டு ஒன்றாகக் குணிகின்றதில்லை (௭-அ.)

கஉ-வது, தெரிநருதேற்ற வுவுமை யென்பது, ஐயுற்றதனைத் தெரிந்து அணிவது.

தேரிசை வெண்பா

வ - று. “தாமரை நான்மலருந் தண்மதியால் வீறழியும்
காமர் மதிபுங் கறைவிரவும்—ஆமிதலை
பொன்னை மயக்கும் புனைசுணங்கி னார்முடமே
என்னை மயக்கு மிது.”

(இ - ள்.) காலை மலருந் தாமரையும் குளிரந்த மதியிலுலே அழகு கெடும்; அழகிய மதியும் களங்கத்தோடு கூடியிருக்கும்; ஆதலால், என்னை மயக்கஞ் செய்த இது, பொன்னை யொப்பாக அலங்கரிக்கப்பட்ட சுணங்கினை யுடையாளுடைய முகமே (௭-அ.).

கஉ-வது இன்சொ லுவமை யென்பது, பொருளினு முவமைக் கோர் மிகுதி தோன்றக் கூறியுவித்து, இன்ன மிகுதியையுடைத தேனும் ஒப்பதன்றிச் சிறத்ததன் மென்பது.

தேரிசை வெண்பா

வ - று. “மாண்விழி தாங்கு மடக்கொடியே! நின்வதனம்
மான்முழுதுந் தாங்கி வருமசியம்—ஆளுலும்
முற்றிழை நல்லாய்! முகமொப்ப தன்றியே
மற்றுயர்ச்சி யுண்டோ மதிக்கு.”

(இ - ள்.) நிறைந்த அணிகளையுடைய நல்லாய்! நின்னுடைய முடிமானது மானின்விழி யொன்றையே தாங்காநின்றது; (ஆகாயத்தின்கண்) வருகின்ற மதியானது மானின் அவயவ முழுதுந் தாங்காநின்றது; இப்படி முழுவதுந் தாங்கினும் நின் முகத்தை யொப்பதன்றியே விசேடமுடைத்தாகவற்றோ அம்மதியம்? (௭-அ.)

கசு-வது, விபரீத வுவுமை யென்பது, மேற்றொட்டு உவமை யாய் வருவதனைப் பொருளாக்கிப், பொருளாய் வருவதனை யுவமை யாக்கி யுரைப்பன.

நேரிசை வெண்பா

வ - ௩. “திருமுகம் போன்மலருஞ் செய்ய கமலம்
கருநெடுங்கண் போலுங் கயல்கள்—அரிவை
இயல்போலு மஞ்ஞை யிடைபோலும் கொம்பர்
மயல்போலும் யாம்போம் வழி.”

(இ - ள்.) அரிவையுடைய திருமுகத்தை யொக்க மலரும்
சிவந்த கமலம்; கறுத்து நெடிகாகிய கண்கள்போலும் கயல்கள்;
சாயல்போலும் மயில்; மருங்குல்போலும் கொம்பு; ஆதலால்,
இவ்வழியில் யாம் போகின்ற போக்கு மயல்போலும் (௭-௩.)

மயல் - ஆசை.

ஆசிரியப்பா

“ஓவத் தன்ன வெரண்டுறை மருங்கின்
கோவத் தன்ன கொங்குசேர் புறைதலின்
வருமுலை யன்ன வாண்முகை யடைந்து
திருமுக மவழிந்த தெய்வத் தாமரை” என்பது உம் அது.

கரு-வது, இயம்புதல்வேட்கை யுவமை யென்பது, பொருளை
இன்னது போலு மென்று சொல்ல வேட்கின்ற தென்னுள்ள
மென்பது.

நேரிசை வெண்பா

வ - ௩.

“நன்றுதீ தென்றுணரா தென்னுடைய கன்னெஞ்சம்
பொன்றுதைந்த பொற்சுணங்கிற் பூக்கொடியே!—மன்றல்
மடுத்ததைந்த தாமரைநின் வாண்முகத்திற் கொப்பென்
றெடுத்தியம்ப வேண்டுகின்ற தின்னு.”

(இ - ள்.) பொன்றுதைந்த போலு மழகிய சுணங்கினையும்
பொலிவினையு முடைததாய்க் கொடியை யொப்பாப்! நன்று
தீ தென்பதனை ஒன்றுந் தெளியாது நறுநாற்றத்தை யுடைத்தாய்
மடுவிடத்து நின்று தயங்காநின்ற தாமரை நின்னொளியினை யுடைத்
தாகிய முகத்திற் கொப்பாமென்று எடுத்துரைக்கவேண்டுகின்றது,
இன்று என் னெஞ்சம் (௭ - ௩.)

கசு-வது, பலபொரு ளுவமை யென்பது, ஒரு பொருட்டுப் பல
வடிவமை காட்டுவது.

நேரிசை வெண்பா

வ-று. “வேலுங் கருவினையு மென்மானுங் காலியும்
சேலும் வடுவகிருஞ் செஞ்சரமும்—போலுமால்
தேமருவி யுண்டு சிறைவண் டறைகூத்தற்
காமருவு பூங்கோதை கண்.”

(இ - ள்.) மதுவை விரும்பியுண்டு சிறைவண்டு முரல்கின்ற
கூந்தலையும், அழகிய மாலையையு முடையாருடைய கண்களானவை
வேலையும், கருவினே மலரையும், மிருதுவாகிய நோக்கத்தையுடைய
மாணையும், காலிமலரையும், சேலையும், மாகடுவைபம், செவ்விய சரத
தினையும் போலும் (எ-று.)

ஆல் - அசை.

கஎ-வது, விகார வுயமை யென்பது, ஒருவகைமையே விகாரப்
படுத்தி யுவமிப்பது.

நேரிசை வெண்பா

வ-று. “சீத மதியி னொளியுஞ் செழுங்கமலப்
போதின் புதுமலர்ச்சி யுங்கொண்டு—வேதாதன்
கைம்மலரா னன்றிக் கருத்தால் வகுத்தமைத்தான்
மொய்ம்மலர்ப்பூங் கோதை முகம்.”

(இ - ள்.) செறிந்த மலர்களாற் பொலிவபெற்ற கூந்தலின
யடையான் முகத்தினைப் பிரமன் குளிர்த் த மதியின்க ணுண்டாகிய
ஒளியினையும், செழித்த கமலப்போசி ணுண்டாகிய புதிய மலர்ச்சி
யையுங் கொண்டு, தன் கைத்தாமரையினுன்னற்றித் தன்னுள்ளக
கருத்தா னமைத்தான் (எ-று.)

ஆசிரியப்பா

“முதலுக்கூர்த தன்ன முனையினங் கூடுவயிற்று
மணிதொடுத் தன்ன வையம்பான் மறுத்துடைத்து
மதியம்வைய தன்ன வாண்முகத் தொருத்தி”

எனவும் வரும்.

கஅ-வது, மோக வுயமை யென்பது, ஒரு பொருண்மே
லெழுந்த வேட்கையான் வந்த உள்ள மயக்கம் தோன்ற உரைப்
பது.

நேரிசை வெண்பா

உ-று. “கயல்போலு மென்றுநின் கண்பழிப்பல் கண்ணின்
செயல்போற் பிறழுந் திறத்தாற்—கயல்புகழ்வல்
ஆரத்தா னேர்மருங்கு லந்தரன் வாண்முறுவல்
சரத்தா லுள்வெதும்பும் யான்.”

(இ - ள்.) முத்தினுற் செய்யப்பட்ட பூணல் வருந்தாநின்ற
மருங்குலினையும், அழகிய முத்தினுடைய ஒளிபோன்ற முறுவலி
னைய முடையாய்! உன்னுடைய குறிப்பினால் மனமழியும் யான்,
கயல்போலு மென்று நின் கண்ணினைப் பழிப்பன்; நின் கண்போற்
பிறழுந் திறப்பாட்டாற் கயலைப் புகழ்வன் (உ-று.)

(கு - னர.) பிறழுதல் - விளங்குதல். ஆரம் - முததுவடம்.
சரம் - குறிப்பு. இதனை மயக்கவுவமை யென வழங்குதலு முண்டு.
இங்கு உவமை கூறுமிடத்து மதிமயக்கமுண்மை தோன்றக் கூறி
னமை காண்க.

கக-வது அபூத வுவமை யென்பது, முன்பு இவ்வதனை யுவமை
யாக்கி யுரைப்பது.

நேரிசை வெண்பா

உ-று. “எல்லாக் கமலத் தெழிலுந் திரண்டொன்றின்
வில்லேர் புருவத்து வேனெடுங்கண்—நல்வீர்!
முகம்போலு மென்ன முறுவலித்தார் வாரும்
அகம்போலு மெங்க ளகம்.”

(இ - ள்.) வில்லினையொத்த புருவத்தினையும், வேல்போன்ற
நெடிய கண்ணினையுமுடைய நல்வீர்! உம்முடைய முகத்தினை
யொக்கும்; எங்குமுள்ள கமலப் பூக்களின் செவ்வியும் செறிந்
தொன்றுமாயி னென, முறுவலைச் செய்தார் மருவிவாழு மிடம்
போலும் எக்க ஞன்னம் (உ-று.)

அஃதேல், விகாரவுவமையோ டிதனிடையேற்றுமை யென்னை
யெனின், விகாரவுவமை, பிறரான் விகாரப்பட்டதாகக் கொண்டு
அஃதொன்றற்கு உவமையாக்கி யுரைப்பது. இஃது அன்னதன்
மென்க.

(கு - னர.) இதனை இல்பொரு ளுவமை யென வழங்குதலு
முண்டு.

20-வது, பல்வயிற்போலியுயவமை யென்பது, ஒரு தொடர் மொழிக்கண் பல உவமை வந்தால் வந்த உவமைதோறும் உவமைச் சொற்றோன்றப் புணர்ப்பது.

நேரிசை வெண்பா

உ-று. “மலாயாலி போல்வாரான் மாதர் கமல
மலாபோலு மாதர் வகுனம்—மலர் குழி
அளிக்குலங்கள் போலு மளக மகனுட்
களிக்குங் கயல்போலுங் கண்.”

(இ - ள்.) கமல மலர்த்த வாலிபோல்வார மாதர்; கமலமலர் போலும் மாதர் வகுனம்; மலர்குழிக்குலங்கள் போலும் அளகம்; அதனுள் களிககாநின்ற கயல்போலுங் கண்டன் (உ-று.)

21-வது, ஒருவயிற்போலியுயவமை யென்பது, ஒரு தொடர் மொழிக்கண் பல்வயவமை வந்தால், அவ் வந்த உவமைதோறும் உவமைச்சொற் புணராத ஒருவமைச்சொற் புணர்ப்பது.

(ரு - னை.) ஒரு வயிற்போலி - ஒரிடத்திற் போல் என்னும் உவமவருபுடையது.

நேரிசை வெண்பா

உ-று. “நிழற்கோப மல்க நிறைமலர்ப்புங் காயா
சுழற்கலவ மேல்விரித்த தோகை—தழற்குலவ
தீம்புகை யூட்டுஞ் செறிசூழலார் போலுங்கார்
யாம்பிரிந்தோர்க் கென்னு மினி.”

(இ - ள்.) காயாமலரி னிழலின்கண் இத்திரகோபஞ் செறிய. அப் பொலிவினையுடைய காயாலின் நிறைந்த மலரின் சூழலிலே தன் கலாபத்தை விரித்த மயிலானது தழலின்கட் டோன்றிய நறும் புகையினை யூட்டும் செறிந்த சூழலினையுடைய மடவாரைப் போலுங் கார்காலம்; யாம் பிரிந்துபோகப்பட்டாருக்கு என்னு மினி? (உ-று.)

22-வது, கூடாவுயவமை யென்பது, ஒரு பொருட்டுக் கூடாத வதனைக் கூடுவதாகக் கொண்டு அதனை யொன்றற்கு உவமைபாக்கி யுரைப்பது.

நேரிசை வெண்பா

வ-று. “சந்திரன் செந்தழுவை தண்மதியில் வெவ்விடமும்
வந்தனவே போய்மா னும்மாற்றம்—பைந்தொழியீர் !
வாசிக நமல மதிமுதங்கண் டேயகறுவாரா
ஆவிச கிவையோ யரண்.”

(இ - ள்) பைந்தொழியீர் ! சந்திரன்திந்தண் செந்தழுவும்,
குளிர்த்த மதியினிடத்து மெல்லிய விடமும் பிறத்தாற்போலும்,
தும்முடைய யாற்றைகள்; ஆனால், குளிர்த்த வாலியிடத்துக்
கமலமலரும் மதியமும்போலும் முகங்கண்டேக்கறுவாரா ஆவிச
கிவையோ காவல் (எ-று.)

௨௧-வது, பொதுநீங்குவமை யென்பது, உவமைபைக் கூறி
மறுத்துப் பொருடன்றையே யுவமையாக உரைப்பது.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “திருமருவு தண்மதிக்குஞ் செந்தா மரையின்
விரைமலாக்கு மேலாக் தகையால்—கருநெடுநகண்
மானே ! யிருளாகஞ் சூழ்த்தின் வாண்முகம்
தானே யுவமை தனக்கு.”

(இ - ள்.) கரிப நெடிய கண்ணையுடைய மானே ! குளிர்த்த
மதிக்கும், திரு மருவப்பட்ட சிவந்த தாமரையினது நறு நாற்றத்தை
யுடைய மலருக்கும் மேலாகிய தன்மையை யுடைத்தாகலான், இரு
ளாகிய அளகஞ் சூழ்த்த நின் நெளியினையுடைய முகந் தானே
தனக்கு உவமைபாம் (எ-று.)

திரு-கண்டாரால் விரும்பப்படுந் தன்மை நோக்கம்.

(ரு - ரை.) இப்பொருளுக்கு ஒப்பு வேறொன்றில்லை மென்
பது, இதன் கருத்து.

௨௨-வது, மாலையுவமை யென்பது, ஒரு பொருட்குப் பல
உவமை வந்தால் அவை யொன்றினொன் றிடைவிடாது தொடர்ச்சி
யுடையவாகப் புணர்த்துக் கடைக்கண் மொருங்குட்டி முடிப்பது.

நேரிசை வெண்பா

வ-று. “மலயத்து மாதவனே போன்று மவன்பால்
அலைகடலே போன்று மதனுட்—குலவும்

நிலவலய மேபோன்று நேரியன்பா னிற்கும்
சிலைகெழுதோன் வேந்தர் திரு.”

(இ - ள்.) பொதிப மலேயிடத்தது அந்ததியனைப் போன்றும், அவனுண்ணப்பட்ட அலையையடைய கடல்போன்றும், அதனு ஞ்ண்டாகிய நிலவட்டம் போன்றும், சோழனுடைய இடத்தே பேராதே திற்கும், விற்பயின்ற தோள்கூடியுடைய வேந்தா செல்வம் (எ-று.) (சு.)

கூ. அற்புதஞ் சிலேடை யாதிசயம் விரோதம்
ஒப்புமைக் கூட்டம் தற்குறிப் பேற்றம்
விலக்கே யே தவ்வை வேண்டவும் படுமே

என்பது, இவ்வவமை யலங்காரம் பிற வலங்காரங்களோடுங் கூடி வருமாறு உணராததுதல் முதலிற்று.

(இ - ள்.) அற்புதமும், சிலேடையும், அதிசயமும், விரோதமும், ஒப்புமைக் கூட்டமும், தற்குறிப் பேற்றமும், விலக்கும், ஏதுவும் எனச் சொல்லப்பட்ட எட்டலங்காரங்களோடு கூடியும் வரும் அவ்வவமை யலங்காரம் (எ-று.)

அவற்றுள், கூ-வது, அற்புதவுவமை.

நேசை வெண்பா

வ-று. “குழையருகு தாழ்க் குனிபருவக் தாங்கி
உழைய ருயிர்பருகி நீண்ட—விழியுடைத்தாய்
வண்டே நிருளாகஞ் சூழ வருமதியொன்
றுண்டே விவண் முகத்திற் கொப்பு.”

(இ - ள்.) குழை தாழ்த்த முத்தினை யுடைத்தாய், வளைந்த பருவத்தினை யுடைத்தாய்ப், பக்தத்தினின்றுங் கண்டாருடைய உயிரை யுண்டு வளர்த்த கண்களை யடைத்தாய்ச், சுரும்புகளாலே மேவப்பட்டிருக்குங் குழலைச் சூழக்கொண்டு வருவதொரு மதிய முண்டாயின் இவளுடைய முகத்திற் கொப்பாம் (எ-று.)

உ-வது, சிலேடை யுவமை. அஃது இருவகைப்படும்; செம்மொழிச் சிலேடை யுவமையும், பிரிமொழிச்சிலேடை யுவமையும் என.

அவற்றுள், (1) செம்மொழிச் சிலேடை யுவமை.

தேநிசை வெண்பா

வ-று. “செந்திருவுந் திங்கனும் பூவந் தலைசிறப்பச்
சந்தத தொடையோ டணிதமுவிச்—செந்தமிழ்நூல்
கற்றார புணையுங் கவிபோன் மனங்கவரும்
முற்ற முலையாண் முகம்.”

(இ - ள்.) திருவென்றும், திங்கனென்றும், பூவென்றும்
சொல்லப்பட்ட இவற்றது பெயரை முதற்கண்ணே யடைந்தா
யோசையோடு கூடிச், சொற்கோவையோடு அலங்காரம் புணர்ந்து,
பயின்ற ருள்ளங் கவருந் தன்மையுடைத்தாய்ச், செந்தமிழ் நூல்
கற்றாராலே சொல்லப்பட்ட கவிபோலத், திருவினுருவத்தையந்
திங்களினுருவத்தையும் பூவையம் உச்சிமீதி லுடைத்தாய், நிறத்
தோடுங் கூடியிருந்துள்ள பூமாலையோடும் அழகு தழுவிப் பயின்ற
ருள்ளங்களைக் கவரு முகம்.

இனிக் கவிமேற் செல்லுங்கால் : சந்தம்-ஒசை, தொடை-
சொற்கோவை, அணி அலங்காரம் எனவும்,

முகமேற் செல்லுங்கால் : சந்தம்-நிறம், தொடை - மாலை,
அணி-அழகு எனவும் வரும்.

(2) பிரிமொழித் திணை வடிவம்.

தேநிசை வெண்பா

வ-று. “நளிதடத்த வல்லியின் கண்ணெகிழ ஞாலத்
தளவி னிறைகடாஞ் சித்தித்—களிறிகலும்
கந்த மலையா நிலவுங் கவடசைய
வந்த மலையா நிலம்.”

(இ - ள்.) செறிவினையும், பெருமையினையுமுடைய (காலிலே
செறிந்திருக்கின்ற) விலங்கின் கண் அறத் தணரமீது நிறைந்த கடாம்
பொழியத் தறியைச் சீறிப் புரைசைக் கயிறு அசைய வரும் யானை
போன்று தென்றல் பெரிய பொய்கைப் பூவல்லித் தேன் சேரா
உலகத்தினை நிறைகளை யழித்து விரை கமழ் நெருங்கிய பணைகளை
யசைத்து வருகின்றது (எ-று.)

யானையின்மேற் செல்லுங்கால் : நளி - செறிவு. தடம் -
பெருமை. வல்லி - விலங்கு. கண் - மூட்டுவாய். நெகிழ்தல் -
கழலுதல். ஞாலம்-பூமி, நிறைகடாம்-பெரியமதம். சித்தி-பொழிய.

கந்த - தறி. மலையா-சீரா. நிலவதல் - பொருந்துதல். கவடு - புரைசைக் கயிறு. அசைய - ஆட. வந்த - வரும் எனவும்,

தென்றன்மேற் செல்லுங்கால் : நனி - பெருமை. நடம் - பொய்கை. அல்லி-பூ. கன்-தேன். நெகிழ்தல்-சோராதல். ஞாலம்-உலகம். நிறை - ஒழுக்கம். சிந்தி - அழித்து. கந்தம் - விரை. அலைதல் - நாறுதல். நிலவதல் - பொருந்துதல். கவடு - மரக்கொம்பு. அசைதல் - அலைதல் எனவும் உரும்.

இதனைச் சந்தான் உவமை உபபாரு முகம். சந்தான் மென்பது:-இரண்டு பொருளுக்கு உபகாரமாயிருக்குஞ் சொற்களாலே பாடப்படுவது. இதனை இவ்வகை யோடுபடுத்துதல் காட்டிய தென்னையென்றிற், மேல், பண்பு முதலியனவே யன்றிச் சொற்பொதுமை காரணமாகவும் உயமை புணர்ப்புப்படு மென்றா ; அது காட்டற் கென்க.

ந-வது, அதிரய வவமை.

நேசை வெண்பா

வ-று. "நின்னுழையே நின்முகங் காண்டு கெடுததம்
தன்னுழையே தன்னுழைங் காண்குவம்—என்னும்
இதுவொன்று மேபன்றி வேற்றுமை யுண்டோ
மதுவொன்று செத்தா மரைக்கு."

(இ-ள்.) நல்லாய் ; நின்னிடத்திலே நின் முகத்தினைக் காண நின்றேம்; பெரிதாகிய பொய்கையிலே தாமரையைப் காணநின்றேம் என்கிற இததன்மையென்றி வேறுபாடு கண்டிலேம், மதுவினையுடைத்தாகிய தாமரைக்கும் நின்முகத்தினுக்கும் (உ-று.)

(கு - னை.) உழை - இடம். இங்கே உபமேயமாகிய மூலத்திற்கு "நின்னுழையே" எனவும், உபமானமாகிய தாமரைக்குத் "தடத்தன்னுழையே" எனவும் இரண்டுக்கும் வேறு வேறு கண்டோர் கூறி, இதனென்றி வேறு பேதமில்லை என்பதனால் அதிகாரத்தோன்றியவாறு அறிக.

நேசை வெண்பா

வ - று. "பாலினிடை நீல மணிநிறஞ்சேர் பான்மைபோல்
ஞாலம் பரந்த நகைநிலவு—மாலிருளாம்

வைம்மருவு மூவிலேவேல் வன்கட் டமருக்கக்கைச்
செம்மல் கருமாமை சேர்ந்து.” என்பதும் அது.

(இ - ள்.) நீலமணியானது பாலைச் சேர்ந்து தன்னொளியைப்
பாலுக்குக் கொடுத்தாற்போலக், கூர்மை மருவிய மூன்று தலையை
யுடைய சூலத்தையும், வலிய கண்ணையுடைய தமருக்கத்தைய
மூடைய கையனாகிய பரமசிவன் (மீடற்றி லுண்டாகிய) கறுத்த
நிறத்தைச் சேர்ந்து உலகநதிற் பார்த்த வெண்மையுடைய நிலவும்
பெரிய இருணிறம் பெற்றது (௭-ஹ.)

ச-வது, வீரோதயவமை.

நேரிசை வெண்பா

வ-று. “செம்மை மராமலருத் திங்களு நம்முதமும்
தம்மிற் பகைவினைக்குத் தன்மையவே—எம்முடைய
வைப்பாருஞ் சென்னி வளம்புநர் பேரலினியீர் !
ஒப்பாரு மென்பா ருளா.”

(இ - ள்.) நமது தனமாகிய சோழனது வளவிய புகார்
போன்ற இனிமையையுடையீர் ! சிவந்த தாமரை மலரும் மதிய
மும் நமது முகமும் தம்முன்னே பைப்பெருங்குத் தன்மையா
யிருக்க, இவற்றை யுவமைக்குப் பொருத்து மென்பாரு முளர்;
இதற்குக் காரணஞ் சொல்லுவீராயின் (௮-ஹ.)

(௯ - னர்.) வைப்பு - தனம் (நிதி). சென்னி - சோழன்.

௧௦-வது, ஒப்புமைக்கூட்டலவமை.

நேரிசை வெண்பா

வ-று. “விண்ணின்மேற் காவல்புரிந்துறங்கான் விண்ணவர்கோன்
மண்ணின்மே லன்ன வயவேந்தே !—தண்ணளியில்
சேரா வவுணர் சூலங்களையுத் தேவர்கோன்
நேரார்மே லத்தகையை நீ.”

(இ - ள்.) விண்ணின்மே லுண்டாகிய உலகத்தைக் காக்குத்
தொழிலின் மிக்கு உறங்காளையினான், தேவர்கட்குத் தலைவனாகிய
இந்திரன்; மண்ணின்மே லுண்டாகிய உயிர்களைக் காக்கவேண்டி,
வலியையுடைய வேந்தனே ! நீயும் உறங்காவாயினாய்; உள்ளங்
குளிர்த்து பிறரைக் காக்குத் தன்மையிற் சேராது அசுரர் சூலங்களைக்
களையாநிற்கும், இந்திரன்; சத்துருக்களிடத்திலே நீயும் அத்
தன்மையை (௯ - ஹ.)

எ-வது தற்குறிப்பேற்றவுவமை

தேரிசை வெம்பா

உ - று. “ உண்ணீர்மை தாங்கி யயர்ந்த நெறியொழுகி
வெண்ணீர்மை நீங்கி விளங்குமால்— தண்ணீர்,த்
தரம்போலு மென்னக தருடம்பை மாறன்
கரம்போற் கொடை பொழிவான் கார்.”

(இ - ள்.) (முதுவேணிற் காலத்தில்) கடவுள் ஹண்டாகிய குளிர்ந்த நீர்போல (ச் சேர்த்தோர் யாவருக்கும் வருத்தம் நீங்கக்) கொடுக்க வல்ல கடம்பை பென்னும பதியி ஹண்டாகிய மாற னென்னும் இயற்பெயரை யாடையவனது கரம்போலக் கொடுப்பா னினைத்து, மேகமானதும், உள்ளே நீரைப்போலத்தா யயர்ந்த வானெறிபே டுத்து வெளுத்த தன்மைப்பை நீங்கி விளங்காதின்றது (உ - று.)

இவன் கையம், பிறர்க்கு நீர் பெய்து கொடுக்குத் தொழி லானே நீர புலராது உலகத்தார் கைக்குஞ் மேலாகப் பயின்று சிவந்த தன்மையை யுடையதாய் விளங்குதல் கண்டுகொள்க. தண்ணீர்த் தரம்போலு மென்னத் தருவ கர மெனக் கூட்டுக. இத் தொழில் கைக்கேற்ற மென்க.

எ-வது, விலக்குவமை.

தேரிசை வெம்பா

உ - று. “ குழைபொருது நீண்டு குமிழ்மேன் மறியா
உழைபொருதன் னுள்ளத் கவரா—மழைபோல்
தருநெடுங்கைச் சென்னி தமிழ்கா டனையார்
கருநெடுங்கண் போலுங் கயல்.”

(இ - ள்.) மழையைப்போலக் கொடுக்கவல்ல பெரிய கையினை யுடைய சென்னியுடைய தமிழ் நாட்டை யொப்பாருடைய கரிய நெடிய கண்போலும், கயலும், சங்கொடு பொருது வளர்ந்து நீர்க் குமிழி மேலே மறிந்து தன்னிடத்திலே பொருதும், என்னுள்ளத் தைக கவரமாட்டா என்ற விதமுனே, கண்ணும் காதிஹண்டாகிய குழையோடு சேர்ந்து வளர்ந்து குமிழ்க்குமிதே தாவதுபோன்று மானின் விழியோடு படைத்து என்னுள்ளத்தைக் கவருமென நின்று வாறு காண்க (உ-று.)

கயல்மேற் செல்லுங்கால்:—குமிழ் - நீர்க்குமிழி. குழை - சங்கு. உழை - பசுமை. கவர்தல் - கொள்ளுதல் எனவும், கண் னின்மேற் செல்லுங்கால்:—குழை-மரக்குழை. நீள்தல்-வார்த்தல். குமிழ் - மூக்கு. மறிதல் - தாவுதல். உழை - மான். பொருதல் - படைத்தல். சென்னி - சேரமுன். தமிழ் நாடு - சேரநாடு எனவும் வரும.

(2)-வது, ஏது உவமை.

நேருச வெண்பா

வ-று. “வானரவின் செம்மணியம் வன்னியினம் பாசிலைம்
நாளினோய் திவக ணையிலவும்—நீளொளியால்
தேனுலவு புந்நொன்றைத் தேவர்கோர் செஞ்சடைமேல்
வானுலவு விற்போல் வரும்.”

(இ - ள்.) ஒளியினையுடைய அரவின் சூட்டி னுண்டாகிய மணியானது சிவந்த வெள்ளியை மிகுத்தலானும், வன்னியாகிய மரத்தின் இலையிலுந் தன்னுடைய பசுமையை மிகுத்தலானும், குழவித் திங்களானது தன்னுடைய வெண்மையை மிகுத்தலானும், தேனுலவப்பட்ட பொலியையையுடைய கொன்றையினது புதுசுக் கண்ணுண்டாகிய பொற்கென்ற நிறத்தை மிகுத்தலானும், தேவர் கட்டுத் தலைவனாகிய முக்கட் கடவுளுடைய சிவந்த சடைபானது வான்மீதுண்டாகிய வில்லுபோலத் தோன்றுகின்றது (1 - று.)

அஃதேல், உவமையை விரித்த சூதிரங்கொல்லாம் ஒர் முக்கியரையாது இரண்டாக்கிப் பரைத்த தென்றையெனின், மேலேச் சூதிரத்திற் சொல்லப்பட்டன, “சொல்லின் முடிவினப்பொருள் முடித்தல்” என்னுந் தந்திர வத்தியான். இவை “வதிரது நோக்கல்” என்னுந் தந்திரவுத்தியாகலான் இரண்டாக வைத்தா ரென்பது.

(கு - னா.) முத்திர சூதிரத்திற் சொல்லப்பட்ட விரிபுவமை முதலியன தத்தம் பெயரிலேயே தமது இலக்கணம் தோன்ற நின்ற தனால், “சொல்லின் முடிவின் அப்பொருள் முடித்தல் என்னும் தந்திரவுத்தியன்” என்றும், இச்சூதிரத்தில் வந்த அற்புத வுவமை முதலியன எதிரது போற்றல் என்னும் உத்தியால் மேல் வருகிற அவ்வவ்வணியின் இலக்கணத்தை நோக்கிக் கூறப்பட்டன வாதலால், “எதிரது போற்ற லென்னுந் தந்திரவுத்தியன்” என்றுங் கூறினார்.

(8)

கசு. மிகுந்தவன் குறைந்தவன் காழ்தவன் மயர்தவன்
பான்மையு பந்தவன் பாசுபா டுடைய

என்பது, அவ்வமைக டெய்கியதோர் வேறுபாடு உணர்த்து
தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) உவமைய அடைக்கு உவமான அடை மிகப் பணர்
தலும், உவமைய அடைக்கு உவமான அடை குறைவப் பணர்தலும்,
இழிந்த உவமையோடு உயர்ந்தபொரு ளுவமையாகலும், உயர்ந்த
உவமையோடு இழிந்தபொரு ளுவமையாகலும், ஆண்பாற்குப்
பெண்பா ளுவமையாகலும், பெண்பாற்கு ஆண்பா ளுவமை
யாகலும், ஒருமைப்புற்துப் பன்மைப்பா ளுவமையாகலும்,
பன்மைப்பாற்கு ஒருமைப்பா ளுவமையாகல் மாதிரி வேறுபா
டுடைய (வி - று.)

வேறுபா டென்பது, புன்புலவர் புணர்க்குங்கால் நன்புலவரால்
வேறுபடுததுச் சிறப்பின்மையிற் குற்றமெனக் கூறப்படுவது உம்,
அல்லது உம் நன்புலவரார் சிறப்புடையவென்று கொள்ளப்
புணர்க்கப்படுவது உமா மென்க.

அவற்றுட் சில வருமாறு :—

நேரிசை வெண்பா

“நீலப் புருவங் குணிய விழிமதாப்ப
மாலைக் குழல்குழந்த நின்வதனம்—போலும்
கயல்பாய வாகுங் களியண்
டயல்பாய வம்போ குங்ம்.”

(இ-ள்.) நீல நிறத்தையுடைய புருவமானது முரியக், கண்
மதர்ப்பப், பூமாலைமையுடைய குழலார் குழப்பட்ட நின்னுடைய
முகம்போன்றது, கயல்மிளிர, மதுவையுண்ணப்பட்ட களித்த
சுரும்பு பக்கத்திலேயே பரவ, மலர்ந்த தாமரை (எ-று.)

இதனுள் உவமையாகிய முகத்திற் புருவ முரிவிற் கொப்ப
தொன்று, பொருளாகிய தாமரைக்கண் புணராமையின், உவமைய
அடைக்கு உவமான அடை மிக்கு வழுவாயிற்று.

(கு-று.) இங்கு, ‘நீலப்புருவங் குணிய’ என்றது பயனின்றி
நின்றதனால், வழு வெண்பட்டது.

நேரிசை வெண்பா

“நாட்டந் தடுமாறச் செவ்வாய் நலத்திகழத்
தீட்டரிப பாவை திருமுகம்—தாட்டுமால்
கெண்டைமீ தாட நறுஞ்சே யிதழ்கிளர
வண்டுஞ்சுத் செந்தா மரை.”

(இ-ள்.) மீதே கண் தடுமாறி யலாவச், சிவந்த வாய் அழ
கெறிப்ப, எழுதற்கரிய உருவையுடைய பாவைபோன்றான் திரு
முகத்தை யொவ்வாநின்றது, மீதே கெண்டை யலாவ, நறு
நாற்றத்தை யடைத்தாய்ச் சிவந்த இதழ் விளங்க, வண்டாற் சூழப்
பட்ட சிவந்த ராமரை (எ-று.)

தீட்டரிப பாவை - கொல்லியம்பாவை. இதனுள், பொரு
ளாகிய சாமரைகூண்டு வண்டொழுங்கிற் கேற்ப வோருவமை
உவமைபாகிய முகத்துக்கண் தோற்றப் புணர்ந்தவில்லாமை
யின், உவமேய அடைககு உவமான அடை குறைந்து குற்றமா
யிற்று.

(கு-ரை.) ‘வண்டுஞ்சு’ என்றது பபனின்றி நின்றதனால், வழ
வாயிற்று.

நேரிசை வெண்பா

“மன்னவர்க்கு நாய்போல் வனப்புடையர் வாள்வயவர்
மின்மினியும் வெஞ்சுடரோன் போல்விளங்கும்—அன்னப்
பெடைபோலுஞ் சந்திரன் பைச்சடங்கள் போலும்
மிடைமாதொன் றில்லா விசம்பு.”

(இ-ள்.) வேந்தரிடை நாயிடத்துண்டாகிய நற்செய்தியைச்
செய்தலால், வாள்வினையுடைய வலியோர் நாயை மொப்பர்; மின்
மினியும், வெப்ப சுடரோனைப்போல விளங்கும்; அன்னப்
பெடையை மொக்கும், மதியம்; பசிய தடங்கள்போலும், செறிந்
திருக்கப்பட்ட மாசில்லாத ஆதாயம் (எ-று.)

இதனுள், ‘மன்னவர்க்கு நாய்போல் வனப்புடையர் வாள்
வயவர்’ என்புழி, இறப்ப இழித்து இன்னொருப் புணர்க்கப்பட்
டது உவமை.

‘மின்மினியும் வெஞ்சுடரோன் போல்விளங்கும்’ என்புழி மின்
மினிக்கு நிகராக்க லாகாத வெஞ்சுடரை யவமிக்க, உவமை வழ
வாயிற்று.

‘அன்னப்பெடை போலுஞ் சந்திரன்’ என்புழி, ஆண்பாற்குப்
பெண்பா லுவமையாய்க் குற்றமாயிற்று.

‘பைத்தடங்கள் போலு, மிடைமாசொன் றில்லா விசம்பு’ என்புழி, ஒருமைப் பாலுக்குப் பன்மைப்பாலை உவமை காட்ட வழுவாயிற்று; பிறவுமன்ன.

இனி, வழுவின்றி வருஞ் செய்யுளை வக்குழிக் காண்க. மிகு தல், குறைதல், தாழ்தல், உயர் தல், பான்மாமுபடுதல் முதலியன குற்றமேனும், குணம் மிகுழிக் கொள்க. (அ)

கரு. போல மானப் புரையப் பொருவ
மேய்க கடுப்ப நிகர நிகர்ப்ப
வா ‘வெய மலைய விவைய
ஒப்ப வெள்ள வுறழ் வெற்ப
அன்றா விரைய வாமர வாங்க
என்றா விதல விழைய வெதிரத்
துணை து க காண்டாங்கு மிகுதகை வீழ
இணைசிவண் கெழற்றுச் செத்தொடு பிறவு
நவைதீர் பான்மை யுவமைச் சொல்லே.

என்பது, இடைசிற்கும் உயமம்ச் சொற்களை யுணர்த்துதல் ததவிற்று.

(இ-ள்.) போல முதல் செத்து ஈரநச் சொல்லப்பட்ட முப்பததைத்தும், இயைபோல்வன பிறவும், குற்றமற்ற பாகு பாடுடைய உயமம்ச் சொல்லாம் (௦-ய.)

பாகுபாடுடைய என்றதனால், போல என்பது ‘புலிபோலும் மறவன்’ எனப் பெயரெச்சமாய்த், ‘புலிபோலவந்தான்’ என வினை யெச்சமாய்த் வரும்; பிறவு மன்ன.

பிறவு மென்றதனால், நாட, நக, நடுங்க, நத்த, கள்ள, கருத், காட்ட, மிளிர, ஏய்ப்ப, மருள் என்பன முதலியனவுங் கொள்க.

இவற்றுள் தொக்கும் வரித்தும் தொகாதே வரித்தும் நிற்பன வெல்லாங் கண்டுகொள்க.

க. உருவகவணி

கக. உவமையும் பொருளும் வேற்றுமை யொழிவித் தொன்றென மாட்டினஃ தருவக மாகும்.

(இ-ள்.) உவமைமயம் பொருளையும், உபயித்தப்படும் பொருளையும், வேறுபா டொழிவித்து ஒன்றென்பதோ ருள்ளுணர்வுதோன்றவொற்றுமை கொளுத்திற் அஃது உருவமென்னும் அலங்காரமாம்.

(கு-ரை.) உபமானம் உபமேயம் என்னும் இரண்டிற்கும் பேத மின்மை தோன்றச் சொல்லப்படுவது உருவகமென் ன உணராக. இதன் இலக்கணம்;—உபமேயத்தில் உபமானத்தை ஏற்றிச் கூறுதல். ஒற்றுமை கொளுத்துதல்—பேதமில்லாதாகல்.

௬௭. தொகையே விரியே தொகைவிரி யென அ
இயைபே யியையிலி வியயிலி யென அ
சிறப்பே விருபகரு சமா தான மென அ
உருவக மேக மகேகாங்க மென அ
முற்றே யவைய மவையி யென அ
சொற்றமைவ மொன்று மற்றதொ விரி யே.

என்பது, அவ்வருவகமென்னும் அலங்காரத்தை விரித்துணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ-ள்.) அச் சொல்லப்பட்ட உருவக அலங்காரம், தொகை உருவகமும், விரியருவகமும், தொகைவிரியருவகமும், இயைபருவகமும், இயையிலுருவகமும், வியயிலுருவகமும், சிறப்புருவகமும், விருபகருவகமும், சமாதானருவகமும், உருவகருவகமும், கைங்கருவகமும், அனேகாங்கருவகமும், முற்றுருவகமும், அவயவருவகமும், அவயவியருவகமும் எனச் சொல்லப்பட்ட பதினைந்து பாகுபா டுடையதாகும்.

அவற்றிற்கு உருவகமென்னுஞ் சொல்லும், எகமென்பதனோடு அங்கமென்னுஞ் சொல்லுங் கூட்டி யுணராக. இயையெல்லாஞ் சொல்லின் முடியு மிலக்கணத்தன்.

அவற்றுள், ௬-வது, தொகையருவகம் என்பது, ஆகிய வெள்ளும் மாட்டேற்றுச்சொற் றொருத்துக் கூறுவது.

நேரிசை நென்பா

வ - று. “அங்கை மலரு மடித்தளிநுங் கண்வண்டும்
கொங்கை முகிழுவ் குழற்காரும்—தாங்கியதோர்

மாதர்த் கொடியனதா னண்பா ! வதற்கெழுந்த
காதற் குளரோ கரை.”

(இ-ள்.) அழகிய கையாகிய மலரினையும், அடியாகிய தளிரினையும், கண்ணாகிய வண்டினையும், கொடுகையாகிய அரும்பினையும், குழலாகிய மேகத்தினையு முடைதராய்ப் பிறர்க்குக் காதல் செய்ய வற்றா யிருப்பதொரு கொடியனது, (நான் நெருநற் கண்டது;) நண்பனே ! அக் கொடிமே லெழுந்த காதலுக் கெல்லையலதத் துண்டோவெனில், இல்லையாயிருந்தது (௭-அ.)

௨-வது, விரியு நுவகம் என்பது, அச்சொல் விரிந்து நிற்பது.

(கு-ரை.) அச்சொல் - உருவம் உருபு. அனவ - ஆகிய, ஆக என்பன.

நேரிசை வெண்பா

வ-2. “கொங்கை முகையாக மென்மருங்குல் கொம்பாக
அங்கை மலரா வடிதளிராக—திங்கள்
அளிநின்ற மூர லணங்கா மெனக்கு
வெளிநின்ற வேளிர் நிரு.”

(இ-ள்.) கொங்கை அரும்பாக, துண்ணிடை வஞ்சிக்கொம்பாக, அழகிய கையே மலராக, அடி தளிராக, நிலவுபோல வெள்ளிய வெள்ளியினையுடைத்தராய், என்மேல் வைத்த தண்ணையுடைத்தராகிய நகையையுடைத்தராய் (நெருநல்) தோன்றிய அணங்குபோன் நிருத்தான். (இப்பொழுது) எனக்கு இளவேளிர்க்காலத்தைக்கொண்டு வெளிப்பட்ட திருவை பொப்பான் (௭-அ.)

இவை யிரண்டும் எல்லாவற்றிற்கும் பொது விலக்கணம். இதனுட் டொகையை முற்கூறியது, உவமை விரித்த குத்திரம் போக்கி “முந்து மொழிந்தது சிலைதடு மாற்றிய” என்னுந் தத்திர வுத்தியான்.

௩-வது, தொகைவிரி யுருவகம் என்பது, அச்சொற் றொக்கும் விரிந்தும் நிற்பது.

நேரிசை வெண்பா

உ-று. “ஹவயங் ததழிப்பா வராகட லே நெய்யாக
வெய்ய கதிரோன் விளையாச்—செய்ய
சுடராழி யானடிக்கே சூட்டுவன் சொன்மலை
இடராழி நீங்கவே மென்று.”

(இ-ள்.) உலகமே தழிப்பாகவும், நெடிய கடலே நெய்யாகவும்,
வெம்மையையுடைய பசுவனே விளகதாகவும், சிவந்த நிறத்தை
படைசூராகிய சக்கர, தலையுடையா னடிக்கே சேர்த்துவின;
சொல்லினுந் நெடுந்தர மாலையாய், என்னுடைய தங்கமாகிய கடல்
வறப்பதாக (உ-று.)

ச-வது, இயைபுநவகம் என்பது, பலபொருளை உருவகஞ்
செய்தவதால் தம்முள் இயைபுடையவராய் வைத்து உருவகஞ்
செய்வது.

(கு-று.) இயைப்பு - சமபந்தம்.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “செவ்வாய்த் தனிநு நகைமுகிமுகுங் கண்மலரும்
ஹவா ராக மதுகரமும்—செவ்வி
உடைத்தார் திருமுகமென் னுள்ளாது து யாததார்
துடைத்தாரே யன்றோ துயா.”

(இ-ள்.) சிவந்த வாயாகிய தனிநினையம், நகைமாகிய முல்லை
அரும்பினையும், கண்ணாகிய மலரினையும், வரிப நீண்ட அளகமாகிய
வண்டினையும், செவ்வியினையமுடைய கண்டாரால் விருமபுந்
தன்மையுடைத்தாகிய முடிசை யென் னுள்ளாதிலே வைத்தார்;
இதனிலே என்னுடைய உள்ளத்தி லுண்டாகிய துயரத்தை நீக்கு
வாரன்றோ, சொல்லுவீராக (உ-று.)

இதனுள் - தனிநாம, முகிமுகம், மலரும், மதுகரமும், தாமமு
ளியையுடைமையின், அப்பெயர்ந்ததாயிற்று.

ரு-வது, இயைபிலுருவகம் என்பது, பல பொருளுந் தம்மு
ளியையாமை வைத்து உருவகஞ் செய்வது.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “தேனத் கலர்கொன்றை பொண்ணுக் செஞ்சடையே
கூனற் பவளக் கொடியாகத்—தான்
மழையாகக் கோடு மதியாகத் தோன்றும
புழையார் தடக்கைப் பொருப்பு.”

(இ-ள்.) மதுவை உலப்பட்ட கொன்றைமலர் பொண்ணுக்
கும், சிவந்த சாட விலாந்து கன்மை யாட உதாசிய பவளக்கொடி
யாகவும், மது மழையாகவும், மருப்பு மதியாகவும் தோன்று
கின்றது; துணைப் புடைந்தாசிய பெரிய சாடையையைய யானை
யாகிய மலை (ஈ-று.)

‘தடக்கைப்பொருப்பு’ என்றது விரைபுரை.

கூ-வது, விபநிலையு நவகம் என்பது, ஒன்ற னாகிய பலவற்றி
னுள்ளுஞ் சிலவற்றை உருவகஞ் செய்து, சிலவற்றை உருவகஞ்
செய்யாதும் உரைத்து அங்கினை உருவகஞ் செய்து உரைப்
பது.

(கு - று.) அங்கி - அங்கத்தைப்படைபது (அவயவி.)

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “செவ்வாய் நாகையருமபச் செங்கைத் தளிர்விளங்க
மைவா னெடுங்கண் மதர்த்துலவச்—செவ்வி
நறவலருஞ் சோலைவாய் நின்றதே ண்பா!
குறவர் மடமகளாங் கொம்பு.”

(இ-ள்.) சிவந்தவாய் எயிற்றை யருமபச், செங்கரங்கன்
தளிரை விளங்கி, வருடருஞ் செய்யும் வானாகிய கண்கள் சிவந்த
அரியோ லுலாவப், புதிதாகிய தேனையுடைத்தா யலருஞ் சோலையின்
கண்ணே தோன்றிற்று; ண்பணே! குறவர்க்கு மடப்பத்துடனே
கூடிய மகளாந்தன்மை யுடைத்தா யிருப்படுதரு வஞ்சிக்கொம்பு
(ஈ-று.)

ஈ-வது, சிறப்புநவகம் என்பது, ஒரு பொருளை யெடுத்து,
அதற்குச் சிறந்த அடைகளை உருவகஞ் செய்து அவற்றானே யுருவக்
மாக்கி யுரைப்பது.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “விரிகடல்கூழ் மேதினி நான்முன்மீ காஞ்சு
சுரந்திபா யச்சி தொடுத்த—அரிதிருத்தான்
கூம்பாக வெப்பொருளுந் கொண்ட பெருநாவாய்
ஆம்பொலிவீற் றுயினதா லின்று.”

(இ-ள்) பரந்த கடல் சூழ்ந்த உலகமானது, நான்முந்தேநான்
மீதாமனாகவும், தேய்க்கநிலை பாயாகவும், அப்பாயை யுச்சியிலே
யுடைத்தாகிய திருமால் மேனோக்கி மெடுத்த சீர்பாதம் கூம்பாக
வாழ், பலவகைப்பட்ட பொருள்களைய முடைத்தாய்ப் பெரிதாகிய
அழகோடு கூடிய நாவாயானது (உ-று.)

இதனுள், நான்முன் மீதாமனாகவும், சுரந்தி பாயாகவும், அரி
திருத்தான் கூம்பாகவும் உருவஞ்செய்யப் புலி நாவாயாயினமை
யின், அப்பெயர்த்தாயிற்று.

இங்கே மேதினியின் விசேடணங்களாகிய நான்முன் முரலி
யன் உருவகிக்கப்பட்டமை காரணமாக அம்மேதினி நாவாயாக
உருவகிக்கப்பட்டது.

அ-வது, **விபுபகவுருவகம்** என்பது, ஒரு பொருட்குக் கூடாத
தன்மை பலவுங் கூட்டி உருவஞ்செய்வது.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “தண்மதிக்குத தோலாது தாழ்த்தத்து வைகாது
முண்மருவுந் தாண்மேன் முகிழாது—நண்ணி
இருபொழுதுஞ் செவ்வி யியல்பாய் மலரும்
அரிவை வதனா ம புயம.”

(இ-ள்) தட்பத்தினையுடைய மதியின் றொழிற்குக் கெடாது,
ஆழ்த்த கயத்திற் றவகாது, முள்ளை யுடைத்தாகிய தாளின்மீது
மொட்டியாது, காலையு மாலையுஞ் சேர்ந்து செவ்வியை யுடைத்தாய்
மலர்ந்து நிற்கும்; என் காதலியுடைய முகமாகிய தாமரை
(உ-று.)

(ரு-ரை.) மொட்டியாது - முகிழாது.

க-வது, சமாதானவுருவகம் என்பது, ஒரு பொருளை நன்றாக உருவகஞ் செய்து, அதனையே தீங்கு தருவதாகக் கூறி, அது தீங்கும் அதனானே வருகின்றதன் தென்பதற்குப் பிறிதோர் காரணங் கூறுவது.

நேரிசை வெண்பா

வ - று.

“கைகார்த்தன் வாய்குமுதங் கண்ணெய்தல் காரிணையீர் !
மெய்வார் தளிர்கொங்கை மென்கோங்கும்—இவ்வனை நும்
வன்மைசேர்ந் தாவி வருந்துவது மாதவமொன்
றின்மையே யன்றோ வெமக்கு.”

(இ - ள்.) அழகினையுடையீர் ! உம்முடைய கார்த்தன் மல ராகிபகையும், குமுதமாகிய வாயும், மெய்தல் மலராகிய கண்ணனும், நீண்ட தளிராகிய மெய்யும், மென்மையுடைய கோங்கும்பாகிய கொங்கையு மென்று சொல்லப்பட்டன நும்முடைய அவயவமாகி லும் அவை யனைத்துந் தன்மை திரிந்து வன்கண்ணமையைச் சேர்ந்து எம்முடைய உயிரை வருத்தஞ் செய்யும் ; இது, முற்காலத்தில் யாஞ் செய்த தீவினைப் பயன் இக் காலத்து உமக்குப் பயததலா லன்றோ ? நும்மேற் றவனுண்டோ ? (வ - று.)

கொங்கைக்கு அடையாகிய மென்மையைத் தீவகமாக்கிக் கார்த்தனாள்ளிட்ட உறுப்புக் ளனைத்தினுங் கொள்க.

கர-வது, உருவகவுருவகம் என்பது, ஒன்றனை மருவகஞ்செய்து அதனைப் பெயர்த்தும் பிறிதொன்றாக உருவகஞ் செய்வது.

(கு - னை.) அதனை - உருவகஞ் செய்ததனை.

நேரிசை வெண்பா

வ-று. “கன்னிதன் கொங்கைக் குவடாவ் கடாக்களிற்றைப்
பொன்னெடுந்தோட் குன்றே புனைக்கா—மன்னவநின்
ஆகத் தடஞ்சே வகமாக யானனைப்பல்
சோகித் தருளேற் றுவண்டு.”

(இ - ள்.) தலைவனே ! நீ காதலித்த கன்னியுடைய முலை பென்னும் மலையாகிய மதக்களிற்றை, நிர் பொற்கலணணிந்த பெரிய தோளாகிய குன்றமே கந்தாகவும், மாற்பாகிய பரந்த

இடமே கூடமாகவும், யார் சேர்த்துவன் ; நீ அழகழிந்து வருந்தா தொழிக (௭ - று.)

இதனுள், கொங்கையைக் குவடாக உருவகஞ் செய்து அந்நேயே மீண்டும் களிமுக உருவகஞ் செய்தவானு காரணக.

கக-வது, ஏகாங்கவுருவகம் என்பது, ஒரு பொருளினது அங்கம் பலவற்றுள்ளும் ஒரங்கமே உருவகஞ் செய்து ஒழிந்த அங்கங்களை வாளாவே கூறுவது.

நேரிசை வெண்பா

வ-று. “நாசலனைத் தரமெய் லுலவக கருநெடுங்கண்
ஏதிலனல் யாசென்னு மின்மொழித்தேன்—மாநா
மருண்ட மனமகிழ்ச்சி வாண்முதது வந்த
கூரண்டினுஞ் செய்க்கோ யான்.”

(இ - ள்.) நெஞ்சமே ! எம்கொரு கணவினைத் தருவாயாக வென்பது போன்றிருந்தது, காதலவு முலவுகின்ற கரிய நெடிய கண்கள் ; அயலானற் பயனில்லை யென்பது போன்றிருந்தது, இனிய தேனாகிய மொழி ; மாதருடைய, கண்டார்க்கு மயங்கத் தோடு கூடிய உள்ளக் களிப்பைக் கொடுக்கின்ற ஒளியையுடைய முகத்திலே தோற்றிய இவ்விரண்டினுக்கும் யான் என்ன செய்யக் கடவேன் ? (௭ - று.)

கக-வது, அநேகாங்க வுருவகம் என்ற னங்கம் பலவற்றையும் உருவகஞ்செய்துரைப்பது.

நேரிசை வெண்பா

வ-று. “கைத்தளிராற் கொங்கை முகிழ்தாங்கிக் கண்ணென்னு
மைத்தடஞ்சேன் மைந்தர் மனங்கலங்க—வைத்ததோர்
மின்னுளதான் மேக மிசையுளதான் மற்றதுவும்
என்னுளதா நண்பா வினி.”

(இ - ள்.) கையாகிய தளிரினாலே முலையாகிய அரும்பினைத் தாங்குகின்ற தன்மையையுடையதாகவும், கண்ணெனப்பட்ட கிரியாக் குளிரந்த சேல்களாலே ஆடவருள்ளங்களை யழிக்குந் தன்மையையுடையதாகவும், கறுத்த மேகத்தைச் சுமந்துகொண்டு

நிற்பதாகவும், ஒரு மின் தோன்றிப் பூமிக்கண்ணி நின்றதேல், அது நண்பனை ! என் உள்ளத்ததுவேயாம்.

௧௧-வது, முற்றுருவகம் என்பது, அவயவ அவயவிகளை யேற்ற இடத்தோடும், பிறவற்றோடும் முற்ற உருவகஞ் செய்துரைப்பது.

தேரிகை வெண்பா

வ-று. “விழியே களிவண்டு மென்னகையே தாது
மொழியே முருகுலாந் தேறல்—பொழிகின்ற
தேமருவு கோதைத் தெரிவை திருமுகமே
தாமரையென் னுள்ளத் தடத்து.”

(இ - ள்.) தேன் மருவிப் கூந்தலையுடைய தெரிவை திருமுகமே தாமரை; விழிகளே களிக்கப்பட்டாகின்ற வண்டு; மெல்லிய வாகிய நகையே தாது; வார்த்தையே உறநாற்ற முலாவகின்ற மது; என்னுள்ளமாகிய தடத்து (ஈ - று.)

௧௨-வது, அவயவவுருவகம் என்பது, அவயவத்தை உருவகஞ் செய்து, அவயவத்தை வாளாவே கூறுவது.

தேரிகை வெண்பா

வ-று. “புருவச் சிலைகுளிர் கூட்டி னாணம்பெ னுள்ளத்
அருவிக் குளிகாடு மொழி—அருவி
பொருவாற் சிலம்பிற் பு ளுல்குற் றேர்மேல்
மருங்குற் கொடித்தடத்து.”

(இ - ள்.) அலங்கரிக்கப்பட்ட அல்குலாகிய தேரின்மேலேறி, மருங்குற்கொடிய சைய வந்து, அருவி யிலுக்கப்பட்ட மேல் சிலம்பிலே தோற்றித் தம்முடைய புருவமாகிய வில்லை யுளைத்து, கண்ணகிய அம்பினாலே என்னுள்ளத்திலே உருவிப்போக ஒருவர் எய்தாரா; இதற்குச் செய்க்கவதென்? சொல்லுவாயாக (ஈ - று.)

௧௩-வது, அவயவியுருவகம் என்பது, அவயவத்தை உருவகஞ் செய்து, அவயவங்களை வாளாவே கூறுவது.

(ரு - று.) இதனை, உறுப்பியருவக மென வழங்குதலும் உண்டு. இங்கு உறுப்பியாகிய முகத்தை மாததிரமே தாமரையாக உருவகஞ்செய்து புருவம், மொழி, விழி, முதுவல் என்னும்

அதன் உறுப்புக்களை உருவகஞ் செய்யாதொழிந்தமை காண்க.
அவயவி-அவயவத்தினையுடையது.

நேரிசை வேண்பா

வ-று. “வார்புருவங் கூததாட வாய்மழிலே சோர்ந்தசைய
வேரரும்பச் சேந்து லிழிமதர்ப்ப—மூரல்
அளிக்குந் தெரிவை வதனும் புயத்தால்
களிக்குந் தவமுடையேன் கண்.”

(இ - ள்.) நல்லாருடைய புருவமசைய, வாயின் வார்த்தை
யானது உருத்தெரியாது அழிந்து ஈனாக், குறுவியிர்ப்பை யுடைத்
தாக் லிழியானது சிவந்து மதர்ப்ப, முறுவலிப்பதொரு தாமரை
யாகிய முகத்தினாலே களிக்குந் தன்மையைப் பெற்றது; முற்
காலத்தில் யான் செய்த நல்வினைப்பயத்தினாலே, எனது கண்;
(எ - று.)

க.அ. உவமை யேது வேற்றுமை விலக்கே
அவநுதி சிலேடையென் றவற்றொடும் வருமே.
என்பது, அவ்வுருவக அலங்காரம் பிற அலங்காரங்களோடுங்
கூடி வருமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) உவமையும், ஏதுவும், வேற்றுமையும், விலக்கும்,
அவநுதியும், சிலேடையும் என்னும் ஆறு அலங்காரங்களோடு கூடி
யும் வரும், அவ்வுருவக அலங்காரம்.

அவற்றுள்,

க-வது, உவமையுருவகம்.

நேரிசை வேண்பா

வ-று. “மதுமகிழ்ந்த மாதர் வதன் மதியம்
உதய மதியமே யொக்கும்—மதிதளர்வேன்
வெம்மை தணிய மதராக மேமிருக்கும்
செம்மை யொளியாற் றிகழ்ந்து.”

(இ - ள்.) மதுவுண்டு களித்த மடவாருடைய முகமதியம்,
உதயஞ் செய்த நிறைந்த மதியம் போன்றது; அறிவழியுந்
தன்மையை யுடையேனுடைய ஆற்ற லழியக் களிப்போடு கூடிய

காதலேப் பெரிதும் புலப்படுத்தித் தோற்றுகின்ற சிவந்த நிறத்தாலே யழகு பெற்று (எ - று.)

(கு - று.) மதம் - களிப்பு. ராகம் - காதல். திகழ்தல் - அழகு பெறுதல்.

இதனுள், முக்கியப் பொருளாகக் குணப் பொருளையும் ஒப் பமை காட்டினமையான், உபமை ருங்க மாயிற்று.

(கு - று.) முக்கியப் பொருள் - உபமேயம். குணப் பொருள் - உபமானம்.

உ-வது, ஏதுவுருவகம்.

(கு - று.) காரணத்தோடு கூடிவரும் உருவகம்.

நேரிசை வேண்பா

வ-று. “மாற்றத்தாற் கிள்ளை நடைபான் மடவன்னம்
தோற்றத்தாற் றண்ணென் ஈடர்வினக்கம்—போற்றும்
இயலான் மயிலெம்மை யிநீர்மை யாக்கும்
மயலார் மதர்நெடுங்கண் மான்.”

(இ - ள்.) நண்பனே! எம்மை இப்படித் தாழ்வு பண்ணிய நெடிதாய்ச் சிவந்து காதலேக் கொடுக்கின்ற கண்களை யுடைமை யான் மான்போன்றான்; மொழியினுற் கிள்ளையாயினான்; நடை யினால் மடவிய அன்னமாயினான்; மேனியாற் குளிர்ந்த உருவத்தை யுடைய விளக்கி னிறமாயினான்; யாவரும் பரவப்படுஞ் சாயலால் மயிலாயினான் (எ - று.)

(கு - று.) வினக்கம் - நிறம். இங்கே கிள்ளை முதலிய உரு வகம் மாற்றம் முதலிய ஏதுவோடு கூடி வந்தவாறு அறிக.

உ-வது, வேற்றுமைபுருவகம்.

நேரிசை வேண்பா

வ - று. “வையம் புரக்குமான் மன்னவனின் கைக்காரும்
பொய்யின்றி வானிற் பொழிகாரும்—கையாம்
இருகார்க்கு மில்லைப் பருவ மிடிக்கும்
ஒருகார் பருவ முடைத்து.”

(இ - ள்.) அரசனே! உன்னுடைய கையாகிய மேகமும், காலம் பிறழாது ஆகாயத்தின்கண்ணின்று பொழிகின்ற மேகமும், உலகத்தைப் புரக்குந் தன்மையி னொருகுமாயினும், கை யென்கிற இரண்டு மேகங்களுக்கும் பருவ மில்லை; இடியையுடைய ஒரு மேகத் திற்குப் பருவ முண்டு.

இதனுள், குணப்பொருளாய், முக்கியப் பொருளாயும், 'வையம் புரக்கும்' என் றொப்புமை காட்டிக், 'கைக்கரருக்குப் பருவ மில்லை; ஏனைக் கார் பருவ முடைதது' என வேற்றுமை செய்தமையின் அப் பெயர்த் தாயிற்று. ஆல் - அசை.

சு-வது, விலக் குருவகம்.

(கு - னர.) விலக்கு - ஆசைப்பம், தடை.

நேரிசை னென்பா

வ - று. “வல்லி வதன மதிக்கு மதித்தன்மை இல்லை யானதே விரயன்றி—எல்லை வினக்கு மொளியனர்குது வெம்மையா லெம்மைத் துளக்கு மியல்புனதோ சொல்.”

(இ - ள்.) வல்லியாயினான் முகமாகிய மதியத்திற்கு, மதிய னுடைய தன்மை யில்லை போலும்; உண்டாயின், பகற்பொழுது தன்னிடத்திலே யொளியை மிகுதது நம்மை வருத்தி அறிவை யழிக்கும் இயல்புடை ததாமோ? நண்பனே! சொல்லுவாயாக (எ - று.)

ரு-வது, அவநுதியுருவகம்.

(கு - னர.) அவநுதி - உண்மையை மறுத்தல்.

நேரிசை னென்பா

வ - று. “பொங்குக மல்ல புயலே யிதுயிவையும் கொங்கை யினையல்ல கொங்கரும்பே—மங்கைநின் மையரிக்க ணல்ல மதர்வண் டுவையிவையும் கையல்ல கார்த்தண் மலர்.”

(இ - ள்.) மங்கைப் பருவத்தை யுடையவனே! உன்னுடைய மிக்க கருமையையுடைய கூந்தலன்று, இது, மேகப்பரப்பே;

இரண்டாகிய தனங்களல்ல, இவை, கோங்கரும்புகளே; மைய ணிந்த செவ்வரி பரந்த கண்களல்ல, இவை, செருக்கினையுடைய வண்டுகளே; கையல்ல, இவை, கார்த்தன்மலரகளே (௭ - ஹ.)

இதனுள், உண்மைப்பொருளை மறுத்து ஒப்புமைப் பொருளை யுடன்பட்டமையான், அப் பெயர்தாயிற்று.

(கு-ஹ.) உபமேயத்தை மறுத்து உபமானத்தால் உரு வகித்து இங்ஙனம் உபமேயத்தைச் சிறப்பித்தல் இங்ஙனம் இலக் கணம். இங்கே உண்மைபாகிய அளவும் முதலியன மறுக்கப் பட்டவாறும், புபல் முதலியனவாக உருவகஞ் செப்பப்பட்ட வாதும் அறிக.

சா-வது, சிலேடையருவுகம்:

நேசை வெஃபா

௭ - ஹ.

“உண்ணெகிழ்த்த செவ்வித்தாய்ப் பொற்றோட் டொளியளரத் தண்ணெகிழ்த் தின்பத் தரமலர்த்து—உண்ணெகிழ்த்து காதல் கரையிறப்ப வாவி கடவாது மாதர் வதனம் புயம்.”

(இ-ள்.) உள்ளே விரியாகின்ற பொலிவினை மடைத்தாய் அழகிய இதழ்களினொளி மிகக் குளிர்ந்திருக்கின்ற வண்டுகளாற் சூழப்பட்டுக் கண்டார்க் கினிமை தோன்ற இதழ் விரித்து மதுப் பொசிந்து கண்டார்க்கு ஆசைமிகுப்பப் பொய்கையிடத்து நீங் காது தோன்றிய தாமரை என்றும்; உள்ளக் கசிவான் மலர்ந்த பதுமையுடைத்தாய்ப், பொன்னுணியின்ற தோடுகளி னொளி தழைப்பக் குளிர்ந்த விருப்பத்தை மேலிக, கண்டார்க்கு ஆசை யளிக்குத் தோற்றாவினை யுடைத்தாய்க் கண்ணினையு முடைந் தாய், ஆசைப்பாட் டெல்லை கடப்ப, உள்ளங் கடவாது இவ்வுரு டைய வதனமாகிய தாமரை என்றும் வந்தவாறு காண்க.

இது தாமரைக்கும், முகத்திற்குஞ் சிலேடை.

(கு-ஹ.) இதனுள், தாமரை பொழுக்கத்தையும் முகவொழுக் கத்தையும் ஒரு சொற்றோடர்பால் சிலேடித்து, வதனம்புயம் என்று உருவகஞ் செய்தவாறு கண்டுகொள்க.

புறநடை

நகர உருவக முவமை யெனவிரு திறத்தவும்
நிரர்ப வுணர்த்தும் வரம்புதமக் கிண்மைமீற்
கூறிய நெறியின் வேறுபட வருபவை
தேறினார் கொடல் தெள்ளியோர் கடனே.

என்பது மேற்கொண்டிரு உருவகம் உவமை பெயராலும் இரண்டு உருவக
தலங்காரங்களுக்கும் புறநடை யுணர்த்து கல் னுதலிற்று.

(இ - ன்.) உருவகமும் உவமையு மென்னு மிரண்டுதிறத் தலங்
காரங்களும், ஒழிவின்றி யுணர்த்தும் வரையறை யுடையவல்ல வாக
லாற், சொல்லப்பட்ட நெறியின் வேறுபட வருபவை பறிந்து
அவற்றின்பாற் சாரத்திதேரட லறிவுடையோர் கடன் (எ - று.)

சுணடு உருவகம் முற்கூறியது அதிகார மிடையறாமல் எங்க.
அவற்றுட் சில ஐருவகம் வருமாறு.

க-வது, ரதுவுருவகம்.

குறள் வெண்பா

வ - று. “வில்வே குழுவர் பகைகொன்னுங் கொள்ளற்க
சொல்லே குழுவர் பகை.”

(இ - ன்.) ஒருவன் வில்லே ஏராக உடைய (வீரராகிய) உழவ
ரோடு பகைகொண்டரனாயினும், நீதிதூற்களை ஏராக உடைய
(சூழ்ச்சியின் வல்ல புலவராகிய) உழவரோடு பகை கொள்ளாம
லிருக்கக்கடவன் (எ - று.)

சொல் கருவியாகு பெயராய் நீதிதூற்களை யுணர்த்தியது.
வீரரோடு பகை கொண்டரற் கேடு உண்டாதல் உறுதியன்று;
வரினும் அவனோடேயாம். சூழ்ச்சியின் வல்ல புலவரோடு பகை
கொண்டால் தனக்கும் தன்னைச் சார்ந்தவர்க்குந் தப்பாது கேடு
வருதலின் அவர் பகை ஆகா தென்றார்.

போர்த்தொழிலில் வல்ல வீரர்களையும், சூழ்ச்சியின் வல்ல
புலவர்களையும் ‘உழவர்’ என உருவகப்படுத்தினார். வீரர்களுடைய
போர்த்தொழிலுக்கு வில்லும், புலவர்களுடைய சூழ்ச்சியிற்றாத
வாகிய தொழிலுக்கு நீதிதூலும் கருவியாகிய காரணமாக ஏது

வாக)க் காட்டப்பட்டமையின் இஃது ரதுஉருவகமாம் என்பது.
(எண்டுக் குறித்த கருவி துணைக்கருவி.)

௨-வது, இயைபுருவகம்.

நேரிசை வெண்பா

உ - து. “ஏரி யிரண்டுஞ் சிறகா வெயில்வயிறுக்
காருடைய பீலி கழகாவா — நீர்வண்ணன்
அத்தியூர் வாயா வணிமயிலே போன்றதே
பொற்றேரான் கச்சிப் பொலிவு.”

(இ - ன்.) அழகிய தேரையடைய சோழனது நகரமாகிய
கச்சியினது தோற்றமானது, இரண்டு பக்கங்களிலுமுள்ள இரண்
டேரிகளும் இரண்டு சிறகுகளாகவும், நடுவினமைந்த மதில் வயிறு
களும், வாசனையுடைய சோலை கருநிறத்தினையுடைய தோகை
யாகவும், கடல்பேரலுங் கருநிறத்தினையுடையராகிய திருமாலினது
அத்தியூர் வாயாகவும் (அமைந்திருத்தலின்) அழகிய மயிலின்
தோற்றத்தையே போன்றிருக்கின்றது (எ - து.)

எயில் - மதில். பீலி - தோகை. கழ - வாசனை. கா - சோலை.
பொலிவு - தோற்றம்; அழகு என்னுமாம். இதில் சிறகு, வயிறு,
தோகை, வாய் ஆக உருவகப்படுத்தப்பட்ட பொருள்கள் யாவும்
ஒன்றோடொன்று இயைபு உடையனவாகையால் இஃது இயைபு
புருவகமாம் என்க.

௩-வது, விலக்குருவகம்.

நேரிசை வெண்பா

உ-து. “மலையிற் பயிலா மடமஞ்ஞை வாரி
அலையிற் பிறவா வமுதம் — விலையிட்
டனவாத நித்தில மாராத தேறல்
வனவாண் மதர்நெடுங்கண் மான்.”

(இ - ன்.) வளவிய வாய்பேரன்ற அழகிய நீண்ட கண்களை
யுடைய மான்போன்ற பெண், மலையிற் சஞ்சரியாத இளமையாகிய
மயிலும், கடலினது அலையிலே பிறவாத அமுதமும், விலை இவ்
வனவெனக் குறித்துச் சொல்லமுடியாத முத்தும், உண்ணாத
தேனும் ஆவன் (எ - து.)

மடமஞ்ஞை - இளமையாகிய மயில். வாரி - கடல். நித்திலம் - முதலு. தேறல் - தேன். மதர் - அழகு

இதில் ஒரு பெண்ணை மயில் முதலியனவாக உருவகப்படுத்தி மிடத்து விசேடணமாகச் சேர்த்த மலையிற் பயிலாமை, அலையிற் பிறவாமை, விளையிட் டனவாமை, ஆராமை முதலிய அடைமொழிகள், இங்ஙன மலையிற் பயிலுதல் முதலியன இல்லாத இவளுககு மலையிற் பயிலுதன் முதலிய உடைய மயில் முதலியன உவமையாகா ன் அவற்றை விலக்கவின், இது விலக்குருவகமாம் என்பது.

சு-வது, சிறப்புருவகம்.

நேரிசை வெண்பா

வ-று. “மழலைவாய் நவ்வி மதர்கெடுங்கண் மஞ்ஞை
குழலின் பொறைமெலிந்த கொம்பா — சுழல்கலவம்
தாடகிய வன்னந் தடங்கொண்டை ஈரமுதம்
தேங்கொள் கமலத்திரு.”

(இ - ள்.) தேனைக் கொண்ட செந்தாமரை மலரிலே வீற்றிருக்கின்ற திருமகளைப் போன்ற பெண், மழலைச் சொற்களைப் பேசும் வாயையுடைய மானும, அழகிய நீண்ட நண்களை யுடைய மயிலும், கூத்தலின் பாரதரைச் சுமந்திருத்தலால் மெலிவுற்ற கொம்பும், திரட்சியாகிய தோகையையுடைய அன்னமும், பெரிய கொங்கைகளை உடைய அமுதமும் ஆவன் (௩ - ௮.)

நவ்வி - மான். மதர் - அழகு. குழல் - கூத்தல். பொறை - பாரம். கலவம் - தோகை. கமலத்திரு - செந்தாமரையில் வீற்றிருக்குந் திருமகள்.

இங்கு ஒரு பெண்ணை நவ்வி முதலியனவாக உருவகப்படுத்தி மிடத்துக் கூறிய நவ்வி முதலியவற்றை மற்றை நவ்வி முதலிய வற்றிற் கில்லாத மழலைவாய் முதலியவற்றைக் கொண்டு சிறப்பித்துக் கூறுதலின் இது சிறப்புருவகமாம் என்க.

ரு-வது, அப்புதுருவகம்.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “மன்றற் குழலா ருயிர்மேன் மதன்கடவும்
தென்றற் கரிதடுக்குந் திண்கணையம் — மன்றலரைத்

கங்குற் கடலிற் கரைமேற்று நீன்புணையாம்
பொங்குநீர் காடன் புயம்.”

(இ - ள்.) மேன்மேலும் பெருகி வரும் காவிரியாற்றையுடைய
சோழநாட்டின் அரசனாகிய சோழனது தோள், வாசனையுடைய
கடந்தலையுடையவர்களாகிய பெண்களது உயிரின்மீது மன்மதன்
செலுத்துகின்ற தென்றற் காற்றாகிய யானையைத் தடுக்கும் பாண
மாம்; புணர்ச்சிக்குரிய (இளந்தன்மையினையுடைய) அம்மாதர்களை
இரவாகிய கடலினின்று கரை ஏற்றுத்தஞ்சிய தெப்பமாம்
(௭ - று.)

மன்றல் - வாசனை. தென்றல் - தென்றற் காற்று. கரி-யானை.
கணையம் - பாணம்; யானை வாராமற் தடுக்கும் மரமுமாம். 'கணை
யாம்' என்றும் பாடம். மன்றல் - புணர்ச்சிக்குரிய மாதர். புணை -
தெப்பம். பொங்குநீர் - மிக்க நீரையுடைய காவிரி. புயம் -
தோள். இங்குச் சோழனது தோளைக் கணையமும், புணையமாக
உருவகப்படுத்தியுமிடத்து விரிப்பச் சுவை தோன்றக் கூறப்படுத
லின் இஃது அற்புத வருவகமாம் என்பது.

இவ்வாறு வருவனவற்றை உருவகத்தின்பாற் சார்த்திபுணாக.

௭.வமை வ நுமறு :

க-வது, தெரிதருதேற்ற வவமை .

குறார் வெஃபா ,

வ - று. “ கல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னாடுத
கல்லார்கட் பட்ட திரு.”

(இ - ள்.) கல்லாதா ரிடத்திற் பொருந்திய செல்வம், கற்று
ரிடத்தில் பொருந்திய வறுமையினும் துன்பஞ்செய்வதாம் (௭-று.)

ராண்டு 'கல்லார்' என்றது கற்றாரை. வறுமை - தரித்திரம்.
கல்லார்மாட்டுச் செல்வம் அயரைக் கொடுக்கும்; கற்றார்மாட்டு
வறுமை அவரைக் கொடுக்காது. ஆகலின், கல்லார் மாட்டுச் செல்
வத்திற்குக் கற்றார் மாட்டு வறுமை உவமை கூறத் தக்கதன்றென்
பது பெறப்பட்டது.

இதில் கல்லார்மாட்டுச் செல்வத்திற்குக் கற்றார்மாட்டு
வறுமை உவமை கூறத் தக்கதன்று என்பது தெளிந்து கூறப்படுத
லின் இது தெரிதருதேற்ற வவமையாம் என்பது.

உ-வது, பல்வயிற் பாலியுலமை.

தேசை ஸென்பா

வ - று. “ அடிநோக்கி னுழ்கடல் வண்ண னவன்றன்
படிநோக்கிற் பைங்கொன்றைத் தாரான்—முடிநோக்கித்
தோர்வனவ னாகத் தெளிந்தேன்றன் சென்னிமேல்,
ஆரலங்க றேன்றியது கண்டு.”

(இ - ள்.) (அவனது) அடியை நோக்கினால் ஆழமாகிய கடவி
னது நிறத்தினையுடைய திருமாலாகத் தோன்றுகின்றான்; வடி
வத்தை நோக்கினால் பசுமையாகிய கொன்றைப் பூமாலையை
அணிந்த சிவனாகத் தோன்றுகின்றான்; (இங்ஙனம் பல்வாறுகத்
தோன்றும் இவனை இன்னொருவனாகத் தெளிதல் எவ்வாறென உன்னி)
அவனது முடியை நோக்கி முடியின்மேல் ஆத்திப்பூமாலை இருத்
தலைக் கண்டு தோச் சேனையையுடைய சோழன் என்று தெளிந்
தேன் (எ - று.)

இதில் சோழனாகிய ஒரு பொருளுக்குத் திருமாலும், சிவமரானு
மாகிய இரண்டுவமைகள் கூறப்பட்டமையின் இது பல்வயிற் பாலி
யுலமையாம் என்பது.

உ-வது, பண்புலமை.

ஆசிரியப்பா

வ - று. “ கருங்கால் வேங்கை கீயறு துறுகல்
இரும்புலிக் குருளையிற் றேன்றுங் காட்டிடை
எல்லி வருநற் கனவிற்கு
நல்லை யல்லை நெடுவெண் ணிலவே.”

(இ - ள்.) பரவிய வெண்மையாகிய நிலவே! கருமையாகிய
அடியையுடைய வேங்கைமரத்தினது மலர்கள் பரவப்பெற்ற வலிய
கல்லானது பெரிய புலியினது குட்டியைப்போலத் தோன்றுங் காட்
டின் வழியாக இரவிலே (தனியே) வருபவராகிய (எமது) தலைவ
ருடைய களவொழுக்கத்திற்கு நீ நலம்புரிவாய் அல்லை (எ-று.)

வீ - மலர். துறுகல் - வலிய கல். இரும் புலி - பெரிய புலி.
குருளை - குட்டி. எல்லி - இரவு. வருநர் - வருகின்றவராகிய தலை

வர். கனவிற்கு - கனவொழுக்கத்திற்கு. இதில் வேங்கை மரத்தினது மலர்கள் பரவப்பெற்ற கல், புலிக்குட்டிக்கு உவமைபாகக் கூறப்பட்டது.

வேங்கை மரத்தினது மலர் பரவப்பெற்ற கல்லின் வண்ணமும், வடிவமும், புலிக்குட்டியின் வண்ணத்திற்கும் வடிவத்திற்கும் ஒப்புமைபாகக் கூறப்பட்டமையின் இது பண்புவமைபாம் என்பது.

(கு-ரை.) வடிவு பண்பில் அடங்கும்.

சு-வது, ஒப்புமைபுவமை.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “முத்துக்கோத தன்ன முறுவன் முறுவலே
ஒததரும்பு முல்லைக் கொடிமருங்குல்—மற்றதன்மேல்
மின்னளிக்குங் கார்போல் விரைக்கூந்தன் மெல்லியலாள்
தண்ணளிக்கு முண்டோ தரம்.”

(இ-ள்.) முததுக்கோ வரிசையாகக் கோத்தாற்போன்ற பற்களாய், அப் பற்களைப் போன்று அரும்புகளை விடும் முல்லைக் கொடியைப்போன்ற இடையினையும், அக் கொடியின்மேல் மின்னை வீச மெகம்போன்ற நறுநாற்றத்தைபுடைய கூந்தலையும் உடைய மென்மைத் தன்மையினனாகிய தலைவியின் கருவிரந்த கருணைக்கும் எல்லையுண்டோ? (ஈ-று.)

முறுவல் - பல். மருங்குல் - இடை. கார் - மெகம். விரைமணம். மெல் இயலாள் - மென்மைத் தன்மை உடையாள்,

இதில் ‘முத்துக்கோததன்’ என்று முததுக்கோ முறுவலுக்கு உவமை கூறி, ‘முறுவலே, ஒததரும்பு முல்லை’ என்றும் முறுவலை முல்லை அரும்புகளுக்கு உவமைபாகக் கூறலின் இஃது ஒப்புமை உவமைபாம் என்பது.

(நி-வது, சந்தானபுவமை.

குதிரியப்பா

வ - று. “சார்த்து நிலந்தோய மிரும்பிடித் தடக்கையிற்
சேர்த்துடன் செறிந்த குறங்கு குறங்கென
மால்வரை யொழுகிப் வாழை வாயைப்

பூமெனப் பொலிந்த வேர்தி யோதியின்
அளிச்சினை வேங்கை நாண்மலர் நாண்மலர்க்
கனிச்சரும் பரந்துஞ் சுணங்கு சுணங்குபிதிர்ந்
தியாணர்க் கோங்கின் விரைமுகை முகையெனப்
பூணதத் தொடுங்கிய மெம்முலை முலையென
வண்டோட்டுப் பெண்ணை வளர்த்த நுங்கின்
செறிநீர் தருமெய்ற்றின்”

என்னும் இதனை மாலைபவமை யெனினு மமைபும்.

(இ-ள்.) இழுக்கப்பட்டுப் பூமியிலே பொருத்தப்பெற்ற பெண்
யானையினது பெரிய துதிக்கைபோலத் திரண்டிருண்டு ஒன்றோ
டொன்று நெருங்கிப் பொருத்திய தொடைகளையும் அந்தத்
தொடைகளைப்போலப் பெரிய மலையிலே வரிசையாகப் பொருத்தின
வாழைமரங்கள்; அந்த வாழைமரங்களின் பூவைப்போல அழகுற்
றமைத்த கூத்தன் முடியையும், அக் கூத்தன் முடியைப்போலக் கரி
நாய்க் குளிர்த்த கிளாக்ஷையுடைய வேங்கை மரத்தினது புதியமலர்
(மலர்ந்து விளங்கின); அவ் வேங்கை மரத்தின் புதியமலர் என்று
கருதித் களிப்பையுடைய வண்டுகள் (மொய்த்துக்கொண்டு) ஆர
வாரிக்குந் தேமலையும், அத் தேமல் பொறியாகப் பரத்தாற்போலக்
கோங்கமரத்தினது புதிய அழகிய புதுமலர்கள் (தோன்றும்); அந்த
அரும்பைப்போல (விளங்கும்) ஆபரணங்களைத் தன்னிடத்தே
கொண்ட கொங்கைகளையும், பெரிய மடல்களையுடைய பனைமரம்
அந்தக் கொங்கைகளைப்போல வளர்த்த நுங்குபோல இனிமை
பொருத்திய நீரைத்தரும் பற்களையும் (எ - று.)

உடையார் என இது மகளிர்க்கு அடைமொழியாம். இங்குக்
கூறப்பட்ட உவமைகள் பலவும் இடையீடின்றி ஒன்றோடொன்று
தொடர்புடையனவாகப் புணர்க்கப்பட்டமையின் இது சந்தான
உவமையாம் என்பது. இனி மாலைபவமையோடு இதற்கு வேற்
றுமை யுண்டென்பாரு முண்டு. அங்ஙனங் கூறுவார் மாலை
பவமை ஒன்றோடொன்று தொடர்புடைய பல பொருள்களை ஒரு
பொருளுக்கு உவமையாக வைக்கப்படுவதாம் எனவும், இஃது
அங்ஙனம் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடைய பல பொருள்களை
வெவ்வேறு பொருள்களுக்கு உவமையாக வைக்கப் படுவதாம் என
வுங் கூறுவர்.

சு-வது, விலக்குவமை

ஆசிரியப்பா

வ - று. “ பாரி பாரி யென்று பல வேததி
ஒருவர் புகழ்வர் செந்நாப் பலவர்
பாரி யொருவனு மல்லன்
மாரியு முண்ண னு டலகுபுரப் பதுவே.”

(இ - ள்.) [புலமையினுற்) செப்பமாகிய நாவீனமடைய புல
வர்கள் ‘ பாரி பாரி ’ என்று சொல்லி (அவன்றன் புகழ்) பலவற்றை
மந் துதித்தது (அவன்) ஒருவனையே புகழ்வா ; உலகத்தைப் பாதுகாந்
தற்குப் பாரி ஒருவனே அல்லன் ; மழையும் உண்டு (௭ - ௩.)

இவ்வாறு வருவனவற்றை யுலமையின்பாற் சார்த்தி பணர்க.
உருவகமும் உவமையும் ஓரினமாக்கிப் புணர்த்தமைமால் உருவகத்
திற்கு ஒதிய இலக்கணம் உவமைககாதலும், உவமைககு ஒதிய
இலக்கணம் உருவகத்திற் காதலு முள. அவை உருமாற்றித்து
கொள்க.

இதில் பாரிககு மேகத்தை உவமை கூறுதல் பல்வாக்குக் கருத்
தன்று என்னுங் கருத்தைத் தொனிப்பித்தது உவமையை விலக்குத
லால் இது விலக்குவமையாகும். இதில் உபமேயத்தை ஒருபுடை
விலக்கி உபமானத்தை உடன் நிறுத்தினமையால், விலக்குவமை
மாயிற்று என்றலுமாம்.

பாரி - கடை எழு வள்ளல்களில் ஒருவன் ; கொடையிற் சிறந்
தவன். (௧௩)

ச. தீவகவணி

ஓரிடத்து வைக்கப்பட்ட விளக்கானது பல விடங்களிற்
சென்று பொருள்களை விளக்குதல்போல இதுவும் ஓரிடத்து நின்று
பல விடங்களிலுந் சென்று பொருள்களை விளக்குதலாலே தீவக
மெனப்பட்டது. தீபகம் - விளக்கு.

சு. குணந்தொழில் சாதி பொருள்குறித் தொரு
சொல்

ஒருவாயி னின்றும் பலவாயிற் பொருடறிந்
தீவகஞ் செய்யுண் மூவிடத் தியலும்.

என்பது, நிறுத்த முறையானே தீவக மென்னும் அலங்காரம் உணர்த்துதல் முதலிற்று.

(இ-ள்.) குணத்தானும், தொழிலானும், சாகியானும், பொருளானும் குறித்து ஒருசொல் ஓரிடத்து நின்று, செய்யுளில் பல ஸீடத்து நின்ற சொற்களோடு பொருத்திப் பொருள் விளைப்பது தீவக மென்னும் அலங்காரமாம். அது முதனிலத்தீவகம், இடைநிலத்தீவகம், கடைநிலத்தீவகம் என மூன்றாகி நடக்கும் (எ-று.)

எனவே, இம்மூன்றையும், குணம், தொழில், சாகி, பொருள் என்பனவற்றோடு கூட்டி யுறழப் பன்னிரண்டா மெனக் கொள்க.

அவற்றுள்,

க-வது, முதனிலக் குணத்தீவகம்.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “சேந்தன வேந்தன் நிருநெடுங்கண் டெவ்வேந்தர்
எந்து தடந்தோ ளிழிகுருகி—பாய்து
திசையனைத்தும் வீரச சிலபொழிந்த வம்பும்
மிசையனைதும் புட்குலமும் வீழ்து” என வரும்.

இதனுள் புட்குலங்களும், அம்பும், வேந்தர் தோள்களும் திசைகளும் சிவந்தன வென்க.

(இ - ள்.) அரசனது அழகிய நீண்ட கண்கள் (கோபத்தினால்) சிவந்தன; (அவை சிவந்த அளவில்) பகைவேந்தர்களினுடைய உயர்ந்த பெரிய தோள்கள் (அம்புகள் பட்டு இரத்தங் குழம்பிச்) சிவந்தன; (அத தோள்களினின்று) பெருகி வருகின்ற இரத்தம் பாய்தலால் திசைகள் சிவந்தன; (அந்த இரத்தத்திற் படிதலால்) வலிமையினையுடைய வில்விஞாற் சொறியப்பட்ட பாணங்கள் சிவந்தன; அந்த இரத்தம் மேலே வீழ்தலால் பறவைக் கூட்டங்கள் யாவும் சிவந்தன (எ - று.)

இச் செய்யுளின் முதலில் உள்ள சேந்தன என்னும் பண்பு, கண், தோள், திசை முதலியவற்றோடுஞ் சென்று சேர்ந்து உபகாரப்பட்டமையால், இது முதனிலக் குணத்தீவகமாம். சேந்தன என்பது வினைச்சொல்லாயினும் அதனாற் பெறும் பொருள்

சென்றிறமாகிய பண்பாகலின், அது பண் பெண்பட்டது. செந்தன என்பது செம்மை என்னும் பண்புப் பெயரினடியாகப் பிறந்த வினையாதலையும் நோக்குக.

2.-வது, முதனிலைத் தொழிற்றீவகம்.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “சரியும் புனைசங்குந் தண்டளிர்போன் மேனி
வரியுந் தனதடஞ்சூழ் வம்பும்—திருமான
ஆரத் தழுவுந் தடந்தோ ளாகனங்கண்
கோரத் தொழுத கொடிக்கு” என வரும்.

(இ - ள்.) திருமகள் வீற்றிருத்தற்குரிய மேன்மையினையுடைய முத்துமாலையை அணிந்த பெரிய தோள்களையுடைய குற்றமற்ற சோழனுடைய சூதிரையைத் தொழுத பூங்கொடியைப் போன்றவளாகிய பெண்ணுக்கு (அவள் கையில்) அணிந்த விளையல்களும் சரித்தன; குளிர்ச்சியாகிய தளிரைப்போன்ற உடம்பின் அழகும் சரித்தது; பெரிய தனங்களில் தரித்த கச்சுஞ் சரித்தது (எ - று.)

சோழன் உலாப்போன காட்சியைக் கண்டு அவ்வளவிலே அவன்பால் தமக்குண்டாகிய பெருங்காதலை ஆற்றாநளாகிய ஒரு பெண் உடல்மெலிந்து, கை வளை கழன்று வீழ், உடம்பின் அழகு குறையக், கச்சுத் தளர்ச்சியுற நின்றனள் என்பது இதன் கருத்து. இதில் சரியும் என்னும் ‘வினைச்சொல் சங்கு முதலியவற்றோடு சென்றியைந்து உபகாரப்பட்டமையால், இது முதனிலைத் தொழிற்றீவகம் ஆம்.

இதனுள் விளையும், அழகும், கச்சும் சரியு மென்க.

௩.-வது, முதனிலைச் சாதித்தீவகம்.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “தென்ற லணங்கண் றுணையாஞ் சிலமொம்பர்
மன்றற் றலுமடனும் வான்பொருண்மேற்-சென்றவர்க்குச்
சாற்றவிடுந் துந்தாகும் தங்கும் பெரும்புலவி
மாற்ற வடுவீடுந் து மாம்” என வரும்.

(இ - ள்.) தென்றற் காற்றானது (சாமததை வனர்த்தலால்) மண்மதனுக்குத் துணையாகும் : சில பூங்கொம்புகளுக்குத் (தூண் வந்த வனாவில் அவற்றைத் தளிர்ப்பித்தலால்) மணம் புரிந்த நாயகனாகும் : சிறந்த பொருளினிடத்து விருப்பமுற்று (தம்முடைய தலைவியர் களைப் பிரிந்து) சென்ற தலைவர்களுக்கு (அத்தலைவியர்கள்பால் காதுலை எழுப்புதலால் அத் தலைவியர்களால் தம்முடைய வருத்தங்களைச்) சொல்லும்படி அனுப்பப்பட்ட தூதராகும் ; (நாயகர்பால் நாயகியர்க்கு உண்டான பெரிய ஊடலை நீக்குதலால்) அவ்ஊடலை நீக்க வந்த புதுமகனு மாகும் (எ - று.)

தென்றல் - தெற்கிலிருந்து வருங் காற்று ; அது கால வேறு பாட்டாற் பலவாம். இங்குத் தென்றல் என்றது அங்குணம் பல வாகிய காற்றுகள் அனைத்தையும் உணர்த்தி முதலில் நின்று, 'துணையாம்' என்பது முதலியவற்றோடு சென்றிறைந்து உபகாரப் பட்ட மையால் இது முதலிலைச் சாதித்தீவகம் ஆம்.

இதனுள் - தென்றல் துணையாதலும், தூதாதலும், விருத் தாதலும் கண்டுகொள்.

ச-வது, முதலிலைப் பொருட் உவகம்.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “ முருடவேள் சூர்மா முதறடித்தான் வள்ளி
புரிசுழன்மேன மாலே புனைந்தான் —சரணளித்தது
மேலாய வாறோர் வியன்சேனை தாங்கினான்
வேலா னிடைகிழித்தான் வெற்பு” என வரும்.

(இ - ள்.) முருகப்பிரான் சூரபன்மனாகிய மாமரத்தை வேரோடு சாய்த்தான் ; வள்ளியம்மையினது புரிவாகிய கூடத்தலின் கண் மாலையைச் சூட்டினான் : அடைக்கலமாகி மேன்மை பொருந் திய தேவர்களுடைய பெரிய சேனையைக் காத்தருளினான் ; வேலு னாலே (கிரகனஞ்சம் என்னும்) மலையை இடையிலே பிளந்தான் (எ - று.)

'சூர்மா முதல் தமிழ்தான் என்பதற்குச் 'சூரபன்மனாகிய (அவுணர்களின்) சிறந்த தலைவனைக் கொன்றான்' என்று பொருள் கூறுதலுமாம்.

இதில் முதலில் நின்ற முருகவேள் என்ற பொருட்பெயர் தடிந்தான் என்பது முதலியவற்றோடு சென்றியைந்து உபகாரப் பட்டமையால் இது முதலிலேப் பொருட்டாகவும் ஆம்.

(ந-வது, இடைநிலைத் துணுக்கீடுகம்.

நேரிசை வெண்பா

வ - மு. "எடுத்த நிரைகொண வென்றலுமே வென்றி
வடித்திலங்கு வைவாளை வாங்குத—துடித்தனவே
தண்ணூர மார்புத் தடந்தோளும் வேல்விழியம்
எண்ணுத மன்னாந் கிடம்" என வரும்.

(இ - ள்.) குறித்த பசுக்கட்டங்களைக் கொண்டு வருக என்று (வேந்தன்) கூறிய அளவிலே, (மறவன்) வெற்றியைத் தருவதாகிய வடிக்கப்பட்டு விளங்கும் கூர்மையாகிய வாளைக் கையிலே ஏந்தினானாகப் பகையரசர்களுக்கு குளிர்ச்சியாகிய முததுமாலையை அணிந்த மார்பும், பெரிய தோள்களும் வேல் போன்ற கண்களும் இடப்புறத்துத் துடித்தன (எ - மு.)

இதில் இடைநின்ற துடித்தல் என்னும் பண்புணர்த்துஞ் சொல் மார்பு என்பது முதலியவற்றோடு சென்றியைந்து உபகாரப் பட்டமையின் இடைநிலைத் துணுக்கீடுகம் ஆம்.

இதனுள், துடித்தல் - பண்ட.

(ரு-ரு.) தொழில் பண்பில் அடங்கும்.

சு-வது, இடைநிலைத் தொழிற்நீடுகம்.

நேரிசை வெண்பா

வ - மு. "எடுக்குஞ் சிலைநின் நெதிர்த்தவருங் கேளும்
வருகொண் டிரந்துணிய வாளி—தொடுக்கும்
கொடையுந் திருவருளுங் கோடாத செங்கோல்
நடையும் பெரும்புலவர் நான்" என வரும்.

(இ - ள்.) வேந்தன் கையிலே ஏந்திய வில்லிலே அம்புகள் நின்றலால் (உடனே அவனை) எதிர்த்தவர்களும் அவர்களைச் சார்ந்தவர்களும் தழுப்புபுட்டுத் (தம்முடைய மார்பு) துணிக்கப் பட்டனராக (அவ்வளவிலே) புலவர்களுடைய நாவுகள் (இவ்

வேந்தனுடைய) சாகையையும், மேன்மையாகிய அருளையும், முறை
கெடாத செங்கோலினது நடையையும் (பாக்களிலே) தொடுத்துப்
புகழ்வனவாயின (எ - று.)

இதில் இடையிலே நின்ற தொடுக்கும் என்னும் தொழி
ஊணர்த்துஞ் சொல், கொடை, அருள், செங்கோலின் நடை
என்பவற்றோடு சென்றியைந்து உபகாரப்பட்டமையால், இஃது
இடைநிலைத் தொழிநீர்வகம் ஆம்.

எடுக்குஞ் சிலை வாளி நின்று என இயைக்க. 'நின்று, என்றதை
நிற்க என்னுஞ் செயவெனெச்சமாகக் கொள்க.

இதனுள், கெரடுத்தல் - தொழில்.

எ-வது, இடைநிலைச் சாதிநீர்வகம்.

நேரிசை வெண்பா

வ-று. “சரமருவு பொற்றொடியாங் காலிற் கழலாம்
பொருலில் புயவலய மாகும்—அரவரைமேல்
நாண மரற்கு நகைமணிசேர் தாழ்குழைபாம்
பூணம் புனைமாலை யாம்” என வரும்.

(இ-ள்.) பாம்பானது சிவபிரானுக்குக் கரத்திற் பொருந்தும்
அழகிய வளைபாகும்; காலிலே அணியம் வீரணம்பாபாகும்!
ஒப்பில்லாத தோள்வளையாகும்; இடையில் அணியும் நாணகும்;
ஒளியிளையுடைய இரத்தினங்கள் பொருந்திய தொங்குகின்ற
குண்டலம் என்னுங் காதணியாகும்; மற்றும் பல ஆபரணங்
களாகும்; அழகிய மாலைபும் ஆகும் (எ - று.)

இதில் இடையினின்ற அரவு என்னும் பாம்புகளின் சாதிந்
பெயர் ‘தொடியாம்’ என்பது முதலியவற்றோடு சென்றியைந்து
உபகாரப்பட்டமையின் இஃது இடைநிலைச் சாதிநீர்வகம் ஆம்.

அ-வது, இடைநிலைப் பொருட்டிவகம்.

நேரிசை வெண்பா

வ-று. “மானமருங் கண்ணுள் மணியயிற்றில் வந்துதித்தான்
தானவரை யென்றுந் தலையழித்தான்—யானைமுகன்
ஒட்டிணன் வெங்கலியை யுள்ளத் தினிதமார்த்து
வீட்டிண னம்மேல் விளை” என வரும்.

(இ-ள்.) யானே முதத்தினையுடைய கடவுளாகிய விநாயகன், மான்போன்ற கண்களையுடைய பார்வையினது அழகிய வயிற்றில் வந்து பிறந்தனன் ; எப்பொழுதும் அசுரர்களுடைய தலைகளைத் துணித்தனன் ; வெவ்விவ வறுமையைப் போக்கினன் ; நம்முடைய மனத்தின்கண்ணே நன்கமர்ந்து நம்மேல் வரும் (தீய) விளைகளை நீக்கினன் (எ - று.)

இதில் இடைநின்ற யானேயும்கள் என்பது உத்திதான் என்பது முதலியவற்றோடு சென்றியைந்து உபகாரப்பட்டமையின், இஃது இடைநிலைப் பொருட்டவகம் ஆம்.

கடு-வது, கடைநிலைத் தொழிற்வகம்.

நேரிசை வெண்பா

வ-று. “ துறவனவாச் சான்றோ ரினிவரவுச் சூய
பிறவனவா ளுன்றுறவா ளுணும்—பறைகறங்கக்
கொண்டா னிருப்பக் கொடுங்குழையா டெய்வமுமொன்
றுண்டாக வைக்கற்பாற்று நன்று ” என வரும்.

(இ-ள்) ஞானத்தாற் சிறந்த பெரியோர்க்குத் துறவாகிய ஒழுக்கம் உளது ஆக இழிந்ததாகிய (கூடா) ஒழுக்கமும், தாய்மை யாகிய வேறு உணவுகள் பல உள்ளனவாகத் தசை கலந்த உணவும், ஒரு மாதுக்குப் பல வாததியங்கள் ஒலிக்க மணம்புரிந்துகொண்ட (அவளுடைய) கணவன் இருக்க வேறொரு தெய்வமும் உள்ளதாகக் கொண்டு வைத்தற்குரிய தன்மைய தன்று (எ - று.)

இனிவரவு - தாழ்வு ; அஃ தீண்டு இழிவாகிய ஒழுக்கத்தை உணர்த்தியது. உணன் - தசை. உணன் - உணவு. பறை - வாத்தியம். கறங்கல் - ஒலித்தல். கொடுங்குழையான் - வளைவாகிய குழையை அணிந்த மாது. ‘வைக்கற்பாற்று அன்று’ என்றதை இனிவரவு என்றது முதலியவற்றோடு தனித்தனி இயைத்து முடித்துக் கொள்க.

இதில் கடைநின்ற வைக்கற்பாற்றன்று என்பது இனிவரவு முதலியவற்றோடு சென்றியைந்து உபகாரப்பட்டமையின் இது கடைநிலைத் தொழிற்வகம் ஆம்,

கஉ வது, கடைநிலப் பொருட்டினும்.

நேரிசை வெண்பா

வ-று. “புறத்தன ஐரன நீரன் மாவின்
 நிறத்தன கொற்சே ரியவே—அறத்தின்
 மகளை முறைசெய்தான் மாவஞ்சி யாட்டி
 முகளை முறைசெய்த கண்” என வரும்.

[இ - ள்.) (பசுவின் கன்றின்மீது தேரைச் செலுத்தி அதைக் கொன்றவனாகிய தன்) னமந்தனை (அரசருக்குரிய) தருமத்தின்படி கொன்றவனாகிய மனுநீதி சோழன் து மேன்மையாகிய வஞ்சி நாட்டிலே வாழ்பவனாகிய ஒரு மாதிரினுடைய முகத்தை அலங்கரித்த கண்கள், வெளிகளிலுள்ள மாண்களினுடைய கண்களைப் போன்றனவும், நாட்டின்கண் உள்ள அம்புகளைப்போன்றனவும், நீரிலுள்ள தாமரை மலர்களைப்போன்றனவும், மாவடுக்களைப் போன்றனவும், கொல்லர்களின் சேரியிலே செய்யப்படும் வாங்களைப் போன்றனவுமாயிருக்கின்றன (எ-று.)

‘நீரன்’ என்பதைக் கருங்குவளை என்று கொள்ளுதலுமாம்.

இதில் கடைநின்ற கண் என்னும் பொருட்பெயர் புறத்தன என்பது முதலியவற்றோடு சென்றியைத்து உபகாரப்பட்டமையின் இது கடைநிலப் பொருட்டினும் ஆம்.

இதனுள், கண் - பொருள். புறத்தன - மான். ஐரன் - அம்பு. நீரன் - தாமரை. மாவின்றிறத்தன - மாவடு. கொற்சேரிய - வரன். மற்றவைக் குதாரணம் வந்துழிக் காண்க.

அஃதேல், குணமென்று சொல்லப்பட்டனவும், தொழிலாய்க் காலம் புணர்ந்து நின்றனவாலெனின் அவ்வாறே குணமு் தொழிலுங் காலம் புணர்ந்தல்லது தோன்றா. தொழிலென்பது பொருளது புடைபெயர்ச்சி. குணமென்பது அப் பொருட்குப் பண்பாய்த் தனக்கு வேறு பொருளின்றிப் பொருளை நீங்காது நிற்பது. அது முன்ன குணர்த்தப்பட்டது. (கசு)

சக. அதுவே

மாலே விருத்த மொருபொருள் சிலையையென
 நால்வகை யானு நடைபெறு மென்ப.

என்பது, அத தீவகாலங்காரம் பிற அலங்காரங்களோடும் கூடி வருமாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) அச் சொல்லப்பட்ட தீவகம், மாலா தீவகம், விருத்த தீவகம், ஒரு பொருட் டீவகம், சிலேடா தீவகம் என நான் கலங்காரங்களோடு கூடியும் வருமென்று சொல்லுவர் புலவர் (எ-று.)

அவற்றுள்,

க-உது, மாலா தீவகம்.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. "மனைக்கு விளக்க மடவார் மடவார்
தமக்குத் தகைசால் புதல்வர்—மன்கினிய
காதற் புதல்வர்க்குக் கல்வியே கல்விக்கும
ஒதிற் புகழ்சா லுணர்வு."

(இ - ள்.) இல்லறத்திற்கு விளக்கம், மடப்பத்தினையுடைய பெண்டி ருண்டாதல்; அப்பெண்டிர்க்கு விளக்கம், அழகு சான்று புதல்வரைப் பெறுதல்; அப்புதல்வருக்கு விளக்கம், இனிமையான கல்வி; அக் கல்விக்கு விளக்கம், மறவாமை (எ - று.)

இதனுள், விளக்க மென்பதனை யெவ்விடத்துங் கூட்டுக.

உ-உது, விருத்த தீவகம்.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. "வரிவண்டு நாண மதுமல ரம்பாப்
பொருவெஞ் சிலைக்குப் பொலிவும்—பிரிவின்
விளர்க்கு நிறமுடையார் தம்மேன் மெலிவும்
வளர்க்கு மலயா நிலம் "

என வரும்.

(இ - ள்.) பொறிவண்டு நாணதவும், மதுமலரே கணையாக வங் கொண்டு, காமன் தனியிருந்தாரைப் பொருகின்ற விருப்பத்தை யுடைய சிலைக்குப் பொலிவினையும், பிரிவிற பசுவையற்றார் தம்பால் மெலிவினையும் வளர்க்கும் தென்றற் காற்று (எ - று.)

இதனுள், ஒரு பொருளே பொலிவும் மெலிவுமாகிய இரண்டு குணஞ் செய்தவின் விருத்தம்.

(ரு - று.) விருத்தம் - சொல்லும் பொருளும் மாறுபடுதல்.

உ-வது, ஒரு பொருட் டீவகம்.

நேரிசை வேண்பா

வ - து. “வியன்ஞாலஞ் சூழ்திசைக னெல்லாம் விழுங்கும் ‘
அயலார் துணைநீத தகன்றார்—உயிர்பருகும்
விண்கவரும் வேரிப் பொழில்புதைதக்கு மென்மயில்கள்
கண்கவரு மீதெழுந்த கார்” என வரும்.

(இ - ள்.) அகண்ட உலகத்தைச் சூழ்ந்த திக்குகளெல்லா வற்றையும் தன்னிடத் தடக்கும்; துணையைப் பிரிந்து அயலவர் போலப் போயினார் உயிரை யுண்ணும்; ஆகாயத்தை மறைக்கும்; நறுநாற்றதையுடைய பொழிலை மூடும்; மென்மையையுடைய மயில்களின் கண்களை வவ்விக்கொள்ளும்; உயரவெழுந்த மேகம் (எ - து.)

இதிலே விழுங்கும், பருகும், புதைக்கும், கவரும் என வந்த பல சொற்கள் ஒரு பொருளையே குறித்து நிற்க, கார் என்னுஞ் சொல் விழுங்கும் என்பது முதலிய பல இடங்களிலுஞ் சென் றியைந்து உபகாரப்பட்டமையின் இஃது ஒரு பொருட் டீவகமாம்.

சு-வது, சிலேடா நீவகம்.

நேரிசை வேண்பா

வ-து. “மாண்மருவி வானரிகள் சேர்ந்து மருண்டுள்ளம்
தான்மறுக நீண்ட தகைமையவாம்—கான்
வழியு மொருதனிநாம் வைத்தகலு மாதர்
விழியுந் தருமான் மெலிவு” என வரும்.

(இ - ள்.) மாண்கள் மருவி ஒளியையுடைய சிங்கங்கள் சேர்ந்து, மயங்கிக் கண்டாருள்ளம் வெருவுப்படி, நீண்ட தன் னாமையுடைத்தாய் காட்டு நெறியும், மயக்க மருவி ஒளியினை யுடைய அரிகள் பரந்து கண்டா ருள்ளமானது மயங்கித் தடுமாலும் படி பெரிதாய் நான் தனியிருத்திப் போந்த கிழத்தியுடைய கண்ணும், நமக்கு வருத்தத்தைத் தராவின்றன (எ - து.)

இது வழிக்கும், விழிக்குஞ் சிலேஷ்டம்; மாண்மருவி - (வழி) மாண்கள் பெருருந்தி; (கண்) மயக்கும், மருவி; வதன் அரிகள்

சேர்ந்து - (வழி) ஒளியை யுடைய சிங்கங்கள் சேர்ந்து; (கண்) ஒளியை உடைய செவ்வரிகள் சேர்ந்து; உள்ளம் மருண்டு மருக - (வழி) மனம் மயங்கி வருந்த; (கண்) மனம் மயங்கித் தடுமாற.

நால்வகையானு மென்கிற முற்றும்மையை எச்சவும்மையாக்கிப் பிறவகையால் வருவனவு முள வெனக் கொள்க. அவை வருமாறு:

உவமா தீவகம்.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “முன்னங் குடைபோன் முடிநா யகமணிபோல்
மன்னுந் திலகம்போல் வாளிரவி—பொன்னகலம்
தங்கு கவுத்துவம்போ லுந்தித் தடமலர்போல்
அங்க ணுலகனந்தாற் காம் ” என வரும்.

(இ - ள்) அழகிய இடத்தினையுடைய உலகங்களை அளந்த திருமாலுக்கு (அங்ஙனம் உலகனந்தபோது) ஒளியை உடைய சூரியன் முன்னே குடைபோன் நிருந்து, பின்பு கிரீடத்தின் நடுவிலுள்ள நாயகரத்தினம்போலாய், (அதன் பிறகு) நெற்றியிலே அணிந்த திலகம் போலாய், (அதன்பின்னர்) அழகிய மார்பிலே பொருந்திய கவுத்துவமணிபோலாய், (அதன்பிறகு) உத்தியாகிய குளத்திலே தோன்றிய செந்தாமரை மலர்போல் ஆயிற்று (வ-று.)

திலகம்-பொட்டு, உந்தி - கொப்பூழ்.

உருவக தீவகம்.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “காணற் கயலாம் வயலிற் கமலமாம்
ஏனற் கருவினாயா மின்புறவில்—மானும்
கடத்துமேல் வேடர் கடுஞ்சரமா நீங்கித்
டத்துமேன் மெல்லியலான் கண் ” என வரும்.

(இ - ள்) (நெஞ்சமே,) இம் மெல்லிய தன்மையை உடையாளைப் பிரிந்து செல்வோமாயின் இவளது கண் நெய்தல் நிலத்திலே கயன் மீளாய்த் தோன்றியும், முல்லை நிலத்திலே கருவினாமலராய்த் தோன்றியும், குறிஞ்சி நிலத்திலே மானாய்த் தோன்றியும், பாலை நிலத்திலே வேடுவரது (கையிலுள்ள) கொடிய பாண

மாய்த் தோன்றியும் நமது போக்கை விலக்கும்; (ஆதலால்) இவளைப் பிரித்து செல்லுதல் நமக்கு அரிதாகும் (எ - று.)

காணல் - நெய்தல்; வயல் - மருதம்; ஏனல் - முல்லை; புறவு - குறிஞ்சி; கடம் - பாலை; சரம் - பாணம்; மெல் இயலான் - மென்மையாகிய தன்மையை உடைய தலைவி.

இதில் கண் என்கின்ற ஒரு சொல் பல இடத்துள் சென்றியைந்து உபகாரப்பட்டமையின் இது தீவக அணியாம். இதலோடு கண்ணைக் கையன் முதலியனவாகக் கூறிய உருவகமும் பொருத்துதலால் இஃது உருவக தீவகம் ஆயிற்று. (கரு.)

டு. பின்வருநிலை யணி.

சஉ. முள்வருஞ் சொல்லும் பொருளும் பலவயிற் பின்வரு மென்றிற் பின்வரு நிலையே.

(இ - ள்) ஒரு செய்யுளுள், முன்னர் வந்த சொல்லாவது பொருளாவது பின்னர்ப் பலவிடத்தும் வருமாயின், அது பின்வருநிலை யென்னும் அலங்காரமாம் (எ - று.)

அவற்றுள்,

க-வது, சொற்பின் வருநிலை.

நேரிசை வேண்பா

வ - று. “மால்கரி காத்தளித்த மாலுடைய மாலேசூழ்
மால்வரைத்தோ ளாதரித்த மாலையார்—மாலிருள்கூழ்
மாலையின் மால்கட லார்ப்ப மதன்ருடுக்கு
மாலையின் வாளி மலர்” என வரும்.

(இ - ள்,) மதத்தால் மயங்கிய யானையின் இடர் தீர்த்தளித்த அரியுடைய தொடையல் சூழப்பட்ட பெரிய மலையை யொத்த தோள்களை விரும்பிய இயல்புடையார்மேல், மயங்கிருள் சூழ்த்த அத்திப்பொழுதில் கருங்கடல் ஆர்ப்பக் காமன் இடையறாது மலராகிய கணைகளைத் தொடுக்கும் (எ - று.)

இதனுள், முன் வந்த சொல்லே பின்னும் பலவிடத்து வந்தமையின் சொற் பின்வருநிலை.

(ரு - ளு.) அரி - திருமால்.

உ-வது, பொருட்பிள் வருநிலை

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “அவிழ்த்தன தோன்றி மலர்ந்தன காயா
நெகிழ்த்தன நேர்முகை முல்லை—மகிழ்ந்திதழ்
விண்டன கொன்றை விரித்த கருவிழை
கொண்டன காந்தள் குலை” என வரும்.

(இ - ள்.) தோன்றி மரங்கள் மலர்ந்தன; காதாஞ்செடிகள்
மலர்ந்தன; அழகிய அரும்புகளை உடைய முல்லைகள் மலர்ந்தன;
கொன்றை மரங்கள் குளிர்ச்சியுற்று இதழ்கள் மலர்ந்தன; கரு
விழைகள் மலர்ந்தன; காந்தள் குலைகளை எடுத்தன (எ - று.)

இதனுள் அவிழ்தலும், அலர்ந்தலும், நெகிழ்தலும், விள்ளலும்,
விரித்தலும், மலர்தல் என்னு மொருபொருண்மே னின்றன வாதலின்
அப் பெயர்த்ததாயிற்று.

‘வருவது’ என்றது, ‘வருமென்னின்’ என்றதனால், முன்
னா வந்த சொல்லும் பொருளும் பின்னர்ப் பலவிடத்தும் வருவது,
சொற்பொருட் பிள்வருநிலை யெனக் கொள்க.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “வைகலும் வைகல் வரக்கண்டு மஃதுணரார்
வைகலும் வைகலை வைகுமென் நின்புறுவர்
வைகலும் வைகற்றம் வாழ்காண்மேல் வைகுதல்
வைகலை வைத்துணரா தார்” என வரும்.

(இ - ள்.) நான்தோறும் பொழுது கழிசலைத் தமது ஆயனின்
மேல் தவகுதலாக வைத்துப் அப்பொழுதுகழிவை உணரும் இயல்
பில்லாதவர்கள், நான்தோறும் பொழுதுகழிவு வராதற்குக் கண்
கூடாகப் பார்த்திருந்தும் அப் பொழுதுகழிவை உணர்ந்து துன்
புறமல் நான்தோறும் அப் பொழுதுகழிவை முட்டின்னிக் கழியா
நிற்கும் என்று மகிழ்வார் (எ - று.)

இதில் வைகல் என்னும் முன்வந்த சொல் பின்னும் பல
விடத்தும் வந்து ஒரு பொருளை தந்தமையின், இது சொற்
பொருள் பின்வரு நிலையாம் என்பது.

இன்னும் அவ்விலேசானே பிறவலங்கரரங்கனோடு கூடி வரு
வனவுங் கொள்க.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “செங்கமல நாட்டஞ் செழுந்தா மரைவதனம்
பங்கயஞ் செவ்வாய் பதுமம்போல்—செங்கரங்கள்
அம்போ நுகந்தா ளரலிந்த மாரனார்
தம்போ நுகந்தா டனம் ” என வரும்.

(இ - ள்.) மன்மதனது அழகிய போரை (காமப்போரை)
விரும்பினவனது கண்கள் செவ்விய தாமரையைப் போல்வன
வாம்; முகஞ் செழிய தாமரையைப்போல்வதாம்; செவ்வாய் தாம
ரையைப் போல்வதாம்; சிவந்த கைகள் தாமரையைப் போல்வன
வாம்; பாதங்கள் தாமரையைப் போல்வனவாம்; தனங்கள்
தாமரையைப் போல்வனவாம் (எ - று.)

இதில் கமலம், தாமரை, பங்கயம், பதுமம், அம்போரும்,
அரலிந்தம் என்னும் சொற்கள் தாமரை என்னும் ஒரு பொரு
ளுணர்த்தி நின்றமையின், இது பொருட்பின் வருதலாயிற்று;
அவை கண்கள் முதலியவற்றிற்கு உவமையாய் வந்தமையின்
இஃது உவமைப்பொருட் பின்புருதலாயிற்று என்பது.

கமல முதலியன ஒருபொருட் பன்மொழிகள். பிறவும் வந்த
வழிக் கண்டுக்கொள்க. (கசு)

சு. முன்னவிலக் கணி

சு. முன்னத்தினர் மறுப்பினது முன்ன விலக்கே
முவகைக் காலமு மேவிய தாகும்

என்பது, நிறுத்தமுறையானே முன்னவிலக்கு என்னும்
அலங்கார முணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒரு பொருளைக் குறிப்பினான் விலக்கின் அது
முன்னவிலக் கென்னும் அலங்காரமாம். அஃது இறப்பு, எதிர்வு,
நிகழ்வு என்னும் முவகைப்பட்ட காலங்களோடும் கூடியதாம்.

‘மறுப்பது’ என்னுது ‘மறுப்பின்’ என்றதனோ, கூற்றினான்
மறுப்பினும் அவ் அலங்காரமாம். குறிப்பினான் மறுப்பது பொருட்

பொலிவுஞ் செய்யுட் சிறப்பு நோக்கி யெடுத்தோதினார் ; ஏனையது அன்னது அன்மையின் இலேசா ணுடன்பட்டா ரென்பது.

இறப்பு, எதிர்வு, நிகழ்வு என்பனவற்றைக் கூற்றொடுங் குறிப் பொடுங் கூட்ட அறுவகையாம்.

அவற்றுள்,

க-வது, இறந்தவினை விலக்கு:

நேரிசை வெண்பா

வ-து. “பாலன் நனதுருவா யேழுலகுண் டாலிலையின்
மேலன்று கண்டுயின்றாய் மெய்யென்பர் — ஆலன்று
வேலைநீ ருள்ளதோ விண்ணதோ மண்ணதோ
சோலைசூழ் குன்றெடுத்தாய் சொல்” என வரும்.

(இ - ள்.) சோலை சூழ்ந்த குன்றமெடுத்த மாயவனே நீ!
உலகம் ஏழையு முண்டு பால னுருவத்தைக் கொண்டு ஆலிலையிலே
யறங்காநின்ற பென்பது உலகத்துள்ளோர் மெய்யென்று சொல்லு
வர். நீ உலகத்தை உண்டுறங்கிய ஆலானது, அன்று, கடலுள்ளே
நின்றதோ? மண்ணிலே நின்றதோ? ஆகாயத்தே நின்றதோ?
சொல்லுவாயாக (எ - து.)

உலகமுழுவதும் உண்ணப்பட்ட காலத்து ஆலிலை யொன்று
தனியாக இருந்த தென்பது பொருந்தாது என அது குறிப்பால்
விலக்கப்பட்டது.

2-வது, எதிர்வினை விலக்கு.

நேரிசை வெண்பா

வ-து. “முல்லைக் கொடிநடுங்க மொய்கார்த்தன் கைகுலைப்ப
எல்லை யினவண் டெழுந்திரங்க — மெல்லியன்மேற்
நீவாய் நெடுவாடை வந்தாற் செயலறியேன்
போவா யொழிவாய் பொருட்கு” என வரும்.

(இ - ள்.) தலைவனே! முல்லைக்கொடியானது நடுங்க,
நெருங்கிய கார்த்தன் மலகானது விரிய, ஒளியினையுடைய வுண்டின்
கூட்டங்க ளெழுந்தொலிக்கத், தீயையுடைய நெடிய வாடையா

னது மெல்லிய நடையையுடைய இவன்மேல் வந்தால் பின் விளையத் செய்தி யறியமாட்டேன்; ஆதலின், பொருளீட்டுதற்குப் போவா யொழிவாம்! (எ - று.)

க-வது, நிகர்வினை விலக்கு.

நேரிசை வெண்பா

வ-று. “மாதர் துழைமருங்கு னேவ மணிக்ருழைசேர்
காதின் மிகைநீலங் கைபுனைவீர்! — மீதுலவு
நீணீல வாட்க னெடுங்கடையே செய்யாவோ
நாணிலஞ் செய்யு நலம்” என வரும்.

(இ - ள்.) காதலைச் செய்யும் துண்ணிடை வருந்த, மணிக்
ருழையையுடைய உமது காதின்மீதே மிகையாக நீலப்பூவைச்
சாததுகின்றவரே! அங் காதின்மீதே யலாவுகின்ற நீண்ட நீல
மாகிய நிறத்தையுடைய நண்களி னெடியுடையே செய்யாவோ,
நீலிர் நன்றாகச் சூடிய நீலப்பூச் செய்யும் நலத்தை (எ - று.)

பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

(கா)

சுசு. அதுவே

பொருள்குணங் காரணங் காரியம் புணரும்.

என்பது, அவ் வலங்காரத்துச் சில வேறுபாடு உணர்த்துதல்
துதலிற்று.

(இ - ள்.) அங் விலக்கு, பொருள் விலக்கும், குண விலக்கும்,
காரண விலக்கும், காரிய விலக்கும் என நான்குவகையானும்
வரும் (எ - று.)

அவற்றுள்,

க-வது, பொருள் விலக்கு.

நேரிசை வெண்பா

வ-று. “கண்ணு மனமுங் கவர்ந்தவ ளாடிடமென்
றண்ண லருளு மடையானம் — தண்ணிழலின்
சுற்றெல்லே கொண்டிலவுஞ் சோதித் திரளல்லால்
மற்றில்லை காணும் வடிவு” என வரும்.

(இ - ள்.) நம்முடைய தலைவன் தன்னுடைய கண்களையும்
மனத்தையும் கவர்ந்துகொண்ட மடவான் விளையாடு மிடமென்று

நமக்கு அருளிச்செய்த சோலையின்க ணுண்டாகிய குளிர்ந்த நிழ லைச் சேர்ந்த சூழலிடத்தைக் கைக்கொண்டு உலாலித திரிவதொரு சோதியிருவ மல்லது, அச் சோதியிருவின் அவயவங்களைக் காண் டற் கரிதாயிருந்தது. இஃது ஒருருவத் தன்மை இருந்தபடி (எ - று.)

உ-வது, குண விலக்கு.

நேசை வெண்பா

வ-று. “மாதர் துவரிதழ்வாய் வந்தென் னுயிர்கவரும்
சீத முறுவ லறிவழிக்கும் — மீதுலவி
நீண்ட மதர்விழியென் னெஞ்சங் கிழித்துலவும்
பாண்டையதோ மென்மை யிவர்க்கு” என வரும்.

(இ - ள்.) இவருடைய அழகிய பவளம்போன்ற வாயானது, என்னுடைய உயிரை வந்து கவரானின்றது; குளிர்ந்த கைகழானது, அறிவை யழிக்கானின்றது; காதின்மீது உலாலி மதர்த்து நீண்ட விழியானது, என்னுடைய நெஞ்சத்தைக் கிழித்து உலவானின்றது; ஆதலால், இவர்க்கு மென்மை எங்குள்ளதோ சொல்லுவாயாக (எ - று.)

ந-வது, காரண விலக்கு.

நேசை வெண்பா

வ-று. “மதரிக் கன்சிவப்ப வார்புருவங் கோட
அதரந் துடிப்ப வணிசேர் — துதல்வியர்ப்ப
நின்பா னிகழ்வனகண் டஞ்சாதா லென்னெஞ்சம்
என்பாற் றவறினமை யால்” என வரும்.

(இ - ள்.) மடவாய்! செவ்வரி பார்த்து மதர்த்த கன் சிவப்ப, நீண்ட புருவம் வளைய, அதரந் துடிக்க, அழகு சேர்ந்த நெற்றி யானது வியர்ப்ப, என்னிடத்தில் நிகழ்வனவற்றைக் கண்டு என் னுடைய நெஞ்சம் பயப்படமாட்டாது; என்னிடத்தில் குற்றமில் லாமையால் (எ - று.)

ச-வது, காரிய விலக்கு.

நேசை வெண்பா

வ-று. “மன்னவர் சேயா மயிலகவி யாடலும்
பொன்னலருங் கொன்றையும் பூந்தனவின்—மென்மலரும்

இன்னுயிரா நீண்முகிலு மெய்யென்று கொள்வதேல்
என்னுயிரோ வின்னு முனது" என வரும்.

(இ - ள்.) நம் காதலர் (வினை கருதிச்) சேய்த்தாகிய நாட்டுள்
ராக, மயிலினங்கள் கூவி யாடுதலும், கொன்றைகள் பொன்போல்
மலர்தலும், அழகிய முல்லையின் மிருதுவாகிய மலரும், மின்னலைக்
கொடுக்கின்ற நெடிய மேகமுமாகிய இவை மெய்யென்று கொள்
வோமாயின், என்னுயிரோ இன்னும் உடலோடு பொருநதி
நின்றது (ஈ - று.)

இதனுள், காரியம் - உயிரில்லாததால். (ஈஅ)

சுரு. வன்சொல் வாழ்த்து தலைமை யிகழ்ச்சி
துணைசெயல் முயற்சி பரவச முபாயம்
சுகயற லுடன்படல் வெகுளி யிரங்கல்
ஐய மென்றங் கறிந்தனா கொளலே

என்பதும், அவ் விலக் கென்னும் அலங்காரத்தை விரித்
துணர் ததுதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) வன்சொல் விலக்கும், வாழ்த்து விலக்கும், தலைமை
விலக்கும், இகழ்ச்சி விலக்கும், துணைசெயல் விலக்கும், முயற்சி
விலக்கும், பரவச விலக்கும், உபாயவிலக்கும், சையறல் விலக்கும்,
உடம்படல் விலக்கும், வெகுளி விலக்கும், இரங்கல் விலக்கும்,
ஐய விலக்கும் என்று சொல்லிய பதின்மூன்று பாகுபாட்டை
புடைய தென்று அறிந்துகோடலை புடைத்து அவ் விலக் கலங்
காரம் (ஈ - று.)

அவற்றுள்,

க-வது, வன்சொல் விலக்கு.

என்பது, வன்சொற் சொல்லி விலக்குவது.

நேரிசை வேண்பா

வ-று. "மெய்யே பொருண்மேற் பிரிதியேல் வேறொரு
தையலை நாடத தருகினக்கு — செய்யிலவேல்
வன்னல் பிரிவற்றம் பார்த்தெங்கள் வாழ்நாளேத்
கொன்ன வழலுமாங் கூற்று" என வரும்.

(கு - ள்.) ஒருதலையாய்ப் பொருண்மே லாசையாற் பிரிதியேல்; இப்பொழுதே யுணக்கொரு மனையானேத் தேடத் தருவதாயிருந்தது; நெய்யை யுடைத்தாகிய வேலையுடைய வள்ளலே! நீ பிரிந்த அவகாசத்தைப் பார்த்தது, அப்பொழுதே யெங்கள் வாழ்நாளாகக் கொள்வதாக நினைத்துத் திரியாநின்றது கூற்றம் (எ - று.)

உ-வது, வாழ்த்துவிலக்கு என்பது, வாழ்த்திவைத்து விலக்குவது.

நேரிசை வெண்பா

வ-று. “செல்லு நெறியனைத்துஞ் சேம நெறியாக
மல்க நிதியம் வளஞ்சிறக — வெல்லும
அடற்றேர் வீடிலை யகன்றுறைவ தாங்கோர்
இடத்தே பிறக்க வியாம் ” என வரும்.

(கு - ள்.) வென்றியினையும் வலியினையுமுடைய தேரினை யுடைய வீரனே! நீ எம்மைப் பிரிந்து போகக் கருதிப் போகும் வழியனைத்தும் உணக்குக் காவலாகிப் பரிகாரஞ் செய்வதாக! நினைகுப் பொருள் வருவாயும் பெருகுவதாக! செல்வம் பெருக! நீ இப்படிப் பிரிந்து நிலையாக நிற்ப தெவ்விடம்? அவ்விடத்தை எங்கட்குச் சொல்லவேண்டும்; நாங்கள் அவ்விடத்தே அறிந்து பிறப்போமாக (எ - று.)

இறக்குங்காலத்து உண்டாய நினைவு இறந்த பின்னர் வந்து ஊட்டு மென்பதனா லறிக.

(கு - ள்.) இங்கே ஆட, மல்க, சிறக்க என்று வாழ்த்தி, “வீடிலை யகன்றுறைவ தாங்கோர் இடத்தே பிறக்க” என்பதனால் மரணம் சம்பவிக்கும் என்பது பெறப்படக் கூறிச் செல்லுதலை விலக்கியவா றுணர்க.

ங-வது, தலைமையிலக்கு என்பது, தன்பாற் தலைமை தோன்றக் கூறி விலக்குவது.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “பொய்ம்மை நெறிதீர் பொருளு மிகப்பயக்கும்
எம்முயிர்க்கு மேது மிடரில்லை — வெம்மைதீர்ந்
தேக வினிய நெறியணிய வென்றாலும்
போச லொழிவாய் பொருட்கு ” என வரும்.

(கு - ள்.) பொய்யாகிய வழியினைத் தப்புவிக்கின்ற பொருளும் பெரிது உண்டாகும்; எங்களுயிர்க்கும் ஓரிட ருண்டாகமாட்டாது; அவ் வழிநடையும் வருத்தமின்றி இன்பமுண்டாக்கும்; அவ் வழிதானுஞ் சிறுகித தோன்றுமென்று சொன்னோமே யாயினும் பொருள் கருதிப் போகின்ற போக்கை நீ யொழிவாயாக (எ - று.)

(கு - னா.) இங்கே “எம்முயிர்க்கு மேது மிடரிலை” என்பதனாலே சுவாதீன நிலைமை தோன்றுமாறு அறிக.

ச-வது, இகழ்ச்சிவிலக்கு என்பது, விலக்குதற் கேதுவையிகழ்ந்து விலக்குவது.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “ஆசை பெரிதுடையே மாருயிர்மே லப்பொருண்மேல்
ஆசை சிறிது மடைவிவமால் — தேச
வழுவா நெறியின் வருபொருண்மே லண்ணல்
எழுவா யொழிவா யினி ” என வரும்.

(கு - ள்.) தலைமை கெடாதவண்ணம் நல்வழிச்சண்ணை யொழுதுகின்ற பொருள்கருதிப் பிரிகின்ற பெரியோனே! யாம் எங்கள் அரிதாகிய உயிரின்மேல் மிக ஆசையுடையேம்; நீ நிறைத்துப் பிரிகின்ற பொருண்மே லாசையுண்டாதற்குக் காரணஞ் சிறிது மிலேம்; ஆதலால், நீ பொருண்மே லேகுவாய்; அன்றி யதனைத் தவிர்வாய்; எங்கள் தன்மை இது (எ - று.)

(கு - னா.) உயிர்மேலன்றிப் பொருண்மேல் எமக்கு விருப்ப மில்லை என்பதனால், செல்லுதலுக்குச் சாரணமான பொருளை இகழ்ந்து கூறிச் செல்லுதலை விலக்கியவாறு அறிக.

(கு - வது, துணைசெயல் விலக்கு என்பது, துணைசெய்வாரைப் போலக் கூறி விலக்குவது.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “வினைபொருண்மே லண்ணல் விரும்பினையே லீண்டெம்
கிளையமுனை கேட்பதற்கு முன்னே — வினைதேன்
புடைபூது பூந்தார் புனைமூலாய் போக்கிற்
கிடைபூது வாராம லேகு” என வரும்.

[௫ - ஈ.) மிகுதியாகிய தேனூறுகின்ற பூமாலையினையும், அலங்கரிக்கப்பட்ட கழலினையு முடைய தலைவனே! நன்மை பயக்கும் பொருண்மேலே போதல் விரும்பினையாயின், எங்கள் சுற்றத்தா ரமுவது கேட்பதற்கு முன்னே யிப்பொழுதே உன்னுடைய போக் கிற்கு விலக்கு வாராயண்ணம் போவாய் (௭ - று.)

சு-வது, முயற்சி விலக்கு என்பது, முயற்சி தோன்றக் கூறி விலக்குவது.

நேரிசை வெண்பா

வ-று. “மல்லணிந்த தோளாய்! இதென்கொலோ வான்பொருண் செல்க விரைந்தென் னுளந்தெளிந்து—சொல்லுதற்கே [மேற் என்று முயல்வலியா னேனீ யென்றிடையே தோன்றுகின்ற தென்யாயிற் சொல் ” என வரும்.

[௫ - ஈ.) வளப்பததினையுடைய தோளினையுடையாய்! நீ நன்மை பயக்கும் பொருளின் நிறத்தே கடுகிப் போவாயாக என்று என்னுள்ளமானது கலக்கமறச் சொல்லுவதாக நினைத்துத் தொழிற்படாநின்றது; அச் சொல்லுள்ளே யொருசொற் போகா தொழிவாயாக என்று சொல்லுவதாகத் தோன்றுகின்றது. இஃது என்னொருமோ? சொல்லுவாயாக (௭ - று.)

எ-வது, பரவசவிலக்கு என்பது, தன் வசமல்லாமை தோன்றக் கூறி விலக்குவது.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “செல்சை திருவுளமேல் யானறியேன் நேங்கமழ்தார் மல்லசலக் தங்கு மதர்விழியின் — மெல்லிமைகள் நோக்கு விலபுகுமே னோவா ளிவன்காதல் போக்கி யசல்வாய் பொருட்கு ” என வரும்.

[௫ - ஈ.) இவளைப் பிரிவதே காரியமாகத் திருவுள்ளத் தடைததுப் பொருட்குப் பிரிவாயானால், அதன்மே லடுக்குங் காரிய மென்ற லறியப்படா தாலான், நானாற்றத்தை யுடைத்தாகிய தாரினையும் வளப்பததினையு முடைத்தாகிய கின்னுடைய மார்பின் கண்ணே பிரியாது தங்கப்பட்ட விழியினிடத்து உண்டாகிய மெல்

வியதாகிய இமையானதுவே எம்முடைய தலைவன் மார்பினைப் பார்க்கின்ற பார்வையினை விலக்காநின்றன என்றதற்கு வருந்துத் தன்மையையுடைய இவன் நின்மேல் வைத்த ஆசையினைப் போக்கிப் போவாயாக (எ - மு.)

அ-வது, உபாயவிலக்கு என்பது, விலக்குவதனை ஒருபாயங் காரணமாக விலக்குவது.

நேரிசை வெண்பா

வ - மு. “இன்னுயிர் காத்தளிப்பாய் நீயே யிளவேனில்
மன்னவனுங் கூற்றுவனும் வந்தனைந் தால்—அன்றோர்
தமக்கெம்மைத் தோன்றாத் தகைமையதோர் விஞ்சை
எமக்கின் றருள்புரிந்தே யேகு ” என வரும்.

(இ - எ.) எங்களுடைய இனிய உயிரைக் காக்குந் தன் மையை யுடையதாகிய நீ பிரியக் கருதினாயின், எங்ஙளிடாது இளவேனிற்சாலத்துத் தலைவனாகிய காமனும், கூற்றுவனும் வந்து சேர்ந்தால் அவர் கண்ணுக்கு நாங்கள் தோன்றாதேயிருப்பதொரு விஞ்சையை யெங்களுக்குத் தந்து போவாயாக (எ - மு.)

கூ-வது, கையறல் விலக்கு என்பது, தத்தமக்கு வேண்டிய பொருண்மேல் முயலு மொழுக்கமின்மை தோன்றக் கூறுவது.

(கு - னா.) கையறல் - செய்யாறொழிந்த வினைகளுக்கும் வருந்துதல்.

நேரிசை வெண்பா

வ - மு. “வாய்த்த பொருள்வினைத்த ரொன்றில்லை மாதவமே
ஆர்த்த வறிவில்லை யம்பலத்துத் — கூடதுடையான்
சிலஞ் சிறிதேயுஞ் சிந்தியேன் சென்றொழிந்தேன்
காலம் வறிதே கழித்து ” என வரும்.

(இ - எ.) நற்பொருளை வினைத்தற்குக் காரணமாகிய யாதொரு முயற்சியுஞ் செய்யவில்லை; பெரிய தவத்தைத் தேடிக்கொள்ளாததக்க அறிவுமில்லை; சிதாகாசத்தில் ஆனந்த தாண்டவஞ் செய்கின்ற நடேசனுடைய மான்மியத்தைச் சிறிதேனும் நினைக்கவில்லை; ஆதலால், என் வாறானை வினாளாக்கிவிட்டேன் (எ - மு.)

கூ-வது, உடன்படல் விலக்கு என்பது, உடன்பட்டார் போல விலக்குவது.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “அப்போ தடுப்ப தறியே னருள்செய்த
இப்போ திவளு மிசைகின்றான் — தப்பில்
பொருளோ புஷோ தரப்போவீர் மாலை
இருளோ நிலவோ வெழும்”

என வரும்.

(இ - ள்.) குற்றமற்ற பொருளென்ன புஷென்ன இவற்றை
யுண்டாக்குதற்குப் பிரித்துபோவீர்; நீர் பிரித்த அப்பொழுதே இவ
ளுக்கு அடுப்பதொன்றும் என்ன லறியப்படாது; நீர் அருளிச்
செய்த பிரிவுக்கு இப்போது இவளும் உடன்படாநின்றான்; இது
கிடக்க, மாலேக்காலம் வந்தபொழுதே அதனோடு இருளோ மதி
யமோ வருதல்செய்யும்; இசைநீர் அறிவீர் (எ - று.)

கஉ-வது, வெகுளி விலக்கு என்பது, வெகுளினோன்றாக் கூறி
விலக்குவது.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “வண்ணங் கருக வளைசரிய வாய்புலர
எண்ணந் தளாயே மெதிர்தின்று — கண்ணின்றிப்
போதல் புரிந்த பொருட்காதல் செய்வீரால்
யாதும் பயமிலேம் யாம்”

என வரும்.

(இ - ள்.) இவளுடைய நிறங் கருகி யேறுபடவும், கையில்
வளையானது சிந்தவும், வாயானது நீரற்று உலரவும், நன்மை
யெய்துவதாக நாங்களுண்ணிய வெண்ணமெல்லாம் பழுதாக
வும் எங்களுதிரே கண்ணோட்ட மின்றிப் பிரிதல் விரும்பி எங்களை
வெறுததுப் பொருளோ ஆசைப்படுவீரானால் இனி எங்களுக்கு ஒரு
பயனுமில்லை (எ - று.)

(து - னை.) இங்கே தலைவன் பிரியின் வண்ணங் கருகுதல்
முதலிய நிகழ், எதிரி நின்று “யாதும் பயமிலேம் யாம்” என்றதனால்
வெகுளி தோன்றக் கூறிச் செலவை விலக்கியவாறு அறிக.

கஉ-வது, இரங்கல் விலக்கு என்பது, இரங்கல் தோன்றக் கூறி
விலக்குவது.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “ஊச நெழிலிழக்கு மொப்பு மயிலிழக்கும்
வாசஞ் சூனையிழக்கும் வன்னலே! — தேச
பொழிலிழக்கு நாளைமெம் பூங்குழலி நீங்க
எழிலிழக்கு மந்தோ விவண்”

என வரும்.

(இ-ள்.) எம்முடைய பூவின லலங்கரிக்கப்பட்ட குழலினை யுடைய இவன் உயிரிழப்பதேயன்றி நாளை ஆடுகின்ற ஊசல்களும் விளையாடற் றொழிலை யிழக்கும்; மயிலும் உவமையை யிழக்கும்; சூளைகளும் நறுநாற்றத்தை யிழக்கும்; பொழிலும் ஒளியை யிழக் கும்; இவ்விடமும் அழகை யிழக்கும்; தலைவனே! இனி யடுத்த வாறு செய் (எ-று.)

கூஉ-வது, ஐயவில்க்கு என்பது, ஐயற்றதனை விலக்குவது-

நேரிசை வெண்பா

வ-று. “மின்னோ பொழிலின் விளையாடு மிவ்வுருவம்
பொன்னோ வெணுஞ்சுணங்கிற் பூங்கொடியோ—என்னோ
திசையுலவுங் கண்ணுந் திரண்முலையுந் தோளும்
மிசையிருளுந் தாங்குமோ மின் ” என வரும்.

(இ - ள்.) இப்பொழிலின்கண்ணே விளையாடுகின்ற இவ் வுருவம், மின்னினது உருவமோ? அன்றியே, பொன்னோ வென்று ஐயுறு நிறத்தையுடைய சுணங்கை யுடைத்தா யிருப்ப தொரு உருவத்தை யுடைத்தாகிய கொடியோ? யாதோ வென்று ஐயுறுகின்ற நெஞ்சமே! திக்களைத்தும் பார்த்து உலாவித் திரி கின்ற கண்ணினையும், திரண்ட முலையினையும், இரண்டு தோளி னையும், தன்மீதே யிருளினையும் தாங்கி யிருப்பதொரு மின்னு முண்டோ? சொல்லுவாயாக (எ-று.)

(கு - னர.) இங்கே மின்னோ கொடியோ என்னும் ஐயம், கண் முதலியவைகளை மின் தாங்குமோ என்பதனால் விலக்கப் பட்டது. (கக)

இதுவு மது

சக. வேற்றுப்பொருள் சிலேடை யேதுவென்
[மின்னவை
மேற்கூறியற்கையின் விளங்கித் தோன்றும்]

என்பது, இவ்வவகாரம் பிறவவகாரங்களோடு கூடி வரும்
முண்டதுதல துதலிற்று.

(இ - ள்.) வேற்றுப்பொருள்வைப்பும், சிலேடையும், ஏதுவும் என்று சொல்லப்பட்டவைகளோடு இவ் விலக்கென்னும் அலங்காரம் கூடி மேற்சொல்லப்பட்ட அலங்காரங்கள் போல வரும் (எ - று.)

அவற்றுள்,

க - வது, வேற்றுப் பொருள்வைப்பு விலக்கு.

நேரிசை வேண்பா

வ - று. “தண்கலிகை யாலுலகந் தாங்கு மனபாயன்
வெண்கலிகைக் குள்ளடங்கா வேந்தில்லை—எங்கும்
மதியந் துடனிரவி வந்துலவும் வானிற
பொதியப் படாத பொருள்” என வரும்.

(இ - ள்.) உள்ளங் குளிர்ந்து கொடுக்கும், கொடையை யுடைய அன்பாய் சோழனுடைய வெண்கொற்றக் குடைக்கீழ் அடங்காத வேந்தர் எங்கு மில்லை : மதியம், இரவியும் தவமுகின்ற ஆகாயத்தில் அடங்காத பொருளும் எங்கும் இல்லை (எ - று.)

உ - வது, சிலேடை விலக்கு.

நேரிசை வேண்பா

வ - று. “அம்போ ருக்குஞ்செற் றமுத மயமாகி
வம்பார் முறுவ லொளிவளர்க்க—இம்பர்
முனைமதுவார் கோதை முகமுண் டிலகின்
மிகைமதியும் வேண்டுமோ வேறு” என வரும்.

(இ - ள்.) தாமரையினது அழகை யழித்து, அமிருதத் தன்மைத்தாய்ப் புதுமையோடு கூடி விரியாகின்ற ஒளியை யுடைத்தாதற்கு, முல்லை முகைகளையுடைய கோதையை யுடை யாளுடைய முகமல்லது, தாமரையைக் கருகுவித்து அமிருத கலையா வியன்ற வடிவுடைத்தாய்ச் செவ்வி தாராகின்ற வொளி நிலாவிரி மதி உலகத்திற்கு மிகை (எ - று.)

இது, முகத்திற்கும் மதிக்குஞ் சிலேடை.

ங - வது, ஏதுவிலக்கு.

நேரிசை வேண்பா

ங - று. “பூதலத்து னெல்லாப் பொருளும் வறியராய்ச்
காதவித்தார் தாமே கவர்தல்ல —கீழி

அடுத்தயர்ந்த சீர்த்தி யனபாயா! யார்க்கும்
கொடுத்தியெனக் கொள்கின் நிலேம்'' என வரும்.

(இ - ள்.) பூமண்டலத்துள்ளே வறிஞராய் ஆசைப்பட்டார் யாவரும், தாம் ஆசைப்பட்ட பொருள்களைத் தடையின்றித் தாமே யெடுத்துக்கொள்ளுகின்ற ராதலால், நீ யுலகத்து வறியோர்க்குக் கொடுக்கின்றயாக நினைக்கின்றிலோம்; நீதியைச் செய்தலாலே உயர்ந்த சீர்த்தியையுடைய அனபாயனே (எ - று.) (20)

எ. வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி

சுஎ. முன்னொன்று தொடங்கி மற்றது முடித்தற்குப்
பின்னொரு பொருளை யுலகறி பெற்றறி
ஏற்றிவைத் துரைப்பது வேற்றுப்
[பொருள் வைப்பே.

(இ - ள்.) முன் ஒரு பொருட்டிறந் தொடங்கிப் பின்னர் அது முடித்தற்கு வலியுடைய பிறிதொரு பொருளை உலகறி பெற்றியான் வைத்து மொழிவது வேற்றுப்பொருள் வைப்பென் னும் அலங்காரமாம் (எ - று.)

இதன் அகலம் உரையிற் கொள்க. (2௧)

சுஅ. முழுவதுஞ் சேற லொருவழிச் சேறல்
முரணித் தோன்றல் சிலேடையின் முடித்தல்
கூடா வியற்கை கூடு மியற்கை
இருமை மியற்கை விபரீதப் படுத்தலென்
றின்னவை யெட்டு மதன தியல்பே

எனபது அவ்வலங்காரத்தை விரித்துணர்த்துதலு நுதலிற்று.

(இ - ள்.) முழுவதுஞ் சேறலும், ஒருவழிச் சேறலும், முரணித் தோற்றலும், சிலேடையின் முடித்தலும், கூடாவியற்கையும், இராமையியற்கையும், விபரீதப்படுத்தலும் என எண் வகையான் வரும் அவ்வலங்காரம். (எ - று.)

அவற்றுள்,

க-வது முழுவதுந் சேறல் என்பது, ஒருதிற முரைத்தால் அததிற மெல்லாவற்றின்மேலும் முற்றச் செல்ல வரைப்பது.

நேரிசை வெண்பா.

வ - று. “ புறந்தந் திருளிரியப் பொன்னேமி யுய்த்துச்
சிறந்த வொளிவனர்க்குந் தேரோன்—மறைந்தான்
புறவாழி சூழ்ந்த புவனததே தோன்றி
இறவாது வாழ்கின்றார் யார் ” என வரும்.

(இ - ள்.) இருள் புறங்காட்டி ஓடும்படி அழகிய சக்கரத்தைச் செலுத்திச் சிறந்த ஒளியை வனர்க்குந் தேரை உடையவனாகிய சூரியன் மறைந்தான்; புறத்தே கடலாற் சூழப்பட்ட இவ்வுலகில் இறவாமல் வாழ்பவர் யார்? (எ - று.)

சேறல்-செல்லுதல்.

உ-வது, ஒருவழிக் சேறல் என்பது, ஒரு திற முரைத்தால் அததிறமெல்லாவற்றின்மேலும் முற்றச் செல்லாது, சிலவற்றின் மேலே சென்றொழிவது.

(ரு - றை) ஒரு வழி - சிலவிடம்.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “ என்னுந் பயன்றாக்கா தியார்க்கும் வரையாது
மண்ணுலகில் வரம் னருள்வனர்க்கும்—மின்னுறுந்தேன்
பூத்தளிக்குந் தாராய் ! புகழானர்க் கெவ்வயிரும்
காத்தளிக்கை யன்றோ கடன் ” என வரும்.

(இ - ள்.) திருமால் (பிறராற்) கருதப்படும் பயனென்றையும் (தன் பொருட்டாக) வினையாமல், யாவார்க்கும் வரையறை இல்லாமல் கருணையை வளர்ப்பன்; குளிர்ந்த நல்ல தேனை மலர்த்து கொடுக்கின்ற (மலர்) மாணையை உடையவனே ! புகழையுடையவர் களுக்குக் கடமையாவது எல்லா உயர்களுயுந் காத்தளிப்ப தல்லவா? (எ - று.)

வரமன் என்பது அருகன், சிவன் ஆகிய இவர்கட்கும் பெயராய் வழங்கும்.

உ-வது, முரணித்தோன்றல் என்பது, தம்முன் மாறுபட்டிருக்கும் இயல்படைத்தாய் பொருள் வைப்பது.

நேரிசை வெண்பா

வ-று. “வெய்ய குரற்றோன்றி வெஞ்சினவே றுட்கொளினும்
பெய்ய முகிறன்னைப் பேணுவரால்—வையத்
திருன்பொழியுங் குற்றம் பலவரினும் யார்க்கும்
பொருள் பொழிவார் மேற்றே புகழ்” என வரும்.

(இ - ள்.) கொடிய இடியோசையைத் தோற்றுவித்தது (அதற்
குக் காரணமான) மிக்க உக்கிரமான இடியை உட்கொண்டிருந்
தாலும், மழை பொழியு மேகத்தை யாவரும் விரும்புவர்; யாவர்க்
கும் புகழ்தல், இருளினது தன்மை மிக்க பல குற்றங்கள் உளவா
யினும் பொருளைச் சொரிவார் மேலதே யாம் (எ - று)

இதில் சகைக்கும் கடுங்குரல் முதலியவற்றிற்கும் மாறுபாடு
இருத்தலைக் காண்க.

சு-வது, சிலேடை யிள் முடித்தல் என்பது, முன்னர் வைத்த
பொருளையும், பின்னர் வைத்த பொருளையும், ஒரு சொற் றொடர்
பாற் சொல்லுவது.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. எற்றே கொடிமுல்லை தன்னை வளர்த்தெடுத்த
முற்றிழையான் வாட முறுவலிக்கும்—முற்று
முடியாப் பரவை முழங்குலகத் தென்றும்
கொடியார்க்கு முண்டோ குணம்” என வரும்.

(இ - ள்.) முல்லைக் கொடியானது தன்னை வளர்த்தெடுத்த
(தொழில்) முதிர்ந்த ஆபரணங்களை அணிந்த தலைவி மனம் வாடும்
படி செய்யாநின்றது; என்றும் அழியாத கடல் முழங்கிக்கொண்டிரு
க்கும் இவ்வுலகத்திற் கொடியவர்களுக்குக் குணமுண்டோ?
(எ - று.)

இதில் கொடியார் என்றது முல்லைக் கொடிகளையும், கொடிய
வர்களையும் உணர்த்தியது. இதனுள் கொடுமை யுடையார்க்கும்
கொடிக்குஞ் சிலேடை வந்தவாறு காண்க.

ரு-வது, கூடா வியற்கை என்பது, கூடாததனைக் கூடுவ
தாக்கிக் கூறுவது.

நேரிசை வெண்பா.

வ - று. “ஆர வடமு மதிசை சந்தனமும்
ஈர நிலவு மெரிவிரியும்—பாரிசில்

துதிவகையான் மேம்பட்ட துப்புரவுத் தத்தம்

விதிவகையான் வேறு படும்”

என வரும்.

(இ - ள்.) (குளிர்ந்த) முதது மாஸையும், மிக்க குளிர்ச்சியாகிய சந்தனமும், குளிர்ந்த நிலவும் (காதல் நேரைய யடையார்க்கு) அழலின் தன்மையை விரிக்கின்றன; இப்பூமியின்கண் துதித்தற் குரிய வகையினான் மேம்பட்ட அனுபவப்பொருள்களும், தமது தமது விதியின்பு வகையினால் மாறுபடுவனவாம் (எ - று.)

இதனுள் குளிர்ச்சியாகிய முததுமாலை முதலியவற்றில் அழலின் தன்மையாகிய கூடாததனைக் கூடுவதாக நியாயங்காட்டி நாட்டினமை யுணர்க.

சு-வது, கூடுமியற்கை என்பது, கூடுவதனைக் கூடுவதாகக் கூறுவது.

நேரிசை வேண்பா

வ - று. “பொய்யுரையா நண்பர் புனைதேர் நெறிநோக்கிக்
கைவளைசோர்ந் தாவி கரைந்துருவார்—மெய்வெதும்பப்
பூத்தகையஞ் செங்கார்தன் பொங்கொலிநீர் ஞாலத்துத்
தீத்தகையார்க் கீகே செயல்” என வரும்.

(இ - ள்.) எக்காலத்தும் பொய்ப்பேசாத காதலரது தேர் வரும் வழியைப் பார்த்துக்கொண்டு கையினின்று வளையல் கழன்று வீழ, உயிர் நைந்து வருந்துகின்ற பெண்களினுடைய உடல் வெதும்பும்படி செங்கார்தட் பூக்கள் மலர்ந்து வருத்தானின்றன; மிக்க ஒலியினையுடைய பூமியில் தீக்குணம் உடையவர்களுக்கு இது தான் செயல் (எ - று.)

தீத்தகையார் - தீக்குணமுடையார்; தீப்போலும் நிறத்தினை உடைய கார்த்தட் பூக்கள்.

எ-வது, இருமை யியற்கை என்பது, கூடாததனையும் கூடுவதனையும் ஒருங்கு கூறுவது.

நேரிசை வேண்பா

வ - று. “கோவலர்வாய் வேயங்குழலே யன்றிக் குரைகடலும்
கூவித் தமிழோரைக் கொல்லாமல்—பாலும்!

பெரியோரும் பேணாது செய்வாரே போலும்

சிறியோர் பிறர்க்கியற்றாந் தீங்கு"

என வரும்.

(இ - ள்.) பாவையைப் போன்ற பெண்ணே ! இடையர்கள் வாயின் புல்லாங்குழலே யல்லாமல் ஒலிக்கின்ற கடலும் கதத்தித தலைவர்களைப் பிரிந்திருக்கின்ற மாதர்களைக் கொல்லுகின்றது; சிறியோர் பிறர்க்குச் செய்யுந் தீமையைப் பெருந்தன்மையினை யுடையாரும் விசாரியாமற் செய்வார்போற் றோன்றுகிறது (எ-று.)

பாவை - பதுமை. இதில் சிறியோர் பிறர்க்கு விசாரியாமல் தீங்கு செய்தலாகிய கூடுமியற்கையும், பெரியோர் பிறர்க்கு விசாரி யாமல் தீங்குசெய்தலாகிய கூடாமைபும் ஒருங்கு வந்தன.

அ-வது, விபரீதம் என்பது, விபரீதப்படச் சொல்லுவது.

நேரிசை வேண்பா.

வ - று. "தலையிழந்தா நெய்வுயிருந் தந்தான் பிதாவைக் கொலைபுரிந்தான் குற்றங் கடிந்தான்—உலகிற் றனிமுதன்மை பூண்டுகயர்ந்தோர் வேண்டுவரேற் றப்பாம் வினையும் விபரீத மாம்" என வரும்.

(இ - ள்.) எல்லா உயிர்களையும் படைத்த பிரமன் தலையை இழந்தான்; தந்தையைக் கொன்ற சண்டிசன் குற்ற நீங்கினான்; உலகத்தில் ஒப்பற்ற மேன்மையைக் கொண்டுகயர்ந்துள்ளோர் நினைத்தால் நல்வினை தீவினைகளின் பயனு மாறுபடும் (எ - று.)

இதனுள், நல்வினைப் பயன் தீதாகவும், தீவினைப் பயன் நன் மையாகவும் வந்து விபரீதமானது காண்க. (2௨)

அ. வேற்றுமையணி

சக. கூற்றினுங் குறிப்பினு மொப்புடை யிரு

[பொருள்]

வேற்றுமைப் படவரின வேற்றுமை யதுவே.

என்பது, நியுத்தமுறையானே வேற்றுமை யென்னு மலங்கார முணர்த்துதல் ததவிறு.

(இ - ள்.) கூற்றினுதைல், குறிப்பினுதைல், ஒப்புடைய இரு பொருளை ஒரு பொருளாக வைத்து இவற்றைத் தம்முள் வேற் றுமைபடச் சொல்லுவது வேற்றுமை யென்னு மலங்காரமாம்.

‘வேற்றுமை’ என்னுது ‘அதுவே’ என்ற மிகையால், அவை பொருபொருளான் வேற்றுமை செய்தலும் இருபொருளான் வேற்றுமை செய்தலும் உடையன. அல்லதுஉம், அவ்விலேசானே வேற்றுமைபடக் கூறுதலுமன்றி, ஒன்றின் ஒன்று மிகுதிபடக் கூறவும்படும்.

க-வது, ஒருபொருள் வேற்றுமைச் சமம்.

நேசை வெண்பா

வ-று. “அனைத்துலகுஞ் சூழ்போ யரும்பொருள் கைக்கொண்டு
இளைத்தானைவத் தென்றற் கரிதாம்—பணிக்கடல்
மன்னவரின் சேனையோன் மற்றது நீர்வடிவிற்
றென்னு மிதுவொன்றே வேறு” என வரும்.

(1 - ள்.) மன்னவனே! உலக முழுதுஞ் சூழ்ந்து அரிய பொருள்களை தன்பாற் கொண்டு இவ்வளவினதென்று அறிதற் கரிதாகிய குளிர்த்த கடலானது, பகைவர்களின் நாடுகளையெல்லாங் சூழ்ந்து அந்நாட்டரசர்களின் அரிய பொருள்களையெல்லாங் புகைக்கொண்டு இவ்வளவினதென்று அறிதற்கரிதாயுள்ள உனது சேனையப்போன் றிருக்கின்றது; (ஆனால்) அது நீர் வடிவினது என்னும் இவ்வொரு குணமாத்திரத்தான் வேறுபட்டிருக்கின்றது (எ - று)

‘போலும்’ என்பது ஈற்றயல் உகரங் கெட்டுப் ‘போனம்’ என நின்றது; இதன் ஈற்று மகரமெய் வருமொழி முதலில் மெல்லினம் வரக்கெட்டு, ‘போன் மற்றது’ என நின்றது. இச்செய்யுளில் முன்னிரண்டடியஞ் சிலேடை. இதில் சேனை, கடல் என்னும் இரு பொருளுக்கு வெளிப்படையாக ஒப்புமை கூறிப் பிறகு கடல் என்னும் ஒரு பொருளுக்கு, ‘நீர் வடிவிற்து’ என்னும் வேறுபாடு கூறினமையான் ஒரு பொருள் வேற்றுமையாயிற்று. அவ்விரண்டிற்கும் உயர்வு தாழ்வு தோன்றாமையாற் சமமாயிற்று.

உ-வது, இருபொருள் வேற்றுமைச் சமம்.

நேசை வெண்பா

வ -று. “சென்று செவியனக்குஞ் செம்மையவாய்ச் சிந்தையுள்ளே
நின்றனலி லின்ப நிறைப்பவற்றுள்—ஒன்று
மலரிவருங் கூந்தலார் மாதர்நோக் கொன்று
மலரிவருங் கூத்தன்றன் வாக்கு” என வரும்..

(இ - ள்.) போய்ச் காதை அளவிடுஞ் செம்மையை உடையனவாய், மனத்தில் தங்கியமாத் திரத்தில் அளவில்லாத இன்பத்தை நிறையச் செய்வனவற்றுள், ஒன்று மலர்கள் பொருந்திய கூந்தலை உடைய பெண்களின் அழகிய கண்ணோகும்; ஒன்று மலரி என்னும் ஊரில் தோன்றிய கூத்தன் என்னும் இயற்பெயரை உடைய புலவரது கவியாகும் (எ - று.)

மலரிவரும் என்னுஞ் சொற்கள் இரண்டனுள் முதலதை மலர் + இவரும் எனவும், இரண்டாவதை மலரி + வரும் எனவும் பிரிக்க. இச் செய்யுளில் முன்னிரண்டிற்களால் (வெளிப்படையாக) இருபொருள்களுக்கு ஒப்புமை கூறிப் பிறகு 'ஒன்று மாதர் நோககு, ஒன்று கூத்தன்றன் கவி', என அவ்விரு பொருள்களுக்கும் வேறுபாடு கூறினமையின் இஃது இருபொருள் வேற்றுமையாயிற்று. அவ்விரு பொருள்களுக்குள் உயர்வு தாழ்வு கூறாமையின் சமமாயிற்று. இதனுள், ஒன்று கண்ணாகவும், மற்றொன்று கவியாகவும் நின்றவாறு கண்டு கொள்க. மலரி யென்பது ஒரூர்.

ஈ-வது, உயர்ச்சி வேற்றுமை.

உபமானத்தினின்றும் உபமேயத்திற்கு உயர்ச்சியாகிய வேற்றுமை சொல்லப்படுவது உயர்ச்சி வேற்றுமையாகும்.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. "மலிதேரான் கச்சியு மாகடலுந் தம்முள்
ஒலியும் பெருமையு மொக்கும்—மலிதேரான்
கச்சி படுவ கடல்படா கச்சி
கடல்படுவ வெல்லாம் படும்"

என வரும்.

(இ - ள்.) மிக்க தேர்ச்சேனையை உடைய (எம்முடைய) அரசனது கச்சிப்பதியும், பெரிய கடலும் தமக்குள் ஒலியினாலும் பெருமையினாலும் ஒப்பனவாம்; (ஆனால்) மிக்க தேர்ச்சேனையை உடைய எம்முடைய அரசனது கச்சிப்பதியில் உண்டாவன வெல்லாங் கடலில் உண்டாகா; கடலில் உண்டாவன வெல்லாங் கச்சிப்பதியில் உண்டாம் (எ - று.)

இச் செய்யுளில் முன்னிரண்டிற்களால் ஒலியாலும் பெருமையாலும் வெளிப்படையாகக் கச்சிக்கும், கடலுக்கும் ஒப்புமை கூறிப் பிறகு கடலினுந் கச்சிக்கு உயர்வு கூறினமை காண்க. இவை கூற்று வேற்றுமை. (கூற்று-சொல்.)

ரு-வது, இருபொருள் வேற்றுமைச் சமம்.

நேரிசை வெண்பா

வ-று. “கார்க்குலமும் பாய்திரையுங் காட்டும் கடல்படையும்
போர்க்களிலும் பாய்மாவும் பொங்குமால் — ஏற்ற
கலமுடைத்து முந்நீர் கதிராழித் திண்டேர்
பலவுடைத்து வேந்தன் படை” என வரும்.

(இ - ள்.) கடலானது மேகக் கூட்டங்களையும் கரையிற் பாய்
கின்ற அலைகளையும் (தன்பாற்) காட்டும்; (எம்முடைய) அரசனது
சேனையிலும், போர்க்குரிய ஆண் யானைகளும், பாய்ந்து செல்லும்
குதிரைகளு மிக்கிருக்கும்; கடல் தனக்கேற்ற மரக்கலத்தைக் கொண்
டிருக்கின்றது; எம்முடைய அரசனது சேனை, ஒளியினை உடைய
சக்கரங்களையும் வன்மையினையும் உடைய பல தேர்களைக் கொண்
டிருக்கின்றது (எ - று.)

‘எற்றுக்கலம்’ எனவும் பாடமுண்டு; இப்பாடத்திற்குப் ‘பல
பொருள்களையும் எற்றுதற்குரிய மரக்கலம்’ என்று பொருள்
கொள்க. இச் செய்யுளில் கார்க்குலத்தையும், பாய்திரையையும்
உடைய கடலுக்கும், போர்க்களிறையும் பாய்மாவையும் உடைய
சேனைக்கும் (குறிப்பாக) ஒப்புமை கூறிப் பிறகு அவ்விருபொருள்
களுக்கும் வேறுபாடு கூறினமையின், இஃது இருபொருள் வேற்
றுமை யாயிற்று. அவ்விரு பொருளுக்கும் உயர்வு தாழ்வு கூறு
மையின் சம மாயிற்று.

சு-வது, உயர்ச்சி வேற்றுமை.

நேரிசை வெண்பா

வ-று. “பதுமங் களிக்கு மளியுடைத்துப் பாவை
வதன மதர்நோக் குடைத்துப்—புதையிருக்கும்
அப்போ தியல்பழியு மம்போ ருக்கவதனம்
எப்போது நீங்கா தியல்பு” என வரும்.

(இ - ள்) தாமரைமலர் (தன்பால்) களிக்கின்ற வண்டுகளை
உடையது; (எமது) மாதின் முகம் மதர்த்த கண்களை உடையது;
(ஆனால்) தாமரைமலர் (உலகத்தை) மறைக்கும் இருள்கூழும் இராக்
காலத்தில் தன்னியல்பு கெடும்; (எமது) மாதின் முகம் எப்போதும்
தன்னியல்பு கெடாது (எ - று.)

பதும், அம்போருகம் - தாமரை. இச் செய்யுளில் களிக்கும் வண்டுக்களை உடைய தாமரைக்கும், மதர்த்த கண்களை உடைய முகத்துக்கும் (குறிப்பால்) ஒப்புமை கூறிப் பிறகு தாமரையினும் முகத்திற்கு உயர்வு கூறினமை அறிக.

இவை குறிப்புவேற்றுமை. பிறவும் வந்தவழிக் கண்டு கொள்க. (உரு)

ரு. அதுவே,

குணம்பொருள் சாதி தொழிலொடும் புணரும்.

என்பது அவ்வலங்காரத்தை விரித்துணர்த்து, தவறுதல்.

(இ - ள்.) அவ்வேற்றுமை யென்னும் அலங்காரம் குணத் தோடும், பொருளோடும், சாதியோடும், தொழிலோடும் கூடியும் வரும் (எ - று.)

அவற்றுள்,

க-வது, குணவேற்றுமை.

நேரிசை வெண்பா

வ - று.

“சுற்றுவிற் காமனுஞ் சோழர் பெருமாளும்
கொற்றப்போர்க் கிள்ளியுங் கேழொவ்வார்-பொற்றொடியே!
ஆழி யுடையான் மகன்மாயன் செய்யனே
கோழி யுடையான் மகன்”

என வரும்.

(இ - ள்.) காமனும், சோழனும் தம்மில் கிறமொவ்வார். பொன்னாற் செய்த வளையலை யுடையவனே! சக்கரத்தை யுடைய னாகிய மாயனுடைய மகனாகிய காமன் கறுத்திருப்பான்; கோழி யென்னும் ஊரையுடையவனாகிய சோழனுடைய மகன் சிவன் திருப்பான் (எ - று.)

உ-வது, பொருள் வேற்றுமை.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “ஒங்க லிடைவந் துயர்ந்தோர் தொழவிளங்கி
எங்கொலிநீர் ஞாலத் திருளகற்றும்—ஆங்கவற்றுள்

மின்னேர் தனியாழி வெங்கதிரொன் றேனையது
தன்னே ரிலாத தமிழ்” என வரும்.

(இ-ள்.) உதயமலையிற் றேன்றி, மேன்மக்கள் தொழுதேத்த விளங்கி, இரைந்தொலிக்கும் கடல்குழ்த் உலகத்திருள் அகற்றுவதாயும், பொதியமலையிற் றேன்றி, அறிவுடையோர் தொழுதேத்தவிளங்கி, இரைந்தொலிக்கும் கடல்குழலகத்தில் மக்களுள்ளத்து உள்ள மயக்கந் தீர்க்கப்பட்டதாய் மிருககின்றவற்றுள் ஒன்று ஒளியும் அழகும் தனிக்காற்றேரும் விரும்பும் வெயிலு முடைய ஆதிதன் ; ஏனையது, தனக் கொப்பற்ற தமிழ் (எ - று.)

ங-வது, சாதி வேற்றுமை.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “வெங்கதிர்க்குஞ் செந்தீ விரிசுடர்க்கு நீங்காது
பொஊகு மதியொளிகும் போகாது—தங்கும்
வளமையான் வந்த மதிமருட்சி மாந்தர்
கிளமையான் வந்த விருள்” என வரும்.

(இ - ள்.) சூரியனுக்கும் விளக்குக்கும் நீங்காது; மதியொளிக்கும் போகாதே நிற்கும் ; இளமைப் பருவத்தில் செல்வங்களிப்பான் வந்த அறியாமையாகிய இருள் (எ - று.)

(ரு - னா.) இங்கே மருட்சி, இருள் என்னும் இரண்டும் இரு என்னும் ஒரு சாதியாதல்பற்றி ஒன்றாக வைத்து வேற்றுமை சொல்லப்பட்டவாறு அறிக.

ச-வது, தொழில் வேற்றுமை.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “புனஞாட் கோமானும் பூந்துழாய் மாலும்
வினவகையான் வேறு படுவர்—புனஞாடன்
ஏற்றெறிந்து மாற்றலர்பா லெய்தியபார் மாயவன்
ஏற்றிரந்து கொண்டமையி னால்” என வரும்.

(இ - ள்.) நீர்நாட் கோமானாகிய சோழனும், பொலிவினை யுடைய துளசிமாலையை யணிந்த மாயனும் தொழிலான் வேறுபட்டிருப்பர் ; சோழன் படைஞர் எறிந்த வேலைத் தன்மீது ஏற்றும்,

தனது வேலைப் பகைஞர்மே லெறிந்துங் கைக்கொண்ட உலகை,
மாயத்தையுடைய திருமால் நீரேற்றும் இரந்துங் கொண்டமையி
னால் (எ - று.)

அஃதேல் மேற் காட்டியவற்றுள் இங் நான்கும் ஒழித்துக்
காட்டியன உளவோ வெனின், இல்லை. இச் சூத்திரம் வேண்டா
கூறினார்; வேண்டியது முடிததற்கு. மற்றும் வேண்டியதியாதோ
வெனின், இவ்வலங்காரம் பிற அலங்காரங்களோடு கூடிவருவன
கோடற்கு என்றது. என்னே?

“விலக்கியல் சிலேடையின் மேவவும் பெறுமே ” என்றலின்.

அவை வருமாறு :—

க-வது, விலக்கியல் வேற்றுமை.

நேரிசை வேண்பா

வ - று. “தம்மாற் பயன்றுக்கா தியாவரைபுந் தாங்கினும்
கைம்மாறுங் கால முடைததன்றே—எம்மாவி
அன்னவனை யாழி யன்பா யனையலரான்
மன்னவனை மானுமோ வான் ” என வரும்.

(இ - ள்) உலகத்தாராற் பயனை விரும்பாது பாவரையக் தாங்
கினும் மேகம் கைம்மாறுங் காலவரைவு முடைதது; ஆதலால், கைம்
மாறுங் காலவரைவு மின்றிக் கொடுக்கின்ற எம்முடைய உயிரை
ஒத்தவனை, அன்பாயனைத் திருமகளுக்கு நாயகனை மேகம் 'ஒககுமோ
(எ - று.)

(ரு - றை.) இங்கே சோழனுக்கும் முகிலுக்கும் வேற்றுமை
விலக்கோடு கூடிவந்தது.

உ-வது., சிலேடை வேற்றுமை.

நேரிசை வேண்பா

வ-று. “ஏறடர்த்து வின்முருக்கி யெவ்வுலகுங் கைக்கொண்டு
மாறடர்த்த யாழி வலவனை—காரொழுதற்
கெஞ்சினா ரில்லெனினு மாய னிகனெடுமால்
வஞ்சியா னீர்நாட்டார் மன் ” என வரும்.

(இ-ள்.) விடை தழுவி, வில்லியுத்து, மூன்றுலகும் அளந்து கைக்கொண்டு, பகைஞரைத் தொலைத்த சக்கரதையுடைய மாலை, உலகத்துள்ளார் யாவரும் வணங்குவா ரெனினும் மாயனென்று சொல்லப்படுவான். பாண்டியனுடைய சுறவேற்றுக் கொடியை யழித்துச் சேரனுடைய விற்கொடியைச் சிதைத்து எல்லா நாட்டையுங் கைக்கொண்டு தன்னோ டொப்பார் உலகத்திலில்லை யெனச் சக்கரம் செலுத்திய சோழனைத் தொழுதற்கு ஒழிந்தா ரில்லை யென மாயனோடு ஒப்பித்துச் சொல்லினும், சோழன், வஞ்சியான் (கரு வருடைமையின்) (எ - று.)

ஏறென்பது முன்மொழி கெட்ட பின்மொழி நிலைபல். 'ஏற்றுக் கொடி' என்றதற்குக் 'காடவாகோன் கொடி' என்று கூறுவாரு முள். (உரு)

கூ. விபாவனை யணி

ருக. உலகநி காரண மொழித்தொவர் றுரைப்புழி வேறொரு காரண மியல்பு குறிப்பின் வெளிப்பட வுரைப்பது விபாவனை யாகும்.

(இ - ள்) ஒன்றன் நினை உரைக்குகநால் அவ்வினைக்குப் பலரு மறிய வருங் காரண மொழி, அப்பிறொரு காரணமாக இயல்பாகக், குறிப்பின் வெளிப்பட உரைப்பது, விபாவனை யென்னும் அலங்காரமாம் (எ - று.)

விபாவனை- விசேடமாக வெண்ணுதல். குறிப்பின் வெளிப்படல் - சிந்தித்தாராய்தலினாலே வெளிப்படுதல்.

அவற்றுள், க-வது, அபற்காரண விபாவனை.

நேசை வெண்பா

வ - று. "தீயின்றி வேந்தமியோர் சிந்தை செழுந்தேறல் வாயின்றி மஞ்ஞை மகிழ்தாங்கும்—வாயிலார் இன்றிச் சிலருட நீர்த்தா ரமரின்றிக் கன்றிச் சிலைவளைக்குங் கார்"

என வரும்.

(இ - ள்.) இணை தணந்து தனிப்பட்டிருக்கும் விரகிகளது உள்ளமானது, அக்கினி யில்லாமலே வேம்; மயில்கள், செழுமையான

மதுவை வாயிற் கொள்ளாமலே களிப்புற் றாடும்; சிலர் (மாதர்) ஊடல் தீர்ப்பாரில்லாமலே பிணக்கொழிந்தார்கள்; கொண்ட லானது, யுத்தமில்லாமலே வெகுண்டு (சுறுதது) வில்லை வளைக்கும் (எ - று.)

தமியோர் - தனிப்பட்டவர். மஞ்ஞை - மயில். தூங்குதல் - ஆடுதல். வாயிலார் - ஊடல் தணிப்போர். கன்றல் - சுறுததல். சில - வில். அதாவது: இந்திரதனுசு. கார்-கார்காலம்; ாண்டு, வேதல் முதலியவற்றிற்கு உலகநி காரணமாகிய நெருப்பு முத லியவைகளை நீக்க கார்ப்பருவ மென்பதர்கிய வெரு காரணம் ஊகிக்கப்படுதலால், இஃது அயற்காரண விபாவனை யாயிற்று. காரணக் கூறிலும் அது காலத்தை யுணர்த்தாமையின் ஊகிக்கப் படுவதே யாம்; அயற்காரணம் - பிறிதொரு காரணம்; வேறொரு காரண விபாவனை எனினு மமைபம்.

உ-வது, இயல்பு விபாவனை.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “கடையாமே கூர்த்த கருநெடுங்கண் டேடிப்
படையாமே யேய்ந்தனம் பாவாய்!—கடைநெமிரக்
கோட்டாமே கோடும் புருவங் குலிகச்சே
றட்டாமே சேந்த வடி” என வரும்.

(இ - ள்.) சித்திரப் பாவை போன்ற பெண்ணே! உன் னுடைய நீட்சி பெற்ற கரிய கடைக்கண்கள், எவரும் கடைதல் செய்யாமலே கூர்மையைக் கொண்டன; தனங்கள், ஆராய்ந்து செய்யாமலே தக்க உருவத்தோடு பொருந்தின; புருவங்கள், கடைப்பாகம் கோடி அமுங்கும்படி வளைக்கப்படாமலே வளை வுற்றன; அடிகள், சாதினிங்கக் குழம்பில் தோய்க்கப்படாமலே சிவப்புற்றன (எ - று.)

கடை - கோடி. நெமிர்தல் - வளைதல். கோட்டுதல் - வளைத் தல். குலிகம் - சாதினிங்கம். சேததல்-சிவததல். எண்டுக் கடைதல் முதலிய காரணத்தை நீக்கக் கூர்த்ததல் முதலாகிய காரியங்களை இயற்கையாக அமைந்தன வென ஊகிக்கப்படுதலால், இஃது இயல்பு விபாவனை யாயிற்று. இதனைக் குறிப்புக்காரண விபாவனை யென் றும், அயற் காரண விபாவனையை இயல்பு காரண விபாவனை யென்றும் கூறுப.

‘விபாவனை’ என்னது ‘ஆகும்’ என்றதனால், வினை யெதிர் மறுதலுப் பொருள் புலப்படுப்பினும், பொதுவகையாற் காரணம் விலக்கிக் காரியம் புலப்படுப்பினும் அவ்வலங்காரமா மென்க.

அவற்றுள், க-வது, வினை யெதிர் மறுத்துப் பொருள் புலப்படுத்துவது.

நேரிசை வேண்பா

வ - று. “பூட்டாத விற்றுகுனிததுப் பொங்கு முகிலெங்கும்

தீட்டாத வம்பு சிதறுமால்— ராட்டமாயக்

காணாத கண்பரப்புந் தோகை கடும்பழிக்கு

நாண தயர்த்தார் நமா ”

என வரும்.

(இ - ள்.) அதிசயிததுப் பார்த்தெழுந்த மேகங்கள், நாரி பூட்டப்படாத வில்லை வளைத்து, (அதாவது: இந்திரதனுசைத் தன்னிடத்திலே கொண்டு) கூர்மையாக்கப்படாத அம்புகளை (அதாவது: மழைததுளிகளை) எத்திசையிலும் பொழிகின்றன; மயில்கள் கூட்டமாகிக் காணாத கண்களை (அதாவது: பீலியிலுள்ள கண்களை)ப் பரப்புகின்றன; (இதற்கைய கார்காலத்திலே தணந்த யாம் இறந்துபடுத லுளதாம்) கடுமையாகிய பழிக்கு நாணமல் நம் தலைவர் நம்மை மறந்தார் (எ - று)

பூட்டாத வில் - வானிடு வில். குனிததல் - வளைத்தல். தீட்டுதல் - கூராக்குதல். தீட்டாத அம்பு-மழைத்துளி. அம்பு-நீர். ஈட்டம்-கூட்டம். பீலிக்கண்-மயிற்றோகையிலுள்ள கண். நமர்-நம் மவர்.

இது, கார்ப்பருவத்தில் வருவதாகச் சொல்லிக் காலங் குறித்துச் சென்ற தலைவன், அப்பருவங் குறுகிய பின்னரும் வாராணாக, அது குறித்துக் கவலும் தலைவி இரக்கமுற்றுக் கூறுங் கூற்று. என்க, பூட்டாத, தீட்டாத, காணாத என்றவற்றால் வில், அம்பு, கண் என்பவற்றின் வினையை எதிர்மறுதலு, இந்திரவில், நீர், பீலிக்கண் என்பவற்றின் பொருளைப் புலப்படுத்தியமை யுணர்க.

உ-வது, பொதுவகையாற் காரணம் விலக்கிக் காரியம் புலப்படுத்துவது.

நேரிசை வேண்பா

வ - று. “காரண மின்றி மலயா நிலங்கனலும்

சுர மதிவெதும்பற் கென்னிமித்தம்—காரிகையார்க்

கியாமே தளர வியல்பாக நீண்டனகண்
தாமே திரண்ட தனம் "

என வரும்.

(இ - ள்.) பொதிகையி லிருந்து வருந் தென்றற் காற்றானது, காரணமில்லாமலே வெதுப்புகின்றது; இயல்பிற் குளிர்ச்சியை யுடைய சந்திரன், இப்போது தகிததற்குக் காரணமி யாது? யாம் தளர்வுறுமாறு இவ்வழகிய மாதர்க்குக் காரணமில்லாமலே கண்கள் இயல்பாக நீண்டுள்ளன; தனங்களும் காரணமில்லாமல் இயல் பாகவே திரட்சிபெற்றன (எ - று.)

நிமிததம் - காரணம். மலயாநிலம் - பொதிகையி லிருந்து வரும் காற்று; அஃதாவது தென்றல். மலபம்-மலை; இது பொதிகை மலையை யுணர்த்தும். அநிலம் - காற்று. காரிகை - அழகு.

சாண்டு, கணல், வெதுப்பல், நீளல், திரளல் என்பவற்றின் காரணங்களைப் பொதுவாக விலக்கி அக் காரியங்களைக் கூறியமை யுணர்க.

வினையெதிர் மறுத்துப் பொருள் புலப்படுத்தல்

நேரிசை வேண்பா

வ - று. "பாயாத வேங்கை மலரப் படுமதமா
பூவாத புண்டரிக மென்றஞ்சி—மேவும்
பிடிதழுவி மாறதிருங் காணிற் பிழையால்
வடிதவமும் வேலோய் வரவு" என வரும்.

(இ - ள்.) கூர்மை பெற்ற வேலாயுதத்தை யுடையாய்! பாயாத வேங்கை (வேங்கைமரமானது) மலர, அதனை மலராத புண்டரிகமென்று (அஃதாவது: புலியென்று) நினைத்து அச்ச முற்றுத் தம்மிடத்திற் சாரும் பெட்டை யானைகளை, மதம் பொருந்திய ஆண் யானைகள் தழுவிக்கொண்டு அப் புலியினுக்கு மாறாகக் கர்ச்சனை புரிகின்ற கானகத்தில் நீ இரவில் தனித்து வருதல் தவறாகும் (எ - று.)

பாயாத வேங்கை - வேங்கை மரம். பாயும் வேங்கை - புலி. பூவாத புண்டரிகம் - புலி. பூக்கும் புண்டரிகம் - தாமரை. ஆல்-அசை. வடி-கூர்மை. பிடி - பெண்யானை. வரவு - வருதல். இது குறிப்பு விபாவனையின் வேறுபாடாம். (2சு)

கஉ. ஒட்டணி

ருஉ. கருதிய பொருடொகுத் ததுபுலப் படுத்தற்
கொத்ததொன் றுரைப்பினஃ தொட்டென
[மொழிப.

(இ - ள்.) கவி, தன்னாற் கருதப்பட்ட பொருளை மறைத்து,
அதனை வெளிப்படுத்தற்குத் தக்க பிறிதொன்றினைச் சொல்வின்,
அஃது ஒட்டென்னும் அலங்காரமாம் (எ - று.)

(ரு-ரை.) இதனை உவமைப்போலி எனவும், பிறிது மொழிதல்
எனவும், நுவலாநு வந்தி எனவும் கூறுப. (2ரு).

ஒட்டணி வகை

ருங. அங்ஙனே,
அடையும் பொருளு மயல்பட மொழிதலும்
அடைபொது வாகநி யர்ங்ஙன மொழிதலும்
விரவத் தொடுத்தலும் விபரீதப் படுத்தலும்
எனநால் வகையினு மியலு மென்ப

என்பது அவ்வலங்காரத்தை விரித்துரைத்து, தல துதலெறு.

(இ - ள்.) கூறுகின்ற பொருளும் அதனது அடையும் வேறு
பட மொழிதலும், அடை பொதுவாக்கிப் பொருள் வேறுபட
மொழிதலும், அடை விரவிப் பொருள் வேறுபட மொழிதலும்,
அடையை விபரீதப்படுத்தப் பொருள் வேறுபட மொழிதலும்
என நான்கு வகையினை யுடைத்து அவ் வொட்டென்னும் அலங்
காரம் (எ - று.)

அவற்றுள், க- வது, அடையும் பொருளும் அயல்பட மொழிதல்.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “வெறிகொ ளிணச்சுரும்பு மேய்ததோர் காவிக்
குறைபடுதேன் வேட்டுங் குறுகும்—நிறைமதுச்சேர்ந்
துண்டாழந் தன்முகத்தே செவ்வி யுடையதோர்
வண்டா மரைபிரிந்த வண்டு” என வரும்.

(இ - ள்.) தன்னிடத்துச் செவ்வியையும் வளப்பத்தையுமுடைய தாமரைக்கண் குறைவற்ற நிறைமதுவைச் சேர்ந்து உண்டு களித்து விளையாடுகின்ற வண்டும், களித்த பல வண்டுகள் சேர்ந்து உண்டு பொறுததுவிட்ட குறைபடு காவியின் மதுவை ஆசைப்பட்டுச் சேருமானதே! (எ - று)

இதனுள், தாமரை யென்றது தலைமகளை; காவி என்றது பரததையை; வண்டாமரை பிரிந்த வண்டென்றது தலைமகளை. இது, பரததையிற் பிரிந்து வந்த தலைமகற்கு வாயினேர்ந்த தோழி சொல்லியது.

உ-வது, அடை பொதுவாக்கிப் பொருள் வேறுபட மொழிதல்.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “உண்ணிலவு நீர்மைத்தா யோவாப் பயன்சுரந்து
தண்ணளி தாங்கு மலர்முதத்துக்—கண்ணெகிழ்ந்து
நீங்க லரிய நிழலுடைத்தாய் நின்றெமக்கே
ஒங்கியதோர் சோலை யுளது ” என வரும்.

(இ - ள்.) மனததுள்ளே யுண்டாகிய குணமுடைத்தாய்ப், பலர்க்கு மேற உபகரித்துத் தண்ணளி யுடைத்தாகிய விரிந்த முகத்தையும், கண்ணோட்டத்தையு முடைத்தாய்ப் பிரிதற்கரிய சரயலோடு கூடி நிற்பதென ஒரு வள்ளல்மேலும், நடுவுண்டாகிய நீரை யுடைத்தாய் மாறாது பல வளங்களைக் கொடுத்துத் தட்ப முடைய வண்டுகளைத் தாங்கிய மலர்களைத் தோற்றத்திலே யுடைத்தாய் மதுச் சோர்ந்து விட்டுப்போதற்கரிய நிழலுடைத்தாய் ஒங்கி நிற்பதென்று சோலை மேலுஞ் செலுத்தாக.

ங-வது, அடைவிரிவிப் பொருள் வேறுபட மொழிதல்.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “தண்ணளிசேர்ந் தின்சொன் மருவந் தகைமைத்தாய்
எண்ணிய வெப்பொருளு மெந்நாளும்—மண்ணுலகில்
வந்து நமக்களித்து வாழு முகிலொன்று
தந்ததான் முண்ணைத் தவம் ” என வரும்.

(இ - ள்.) குளிர்ந்த கருணையையும் 'இன்சொல்லையு முடைத்தாய், எல்லாரும் ஆசைப்பட்ட எல்லாப் பொருளையும் காலம்

வரையாது மண்ணுலகிலே பிறந்து எம்போல்வார்க்கு அளித்து வாழும் என்று ஓர் வள்ளல் மேலும், உலகத்தார்க்குக் குளிர்ச்சி யோடு கூடக் கொடுக்கின்ற கொடை சேர்ந்து நன்றாய் புகழ் மருவி, எண்ணப்பட்ட எல்லாப் பொருளையும், எக்காலமும் உலகிற்குச் சேர்ந்து கொடுத்து வாழுமென, மேகத்தின் மேலுஞ் செலுத்துக.

உலகிற்கேன்றும் பொருள்களுக்கு முதற்காரணம் நீராதலால் அக் காரணத்தை மேகங் கொடுப்ப அதன் காரியமாகிய பொருளெல் லாம் புலப்படும்.

சு-வது, அடைபை விபரிப்படுத்துப் பொருள் வேறுபட மொழிதல்.

நேரிசை வெண்பா

வ-று. “கடைகொ லுலகியற்கை காலத்தின் றீங்கால்
அடைய வறிதாயிற் றன்றே—அடைவோர்க்
கருமை யுடைததன்றி யந்தேன் சுவைத்தாய்க்
கருமை விரவாக் கடல் ”

என வரும்.

(இ - ள்.) மிகவுந் தாழ்வுடைத்துப்போலும் உயர்ந்தோர் செய்தி. காலவியற்கையாலே மிடியாய்ச் சென்று இரப்பவும் வறுமை யுற்றது; சேர்வோர்க்கு அருமையின்றித் தேன்போலங் கிளவிபு முடைத்தாய் வெகுளி யில்லாக் கடல் (எ - று.)

இது, வறுமையுற்றான் ஓர் வள்ளலாக் கொள்ள நின்றது. சேர்வோர்க்கு அருமையும், இனிமை யில்லாமையும் கருமையும் கடற்கு உண்டென்க.

‘வகையினும்’ என்ற மிகையான் இது பிற அலங்காரங் கோடு கூடி வருவனவுங் கொன்க. (உசு)

கக. அதிசயவணி

ருசு. மனப்படு மொருபொருள் வனப்புவந் துரைபபுழி
உலகுவரம் பிறவா நிலைமைத் தாகி
ஆன்றோர் வியப்பத் தோன்றுவ ததிசயம்.

(இ - ள்.) கவி, தான் கருதிய பொருளினது வனப்பை உவந்து சொல்லுங்கால், உலகநடை யிறவாத தன்மைத்தாகி

உயர்ந்தோர் வியப்புறச் சொல்லுவது அதிசய மென்னும் அலங்கார
மாம் (எ - து.) (2௭)

அதிசயவணி வகை

௫௫. அதுதான்,

பொருளாகுணந் தொழிலையந் துணிவே திரிபெனத்
தெருளுறத் தோன்று நிலைமைய தென்ப.

(இ - ள்.) மேற் சொல்லப்பட்ட அங்ஙனங்காரம் பொருளதி
சயம், குணவதிசயம், தொழிலதிசயம், ஐயவதிசயம், துணிவதி
சயம், திரிபதிசயம் என ஆறுவகையான் தெளிவுறத் தோன்றும்
நிலைமையை யுடைத்து (எ-து.)

அவற்றுள்,

க-வது, பொருளதிசயம்.

நேரிசை வெண்பா

வ-து. “பண்டு புரமெரித்த தீமேற் படாந்தின்றும்
அண்ட முகடு நெருப்பூ—தொண்டளிர்க்கை
வல்லி தழுவக் குழைந்த வடமேரு
வில்லி நுதன்மேல் விழி” என வரும்.

(இ - ள்.) ஒளியையடைய தளிர்க்கைக் கொடியாகிய மலை
மகள் தழுவக் குழைந்த (திருமேனியையும்) வடமேருவாகிய வில்லி
னையும், மேனோக்கிய நெற்றிக்கண்ணினையு முடைய பரமசிவன் முற்
காலத்துத் திரிபுரத்தை நகைசுதெரித்த தீயானது விரைந்தோடுத
லால், இங்காலத்தும் அண்டத்துச்சியில் நெருப்பு அருது (எ-து.)

(ரு - னர.) நெருப்பு - இடி.

உ-வது, குணவதிசயம்.

நேரிசை வெண்பா

வ-து. “மாலை நிலவொளிப்ப மாத ரிழைபுனைந்த
நீல மணிக ணிழலுமிழ் மேல்விரும்பிச்

செல்லு மிவன்குறித்த செல்வன்பாற் சேர்ந்தற்கு

வல்லிருளா கின்ற மறுகு "

என வரும்.

(இ-ள்.) மாலைக்காலத்திற் றோன்றிய நிலவானது ஒளிப்ப, ஆசையினற் புனைந்த அணிகளிலுள்ள நீலமணிகள் ஒளியை யுமிழ், இவன் காதலோடு இச்சித்ததுச் செல்லும்படி குறித்த லேவனிடத்திற் போதற்குத் தோடுகள் செறிவாக இருளாகின்றன (எ-று.)

நு-வகு, நொழிவிசயம்.

நேரிசை வெண்பா

வ-று. "ஆளும் பரியம் கரிபஞ் சொரிசுருதி

தோளந் தலைபுரு சுழிஉருநிந்து—ஈன்குடையம்

வன்வார் முரசு மறிசிறைமேற் கொண்டொழுது

வெள்வா னுறைகழிதரான் மேந்தது "

என வரும்.

(இ - ள்.) மள்ளர்களும், பரிசளும், யானைகளும் சொரிகின்ற குருதி வெள்ளமானது, தோள்களையும் சிலைகளையும் சுழித்து வீசி, நீண்ட குடைகளையும் வாரிதுங்கிய பேரிசைகளையும் மடங்குகின்ற அலைகளையுடைய கடலின்மேல் அடித்துக்கொண்டோடும்படி அரசன் வெண்மையாகிய வாளை உறையினின்றும் நீங்கினான் (எ-று.)

சு-வது றுயவதிசயம்.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. "உள்ளம் புருத்தே யுலாவு மொருகாலென்

உள்ளம் முழுது முடன்பருகும்—ஒள்ளிமேலின்

கள்ளம் பெருகும் வீழிபெரிய வேரகவல்வேன்

உள்ளம் பெரிதோ வுரை "

என வரும்.

(இ - ள்.) ஒள்ளிய ஆபரணத்தையுடையாய்! நினைது கள்ள மிக்க வீழிகளானவை எனது உள்ளத்துப் புருத்து உலாவுதலாற் சிறிதாய்த் தோன்றின; அவை புருத்து என்னுள்ளம் முழுதும் தமதுள்ளே யடக்கினமையின் அவ்வள்ளஞ் சிறிதாய்த் தோன்றிற்று. இவற்றுள் வீழி பெரியவோ? உள்ளம் பெரிதோ? சொல்லுவாயாக (எ - று.)

ரு-வது, துணிவதிசயம்.

நேரிசை வெண்பா

வ - து. “பொங்கிச் செறிந்து புடைதிரண்டு மீதிரண்டு
செங்கலசக் கொங்கை திகழுமால்—எங்கோன்
தில்லையே யன்னா ரிவரல்குற் றேரிந்மேல்
இல்லையோ வுண்டோ விடை” என வரும்.

(இ - ள்.) வளர்ந்து நெருங்கி அடிபரந்து திரண்டு மேலே
இரண்டு சிவந்த கலசம்போன்ற கொங்கை விளங்காதின்றன; ஆத
லால், எந் தலையுடைய பரமசிவனுடைய தில்லைப்பதியை ஒத்த
இவருடைய அல்குலாகிய தேரிந்மேல், இடை இல்லையோ? உண்டு
(எ - து.)

ஒகாரம் இரண்டனுள் முன்னது எதிர்மறை; பின்னது அசை
நிலை.

சு-வது, திரிபதிசயம்.

நேரிசை வெண்பா

வ-து. “திங்கள் சொரிநிலவு சோவெள்ளி வள்ளத்துப்
பைங்கிள்ளை பாலென்று வாய்மடுக்கும்—அங்கயலே
காந்தர் முய்கொழிந்தார் கைவறிதே நீட்டுவரால்
ஏந்திழையார் பூந்துகிலா மென்று” என வரும்.

(இ - ள்.) நிலாமுற்றத்திருந்த வெள்ளிக்கிண்ணத்து உள்ள
நிலவைப் பசுங்களிகள், பாலென்று கருதி வாய்மடுக்கும்; அது
வேயுமன்றி, அங்கு ஓர் புறத்துத் தங்கொழுநரைப் புணர்ந்து நீங்
கினராகிய ஏந்திழையார் தாம் ஒழித்த துகிலெனக் கருதி அந்நில
விலே கையை நீட்டுவார் (எ - து.)

பிறவாற்றான் வருவனவுங் கண்டுகொள்க. திரிபு - ஒன்றினை
வேறொன்றாகத் துணிதல். சிலர் இதனை மலக்கவணி என்பர்.

கஉ. தற்குறிப்பேற்றவணி

ருசு. பெயர்பொரு ளல்பொரு ளெனவிரு பொருளினும்
இயல்பின் விளைதிற னான்றி யயலொன்று
தான் குறித் தேற்றுதல் தற்குறிப் பேற்றம்.

(இ - ள்.) பெயரும் பொருளும், பெயராத பொருளுமென்றும் இருபொருட்கண்ணும் இயல்பாக நிகழும் தன்மை யொழியக் கவி தான் கருதிய வேறொன்றினை அவற்றின்கண் ஏற்றிச் சொல்லுவது தற்குறிப்பேற்ற மென்னும் அலங்காரமாம் (எ-து.)

அவற்றுள், க-வது, பெயர்பொருள் தற்குறிப்பேற்றம்.

நேரிசை வெண்பா

வ - து.

“மண்படுதோட் கிள்ளி மதயானை மாற்றரசர்
வெண்குடையைத் தேய்தத் வெகுளியால் — விண்படர்ந்து
பாயுங்கொ லென்று பனிமதியம் போல்வதுஉம்
தேயுந் தெளிவிசும்பி னின்று ” என வரும்.

(இ - ள்.) நிலவுலகத்தைத் தாங்கிய தோள்வலிமையையுடைய சோழனுடைய மதயானையானது மாறுபட்ட அரசர்களுடைய வெண்கொற்றக் குடையைச் சீறிச் சிதைத்த கோபத்தாலே நம் மேலும் வந்து பாயுமோ வென்று குளிர்த ஆகாயத்திலே நிறைமதிய மெனப்படுவதும் தேயாநிற்கும்; தெளிந்த விசும்பின்கண் நின்று (எ - து.)

உ-வது, பெயராதபொருள் தற்குறிப்பேற்றம்.

நேரிசை வெண்பா

வ - து. “வேனில் வெயிற்குலர்ந்த மெய்வறுமை கண்டிரங்கி
வானின் வளஞ்சுரந்த வண்புயற்குத—தானுடைய
தாதுமே தக்க மதுவுந் தடஞ்சினையாற்
போதுமீ தேந்தும் பொழில்” என வரும்.

(இ - ள்.) முதுவேளிற் காலத்து ஆதித்தன் வெயில் வெம்மைக்கு ஆற்றாது உலர்ந்த தமது மெய்வறுமை கண்டு இரங்கி, வானின்கண் நின்று மழைவளத்தைப் பொழிந்து தமது வாட்டம் நீக்கின முகிலுக்குப் பொழில்களானவை தங்கண் உண்டாகிய மேதக்க தாதோடு கூடிய மலர்ஊையும், தங்கண் மதுவினையும், தமது பெரிய கிள்களாகிய கைகளாலே மேளோக்கித் தாங்கா நிற்கும் (எ - து.) (உக)

ருள. அன்ன போலெனு மவைமுத லாகிய
சொன்னிலை விளங்குந் தோற்றமு முடைத்தே

என்பது அவ்வலங்காரத்திற்கு உரியதோரா இலக்கண முணர்த்துதல்
ஆதலிற்று.

(இ - ள்.) 'அன்ன' 'போல' என்பவை முதலாகிய உவமைச்
சொல் சில புணர்ந்து விளங்குந் தன்மையு முடைத்தாம்; அத் தற்
குறிப்பேற்ற மென்னும் அலங்காரம்.

நேரிசை வெண்பா

வ-று. “காமருதேர் வெய்யவ னெங்குங் கரம்பரப்பித்
தேமருவு சோலை மலர்திறக்கும்—தாமரையின்
தொக்க விதழ்விரிததுப் பார்க்குத் தொலந்திருன்போய்ப்
புக்க புரைதினப்பான் போல்” என வரும்.

(இ - ள்.) அழகு பொருந்திய தேரினையுடைய சூரியனானவன்
இருளானது தனக்குத் தோல்வியுற்றுக் கரந்து புகுந்த இடத்தை
ஆராய்ந்து பார்ப்பவன்போல எவ்விடத்திலும் தன்னுடைய கதிர்க
ளாகிய கரங்களை விரித்து நீட்டி, மதுவார்த்த சோலையிலுள்ள மலர்
களை அலர்த்திப் பார்ப்பான்; மூடிய தாமரை மலரின் இதழ்களைத்
திறந்து நோக்குவன் (வ - று.)

வெய்யவன் - சூரியன்; இதற்கு வெப்பத்தையுடைய னென்
பது பொருள். புரை - இடம். திளைதல் - ஆராய்தல். தொக்க-
குவிந்த. இங்குப் 'போல்' என்ற உவமவுருபு தற்குறிப்பேற்ற வருபாக
வந்தது.

கக. ஏறுவணி

ருஅ. யாதன் திறத்தினு மிகனிணிது விளைந்தென்
றேறுவிதந் துரைப்ப தேது வதுதான்
காரக ஞாபக மெனவிரு திறப்படும்.

(இ - ள்.) யாதானும் ஒரு பொருட்டிறத்து இதனை இது
கிகழ்த்தென்று காரணம் விதந்து சொல்லுவது ஏதுவென்னும்

அலங்காரமாம்; அது காரகவேது என்றும், ஞாபகவேது என்றும் இரண்டு கூறுபடும் (எ - று.)

(ரு - றை.) கூறு - வகை. ஏது - காரணம், சந்திராலோகம் என்னும் அலங்காரம் காரணத்தோடு காரியததையுஞ் சேர்த்துச் சொல்லுவது ஏதுவணி என்பர். (ருக)

(ருக.முதல்வனும் பொருளுங் கருமமுங் கருவியும் ஏற்பது நீக்கமு மெனாவிவை காரகம்.

என்பது காரகவேது வருமாறு உணராதது கல துதலிற்று.

(இ - ன்.) கருத்தா முதல் நீக்கநிலை யீறாகச் சொல்லப்பட்ட இவை யாரும் காரணமாகத் தோன்றுவது காரக வேதுவாம் (எ - று.)

அவற்றுள், உ-வது, கருத்தா காரகவேது.

நேரிசை வெண்பா

வ-று. “எல்லேநீர் வையகத தெண்ணிறந்த வெவ்வயிர்க்கும் சொல்லரிய பேரின்பந் தோற்றியதால்—முல்லேசேர் தாத்லதது வண்டொன்றைத் தாரலேதது வண்டார்க்கப் பூதலதது வந்த புயல்.”

(அ - ன்.) முல்லேப்பூவிற் சேர்ந்த மகரத்தங்களை அசைத்து வளப்பம் பொருந்திய கொன்றை மலர்களுையும் அசைத்து, வண்டு கள் இசையைச் செய்யும்படி, பூமியினிடத்து வந்த காற்றானது, உடலாற் சூழப்பட்ட அப் பூதலத்திலுள்ள அளவில்லாத எல்லா உயிர்க்கட்கும் அளவிட்டுச் சொல்லுதற்கரிய பெரிய இன்பத்தைக் கொடுத்தது (எ - று.)

இஃது - ஆக்கம். எல்லேநீர் - கடல்; பூமிக்கு எல்லையாக வுடையது என்பது இதன் பொருள். புயல் - காற்று; மேக மெனலு மொன்று. ஆக்கம் - நலம் புரிதல்.

உ-வது, பொருட் காரகவேது.

நேரிசை வெண்பா

வ-று. “கனிகொள் பொழிலருவி கைகலந்து சந்தின் பனிவிரவிப் பாற்கதிர்கள் தோய்ந்து—தனியிருந்தோர்

சிந்தை யுடனே யுயிருணக்குந் தென்மலயம்
தந்த தமிழ்மா ருதம் ”

-என வரும்.

(இ - ள்.) தென்றிசையிலுள்ள பொதியமலையினால் தரப் பெற்ற தமிழோடு சார்ந்த தென்றற் காற்றானது, சோலைகளால் உதிர்ச்சப்பட்ட கனிகளோடு விரலிப் பாயாநின்ற அருவியினிடத்தே கலந்து, சந்தனத்தின் குளிர்ச்சியுடனே பொருந்தி, பாலைப்போன்ற சந்திரகிரணங்களில் படிந்து, தன்னியற்கை யொழிந்து, தலைவரைப் பிரிந்து தனியாக விருந்தோரின் மனத்துடனே உயிரையும் வாட்டா நின்றது (எ - று.)

இஃது - அழிவு. கை - இடம். சந்து - சந்தனம். உணக்கல் - வாட்டுதல்; இங்குத தீங்கு செய்தல் கூறப்பட்டமையால் இஃது அழிவெனப்பட்டது.

ஈ-வது, கரும் காரகவேது.

நேரிசை வெண்பா

வ-று. “மலையி னலைகல்லின் வாளரலின் வெய்ய
தலையிற் பயின்ற தவத்தால்—தலைமைசேர்
அம்மாதர் புல்லு மபயன் புயம்புணர
எம்மா தவம்புரிந்தோம் யாம்.”

(இ - ள்.) வந்திய மலையிலும், அலையையுடைய கடலிலும், கொடிய பாம்பின் வெவ்விய தலையிலும் நின்று செய்த தவத்தினாலே தலைமை பெற்ற சயமடந்தை, சீதேவி, பூமிதேவி ஆகிய அந்த மாதர்கள் மூவராலும் தழுவப்பட்ட சோழனுடைய புயத்தை தழுவுதற்கு, யாம் எவ்வகைச் சிறந்த தவம் புரிந்தோம் (எ - று.)

மலை - வந்தியமலை; சயததிற்கு அதிதேவதையாகிய தூர்க்கை வந்தியமலையில் வசிப்பவன். இலக்குமி பாற்கடலில் வசிப்பவன். பூமிதேவி ஆதிசேடன் முடியிற் றங்குபவன். சயமடந்தை - தூர்க்கை; இவன் வெற்றிக் குரியவனாதலின் இப் பெயர் பெற்றான். அபயன் - பயமில்லாதவன்; சோழன்.

ச-வது, கருவிக்காகவேது.

நேரிசை வெண்பா

வ - து. “காடத்தான் மாரியுங் கண்ணால் வெயிலும்
நிரைவயிரக் கோட்டா னிலவும்—சொரியுமால்
நீனார்த் தெரடையதுவ னேரார் கலிங்கத்த
வாணாற் கவர்ந்த வனம்” என வரும்.

(இ - ள்.) மதவொழுக்காலே மழையையும், கண்ணின்
கோபத்தாலே வெயிலையும், வரிசையாகிய வயிரப்பூணையுடைய தந்
தங்களின் வெண்மையால் நிலையையும் சொரியாநின்றது, நீண்ட ஆத்
திப்பூ மாலையையுடைய ஒப்பற்றவளுகிய சோழன், தன் பகைவர்
ஊழும் கலிங்கதேயத்துச் சென்று வான் வன்மையாலே கைப்பற்
றிக் கொண்ட செல்வமாகிய யானைத்திரன், (எ - று.)

காடம் - மதம். நிரை - வரிசை. வயிரம் - வயிரப்பூண்.
சொரிதல் - கொடுத்தல், ஆர் - ஆததி. அதுலன் - இணையல்லா
தவன். (கஉ)

ஞாபகவேது

சூ. அனவயல டிறவி னறிவது ஞாபகம்.

(இ - ள்.) அச்சொல்லப்பட்ட காரணமன்றிப் பிற காரணத்
தினால் உய்த்துணரத் தோன்றுவது ஞாபகவேதுவாம்; (எ - று.)

நேரிசை வெண்பா.

வ - து. “காதலன்மே லூடல் கரையிறத்தல் காட்டுமால்
மாதர் துதல்வியர்ப்ப வாய்துடிப்ப—மீது
மருங்குவளை வின்முரிய வாளிடுக நீண்ட
கருங்குவளை சேந்த கருத்து” என வரும்.

(இ - ள்.) மாதர்களின் நெற்றி வியர்க்கவும், வாய் துடிக்க
வும், பக்கங்கள் வளையப்பெற்ற புருவங்களாகிய விற்கள் மேலே
நெறித்தல் செய்யவும், வாளாயுதமானது தோற்றுக் குறுகிப்
போகும்படி கூர்மை பெற்று நீண்ட நீலோற்பலமலர் போன்ற

கண்கள் சிவந்ததன் குறிப்பு, அவர்கள் தம் தலைவன்மீது கொண்ட
பிணக்கு அளவுகடத்தலைத் தெரிவிக்கும்; [௭ - ௩.)

ஊடல் - பிணக்கு. கறையிறத்தல் - எல்லையில்லாமற் போதல்.
ஆல் - அசை. மீது - மேல்; இது இடத்தை யுணர்த்தும். மருங்கு -
பக்கம். முரிதல் - வளைதல். இடம் - சிறுத்துப்போக. சேத்தல் -
சிவத்தல். (௩௪)

அபாவவேது

௬௧. அபாவத் தானு மதன்பாற் படுமே.

என்பது, அவ்வலங்காரத்தின் வேறுபாடு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அபாவமாவது ஒன்றானது இன்மை : அதுவும்
அவ்வேதுவின்பாற் படும்; [௭ - ௩.) (௩௫)

௬௨. என்று மபாவமு மின்மைய தபாவமும்
ஒன்றினொன் றபாவமு முள்ள தனபாவமும்
அழிவுபாட் டபாவமு மெனவைந் தபாவம்.

என்பது, அபாவத்தை விரித்துணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) என்றும்பாவமுதல் அழிவுபாட்டபாவ மீறாகச்
சொல்லப்பட்ட ஐந்து பகுதியை யுடையதாம் அவ்வபாவம்;
[௭ - ௩.)

எனவே, இவ்வைந்து அபாவமும் ஏதுவாகத் தோன்றுவது
அபாவவேதுவா மென்றவாறு.

அவற்றுள்,

க-வது, என்னும்பாவம் என்பது, எக்காலத்து மில்லாமை.

நேரிசை வெண்பா

வ - று, " யாண்டு மொழிதிறம்பார் சான்றவ ரெம்மருங்கும்
சுண்டு மயில்க ளினமினமாய்—மூண்டெழுந்த
காலையே கார்முழங்கு மென்றயரேல் காதலர்தேர்
மாலையே நம்பால் வரும் "

என வரும்.

(இ - ள்.) இன்று காலையின்கண் இவ்விடத்து மயில்கள்
கூட்டங் கூட்டமாய்ச் சேர்ந்தெழுந்து அகவாநின்றன, அது

பற்றிக் கார் முழங்காநிற்கு மென்று வருந்தாதொழிக, அறிவால் நிறைந்தோர் எக்காலத்தும் சொன்னசொற் பிறழார் ஆதலால் அன்னராகிய நம்முடைய காதலர் தேராணது மாலையிலே நம் மிடத்தில் வரும் (எ - து.)

௨-வது, இன்மையதபாவம் என்பது, இல்லாமையினது இல்லாமை.

நேரிசை வெண்பா

வ - து. "காரார் கொடிமுல்லை நின்குழன்மேற் கைபுனை யாராமை யில்லை வயவேந்தர்—போர்கடந்த வாளையேய் கண்ணி! துதன்மேல் வரும்பசுலை நாளையே நீங்கு நமக்கு" என வரும்.

(இ - ன்.) கார்காலத்து ஒங்கிய கொடியையுடைய முல்லைவி னது பூவினை நின்னுடைய கூந்தலின்கண் அலங்கரித்துச் சூட்ட வருகின்றார், வெற்றியையுடைய அரசர், ஆகையால், போர்த் தொழின் முடித்த வான்போன்ற கண்களையுடையாய்! உன் னுடைய துதலின்மே லுண்டாகிய பசுலை விடியற்காலத்தே நீங்கும், (ஆதலால்) நமக்கு (யாது குறை?) (எ - து.)

௩-வது: ஒன்றினென்றபாவம் என்பது, ஒன்றன்கண் ஒன்ற னது இல்லாமை.

நேரிசை வெண்பா

வ - து. "பொய்ம்மை யுடன்புணரார் மேலானார் பொய்ம்மையு மெய்ம்மைகுழ் மேலாரை மேவாவாம்—இம்முறையாற் பூவலர்ந்த தாரார் பிரிந்தாற் பொலங்குழையார் காவலர்சொற் போற்றல் கடன்" என வரும்.

(இ - ன்.) உலகத்து மேலான அறிவையுடையார் பொய் யோடு கூடுவாரல்லர், அப்பொய்யும் மெய் தழுவிய மேலான அறிவுடையாரைப் பொருந்தாவாரும், இத்தன்மையால் பொலிவு விளங்கிய மாலைையுடைய தலைவர் பிரிந்த காலத்துப் பொற் குழையையுடைய மனையறக் கிழத்தியர்க்குக் காவற்கடன் பூண்— தலைவர் குறித்துரைத்த பருவத்தை நோக்குதல் கடனன்றோ; (எ - து.)

சு-வது, உள்ளதன்பாவம் என்பது, ஒரிடத்தும் ஒரு காலத்தும் உள்ள பொருள் பிறிதொரிடத்தும் பிறிதொரு காலத்து மிவ்லாமை.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “கரவொடு நின்றூர் கடிமனையிற் கையேற்
திரவொடு நிற்பித்த தெம்மை—அரவொடு
மோட்டாமை, பூண்டி முதல்வனை முன்வணங்க
மாட்டாமை பூண்ட மனம்” என வரும்.

(இ - ள்.) இரப்போர்க்குப் பயந்து கர்வுல் கொண்டிருப்பவருடைய வீட்டிற் போய் எங்களைக் கையேற்று இரந்து நிற்கும்படிச் செய்தது, பாம்பையும் பெரிய ஆழையோட்டையும் அணியாகக் கொண்ட பரமசிவனை முற்பிறப்பில் வணங்கமாட்டாமையைக் கொண்ட மனம்; (எ - று.)

ரு-வது, அழிவுபாட்டாவம் என்பது, முன்புள்ளது அழிவு பட்டிலுதாதல்.

நேரிசை வெண்பா

ன - று. “கழிந்த திளன்ம களிமயக்கந் தீர்ந்த
தொழிந்தது கரதன்மே லூக்கம்—கழிந்து
கருநெறியுங் கூந்தலார் காதலேய் தீர்ந்த
தொருநெறியே சேர்ந்த துனம்” என வரும்.

(இ - ள்.) முதமைப்பருவம் வந்தது; செல்வத்தினால் வரும் மனக்களிப்பாகிய அறியாமையும் நீங்கிற்று; இச்சிக்கப்பட்ட பொருள்களைத் தலைப்பட்டேவுண்டி எழாநின்ற ஊக்கமு மொழிந்தது; சுருண்டு நெறிப்பையுடைய கரிய கூந்தலார்மேல் வைத்த ஆசையாகிய நோயுந் தீர்ந்தது; ஒரு தன்மைத்தாய சித்தியைச் சேர்ந்தது என் உள்ளம்; (எ - று.) (நகூ)

சித்திரவேது

கூஉ. தூர காரியமு மொருங்குடன் றேற்றமும்
காரண முந்துறாஉங் காரிய நிலையும்
யுத்தமு மயுத்தமு முத்தையோ டியலும்

என்பதும் அவ்வேது வலங்காரத்தினையே பிறிதொருவகையால் வருத் துணாததுதலு துதலிற்று.

(இ - ள்.) தூரகாரியம் முதல் அடித்தம் ஈறாகச் சொல்லப் பட்ட இவ்வைந்தும் முன்னைய ஏதுவலங்காரத்தோடு நடக்கும்; (எ - து.)

(கு - னை.) 'முந்தை' என்பது 'முததை' என வலிந்து நின்றது.

அவற்றுள், க-வது தூரகாரியவேது என்பது, ஒருவழிக் காரணம் நிகழப் பிறிதொருவழிக் காரியம் நிகழ்வது.

நேரிசை வெண்பா

வ - து. "வேறொரு மாதர்மேல் வேந்த னகதுதியால்
ஊறுதர விம்மா துயிர்வாரும்—வேறே
இருவரே மெய்வழிவி னேந்திழை நல்லார்
ஒருவரே தம்மி லுயிர்."

(இ - ள்.) தலைமகளாயினாள் தன்னை யொழித்து ஒரு காதலி மார்பகதே வேந்தன் நகத்தின் நுனியினுற் குறியிட, அது கண்டு அழுது வருந்துவாள்; ஆதலால், இவ்வேந்திழை நல்லார் உருவத்தால் இருவரெனினும், உயிரானது இவர்கட்கு ஒன்றே போலும்; (எ - து.)

ஒருமாது-தலைவி. வேறொருமாது-பரத்தை.

உ-வது, ஒருங்குடன், ரேற்றவேது என்பது, காரணமும் காரியமும் ஒக்க நிகழ்வது.

நேரிசை வெண்பா

வ - து. "விரிந்த மதிநிலவின் மேம்பாரும் வேட்கை
புரிந்த சிலைமதவேள் போரும்—பிரிந்தோர்
நிறைதளர்வு மொக்க நிகழ்தனவா லாவி
பொறைதளரும் புன்மலைப் போழ்து" என வரும்.

(இ - ள்.) முழுமதியானது நிலவின் மேம்பாரும், வேட்கை யிகுந்த சிலையை யுடையவனாகிய மதவேள் போரும், பிரிந்தோர் நிறைதளர்வும் ஒருங்கு நிகழ்த்தன; ஆதலால், தனித்தோர் உயிராகிய பாரத்தைத் தாங்கமாட்டாத தன்மையையும் பண்கண் மையையுமுடைத்து இம்மலைப்பொழுது, (எ - து.)

இவைவனாத்தும் மாலைப்பொழுதில் நிகழ்த்தன் வெண்க.

ஈ-வது, காரணமுந்துற உங் காரியநிலை என்பது, காரணத் திற்கு முன்னர்க் காரியம் நிகழ்வது.

(ரு - ஐர.) 'காரிய முத்தூற உங் காரண நிலை' எனப் பாடங் கொண்டு இப் பொருளே கொள்ளவேண்டும்.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. "தம்புரவு பூண்டோர் பிரியத் தனியிருந்த
வம்புலவு கோதையர்க்கு மாரவேன்—அம்பு
பொருமென்று மெல்லாகம் புண்கூர்ந்த மாலை
வருமென் றிருண்ட மனம்" என வரும்.

(இ - ள்.) தம்மைக் காக்குத் தொழிலைப் பூண்ட தலைவர் பிரியத் தனித்து உயிர்கொண்டிருந்த வாசனை பொருந்திய கோதையையுடைய மடவாருக்கு, மாரன் கனை தைக்கு மென்று மென்மையையுடைய மார்பும் புண்ணாகாநின்றது; அதுவேயு மன்றி, மாலைப்பொழுது வருமென்று அவர்களுடைய மனம் இருண்டது; (ஏ - று.)

ச-வது, புத்தவேது என்பது, காரணத்திற் கேற்ற காரியம் நிகழ்வது.

(ரு - ஐர.) யுத்தம் - பொருத்தம்.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. "பொன்னி வளநாடன் கைவேல் பொழிநிலவால்
முன்ன ரசைந்து முருளிக்கும்—தன்னோர்
பொரவந்த வேந்தர் புனைகடகச் செங்கை
அரவந்த தூறு யிரம்" என வரும்.

(இ - ள்.) சோழன் வந்திய வேலின்க ணுண்டாகிய வெண்மை விளக்கம் பரந்த நிலவிலால் முன்னே நடுங்கி மொட்டியா நிற்கும், நேர்நின்று பொருதற்கு எதிர்த்த வேந்தருடைய புனையப் பட்ட கடகத்தையுடைய சிவந்த கையாகிய தாமரைகள் பலவும் உண்டு; (ஏ - று.)

மொட்டித்தல் - குவிதல். இங்கே கையாகிய தாமரையின் குவிவு காரியம் எனவும், வேற்படையின் ஒளியாகிய நிலாக் கிரணம் அக்குவிவுக்குப் பொருத்தமான காரணம் எனவும் அறிக.

நு-வது, அபுத்தவேது என்பது, காரணத்திற்கு ஏலாத காரியம் நிகழ்வது.

அபுத்தம் - பொருத்தமின்மை.

நேரிசை வெண்பா

வ - து. 'இகன்மதமால் யானை யபாய னெங்கோன்
முகமதியின் மூர னிலவால்—கமலர்வ
செங்கயற்க ணல்லார் திருமருவு வாள்வதன்
பங்கயங்கன் சால்ப் பல' என வரும்.

(இ - ன்.) வெற்றியையும் மதத்தையுமுடைய உயர்ந்த யானை கூடியுடைய அபாயனாகிய எம்மரசனுடைய முகமாகிய நிறமதியின் ணுண்டாகிய முறுவலின் வெண்ணிலவினால் செவ்வரியையுடைய கயல்போன்ற கண்ணினையுடைய நல்லாருடைய திருமருவு வாண் முகமாகிய தாமரைகள் பல விளங்க மலர்கின்றன; (எ-து.)

இங்கே பங்கயங்களின் மலர்ச்சியாகிய காரியத்திற்கு நிலாக் கிரணம் பொருத்தமில்லாத காரணமாதலின், தாமரை மலர்ச் சிக்குச் சூரியகிரணமே பொருத்த காரணம்.

'முடியும்' என்றோதாது, 'இயலும்' என்றதனால், பிறவாற்றான் வருவனவுங் கொள்க.

ஐயவேது :

நேரிசை வெண்பா

வ - து. "மாத நுமைவாய் மழலை மொழியாலோ
ஓது மறையி னொலியாலோ—யாதாலோ
கோவ மிருகிறஞக் கொண்டான் நிருமிடற்றின்
ஆல மமிர்தான வாறு" என வரும்.

(இ - ன்.) உமையாளுடைய வாயிலுள்ள அழகிய மழலைச் சொல்லாகிய அமிர்தத்தைச் செவியாற் பருகியவதனாலோ, அன்றியே தானோதப்பட்ட வேதமந்திரவொசைத் தழைப்பினாலோ, இவ்விரண்டினுள்ளும் எதனாலோ? இரண்டு வடிவமாகத் திருமேனியைக் கொண்ட பரமசிவனுடைய சிறந்த மிடற்றிலுள்ள ஞ்சம் அமிருதமாயவாறு (தெரியாது); (எ-து.)

இருதிறம் - உருவும், அருவும்.

(௩௭)

கச. நுட்பவணி

கச. தெரிபுவேறு கிளவாது குறிப்பினுந் தொழிலினும்
அரிதுணர் வினைத்திற நுட்ப மாகும்.

(இ - ள்.) தெரிந்துகொண்டு வேறுபட மொழியாது குறிப்
பினைதல், தொழிலினைதல் அரிதாக நோக்கி யுணருந்
தன்மையை யடையது நுட்பமென்னும் அலங்காரமாம்; (எ - று.)

(கு - னர.) தெரிந்துகொண்டு - பிறர் கருததை யறிந்து
கொண்டு. வேறுபட மொழியாது-வெளிப்படையாகக் கூறாமல்.
அவற்றுள், க-வது, குறிப்பு நுட்பம்.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. "காதலன் மெல்லுயிர்க்குக் காவல் புரிந்ததால்
பேதைய ராயம் பிரியாத—மாதர்
படரிருள்கால் சீக்கும் பகலவனை நோக்கிக்
குடநிசையை நோக்குங் குறிப்பு" என வரும்.

(இ - ள்.) காதலிக்கப்பட்ட தலைவனுடைய மெல்லுயிர்க்
குப் பரிகாரஞ் செய்ததுபோலும், மடப்பதையுடைய ஆயத்தார்
பிரியாது சூழப்பட்ட மாதர், உலகிற்குப் பட்டர் செய்யும் இருளி
னது அடியைய யறுக்கின்ற ஞாயிற்றினைப் பார்த்து மேற்றிசையைப்
பார்க்கும் உள்ளக் கருத்து; (எ - று.)

இதிற்போந்த பொருள், மாலைக்காலத்துக் கூட்டம்
நேர்ந்தவாறு.

உ-வது, தொழில் நுட்பம்..

நேரிசை வெண்பா

வ - று. "பாடல் பயிலும் பணிமொழி தன்பனைத்தோள்
கூட லவரவாற் குறிப்புணர்த்தும்—ஆடவற்கு
மென்றீந் தொடையாழின் மெல்லவே தைவந்தான்.
இன்றிடி குறிஞ்சி யிசை" என வரும்.

(இ - ள்.) பாடுந்தொழிலைப் பயிலும் குளிர்த் தொழியாள்
தன்னது பனைத்தோளிளால் தலைவனைத் தழுவுவேண்டு் மென்னும்

ஆசையினாலே தலைவற்குத் தன் உள்ளக்கருத்தை அறிவியாநின்றான், மெல்லிய இனிய நரம்புடைய யாழிலே முறையாக ஆக்கினான், திதத்தித்த ஒசையையுடைய குறிஞ்சியாகிய பண்ணை; (௭ - ௩.)

குறிஞ்சிக்குச் சூலம் இடையாட மாகலால், இடையாமத்திற் கூட்டம் நேர்த்தவாறு. (௩௮)

௧௩. இலேசவணி

௧௩. குறிப்பு வெளிப்படுக்குஞ் சத்துவம் 'நிதின மறைத்துரையாட லிலேச மாகும்.

(இ - ள்.) கருதியது வெளிப்படுக்குஞ் சத்துவமாகிய குணங்களைப் பிறிதொன்றால் நிகழ்த்தனவாக மறைத்துச் சொல்லுவது, இலேச மென்னும் அலங்காரமாம்; (௭ - ௩.)

சத்துவமென்பன - வெண்பளிங்கிற் செந்தூல் கோத்தால் அதன் செம்மை புறம்பே தோன்றுமாறுபோல, உள்ளங் கருதியது புலனாக்குங் குணங்கள்; அவை: சொற்றனர்வு, மெய்வியர்ப்பு, கண்ணீர் நிகழ்ச்சி, மெய்விதிப்பு, மெய்வெதும்பல், மெய்மயி ரரும்பல் முதலியன. சத்துவம்-உள்ளதன் தன்மை.

நேசை வெண்பா

வ - ௩.

“கல்லுயர்தோட் கிள்ளி பரிதொழுது கண்பனிசேர்
மெல்லியலார் தோழியர்முன் வேரென்று—சொல்லுவரால்
பொங்கும் படைபரப்ப மீதெழுந்த பூந்துகன்சேர்ந்
தெங்கண் கலுழ்த்தனவா வென்று” என வரும்.

(இ - ள்.) முன்போன்ற பெரிய தோள்களையுடைய சோழன் ஏறிய குதிரையைத் தொழுது கீர்வார்ந்த கண்ணையுடைய மெத்தென்ற நடைபையுடைய நல்லார், ‘எமது கண்ணீர்வார்த்தற்குக் காரணம்: சினத்தையுடைய சேனை பார்த்து வருதலால் ஆகாயத்தி லெழுந்த பொலியுடைய தூனியானது உட்புக்குக் கண்ணீர் வார்த்தது’ என்று தோழியர்க்கு நிகழ்த்ததொழிய வேரெருபாயத்தான் மறைத்துச் சொல்லினார்; (௭ - ௩.)

நேரிசை வெண்பா

வ - று. "மதுப்பொழிதார் மன்னவனை மால்கரிமேற் கண்ட,
விதிர்ப்பு மயிரரும்பு மெய்யும்—புதைத்தான்
வனவா ரணநெடுங்கை வண்டுவலை தோய்ந்த
இளவாடை கூர்ந்த தென்" எனவும் வரும்.

(இ - ள்.) தேன்பொழி தாரையுடைய சோழனை உயர்ந்த
களிற்றின்மேல் வரக்கண்டு அதன லுண்டாகிய தன்னுடைய
மேனி நடுக்கதையும், மெய்ம்மயி ரரும்புதலையும், 'அவன் ஏறி
வந்த வளப்பமுடைய களிற்றின் நெடிப டைய லுண்டாகிய வள
விய நீர்த்திலையையே கொண்டு வந்த இளவாடை என் மேனியை
நனைத்ததனாலே வந்தது என் மேனி நடுக்கமும் மயிரரும்புதலும்'
என நிகழ்த்தது மறைத்து வேறொன்று தோழியர்க்குச் சொல்லி
ளுள் ; (எ - று.) (நகை)

இதுவுமது

சூசு. புகழ்வது போலப் பழித்திறம் புனைதலும்
பழிப்பது போலப் புகழ்புலப் படுத்தலும்
அவையு மன்னவென் றறைகுந ருளரே.

என்பது, அவனிலேசத்தின் பாற்படுத்தப் பிறா வேணருவன் சில அலங்
காரம் உணர்த்துவது நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒன்றனைப் புகழ்த்தாற்போலப் பழித்து உரைத்த
லும், பழித்தாற்போலப் புகழ்த்து உரைத்தலும் என்னும் இரண்டும்.
அவ்வினையின் பாற்படும் என்று உரைப்பாரு முளர் ; (எ - று.)
அவற்றுள், க-வது, புகழ்வது போலப் பழித்தல்.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. "மேய கலவி விளைபொழுது நம்மெல்லென்
சாய நனராமற் றுக்குமால்—சேயிழாய் !
போர்வேட்ட மேன்மைப் புகழானன் யாம்விரும்பித்
தார்வேட்ட தோள்விடலை தான்" என வரும்.

(இ - ள்.) தோழி! கேட்பாயாக! எம்மிற் பொருங்கிய
கலவி நிகழும்போது அக் கலவிக்கண் நமது மென்மை ருன்றபடி

பரிகரித் தொழுதுவான் ; எப்பொழுதும் போர்த்தொழிலை
விரும்பிய மேலாய புகழையுடையவன், யாம் முற்காலத்துக்
காதலித்து மாலைபட்ட தோளையுடைய தலைவன் ; (எ - று.)

அக்காலத்து அறிவழியாகமையால் பழிப்பாயிற்று.

உ-வது பழிப்பதுபோலப் புகழ்தல்.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “ஆடன் மயிலியலி யன்ப னணியாகம்
கூடுங்கான் மெல்லென் குறிப்பறியான்—ஊடல்
இளிவந்த செய்கை யிரவானன் யார்க்கும்
விளிவந்த வேட்கை யிலன் ” என வரும்.

(இ - ள்.) ஆடாகின்ற மயில்போலுஞ் சாயலினையுடையாய் !
நம்மீது அன்புவைத்த தலைவனுடைய அலங்கரித்த மார்பகத்தை
யாம் கூடுங்கால் நம் மெல்லென்ற நலம் பாராட்ட அறியா னாத
லானும், ஊடற்கண் தனக்குத் தகாதன செய்து இரக்கும் இர
வானாதலானும், யாவார்க்கும் வெறுக்கத்தக்க ஆசைப்பாடுடைய
னல்ல னாதலானும், இகழ்தற்கு ஏதுவாயினான் ; (எ - று.)

அக் காலத்து அறிவழிந்தமையாற் புகழாயிற்று. (சுரு.)

கசு. நிரனிறையணி

கசு. நிரனிறுத் தியற்றுத னிரனிறை யணியே.

(இ - ள்.) சொல்லையும் பொருளையும் நிரலே நிறுத்தி நேரே
பொருள் கொள்வது, நிரனிறை யென்னும் அலங்காரமாம்
(எ - று.)

நிரனிறுத்துத் வென்னுது ‘இயற்றுதல்’ என்றமையின்,
மொழிமாற்றிப் பொருள் கொள்வது உங் கொள்க.

அவற்றுள், க-வது, நிரலே நிறுத்தி நேரே பொருள் கொள்வது.

நேரிசை வெண்பா

வ - று.

“காரிகை மென்மொழியா னோக்காற் கதிர்முலையால்
வார்புருவத் தாவிடையால் வாய்த்தனிரால்—நேர்தொலைந்த

கொல்லி வடிநெடுவேற் கோங்கரும்பு விற்கரும்பு
வல்லி கவிர்மென் மலர்” என வரும்.

(இ - ன்.) அழகு பொருந்திய மாதின் மென்மையான சொல்லினாலும், பார்வையாலும், பிரகாசம் பொருந்திய தனத்தாலும், நீட்சி பெற்ற புருவத்தாலும். இடையினாலும், தளிர் போன்ற மெல்லிய வாயாலும், கொல்லியென்கின்ற இனிமையான பண்ணும், கூர்மை தங்கிய நீண்ட வேலும், கோங்கின் முகையும், மன்மதனுடைய வில்லாகிய கரும்பும், பூங்கொடியும், மென்மையுள்ள முருக்கமவரும் அழகிழந்தன; (எ - று.)

காரிகை - அழகு; அஃது அதனையுடைய பெண்ணிற்காயிற்று. நேர் - செவ்வை; இஃதழகைக் குறித்தது. தொலைதல் - அழிதல். கொல்லி - ஒருவகைப் பண்.

இதிற் சொல்லப்பட்ட உபமையப் பொருள்களுள்ளும், உபமானப் பொருள்களுள்ளும் சொல்லாற் பண்ணும், பார்வையால் வேலும், தனத்தாற் கோங்கரும்பும், புருவத்தால் வில்லும், இடையால் கொடியும், வாயால் முருக்கமவரும் என முறையே நேர் நேராக இயைபு பொருள்பட்டு நிற்பல் காண்க.

உ-வது. திரிலே நிறுத்தி மொழிமாற்றிப் பொருள் கொள்வது.

நேரிசை' வேண்பா

வ - று. “ஆடவர்க் னெவ்வா றதன்றொழிவார் வெஃகாவும்
பாடகமு மூரகமும் பஞ்சரமா—நீடியமால்
நின்ற னிருந்தான் கிடந்தா னினதுவன்றோ
மன்றார் மதிக்கச்சி மான்பு” என வரும்.

(இ - ன்.) நீண்ட திருக்கோலதையுடைய திருமாலான வன், வெஃகாவையும், பாடகத்தையும், ஊரகத்தையும் தனக் கிடங்களாகக் கொண்டு, அவற்றில் முறையே படுத்தான், இருந்தான், நின்றான்; இஃதன்றோ பல சபைகள். பொருந்தியதும், மதினாற் சூழ்ப்பெற்றதுமாகிய காஞ்சிப்பதியின் பெருமை! இத்தகைச் சிறப்பு வாய்ந்த அக் காஞ்சிப்பதியை மானிடர்கள் எவ்விதம் விட்டு நீங்குவார்கள்? (எ - று.)

வெஃகாவும், பாடகமும், ஊரகமும் காஞ்சிப்பதியிலுள்ள திருமாலின் திருப்பதிகள். இவற்றுள் திருமால், வெஃகாவில்

படுத்த திருக்கோலமாகவும், பாடகத்தில் இருந்த திருக்கோலமாகவும், ஊரகத்தில் நின்ற திருக்கோலமாகவும் எழுந்தருளி யிருக்கின்றனர்; இவற்றிற் கேற்ப, இப்பாடலில் மாற்றி இயைத்துப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. பஞ்சரம் - இடம். வெல்கா - யதோக்தகாரி' சன்னிதி யெனவும், பாடகம் - பாண்டவ தூதர் சன்னிதியெனவும், ஊரகம் - உலகன்கீழ் பெருமான் சன்னிதி யெனவும் பெயர் பெறும்.

கௌ. ஆர்வமொழியணி

சுஅ. ஆர்வ மொழியிருப்ப தார்வ மொழியே.

(இ - ள்.) உண்ணிகழ்ந்த ஆர்வம்பற்றி நிகழும் மொழி மிகத தோன்றச் சொல்லுவது, ஆர்வமொழி யென்னும் அலங்காரமாம்; (எ-து.)

தேரிசை வெண்பா

கஉ. “சொல்ல மொழிதனர்த்து சோருந் துணைமலர்த்தோள் புல்ல விருதோள் புடைபெயரா—மெல்ல நினைவோ மெனினைஞ் சிடம்போதா தெம்பால் வனைதராய் வந்ததற்கு மாறு.” என வரும்.

(இ - ள்.) நின்முன்னின்று மறுமொழி தர முயல்வேமாயின், எங்கள் மொழியானது தடுமாறிச் சோர்வுபடா நின்றது; நின் இணைமலர்த்தோள்களைத் தழுவ முயல்வேமாயின், எங்கள் இரண்டு தோள்களும் இடமுண்டாக வளர்வன வல்ல; மெல்ல நின் புகழை நினைப்போமாயின், எங்கள் உள்ளம் இடம்போதாது; அலங்கரிக் கப்பட்ட மாயையை புடையானே! எம்மிடத்து நீ வந்த இதற்குச் சைம்மாறு யாதென்று சொல்லப்படும்? (சஉ.)

கஅ. சுவையணி

சுக. உண்ணிகழ் தன்மை புறத்துத் தோன்ற எண்வகை மெய்ப்பாட்டி னியல்வது சுவையே.

(இ - ள்.) உண்ணிகழ்த்தன்மை புறத்துப் புலனும் விளங்க, எட்டுவகைப்பட்ட மெய்ப்பாட்டானும் நடப்பது சுவையென்னும் அலங்காரமாம்; (எ - து.) (சக)

எயி. அவைதாம்,
வீர மச்ச மிழிப்பொடு வியப்பே
காம மவல முருத்திர நகையே.

எனபது அவவலங்காரத்தை, விரித்தனாரத்ததவ துதவிறு.

(இ - ன்.) மேற்கூறிய எண் வகைப்பட்ட மெய்ப்பாடாவன :
-வீரமும், அச்சமும், இழிப்பும், வியப்பும், காமமும், அவலமும்,
உருத்திரமும், நகையுமாம் (எ - று.)

அவற்றுள், க-வது, வீரம்.

நேரிகை வேண்பா

வ-று. "சேர்ந்த புறவி னிறைதன் றிருமேனி
சர்த்திட் டுயர்துலேதா னேறிஞன்—நேர்ந்த
கொடைவீர மோமெய்ந் நிறைகுறையா வன்கட்
படைவீர மோசென்னி பண்பு." என வரும்.

(இ-ள்.) தன்னிடத்தே அடைக்கலம் புருந்த புறவினது எடைக்
காகத தன் அழகிய உடம்பிலுள்ள தசையை அறுத்திட்டும் எடை
போதாதற்குத் தானும் உயர்ந்த துலையில் ஏறிஞன்; இப்படி
யேறிய இது, பொருந்திய தனது கொடையின் வீரமோ? மெய்
யொழுக்கங் குறையாத வன்கண்மையையுடைய படையின் வீரமோ?
இவ்விரண்டு மன்று; சோழன் தனது தன்மையே; (எ - று.)

இது, சூரியகுல மன்னனாகிய சிபிச் சக்கரவர்த்தியின் வர
லாற்றை அக் குலத்தினனான சோழன்மேல் ஏற்றிக் கூறியது.

இச் செய்யுளில் தானவீரம் பொருந்தியிருத்தல் காண்க.

புறவு - புற. நிறை - எடை. சர்தல் - அறுத்தல். துலே -
தராசு. நிறை - ஒழுக்கம். வன்கண்மை - வீரத்தன்மை. சென்னி -
சோழன்.

௨-வது, அச்சம்.

நேரிகை வேண்பா

வ-று. "கைநெறித்து வெய்துயிர்ப்பக் காறனர்த்து மெய்ப்பனிப்ப
மையரிக்க ணீர்ததும்ப வாய்புலர்த்தான்—ஐதயல்

சினவேல் விடலையாற் கையிழந்த செங்கட்

புனவேழ மேல்வந்த போது "

என வரும்.

(இ - ள்.) சினம்பொருந்திய வேற்படையையுடைய வீரனால், துதிக்கையை யிழந்த சிவந்த கண்களையுடைய கான்யானை தன் மூன்றே வந்தபோது ஒரு மாதா, தன்னுடைய கைகளை நெரித்துக் கொண்டு, பெருமூச்சுண்டாக, கால் தளர்ந்து, தேகம் நடுங்க, அஞ்சன மெழுதப்பெற்ற செவ்வரிகள் பொருந்திய கண்களில் நீர் ததும்ப வாயுலர்ந்து போயினள்; (எ - று.)

வெய்துவிர்த்தல் - பெருமூச்செறிதல். பணிததல் - நடுங்கல். அரி - இரோகம். புலர்தல் - உலர்தல். விடலை - வீரன். புனம் - காடு.

இச் செய்யுளில் அச்சம் நிகழ்தல் அமைந்திருத்தல் காண்க.

உ-வது, இழிப்பு.

நேரிசை வெண்பா

ஊ-று. "உடைதலையு மூளையு மூன்றடியு மென்பும்

குடருங் கொழுங்குருதி மீர்ப்ப—மிடைபேய்

பெருடஞ்செய் பெற்றித்தே சொற்றப்போரர்க் கிள்ளி

கருடரைச் சீறுங் கனம்"

என வரும்.

(இ - ள்.) வெற்றி பொருந்திய பேராளையுடைய சோழன், கருநாடக தேசத்தரசர்களைக் கோபித்துத் தாக்கிய யுத்தகளமானது, உடைந்துபோன சிரங்களையும், மூளைகளையும், நிணததையும், தசையையும், எலும்பையும், குடையும், செழித்த இரத்தவெள்ளம் இழுக்க, நெருங்கிய பேய்கள் பெரிய கூத்தாடுந் தன்மையையுடையது; (எ - று.)

இதில் அருவருப்புத் தோன்ற இழிப்புச் சுவை கூறினமை காண்க.

ஊன் - நிணம். தடி - தசை. என்பு - எலும்பு. குடர் - குடல். ஈர்த்தல்-இழுத்தல். மிடைதல் - நெருங்குதல். பெற்றி-தன்மை. கொற்றம் - வெற்றி. கிள்ளி - சோழன். கருடர் - கருநாடகர்.

ச-வது, வியப்பு.

நேரிசை வெண்பா

வ - று.

“முததரும்பிச் செம்பொன் முறிததைந்து பைந்துகிரின்
தொத்தலாந்து பல்வலனுஞ் சூழ்ந்தொளிரும்—கொத்தினதாம்
பொன்னேர் மணிகொழிகும் பூங்கா விரிகாடன்
தன்னேர் பொழியுந் தரு” என வரும்.

(இ - ள்.) பொன்னையும், நேரமையான மணிகளையும், இரு
மருங்கிலும் அலைகளால் ஒதுக்குகின்ற அழகிய காவிரி நாடனுக்கு,
நேராக வளஞ்சொரியும் கற்பகத்தருவானது, முததாகிய அரும்பை
யரும்பிச் சிவந்த பொன்னாகிய தனிரினாலே நெருங்கி, பச்சைப்
பவளமாகிய கொததுக்கூடாக, தோற்றுவிதது, பல்வகையாகிய ஆப
ரணங்களாலுஞ் சூழப்பெற்று விளங்கும் கிளையோ மடைததாயிருப்
பும்; (எ - று.)

அரும்பல் - தோற்றல். முறி - தனிர. ததைதல் - நெருங்
குதல். துகிர் - பவளம். தொத்த - கொதது. கொதது - கிளா.
தரு-கற்பகத்தரு.

இச் செய்யுளில் வியப்புச்சுவை தோன்றக் கற்பகத்தரு
வருணிக்கப்படுதல் காரணம்.

(௩-வது, காமம்.

நேரிசை வெண்பா

வ-று. “திங்க னுதல்வியர்க்கும் வாய்துடிக்கும் கண்சிவக்கும்
அங்கைத்தனிரநடுங்குஞ் சொல்லசையும்—கொங்கை
பொருகாலு மூடிப் புடைபெயருங் காலும்
இருகாலு மொக்கு மிவர்க்கு” என வரும்.

(இ - ள்.) கொங்கைகள் என்மீது அழுந்த இவர என்னாத்
தழுவுங் காலத்திலும், என்பால் பிணக்குக்கொண்டு பக்கத்தே நீங்
கிச் செல்லுங் காலத்திலும் இவர்க்கு, மூன்றாம் பிறைச் சந்திரன்
போன்ற நெற்றி வியர்க்கும்; வாய் துடிக்கும்; கண் சிவக்கும்;
அழகிய கைகளாகிய தனிர்கள் நடுங்கும்; சொல் குளறும்; (ஆதலின்)
இவ்விரண்டு பொழுதிலும் இச் செயல்கள் இவர்க்கு ஒரு தன்மை
யனவாகும்; (எ - று.)

தூதல் வியர்த்தல் முதலிய செய்கைகள், கலவியாலும் ஊடலாலும் நிகழ்வனவாதலின், இவை இங்ஙனம் ஒரு தன்மையனவாகக் கூறப்பட்டன. இஃது, ஒரு தலைவன் தன் காதற் களிப்பு புலப்படக் கூறியது. கூடலும் ஊடலும் காமதகானே நிகழ்வனவாதலின், இவ்விரண்டாலும் நிகழ்த்த இவையிறறை ஒரு தன்மையனவாகக் கூறியவாற்றாளுே காமச்சுவை அமைத்திருத்தல் காண்க.

புடை - பக்கம். பெயர்தல் - செல்லல். பொருதல் - அழுத் ததல்.

சு - வது, அவலம்.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “கழல்சேர்ந்த தாள்விடலை காதலிமெப் திண்டும்
அழல்சேர்ந்து தன்னெஞ் சயார்தான் — கழல்சேர்ந்த
தாமத் தரியா தசையுந் தளிர்மேனி
மம் தரிக்குமோ வென்று”

என் வரும்.

(இ - ள்.) வீரக்கழலை யணிந்த பா தங்கியாயுடைய வீரனா வன், தன்னுடைய காதலியின் மெய்யை யெரிதகும் அழலைச்சேர்த்து ‘கூந்தலிற் பொருத்திய மாலையைச் சமக்கப்பொழுது அசைகின்ற தளிர்மேனின் மேனியானது, மாதது ளரியைப் பொறுக்க வல்லதோ, என்று தன்னுடைய நெஞ்சம் வருந்தினான் (வ - று.)

இதில் தலைவன் வருந்திபதாக அவலச்சுவை அமைத்திருத்தல் காண்க.

அவலம் - சோகம். கழல் - வீரர்கள் காலில் அணிபம் ஓர் அணி; அது பட்டையாப் முனையில் கொக்கி யமைத்துக் காலில் அசைந்துகொண்டிருப்பது. விடலை - வீரன். காதலி - காதலை யுடையவன். தாமம்-பூமலை. மம் - விறகடுக்கு; இது தள்ளிடத் துள்ள அக்கினியை யுணர்த்திற்று.

வ-வது, உருத்திரம்.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “சைபிசையா வாய்மடியாக் கண்சிவ்வா வெய்துயிரா

மெய்குலையா வேரா வெகுண்டெழுத்தான்-வெய்யபோர்த்

தார்பேய்ந்த தோளான் மகளைத் தருகென்று
பேராவேந்தன் னாதிசைத்த போது ”

என வரும்.

(இ - ள்.) கொடுமையான போரில், ‘வெற்றிமாலையைச் சூடிய தோள்களையுடைய துருபதமன்னன் மகளாகிய திரௌபதியைச் சபைக்குக் கொண்டு வருவாயாக!’ என்று போரில் வல்ல மன்னனாகிய துரியோதனன் தன் தூதனிடத்திற் சொன்ன காலத்தில், (அதைக் கேட்ட மீமன்) கைகளைப் பிசைந்து, வாயை மடித்துக் கண சிவந்து, வெப்பமாகப் பெருமூச்செறிந்து, தேகம் நடுக்குற்று, வியாததுக் கோபங்கொண்டு யுத்தம் புரிய வெழுந்தான் (எ - று)

பிசையா, மடியா, சிவவா, உயிரா, சூலையா, வேரா என்பன செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சங்கள். வெகுண்டு - செய்ஞ்ஞெச்சம், வெகுளல் - கோபித்தல். வேய்தல் - சூடல். தூது-தூதன். இசைத்தல்-சொல்லல். “ஓர் மன்னனது மகளைத் தனக்கு வலியு கொண்டு வந்து மணஞ்செய்து கொடுக்கும்படி, பகையரசன் தூதுவனை யனுப்பித் தெரிவித்தபோது அம்மன்னன் இவ்வாறு வெகுண்டெழுந்தான்,” என்னும் இச்செய்யுளுக்குப் பிறிதொரு பொருளும் உரைக்கலாம்.

இதில் உருத்திரம் விளங்குதல் காண்க. உருத்திரம் - கோபக் கொதிப்பு. இதனைத் சொல்காப்பியர் வெகுளி என்றும், உறுப் பறை, குடிமோர், அலை, கொலை என்னும் நான்கும் பற்றிப் பிறக்கும் என்றும் கூறுவர்.

௮-வது, நகை.

நேரிசை வெண்பா

வ-று. “நாண்போலும் தன்மனைக்குத் தான்சேற விந்நின்ற
பாண்போலும் வெவ்வழலிற் பாய்வதூஉம்-காண்டோழி!
கைநகலக் கண்ணாற் களவுகாண் பாடுறொருவன்
பொய்ததலேமுன் னீட்டியற்றும் போந்து ” என வரும்.

(இ - ள்.) தோழியே! நீ அறிவாயாக; தன் மனைக்குத் தான் வருவது நம தலைமகனுக்கு நாணம் போலும். அவர் வெவ்விய தீயிற் பாய்வதாகச் சொல்வதும், இப்பாணனுடைய சமயோசிதமாகிய கற்பனை வாய்தை போலும்; கைகளைக் கண்ணாக கொண்டு இருளில் பொருள் தேடிக் களவு புரிவானொருவன் வந்தது பொய்ததலையை முன்னே நீட்டுதல் செய்வான் (எ - று).

சேறல் - செல்லுதல் ; அஃதாவது : வருதல். பாண் - பாணன் ; இசை பாடித் தலைவனைப் புகழ்வோன். பைத்தலம் - கையிடம். கைத்தலங் கண்ணாற் களவு காணுதல் - கண் தெரியாத இருளில், கைகளைப் கண்ணாகக்கொண்டு நடப்பிப் பொருளாராய்த்து களவு செய்தல் ; இது, தலைவன் பரத்தை வீடு சென்றதைக் குறித்தது. பொய்ச்சுலை முன் நீட்டுதல் - களவு செய்வோர் சாங்கு களவு செய்யச் சென்றவிடத்து ஆங்குள்ளாரின் விழிப்பையும் விழிப்பின்மையையும் உணர்வான் வேண்டி முன்னே ஒரு பொய்த் தலையை நீட்டி ஆராய்தல் ; இது பரத்தை வீடு சென்று வந்த தலைவன், தலைவிபால் தூதுபேசப் பாணனை யனுப்பிய செயலைக் குறிக்கும். நீட்டு இயற்றும் - நீட்டுதலைச் செய்யும். நீட்டு - முதனிலைத் தொழிற்பெயர்.

தலைவியைப் பிரிந்து பரத்தையைக் கூடிவந்த தலைமகன், தன் செய்கையை யுணர்ந்த தலைவி, தனது வரவை ஏற்றுக் கொள்ளாது மறுக்க, அதனால் வருந்தி, அவளைச் சமாதானப் படுத்தும் பொருட்டு ஒரு பாணனை அவன்பா லனுப்ப, அப் பாணன் அவ்வாறே வந்து, தலைமகளை நோக்கி, “நீ தலைவர் வரவை மறுத்தலால் அவர் நின் மனைக்கு வரக் கூசி நிற்கின்றார் ; நீ இனியும் அங்ஙனமே மறுப்பையாயின், அவர் அரசு லெய்தும் துயரால் தீப்பாய்ந்து உயிர்துறப்பார்,” என்று சில நயமொழிகளைக் கூறி, அவற்றைக் கேட்ட தலைவி, அவனைப் பரிசுதித்துத் தோழியை நோக்கிக் கூறியதாக அமைந்தது இச்செய்யுள். இதில் நகைச்சுவை நிகழ்தல் பாணக.

இய்வெட்டோடு சாட்சம் என் ஒன்று கூட்டி நவரசமென்று கூறலும் உண்டு. சாட்ச ரசத்துக்கு உதாரணம் :

“தன்னுயிர்க் கின்னாமை தானறிவா நென்கொலோ
மன்னுயிர்க் கின்னா செயல். (சசு)

கக. தன்மேம்பாட்டுரை யணி

எக. தானற்றற் புகழ்வது தன்மேம் பாட்டுரை.

(இ - ன்.) ஒருவன் தன்னைத் தானே புகழ்வது தன் மேம் பாட்டுரை மென்னும் அலங்காரமாக (எ - று)

நேரிசை வெண்பா

வ - து. “எஞ்சினு ரில்லை யெனக்கெதிரா வின்னுயிர்நொண்
டஞ்சினு ரஞ்சாது போயகல்ச—வெஞ்சம,ததுப்
பேரா தவராகத் தன்றிப் பிறர்முதுகிற்
சாராவென் கையிற் சரம்” என வரும்.

(இ - ள்.) கொடிய போரில் எனக்கெதிராக வந்து, போர்
செய்து, தமது இனிய உயிரைத் தப்புவித்துக்கொண்டு பிழைத்து
ஒழிந்தார் ஒருவரு மில்லை; பயந்தவர்கள், அசசமில்லாமல் விலகிச்
செல்வாராக; என் கையால் எவப்பதும் அம்புதன், புறங்கொடுத்ததுச்
செல்லாதவர்களின் மார்பிற் சேர்வதன்றிப் புறங்கொடுப்பவராகிய
பிறர் முதுகிற் சேரமாட்டா (எ - து.)

‘எனக் கெதிரே நின்று போர் செய்து பிழைத்தா ரில்லை,’
என்பது இதன் பொருள். இதனால் தற்புகழ்ச்சி வெளிப்படல்
காண்க. இத் தற்புகழ்ச்சி புறப்பொரு ளிலக்கணத்தில், நெடு
மொழி கூறல் என்றும், நெடுமொழி வஞ்சி யென்றும் வழங்கப்
படும். சமம் - போர். எஞ்சினுர் - மிஞ்சியவர். சரம் - அம்பு. (1)

உ0. பரியாய வணி

எஉ. கருதியது கிளவா தப்பொரு டோன்றப்
பிறிதொன் றுரைப்பது* பரியாயம்மே.

(இ - ள்.) தான் கருதியதனைக் கூறுது அப்பொருள் தோன்
றப் பிறிதொன்றனைக் கூறுவது, பரியாயமென்னும் அலங்கார
மாம் (எ - து.)

(கு - னை.) பரியாயம் - சாமர்த்தியமாக அறிவிக்கும் சொல்.

நேரிசை வெண்பா

வ - து. “மின்னிகர மாதே! விரைச்சாந்து துடன்புணர்ந்து
நின்னிகர மாதலிக்க ணின்றருணீ—தன்னிகரம்
செந்தீ வரமலருஞ் செங்காந்தட் போதுடனே
இந்தீ வரங்கொணர்வல் யான்” என வரும்.

(இ - ள்.) மின்னலை யொத்த மாதே! வாசனையை யுடைத்
தாகிய சந்தனமரத்தைத் தழுவி, உனக்கு நிகராகி நிற்கின்ற இத்

குருக்கத்தியின் கீழே நிற்பாயாக; தனக்கு நிகரான சிவந்த தீயின் ஒளி தெரியும்படி மலர்ந்த சிவந்த கார்தன் மலருடனே, குவளை மலரையுங் கொண்டு யான் நின் குழற்கு அணிய வருகின் றேன் (எ - று.)

இது, குறியிடத்தது உய்த்து நீங்குவான் கூறியது; அஃதாவது: தலைவனுக்குக் குறிப்பிட்ட விடத்தில் தலைவியைக் கொண்டு வந்து நிறுத்திச் செல்லுங் தோழி, அப்போது தான் அங்கு நிற்பது அவர்க ளின்பததுக்குத் தடையாகு மென்று அங் விடத்தை விட்டு நீங்கிச் செல்லக் கருதி ஒரு முகர்ச்சுமாகச் சொன்னது. இதில், தான் கருதியதனைக் கூறுது அப்பொருள் தோன்றப் பிறிதொன்றனைக் கூறியதாகிய பரிபாய வலங்காரம் அமைத்திருத்தல் காண்க. விரை - வாசனை. சாந்து - சந்தனம். மாதவி - குருக்கத்தி. இந்தீ வரம் - குவளை. (சசு)

உக. சமாகித வணி

எஃ. முத்துதான் முயல்வாறு உடல் தொழிற்பயன்
[பிறிதொன்று
தந்ததா முடிப்பது சமாகித மாக்கும்.

(இ - ள்.) முன்பு தன்னால் முயல்ப்பட்ட தொழிலினது பயனானது அதனொழிலானன்றிப் பிறிதொன்றால் நிகழ்ந்ததாகக் கூறி முடிப்பது சமாகித மென்னும் அலங்காரமாம் (எ - று.)

(ரு - ரு) சமாகிதம் - துணைப்பேறு.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. "அருவியங் குன்ற மரக்கன் பெயர்ப்பு
வெருவிய வெற்பரையன் பாவை—பெருமான்
அணியாக மாரத தழுவினா டான்முன்
தணியாத ளூட மணிந்து" என வரும்.

(இ - ள்.) முன்பு தீராத ஊடலையுடையனா யிருக்கின்ற மலையரையன் பயந்த பாவையாகிய உமையானவள், அருவியினை யுடைத்தாய், அழகு பொருந்தி யிருக்கப்பட்ட கைமலையை இராவணன் அலைப்ப வெருவி, முக்கட்கடவுளினது அழகிய மார்பததை ஊடல் தணிந்து தானே தழுவினான். (எ - று.) (சஎ)

உஉ- உதாத்த வணி

எசு. வியத்தகு செல்வமு மேம்படு முள்ளமும்
உயர்ச்சிபுனைந் துரைப்ப துதாத்த மாசும்.

(இ - ள்.) வியத்தகந்த செல்வத்து உயர்ச்சியையும் மேம்பட்ட உள்ளத்து உயர்ச்சியையும் மிகுத்துச் சொல்லுவது உதாத்தமென்னும் அலங்காரமாம் (எ - று.)

(சு - றை.) உதாததம் - பிறிதொன்றற் கில்லாத மகத்துவம். சிலர் இதை வீறுகோளணி என மொழிபெயர்ப்பா.

உ-வது, செல்வமிகுதி.

நேசை வெண்பா

வ - று. “ கன்றும் வயவேந்தர் செல்வம் பலதவர்த்தம்
என்றும் வறிஞ ரினங்கவர்த்தம்—ஒன்றும்
அறிவரிதாய் நிற்கு மளவினதா லம்ம
செறிகதிரவேற் சென்னி திரு ” என வரும்.

(இ - ள்.) கோபிங்கின்ற வெற்றியையுடைய அரசர்களின் செல்வங்கள் பலவற்றையும் நாள்தோறும் கவர்ந்துகொண்டு வருதலாலும், தரித்திரர் கூட்டத்தால் தாம் வேண்டியபடி எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதாலும், நிறைந்த ஒளியையுடைய வேலாயுதத்தைத் தாங்கிய சோழனுடைய செல்வமானது சிறிதேனும் அளவறியப்படாததாய் நிற்கும் (எ - று.)

இங்கே சோழனுடைய செல்வத்தின் மகத்துவஞ் சொல்லப் பட்டவாறாக, கன்றல்-கோபித்தல், வயம் - வெற்றி, வறிஞர்-தரித்திரர், அம்ம-வியப்பிடைச் சொல், ஆல்-அசை, சென்னி-சோழன்.

உ-வது, உள்ளமிகுதி.

நேசை வெண்பா

வ - று. “ மண்ணகன்று தன்கிளையி னீங்கி வனம்புகுந்து
பண்ணுந் தவத்திசைந்த பார்த்தன்றான்—எண்ணிறந்த
மீதண்டர் கோண்குலையும வெய்யோர் குலந்தொலைத்தான்
கோதண்ட மேதுணையாக் கொண்டு ” என வரும்.

(இ - ள்.) மண்ணாட்சியைக் கைவிட்டு, தன் சுற்றத்தாரை விட்டு நீங்கி, காட்டிற் புழுத்து, செய்யப்பட்ட தவத்தினாலே வருத்த முற் றினாத அருச்சுனனவன், எண்ணின் அளவற்ற ஆகாயத்திலுள்ள தேவர்க்குதிபனாகிய இந்திரன் நடுக்கங்கொள்ள வருகின்ற கொடுமையாளராகிய அசுரர்களுங் கொட, தனது வில்லே துணையாகக்கொண்டு அவர்களை யழித்தான் (எ - று.)

இங்கே அருச்சுனனது கருத்தின் பெருமை கூறியவாற் றறிக. கிளை - சுற்றம். பார்த்தன் - அருச்சுனன். மீது-மேல் ; ஆகாயம். அண்டர் - தேவா. கோதண்டம் - வில். வெய்யோர் - காலகேய நிவாத கவசர்கள். இவற்றுள் முன்னேயதில் செல்வமிகுதியும் பின் னேயதில் உள்ள மிகுதியும் வந்தவாறு காண். உள்ள மிகுதி - உட்க்கம்.

உ-ந. அவநுதி யணி

[மை
எரு. சிறப்பினும் பொருளினும் குணத்தினு முண்
மறுத்துப் பிறிதுரைப்ப அவநுதி யாகும்.

(இ - ள்.) சிறப்பினதூஉம், பொருளினதூஉம், குணத்தினதூஉ மான உண்மையை மறுத்துப் பிறிதொன்றாக உரைப்பது, அவ நுதி யென்னும் அலங்காரமாம் (எ - று.)

(ரு - ளை.) அவநுதி - மறுத்துரைத்தல்.

அவற்றுள்,

உ-வது, சிறப் பவநுதி.

நேரிசை வெண்பா

வ-று. “நறைகமழ்தார் வேட்டார் நலனணிபு நாணும்
நிறையு நிலைதளரா நீர்மை—அறநெறியும்
செங்கோல னல்லன் கொடுங்கோலன் நெய்வயடுபோர்
வெங்கோப மால்யானே வேந்து ” என வரும்.

(இ - ள்.) நறுநாற்றத்தையுடைய மாலையை ஆசைப்பட்ட மட வாருடைய அழகும், அணியும், நாணும், நிறையும் நிலைதளராதபடி தாங்கும் அறநெறியினை யுடைத்தாகிய செங்கோலை யுடைபனல்லன் ; கொடுங்கோன்மையுடையவன் ; போர்க்களத்துப் பகைவரை அட்ட வெவ்விய கோபத்தையுடைய பெரிய யானையையுடைய வேந்தன் (எ - று.)

(ரு - றை.) இங்கே அரசனைச் சிறப்பித்தற்கண் 'செக்கோலன்' என்ற சிறப்புண்மையை மறுத்து, 'கொடுங் கோலன்' எனப் பிறிதொரு தன்மையை யேற்றிக் கூறியமை காண்க.

உ-வது, பொருளவநுதி.

நேரிசை வெண்பா

வ-று. "நிலனும் விசம்பா நிமிர்காணீர் தீயாம்
அலாகதிராம் வான்மதியா மன்றி—மலர்கொன்றை
ஒண்ணுந் தாரா னெருவனிய மாணனுமாய்
எண்ணிறந்த வெப்பொருளு மாம்" என வரும்.

(இ - ள்.) விரிந்த கொன்றைப் பூவினாற் செய்த நறுநாற்றத் தையுடைய ஒள்ளிய மாலையை அணிந்தவனும் என்னுமாகிய பரமசிவன், நிலமும், ஆகாயமும், உயர்ந்த காற்றும், நீரும், தீயும், பரந்த கதிரையுடைய இரவியம், வெள்ளிய மதியமுமாகிய ஏழாதலுமன்றி ஆன்மாவுமாய் எண்ணிறந்த எல்லாப் பொருளு மாவான் (எ - று.)

(ரு - றை.) இங்கே கொன்றை யொண்ணாநுந் தாரான் என னும் பொருளின் னை ஒருவனாற் தன்மை மறுத்து நிலன் முதலிய பலவாந்தன்மை சொல்லப்பட்டவா றறிக.

ங-வது, குண வவநுதி.

நேரிசை வெண்பா

வ - று.

"மனுப்புவிமேல் வாழ மறைவனர்க்கு மாரப்
பனிததொடையற் பாரததிபர்கோ னெங்கோன்—தனிககவிகை
தண்மை நிழற்றன்று தற்றொழுத பேதையர்க்கு
வெம்மை நிழற்றாய் மிகும்" என வரும்.

(இ - ள்.) மார்தர் பூவுலகின் இனிது உயிர்வாழ வேதாகம நெறியை வளர்க்கும் தண்ணிய ஆததிமாலையையுடைய அரசர்க்குக் கோமானாகிய எம் இழைவனாை சோழராசனது தனிககுடையா னது தண்ணிய நிழலையுடையதன்று; அவனைக் கண்ட மடவார்க்கு மிக்க வெய்யதன்மையைப் பண்ணுகிற்கும் (எ - று.)

இங்கே சோழனுடைய குடையின் தன்மையிலே வெம்மை யேற்றிச் சொல்லப்பட்டவா றறிக. 'அவநுதி' என்னுது 'ஆகும்'

என்றதனால், இவ்வலங்காரம் பிற அலங்காரங்களோடு கூடியும் வரும்.

(கு - றை.) பிற அலங்காரம் சிலேடை யலங்காரம்.

தேரிசை வெண்பா.

வ - று. “நறவேந்து கோதை நலங்கவந்து நல்கா
மறவேந்தன் வஞ்சியா னல்லன்—துறையின்
விலங்காமை நின்று வியன்றமிழ்கா டைந்தின்
குலங்காவல் கொண்டொழுதுவ கோ” என வரும்.

(இ - ள்.) மதுவைத தாங்கிய மாலையை யணிந்த மாதின
அழகைக் கவாந்து மீண்டும் அதனை அவனுக்குக் கொடுக்காத
கொடுமையுள்ள மன்னர், பிறரை வஞ்சியாதவ னல்லன் (வஞ்சிப்
பதியையுடைய சோழ னல்லன்) குலாசாரத்தில வழுவாமல் நின்று
பெரிய ஐந்து தமிழ்காட்டையும் காவல்கொண்டு நடக்கின்ற பாண்
டியன் (எ - று.)

இதில் ‘வஞ்சியா னல்லன்’ என உண்மையை மறுத்து மற்
றொரு தன்மைபையேற்றிக் கூறுதலால் அவறுதியணிக்கு இடமா
யிருப்பதோடு சிலேடை வகையால் பிறிதொரு பொருளும் படுதல்
காண்க. இது, தன்னிடங்காதல் மிகுந்து அழகிழந்த தலைவியைக்
கூடி அவட்கு அவ்வழகை மீண்டும் உண்டாக்காத தலைவினைக்
குறித்துக் கொடியவ னென்று கூறியதாக அமைந்தது. இவ்வணி:
வெற் றொழிப்ப, காரண வொழிப்பு, வேறுபாட் டொழிப்பு,
மயக்க வொழிப்பு, வல்லோ ரொழிப்பு, வஞ்ச வொழிப்பு எனப்
பலவாறு விகற்பமாகக் கூறவும் படும். நறவு-தேன். எந்துதல் -
தாங்குதல். நறவேந்து கோதை - அன்மொழித்தொகைக் காரணப்
பெயர். துறை-குலத்தருமநெறி. விலங்காமை - பிசகாமை. வஞ்சி-
கருவூர்; சோழன் நகரம். இது வீண்பற்றிய சிலேடை யவறுதி.
இதனுள், ‘வஞ்சியா னல்லன்’ என்பதற்குக் ‘கருஞ்ஞாயுடைய
சோழன்ல்லன்’ என்றும், ‘பிறரை வஞ்சியா தொழிவா னல்லன்’
என்றும் சிலேடையாகப் பொருள் கொண்க. (சுகு)

உசு. சிலேடை யணி

எசு. ஒருவகைச் சொற்றொடர் பலபொருட் பெற்றி
தெரிவுதர வருவது சிலேடை யாகும்.

(இ - ள்.) ஒருவகையா நின்ற தொடர்சொல் பல பொருள் களது தன்மை தெரிய வருவது, சிலேடை யென்னும் அலங்கார மாம். (எ - று.)

எ.எ. அதுவே,

செம்மொழி பிரிமொழி யெனவிரு திறப்படும்.

எ-வது, அச்சிலேடையா விரி, தது உணர்த்துதல் ஸ்தலிற்று.

(இ - ள்.) அச்சிலேடை செம்மொழிச் சிலேடையும், பிரி மொழிச் சிலேடையும் எ-எ இருவகைப்படும் (எ - று.)

அவற்றுள்,

உ-வது, செம்மொழிச் சிலேடை என்பது, ஒருவகையா நின்று பல பொருள் படுவது.

நேரிசை வெண்பா

உ - று. “செங்கரங்க ளானிரவு நீக்குந் திறம்புரிந்து
பங்கய மாதர் நலம்பயிலப்—பொருதயத்
தோராழி யெய்யோ னுயர்ந்த நெறியொழுகும்
நீராழி நீணிலத்து மேல்” என வரும்.

(இ - ள்.) சிவந்த கரங்களான் இருள் கடியுந் திறமை மிகுத தாமரை காதலிக்கும் வனப்புடைததாக மேனோக்கிய தோற்றத்தை யுடைய ஒருகாலூர்திப் பசிலோன் வாணெறி யொழுகுங் கடல் சூழ்ந்த புலிமீது எனவும், சிவந்த கைகளான் உலகினுள்ளோர் மிடி தீர்க்குந் தொழில் மிகுத திருமடந்தை செல்வம் பெருக மேம்படா நின்ற பொருள் வருவா யுடையானுமாய்த் தனிச்சக்கரத்தை யுடையானுமாய் உலகினுள்ளாரால் விரும்பப்படும் விசேட நெறியே யொழுகுவான், கடல் சூழ்ந்த உலகத்து எனவும் வந்தவாறு காண்க.

இஃது ஆதிதனுக்குஞ் சோழனுக்குஞ் சிலேடை.

உ-வது, பிரிமொழிச் சிலேடை என்பது, ஒருவகையா நின்ற சொல்லைப் பிரித்துத் தொகை வேறுபடுத்திப் பல பொருளாகக் கொள்வது.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “தன்னா விடத்தேர் தடந்தா மரையடைய
என்னா வரிமா னிடர்மிசுப்ப—உள்வாழ்தேம்
சிந்துந் தகைமைத்தே யெங்கோர் நிருவுள்ளம்
நந்துந் தொழில்புரிந்தார் நாடு” என வரும்.

(இ - ள்.) அழகு கெடாத நிலங்களி லுண்டாய பகட்டேர் பெரிய தாமரையைப் பொருந்தவும், இகழப்படாத நெற்கூட்டை உழவர் திரட்டவும், அத தாமரை மலரி லுண்டாகிய தேன் பொழியும் பெருமையை யுடைத்து, எங்கோமரனாகிய சோழனுடைய திருவுள்ளம் சிறக்கும் வகை ஒழுகினோர் நாடு எனவும், அசையாத விடத்தே ரென்னும் மரமுடைத்தாய்ப் பெரிய மலைச்சிகரங்களைத் தாவும மரங்களை யுடைத்தாய் இகழப்படாத சிங்கப்போத்துகள் துன்பமுறுத்தவும்பட்டு நல்லோர உள்ளங்களில் வாழும். நாடுக னெல்லாம் அழிவுபடுந் தன்மையை யுடைத்தாரும், எம் கோமா னாகிய சோழன் திருவுள்ளம் வேறுபடுந் தொழில் பயின்றார் வாழும் நாடு எனவும் வந்தவாறு காண்க.

இது சோழனுடைய மன்ன களிகூர்ப்படி நடந்தோருடைய நாட்டிற்கும், அவன் மனம் வெறுக்குமபடி நடந்தோருடைய நாட்டிற்கும் சிலேடை.

(ரு - றை.) பதடு ஏர் - உழும் ளருது. குடு - அரிச் சுவியல். மரைமான். இதில் தன்னா இடத்து ஏர் எனவும், தன்னா விடத் தேர் எனவும் கொள்க. விடத்தேர் - ஒரு மரம். (ருக)

எஅ. ஒருவினை பலவினை முரண்வினை நியமம்
நியம விலக்கு விரோத மவிரோதம்
எனவெழு வகையினு மியலு மென்ப

என்பதும் அச்சிலேடை யலமாரதான விருது உணர்த்துநல துதலிறு.

(இ - ள்.) அச்சிலேடை, ஒருவினைச் சிலேடையும், பல வினைச் சிலேடையும், முரண்வினைச் சிலேடையும், நியமச் சிலே டையும், நியமவிலக்குச் சிலேடையும், விரோதச் சிலேடையும், அவிரோதச் சிலேடையும் என்னும் ஏழு கூறுபாட்டான் நடக்கு மென்று சொல்லுவார் (தூலோர்) (எ - று.)

அவற்றுள்,

க-வது, ஒருவினைச் சிலைடை என்பது, ஒரு வினையான் வருவது.

தேர்ரை வெவ்பா

வ - து. “அம்பொற் பனைமுத்தது திண்கோட் டணிநாகம்
வம்புற்ற வேரடை மலர்த் திலங்க—உம்பர்
நவம்புரியும் வானதிபு நாணமதியு நண்ணத
தவம்புரிவார்த் கின்பத் தரும்” என வரும்.

(இ - ள்.) அழகிய பொலிவுடைய பருத்த முத்ததின்கண்ணே திண்ணிய கோட்டை யுடைத்தாய அழகு பெற்றிருந்த யானை யானது, கச்சோடு கட்டிய பட்டம் விரித்து விளங்க, முடிமீது ஒளிமிக்குப் பெரிதாகிய கங்கையும் இனம்பிறையும் பொருத்த வந்து, தவஞ் செய்வோருக்கு வேண்டிய இத்திரபதங்கள் முதலாகிய இன்பங்கொடுக்கும் எனவும், அழகிய பொன்னோடு கூடிய மூங்கில் மிடைந்த பசு முடைத்தாய்த திண்ணிய சுகரங்களாயு முடைத்தாய், அழகு பெற்ற மலை வாசனை கமழும் ஒடை பூத்து விளங்கத் தன்மீது ஒளிமிக்குப் பெரிதாகிய கங்கையும் பிறையும் மருவுப்படி உயர்ந்து தவஞ் செய்வோர்க்கு அவர் வேண்டிய பொருள்களெல்லாக் கொடுக்கும் எனவும் வந்தவாறு காண்க.

விநாயகர்மேற் செல்லுங்கால்—பொன்-பொலிவு. பனை - பருத்தல். முகம்-வதனம். கோடு-மருப்பு. நாகம்-யானை. வம்பு-கசு. உறுதல் - கட்டுதல். ஒடை-பட்டம். மலர்தல் - பரத்தல். உம்பர்-முடி. இன்பம்-இத்திரபதம் முதலாய போகம்.

மலைமேற் செல்லுங்கால்—பொன்-கனகம். பனை - மூங்கில். முகம்-பசு. கோடு-சுகரம். நாகம்-மலை. வம்பு-மணம். உறுதல்-உண்டாதல். ஒடை-வாவி; ஒரு மரமுமாம். மலர்தல்-பூத்தல். உம்பர்-மேல். இன்பம்-தவத்தொழில் புரிவார்க்கு அவர் வேண்டிய உணவுகளுந் தண்ணீருமாகிய பலவனைப்பட்ட பண்டங்கள்.

இது விநாயகருக்கும் மலைக்குஞ் சிலைடை.

(கு - னை.) இஃது இரபத்தரும் என்னும் ஒரு வினையான் முடித்தது.

உ-வது, பலவினைச் சிலேடை என்பது, பலவினையால் வருவது.

நேரிசை வெண்பா

உ - று. “தவிரா மதுவுண் களிதளிப்ப நீண்டு
செவிமருவிச் செந்நீர்மை தாங்கிக—சூயிலிசையும்
மின்னுயிரா நுண்ணிடையார் மென்னோக்கு மேவலார்
இன்னுயிரை யீர்கின் றன்” என வரும்.

(இ - ள்.) இடைவிடாமல் நறவுண்ண வந்த களிப்பு உண்டாக நீண்டு செவியுட் புகுந்து நிறைந்து கோடாத நீர்மையவாகியிருக்கப்பட்ட சூயிற்குரல் பிரிந்தோ நுயிலாகவே வருததஞ் செய்யாநின்றன எனவும், விடுதற்கரிதாகிய என்னை புண்ட மயக்கத்தாலே தழைத்து நீண்டு செவியளவுஞ் சென்று சிவந்த குளிர்ச்சியினை யுடையவாகிய மின்னை யொத்த மருங்குலினை யுடையார் மெல்லியவாகிய கண்கள் தம்மைப் புணருந் தலைவனுடைய இனிய உயிரை நலியாநின்றன வெனவுங் கொள்க (எ - று.)

சூயிற்குரன்மேற் செல்லுங்கால்—மது - தேன். செவிமருவி - செவியுட் புகு. செந்நீர்மை - கோடாத தன்மை. மேவலார் - பிரிந்தார். இன் - சாரியை.

கண்ணின்மேற் செல்லுங்கால்—மது - கள். செவி - மருவி - செவியளவுஞ் சென்று. செந்நீர்மை-சிவந்த குளிர்ச்சி. மேவலார் - புணருந் தலைவர். இன்னுயிர் - இனிய உயிர்.

இது சூயிற்குரலுக்கும், மடவார் கண்ணுக்குஞ் சிலேடை.

இது, நீண்டு, மருவி என்பன முதலிய பல வினை பற்றி வந்தன.

உ-வது, முரண்வினைச் சிலேடை என்பது, மாறுபட்ட வினையால் வருவது.

(கு - னை.) முரண் - மாறுபாடு.

நேரிசை வெண்பா

உ - று. “மாலை மருவி மதிதிரிய மாமணஞ்செய்
காலைத துணைமேவ லார்கடிட—வேலைமிசை
மிக்கார் கலியடங்கா தார்க்கும் வியன்பொழில்கள்
புக்கார் கலியடங்கும் புள்” என வரும்.

(இ - ள்) மயங்கததை மருவிக் கருத்து வேறுபட மிகவும் மணங் கமழுங் காலத்துத் தந்துணைவரைப் பொருந்தாதார் அஞ்சக் கரைமீது மிக்குக் கடல் பொங்கி யாக்கும், அகன்ற பொழில்கள் புகழு ஒலியடங்கும் பறவைகள் எனவும், அந்திப்பொழுது மருவித் திங்கள் உலாவ மிக்கிருந்த கூட்டம் புரியுங்காலத்துத் தந்துணை வரைப் பொருந்தினார் வினங்க வெனவுங் கொள்க: பின்பு ஒரு தன்மையெனக் கொள்க (ந - று.)

பிரிந்தார்மேற் செல்லுங்கால்—மால் - மயக்கம். மதி - கருத்து. திரிதல் - வேறுபடுதல். மணம் - வாசம். துணைமேவலார்-தம் துணைவரைப் பிரிந்தார். கடிய - அஞ்ச.

புணர்ந்தார்மேற் செல்லுங்கால்—மால் - அந்திப்பொழுது. மதி- திங்கள். திரிதல் - உலாவல். மணம் - கூட்டம். துணைமேவலார் - துணைவரைப் புணர்ந்தார். கடிய - விளங்க.

இது பிரிந்தார்க்கும் புணர்ந்தார்க்குஞ் சிலேடை.

(கு - னை.) இங்கு அடங்காது ஆர்க்கும் ஆர்கலி அடங்கும் என வந்த வினைகள் ஒன்றற்றொன்று முரணாகுமாறு காண்க.

ச-வது, நியமச் சிலேடை என்பது, சிலேடித்தவற்றை நியமஞ் செய்வது.

(கு - னை.) பல பொருளுக் கியையுமாறு சிலேடித்ததைத் தேற்றே காரம் புணர்த்தி ஒன்றற்கு நியமமாகவது நியமச் சிலேடையாகும். (நியமம் - நிச்சயம்.)

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “வெண்ணீர்மை தாங்குவன முததே வெறியவாய்க் கண்ணீர்மை சோர்வ கடிபொழிலே—பண்ணீர்மை மென்கோல யாழே யிரங்குவன வேல்வேந்தே ! நின்கோ லுலாவ நிலத்து ” என வரும்.

(இ - ள்.) வெற்றியையுடைய வேல் வேந்தனே ! நின் செங்கோல் உலாவும் உலகத்து வெண்மை நிறத்தை யுடைத்தா யிருப்பன முததே யெனவும், விரைநாற்றதையுடைத்தாய் மதுச் சோர நிற்பன பெரிய பொழிலே யெனவும், குளிரந்த ஓசையை யுடைத்தாய் அழகோடு கூடி மெல்லியதாய்ப் பிறர்க்கு மனக் குழைவு கொடுப்பன யாழே யெனவுங் கிடந்தமையால், என்னப் பட்ட இவை யொழிப அறிவின்மை தாங்குவதும், மிடியை யுடை

மையாற் கண்ணீர் சொரிவதும், பிறர் மனந் தளர்வதும் இல்லை யெனக் கிடந்தவாறு கண்டுகொள்க (௭ - ௩.)

௫-வது, நியமவிலக்குச் சிலைடை என்பது, சிலைடித்த பொருளை நியமஞ் செய்து அந் நியமத்தை விலக்குதல்.

நேரிசை வேண்பா

வ - ௩. “சிறைபடுவ புட்குலமே தீம்புனலு மன்ன
இறைவநீ காத்தளிக்கு மெல்லை—முறையில்
கொடியன குன்றத்தின் மாளிகையே யன்றிக்
கடியவழிபூங்க காவு முன” என வரும்.

(இ - ள்.) தலைவனே! நீ காத்தளிக்கும் நிலவரைப்பிற் சிறை யுடைத்தா யிருப்பன புட்சாதியே; ‘தீம்புனலும் அன்ன’ என்றத னால் தித்தித்த புனல்களுஞ் சிறையுடைய; கொடியை யுடையன குன்றம் போன்ற மாளிகைகளே. அன்றிக் ‘கடியவழிபூங்க காவு முன’ என்றவதனால் நாற்றம் பார்த்த பூவை யுடைத்தாகிய சோலை களுங் கொடியை யுடையன (௭ - ௩.)

இதனால் சிறைபடுதலுங் கொடுமையும் இவன் காக்கின்ற சிலத்தின்கண் இல்லை யெனக் கிடந்தவாறு கண்டுகொள்க.

௬-வது, விரோதச் சிலைடை என்பது, முன்னர்ச் சிலைடித் தவற்றைப் பின்னர் விரோதிப்பச் சிலைடிப்பது.

நேரிசை வேண்பா

வ - ௩. “விச்சா நானேனு மந்தரத்து மேவானால்
அச்சத நேனும் மாயனலன்—நிச்ச
நிறைவான் கலையா னகளங்க னீதி
இறையா னககனெங் கோ” என வரும்.

(இ - ள்.) விஞ்சையர் ஆகாயத்திலே மேவுவார்; சோழன் கேட்டின்கட் செல்லான்; திருமால் மாயமுடையானுதலால் மாய னெனப் படுவான்; இவன் அம்மாய மிலளுதலால் மாயனெனப் படான்; நாடோறும் நிறைந்த வெண்மை யெய்துங் கலைகளை யுடையனாகிய சந்திரன் களங்கமுடையவன்; நாடோறுங் கலை நூல்களாற் பெருக்கமுடையனேனும் சோழன் அகளங்க னெனப் பட்டான்; முக்கட்கடவுள் பொருப்புடையனுதலால் நகனெனப்

பட்டான்; சோழனாகிய எங்கோன் தீவினையின்மையால் அநக
னெனப்பட்டான் (எ-து.)

விச்சாதரன் என்பது - விஞ்சையராகிய தேவசாதிக்கும்,
விததையையுடைய சோழனுக்கும் பெயர். அந்தரம் என்பது -
ஆகாயத்திற்கும், கேட்டிற்கும் பெயர். அச்சுதன் என்பது
திருமாலுக்கும், கேடில்லானுக்கும் பெயர். நிறைவான் கலையான்
என்பது - கலையையுடைய சந்திரனுக்கும், கல்வியால் நிறைந்த
சோழனுக்கும் பெயர். களங்கம் என்பது - மாசுக்கும், கேட்டிற்கும்
பெயர். நீதி யிறையான் என்பது - முக்கட் கடவுளுக்கும், நீதி நெறி
யரசனான சோழனுக்கும் பெயர். அநுகன் என்பது - மலையில்லா
தோனுக்கும், பாவமில்லாதோனுக்கும் பெயர். இதனை நகன்
அநகன் எனப் பிரித்துக்கொள்க.

எ - வது அவிரோதச் சிலேடை என்பது, முன்னர்ச்
சிலேடித்த பொருளைப் பின்னர் விரோதிதாமற் சிலேடிப்பது.

நேரிசை வெண்பா

வ - து. “சோதி யிரவி கரந்தா னிரவொழிக்கும்
மாதிடத்தான் மன்மதனை மாறழிக்கும்—மீதாம்
அனகமதி தோற்றிக் குமுத மளிகும்
தனத னிருநிதிக்கோன் றான் ” என வரும்.

(இ - ள்.) ஒளியினை யுடைத்தாகிய ஆதிதன் தன் கதிர்
களாலே இருளை நீக்குவான்; புதழையுடையனப் இரவி குலத்தில்
தோன்றிய இரவி பென்னும் பெயரினையுடையனாகிய சோழன்
கைகளாலே பிறருடைய வறுமையைத் தீர்ப்பான்; உமா
தேவியை யிடப்பாகத்தி லுடையான் காமனை மாறாக்கி யழிப்பான்;
இவன் மிகுந்த திடமுடைய ஞானால் மன்னவர் வலியினை மாறு
கொண்டு கெடுப்பான்; ஆகாயத்தில் தோன்றிய குற்றமற்ற மதி
உதயஞ்செய்து குமுதங்களை அலர்த்தும்; இவன் மேலாய குற்ற
மற்ற அறிவு தோன்றிப் பூதவததுக்கு ஏற்ற மகிழ்ச்சியைக்
கொடுப்பான்; குபேரன் தனத நென்னும் பெயரை யுடையவனும்
இருநிதிக்குத் தலைவனாவான்; இவனும் பிறருக்குப் பொருளை
யளித்து டிக்க பொருளுக்கு முதல்வ நென்னப்படுவான் (எ - து.)

கு - பூதலம். முதம் - மகிழ்ச்சி. 'இயலும்' என்றொழியாது 'என்ப' என்ற மிகையான், இவ்வாறன்றிப் பிற வேறுபாட்டான் வருவனவுங் கொள்க. அவை வந்தவழிக் காண்க. (ருஉ)

உரு. விசேட வணி

எக. குணந்தொழிற் முதலிய குறைபடு தன்மையின் மேம்பட பொருபொருள் விளம்புதல் விசேடம்.

(இ - ன்.) குணமும், தொழிலும், சாதியும், பொருளும், உறுப்பும் முதலாயின குறைபடுதல் காரணமாக, ஒரு பொருட்டு மேம்பாடு தோன்ற உரைப்பது விசேட மென்னும் அலங்காரம் (எ - று.)

அவற்றுள்,

க-வது, குணக்குறை விசேடம்.

நேரிசை வெண்பா

வ-று. "கோட்டந் திருப்புருவங் கொள்ளர் வவர்செங்கோல்
கோட்டம் புரிந்த கொடைச்சென்னி—நரட்டம்
சிவந்தன வில்லை திருந்தார் கலிங்கம்
சிவந்தன செந்தீத தெற" என வரும்.

(இ - ன்.) கொடை பொருந்திய சோழனுடைய அழகிய புருவங்கள் கோட்டத்தை (வளைதலை) கொள்ளவில்லை; அவனுடைய அந்தப் பகைவர்களின் செங்கோல் கோட்டத்தை (கெடுத்தலை) அடைந்தன; அந்தச் சோழனுடைய கண்கள் சிவக்க வில்லை; பகைவர்களுடைய கலிங்க தேசங்கள் சிவந்த தீ எரித்த லாற் சிவப்புற்றன (எ - று.)

சோழன், கன்றாகச் சினங் கொள்ளாததற்கு முன்பே அவனுடைய பகைவர் கிலைகுலைந்தன ரென்பது இதன் கருத்து. புருவங்கள் நெறிப்புற்று வளைதலும், கண்கள் சிவத்தலும் கோபத்திற் கறிகுறிகளாம். கலிங்கம் எழுவகைப்படு மாதலின், 'சிவந்தன' எனப் பன்மையாகக் கூறினார். குணத்திற் குறை கூறிக் காரியத்தில் உயர்வுதோன்றக் கூறினமையின், இது குணக்குறை விசேடமாம். கோட்டம் - வளைவு. திருந்தார் - பகைவர்.

௨-வது, தொழிற் குறை விசேடம்.

நேரிசை வெண்பா

உ - று. “ஏங்கா முகில்பொழியா நாளும் புனறேங்கும்
பூங்கா விரிநாடன் போர்மதமா—நீங்கா
வளைபட்ட தானணிகண் மாறெதிர்த்த தெவ்வர்
தளைபட்ட தாட்டா மரை” என வரும்.

(இ - ள்.) முழங்குதலைச் செய்து மேகம் மழையைச் சொரியாத நாளிலும் நீர் பெருகிப் பாய்கின்ற அழகிய காவிரி சேர்ந்த நாடனுடைய போரில், மதம் பொருந்திய யானைகளின் தாள்களெல்லாம் கழலாதபடி வளைததிடப்பெற்ற வீரக்கழல்களைப் பூண்டன; இவை இவ்வாறு செய்யவே, அன்றே பகையாகிய மன்னவர் பாதங்களாகிய தாமரைகளெல்லாம் தளையாகிய விலங்கைப் பூண்டன (எ - று.)

சோழனுடைய யானைகள், போரணி பூண்ட மாததிரத்திலே, பகைவர் தோல்வியுற்று விலங்கிடப்பட்டன என்பது இதன் கருத்து. போரணி பூண்டு போய்ப் பகைவருடன் எதிர்த்துப் போர் செய்தலாகிய தொழில்களில் போரணி அணிதல் மாததிரமே கூறிக் குறைவுபாடு விளக்கிக் காரியத்தில் உயர்வு தோன்றச் சொன்னமையால் இது தொழிற் குறை விசேடமாயிற்று. ‘ஏங்கா முகில்பொழியா நாளும் புனல்தேங்கும்’ என்றதிலும் இவ்வலங்காரம் அமைந்திருத்தல் காண்க. ஏங்கா - செய்யா வென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்.

எங்குதல்-இடித்து முழங்கல். மாறு-பகை. தளை-விலங்கு.

௩-வது, சாதிக்குறை விசேடம்.

நேரிசை வெண்பா

உ-று. “மேய நிரைபுரந்து வெண்ணெய் தொடுவுண்ட
ஆயனார் மாறேற் றமர்புரிந்தார்—தூய
பெருந்தருவும் பின்னுங் கொடுத்தடைந்தார் விண்மேற்
புரந்தரனும் வாறோரும் போல்” என வரும்.

(இ - ள்.) பசுக்கூட்டங்கள் மேய, அவற்றைக் காத்து, வெண்ணெயைத் தோண்டி யெடுத்துண்ட இடையராகிய கண்ண பிரான் பகையாக நின்று எதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்; அங்ஙனம்

செய்யவே, விண்ணிலுள்ள இந்திரனும், தேவர்களும், பரிசுத்தம் பொருந்திய பெருமை பெற்ற பாரிசாதத் தருவையும், தமது முதுகையுள் கொடுத்துத் தோல்வியடைந்தார்கள் (௭ - ௩.)

இதில், 'ஆயனார்' என்று சாதியில் இழிவுகூறி உயர்ந்த தேவர்களை வெல்லுதலாகிய காரியத்தில் உயர்வு விளங்கக் கூறின மையால் சாதிக்குறை விசேடம் அமைதல் காண்க. 'மேய நிரை புரந்து' என்பதற்கு, 'பொருந்திய பசுக்கட்டங்களைக் காத்து' எனப் பொருள் கூறினும் அமையும். 'வெண்ணெய் தொடுவுண்ட வாயனார்' என்பதற்கு, 'வெண்ணெயைத் தோண்டியுண்ட வாயையுடையவர்' எனவும் ஒரு பொருள் கூறலாம். இது சாதிக்குறைபாடு காட்டாமையின் அத்துணைச் சிறப்பன்று.

நிரை - பசுக்கட்டம். புரத்தல் - காத்தல். தொடுதல் - தோண்டுதல். மாறு - படை. அமர் - போர். தரு - பாரிசாத தரு. பின்கொடுத்தல் - புறங்காட்டல். போல் - உரையகையிடைச்சொல்; இஃ தொப்பில் போலி யெனவுமபடும்.

சு-வது, பொருட்குறை விசேடம்.

நேரிசை எண்பா

வ - ௩. "தொல்லை மறைதேர் துணைவன்பா லாண்டுவரை எல்லை யிருநாழி நெற்கொண்டோர்—மெல்லியலான் ஒங்குலகில் வாழு முயிரனைத னு மூட்டுமால் ஏங்கொலிரீர்த் காஞ்சி யிடை" என வரும்.

(இ - ள்.) மிக்க ஒலியைச் செய்யும் நீர்வளத்தைபுடைய காஞ்சிப்பதியினிடத்தே, மெல்லிய தன்மையையுடையவனாகிய ஓர் மாது (அம்பிகை) பழைமையான வேதங்களைத் தோர்த தன் நாயகனிடத்தே ஓராண்டளவும் இருநாழி நெல்லைப் பெற்று அதனாலேயே மூப்பத்திரண்டறங்களையும் வளர்த்து, உயர்ந்த உலகத்தில் வாழ்கின்ற உயிர்களை யெல்லாம், உணவூட்டிப் பாதுகாத்து வருவாளாயினாள் (௭ - ௩.)

இதில், 'இருநாழி நெற்கொண்டு' என்று பொருட்குறை காட்டி, 'அதனைக் கொண்டு உயிரனைத்தும் ஊட்டும்' எனக் காரியத்தில் உயர்வு தோன்றக் கூறினமையால் பொருட்குறை விசேடம் அமைந்திருத்தல் காண்க. துணைவன்-நாயகன். பால்-இடம். மெல்லியலான்-உமாதேவி. ஆல்-அசை. இடை-இடம்.

ரு-வது, உறுப்புக்குறை விசேடம்.

தேரிகை வெண்பா

வ - று. “யானை யிரதம் பரியா ளிவையிலீலை
தானு மனங்கன் றனுக்கரும்பு—தேரார்
மலரைந்தி னுல்வென் றடிப்படுத்தான் மாரன்
உலகங்கன் மூன்று மொருங்கு” என வரும்.

(இ - ள்.) மன்மதனுக்கு யானை, தேர், குதிரை, காலான் ஆகிய நால்வகைச் சேனைகளு மில்லை; அவன் தானும் தேகமில்லாத வன்; அவனுடைய வில்லோ வலிமையற்ற கரும்பு; (அப்படி யிருந்தும்) அந்த மாரன், தேன் பொருந்திய ஐந்து மலர்களினாலேயே, மூவுலகங்களையும் ஒருங்கே வென்று தனக்குக் கீழ்ப்படுத்தினான் (எ - று.)

இதில், கருவிகளிற் குறை கூறிக் காரியத்தில் உயர்வு தோன்றச் சொன்னமையால் உறுப்புக்குறை விசேடம் பொருந்தியிருத்தல் காண்க. பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. (ருஉ)

உசு. ஒப்புமைக்கூட்ட வணி

அ௦. கருதிய குணத்தின் மிகுபொருளுடனாவதத்
தொருபொருளுறைப்ப தொப்புமைக்
கூட்டம்.

(இ - ள்.) ஒரு பொருளைச் சொல்லுமிடத்துத் தான் கருதிய குணமுதலாயினவற்றின் மிக்க பொருளைக் கூடவைத்துச் சொல்லுவது ஒப்புமைக்கூட்ட மென்னும் அலங்காரமாம் (எ - று.)

ஒப்புமைக்கூட்டம் - சமதன்மை யுடையவைகளை ஒருங்கு கூட்டுதல். இதனை வடநூலார் துல்லியமேயொகிதை என்பர். (ருரு)

அக. புகழினும் பழிப்பினும் புலப்படு மதுவே

என்பது அவ்வலங்காரத்தை விரித்து உணர்த்துதல் முதலிற்று.

(இ - ள்.) அவ்வொப்புமைக்கூட்ட மென்னும் அலங்காரம், ஒன்றினப் புகழ்தற்கண்ணும், பழித்தற்கண்ணும் தோன்றும் (எ - று.)

அவற்றுள், க-வது, புக முடிபுமைக்கூட்டம்.

நேரிசை வெண்பா

வ - து. “பூண்டாங்கு கொங்கை பொரவே குழைபொருப்பும்
தூண்டாத தெய்வச் சுடர்விளக்கும்—நாண்டாங்கு
வண்மைசால் சான்றவருங் காஞ்சி வளம்பதியின்
உண்மையா லுண்டிவ் வுலகு” என வரும்.

(இ - ள்.) ஆபாணங்களை யணிந்த (உமாதேவியின்) தனங்கள்
அழுந்துதலால், திருமேனி நெகிழ்வுற்ற மலையும் (ஏகாம்பரநாத
ரும்), தூண்டப்படாத தெய்வத்தன்மை பொருந்திய பிரகாச
முள்ள விளக்கும் (நந்தா விளக்கும்) பிறர் வெட்கத்தைக் கொள்ளும்
படியான சுகைக்குணம் மிகுந்த பெரியோர்களும், காஞ்சி யென்னும்
வளம் பொருந்திய நகரத்திலே இருக்கின்றமையால், இந்நிலவுலக
மானது நிலைபெற்றிருக்கின்றது (எ-து.)

இதில் குழைபொருப்பும், தூண்டா விளக்கு மாகிய உயர்ந்த
பொருள்களோடு பெரியோரைச் சேர்த்து உயர்த்துக் கூறினமை
யால், புக முடிபுமைக்கூட்டம் அமைந்திருத்தல் காண்க.
பொர - அழுந்த. பொருப்பு - மலை. வண்மை - நகை. சால் -
மிகுதி. சான்றவர் - மேலோர்.

உ-வது, பழிப் பொப்புமைக்கூட்டம்.

நேரிசை வெண்பா

வ-து. “கொள்பொருள் வெஃகிக் குடியிலுக்கும் வேந்தனும்
உன்பொருள் சொல்லாச் சலமொழி மாரந்தரும்
இவ்விருந் தெவ்லை கடப்பாளு மிம்மூவர்
வல்லே மழையருகருங் கோள்” என வரும்.

(இ - ள்.) கொள்ளும் பொருளைக் கைப்பற்ற விரும்பித்
தன்கீழ் குடிகளை வருத்துகின்ற அரசனும், உள்ள உண்மையைச்
சொல்லாது வழக்கில் வெல்லும்பொருட்டு மாறுபாடான
கூர்ந்தை கூறும் மனிதரும், ஒருவனுடைய வீட்டில் அவனுக்கு
மனைவியாயிருந்து அவனது எல்லை கடந்து நடப்பவரும் ஆகிய
இம் மூவர்களும் சீக்கிரமாக மழையை அருகப்பண்ணும் கிரக
காரவார்கள். (இவர்க ளிருப்பின் மழை பெய்யுமென்றபடி.)

இதில், மூவரிடத்தும் சேர்க்கப்பட்ட இழி தன்மைகளால் பழிப் பொப்புமைக்கூட்டம் அமைதல் காண்க. வெஃகல் - விரும்பல். பொருள் - உண்மை. சலம் - மாறுபாடு. அருககல் - அருகப் பண்ணல். இல்லிருந் தெல்லே கடத்தல் - ஒருவன் வீட்டில் மனைவியாக அமைந்திருந்து இல்லற வரம்பைக் கடந்தொழுதல். அருகப் பண்ணல் - இல்லாமற்போகச் செய்தல். (166)

உஎ. விரோத வணி

அஉ. மாறுபடு சொற்பொருண் மாறுபாட் டியற்கை விளைவுதர வுரைப்பது விரோத மாகும்.

என்பது, நிறுத நமுதையாரே விரோத மென்னும் அலங்காரம் உணர, உதுதல் நுதலிறது.

(இ-ள்.) மாறுபட்ட சொல்லானும் பொருளானும் மாறுபாட்டுத்தன்மை விளைவு தோன்ற உரைப்பது விரோத மென்னும் அலங்காரமாம் (எ - து.)

சொல் விரோதம்

நேரிசை வேண்பா

வ-து. “காலையு மாலைபுங் கைகூப்பிக் காரொழுதான்
மேலை வினையெல்லாம் கீழ்வாம்—கோலச
கருமான்றோல் வெண்ணீற்றுச் செம்மேனிப் பைந்தார்ப்
பெருமானைச் சிற்றம் பலத்து” என வரும்.

(இ - ள்.) அழகு பொருந்திய கரிய யானைத் தோலையும், வெண்மையான திருநீற்றையும், சிவந்த திருமேனியையும், பசிய கொன்றை மாலையையு முடைய சிவபெருமானைச் சிதம்பரச் சேத் திரத்தில், காலையிலும், மாலையிலும் கைகளைக் கூப்பித் திருவடிகளைத் தொழுதால், அதிகரித்த ஊழ்வினைகளெல்லாம், கீழ்ப்பட்டனவாம் (அதாவது: குறைந்து நீங்கிவிடும்) (எ - து.)

இதில் காலை, மாலை; கைகூப்புதல், கால் தொழுதல்; மேல், கீழ்; கருமை, வெண்மை செம்மை, பசுமை என்பன ஒன்றோடொன்று மாறுபட்டு விரோதவணி அமைந்திருத்தல் காண்க. ‘மேலை வினையெல்லாம் கீழ்வாம்’ என்பதற்கு, ‘முற்பிறப்பிலே செய்த வினைகளெல்லாம் அழியும்’ எனப் பொருள் கோடலாம்.

மொன்று. கருமாண் என்பது யானையை யுணர்த்தியது ; ன் - சாரியை.

பொருள் விரோதம்

நேரிசை வெண்பா

வ - து. “சோலை பயிலுங் குயின்மழலை சோந்தடங்க
ஆலு மயிலினங்க ளார்த்தெழுந்த—ஞாலம்
குளிர்ந்த முகில்குறுத்த சோபஞ் சிவந்த
விளர்ந்த துணைபிரிந்தார் மெய்” என வரும்.

(இ - ள்.) சோலைகளிற் றங்கிய குயில்களின் மழலைச் சோற்கள் சோர்வுற்றடங்க, ஆடுகின்ற மயிற்கூட்டங்கள் ஆரவாரித் தெழுந்தன ; பூமி குளிர்ச்சி யடைதற்கு நாரணமான மேகங்கள் குறுத்தன ; இத்திரகோபப் பூச்சிகள் சிவந்தன ; துணைவரைப் பிரிந்தவருடைய தேகங்கள் வெளுத்தன (எ - து.)

இது, காப்பருவ வருணனை. இதில் முன்னிரண்டடிகளிலும் குயில் மழலை சோர்ந்தடங்கலும், மயிலினங்கள் ஆர்த்தெழுதலும் ஒன்றுடனொன்று மாறுபட்டும், பின்னிரண்டடிகளினும் குறுப்பும், சிவப்பும், வெளுப்பு மாகிய சொற்கள் ஒன்றோடொன்று மாறுபட்டும், விரோதவணி அமைந்திருத்தல் காண்க. மழலை - உச்சரிப்புச் சரிவர கிரம்பா மென்சொல். கோபம் - இத்திரகோப மென்னும் ஒருவகைப் பட்டுப்பூச்சி ; இது கார்காலத்தில் தோன்றுவது.

இனி, இவ்வலங்காரம் பிறவலங்காரங்களோடு கூடியும் வரும்.

நேரிசை வெண்பா

வ - து. “இனமா னிகல வெளிய வெனினும்
வனமேவு புண்டரிசம் வாட்டும்—வனமார்
கரியுருவங் கொண்டு மரிசிதறக் காயும்
விரிமலர்மென் கூந்தல் விழி” என வரும்.

(இ - ள்.) அவர்ந்த மலர்களை யுடைய மெல்லிய கூந்தல் பொருத்திய இவளுடைய விழிகளாகிய இனமாண்கள், பகைத்தற்கு எளியன வெனினும், காட்டிற் பொருந்தியிருக்கின்ற புலிகளை வருத்ததற்கு வல்லமையுடையன வாயின. (நிகர்த்தற்கு வெண்மையை யுடையன வெனினும் நீரிற் பொருந்திய கமலமலரை அழ

கழிக்கும்). காட்டியானையின் வடிவைக்கொண்டும் சிங்கம் பயந்து நீங்கியோடக் கோபிக்கும். (அழகு பொருந்திய கறுத்த வடிவம் பெற்றும் செவ்வரிகள் பரக்க வெம்மையைச் செய்யும்) (எ - று).

இது சிலேடை முரண் எனப்படும். இச் சிலேடைகள் :

மானின்மேற் செல்லுங்கால், 'பனைத்தற்கு எளியன வெளினும், காட்டிற் பொருந்திய புவினை வருத்துதற்கு வல்லமையுடையன வாயின; காட்டியானையின் வடிவைக்கொண்டும் சிங்கம் பயந்து நீங்கியோடக் கோபிக்கும்' எனவும்.

கண்களின்மேல் செல்லுங்கால், 'நிகர்த்தற்கு வெண்மையை யுடையன வெளினும் நீரிற் பொருந்திய கமலமலரை அழகழிக்கும்; 'அழகு பொருந்திய கறுத்த வடிவம் பெற்றும் செவ்வரிகள் பரக்க வெம்மையைச் செய்யும்' எனவும் மாறுபட்டுச் சிலேடை கிரோதமாயினமை காண்க.

இஃதுதல் - பனைத்தல், ஒத்தல். வெளிய - எளிய எனவும், வெளிய எனவும் ஆகும்: எளிய - எளிமையான; வெளிய - வெண்மையான. வனம் - காடு, நீர். புண்டரீகம் - புலி, தாமரை. வனம் - காடு, அழகு. கரி - யானை, கருமை. அரி - சிங்கம், செவ்வரி. சிதறல் - அழித்தல், பரத்தல். காய்தல் - கோபித்தல், வருத்தல். செவ்வரி - சிவந்த இரேகை. (ரு௬)

௨௮. மாறுபடு புகழ்நிலை யணி

அங். கருதிய பொருடொருத் தாங்கது பழித்தற்கு வேறொன்று புகழ்வது மாறுபடு புகழ்நிலை.

என்பது; நிறுததமுறையானே மாறுபடு புகழ்நிலை யெனனும் அவ்வகாரம் உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) கவி, தான் கருதிய பொருளை மறைத்து அதனைப் பழித்தற்கு வேறொன்றினைப் புகழ்வது மாறுபடு புகழ்நிலை யென்னும் அவங்காரமாம் (எ - று.)

நேரிகை வெண்பா

வ - று. "இரவறியா யாவரையும் பின்செவ்வா நல்ல தருநிழலுத் தண்ணீரும் புல்லும்—ஒருவர்

படைத்தனவுங் கொள்ளாவிப் புள்ளிமான் பார்மேற்

றுடைத்தனவே யன்றோ துயர்”

என வரும்

(இ - ள்.) இந்தப் புள்ளிமாண்கள், யாசித்தலை அறியமாட்டா; எவரிடத்தும் தம் குறைகளைச் சொல்லிப் பின்செல்லமாட்டா; ஒருவர் சுட்டியனவாகிய நல்ல மரத்தின் நிழலையும், குளிர்த நீரையும், புல்லையும் கொள்ளா; அவற்றைத் தாமே பெறும்; ஆதலின், இவை இந்தப் பூமியின்மேல் துன்பத்தை ஒழித்தனவன்றோ (எ - று.)

இது, தனவந்தர்களை யடைந்து யாசித்து அவர் பின் சென்று குறைவுற்று வருந்தும் ஒரு யாசகளை இழித்துக் கூறியதாக அமைந்தது. இதில், மாணைப் புகழ்தலால் யாசகனது நிரந்த தோன்றி மாறுபடு புகழ்நிலையணி அமைந்திருத்தல் காண்க.

நேரிகை வெண்பா

வ - று. “பேரதுந் தளிரும் புனைந்து மணம்புணர்ந்து

குதப் பணைதழுவித தோன்றுமால்—மாதே

பலமா தவங்கள் பயின்றதோ பண்டிக்

குலமா தவியின் கொடி”

என வரும்.

(இ - ள்.) இந்த நற்குல மாதவிக் கொடியானது, மலர்களினாலும் தளிர்களினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, மணக்கோலத்தையும் அடைந்து மணம் புரிந்து, தம்முடைய நாயகரைத் தழுவிக்கொண்டு கின்ற நற்குல மாதரைப்போலத் தானும், மலர்களினாலும், தளிர்களினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு நறுமணத்தை யடைந்து மாமரக் கிளைகளைச் சேர்ந்து தோன்றுகின்றது; ஆதலின், மாதே! முற்காலத்தில் பல சிறந்த தவங்களைச் செய்ததோ (எ - று.)

இது, கனவிற் கூடிவந்த தலைவியைப் பழித்ததற்கு மாதவியைப் புகழ்ந்ததாக அமைந்தது. இதில், மாதவிடைப் புகழ்தலால், தலைவியின் நிரந்த வினங்கி மாறுபடுபுகழ்நிலை யணி அமைதல் காண்க. குதம் - மாமரம். பணை - கிளை. மாதவி - வசந்த மல்லிகைக்கொடி.

இவ்விரண்டும் யாசகனையும் கனவிற் கூடிவந்த தலைவியையும் பழித்ததாம். (ஞஎ)

உகூ. புகழாப்புகழ்ச்சி யணி.

அச. பழிப்பது போலும் பான்மையின் மேன்மை
புலப்பட மொழிவது புகழாப் புகழ்ச்சி.

(இ - ன்.) பழித்தல் போலும் பாகுபாட்டான், ஒன்றற்கு
மேம்பாடு தோன்ற உரைப்பது புகழாப்புகழ்ச்சி யென்னும் அலங்
காரமாம் (எ - று.)

நேரிசை வெண்பா.

வ - று. “போர்வேலின் வென்றதூஉம் பல்புகழார் போர்த்ததூஉம்
தார்மேவு திண்புயததாற் றுங்குவதூஉம்—நீர்நாடன்
தேரடிக்கூர் வெம்படையாற் காப்பதூஉஞ் செங்கண்மால்
ஓரடிகீழ் வைத்த வுலகு ” என வரும்.

(இ - ன்.) நீர்வளம் பொருந்திய நாட்டையுடைய சோழன்
போர் செய்யதக்க வேலாயுதத்தினால் சயித்ததும், பலவகைப்
பட்ட புகழினாலே மூடியதும், மாலைமை யணிந்த வலிமைபெற்ற
தோளினால் தாங்குவதும், தேர்க்காலின் பெயரையுடைய கூர்மை
யும் கொடுமையு முன்ன ஆயுதத்தால் (அஃதாவது சகராயுதத்தால்)
காப்பதும், சிவந்த கண்களையுடைய திருமால் ஒரு பாதத்தினடியில்
அடக்கி வைத்த இவ்வுலகமேயாம் (எ - று.)

இதில் ‘திருமால் ஒருவித சிரமமுமின்றி ஓரடியின்கீழ் வைத்த
உலகைச் சோழன் பலவிதமாகச் சிரமப்பட்டுப் பாதுகாக்கின்றான்’
என்ப பழிததாற்போலக் கூறியதால், பூமி முழுவதையும் சோழன்
சக்கரவர்த்தியாய் ஒருங்கே ஆட்சிபுரிகின்றான் என்ற புகழ்ச்சி
தோன்றுதல் மூலம் புகழாப் புகழ்ச்சியணி அமைந்திருத்தல் காண்க.
தேர்க்கால்-சக்கரம்; அதன் பெயரையுடைய ஆயுதம்- சக்கராயுதம்.
திண்புயததால் தாங்குவது - தோள் வல்லமையால் ஆள்வது.
சக்கரத்தாற் காப்பது ஆக்ஞாசக்கரத்தினாலே பரிபாலிப்பது.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “நினைவரிய பல்புகழார் நிற்குலத்துத் தொல்லோர்
அனைவரையும் புல்லினு ளன்றே—மனுதூல்
புணர்ந்த நெறியொழுகும் பூழியரீ யிந்நான்
மணந்த தடமலர்மேன் மாது ” என வரும்.

(இ - எ.) மனுதரும சாத்திரத்திற் பொருந்திய நன்னெறிப் படி நடக்கின்ற சோழனே! நீ இந்நாளில் உரிமையாகச் சேர்த்தவ னாகிய பெரிய தாமரை மலரில் தங்குந் திருமகன், நினைத்தற்கும் அரிய பலவகைக ளீர்த்தியை யுடையவராகிய உன் குலத்துப் பழமை யானவ ரெல்லோரையும் உரிமையாகக் கொண்டு கூடினவ னன்றோ? (எ - து.)

இதில், 'உன்னால் உரிமையாகச் சேரப்பட்டவன் பலர்க்கும் உரிமையானவன்' என்று பழித்தாற்போலக் கூறியவாற்றான், 'நீ பரம்பரையாக உனக்குரிய இராச்சிய லட்குமியைச் சேர்த்தனை' என்று புகழ்ச்சி தோன்றுதல்மூலம் புகழாப்புழ்ச்சியணி அமைதல் உண்டாக, தொல்லோர் - பழமையானவர். புல்லல்-சேர்தல். பூழியன்-சோழன். தடம் - விசாலம்.

அஃதேல், மேல் இலேசத்தின்பாற் படுத்துக் கூறிய பழிப்பது போலப் புகழ் புலப்படுத்தலோடு இப் புகழாப்புழ்ச்சிக்கு வேற்று மையும், புகழ்வதுபோலப் பழித்திறம் புனைதலோடு மேற்கூறிய மாறுபடுபுகழ்விடக்கு வேற்றுமையும் யாதோவெனின்,

பழிப்பதுபோலப் புகழ் புலப்படுத்தல்-ஒன்றனையே பழித்தாற் போலப் புகழ்வது.

புகழாப் புகழ்ச்சி - ஒன்றனைய் பழிபுக, வேறொன்றற்குப் புகழாய்த தோன்றுவது.

மாறுபடு புகழ்நிலை - ஒன்றனைய் புழ, வொன்றற்குப் பழிப் பாய்த தோன்றுவது.

புகழ்வதுபோலப் பழித்திறம் புனைதல் - ஒன்றனையே புகழ்ந்தாற் போலப் பழிப்பது.

அல்லதூஉம் அவை யிரண்டும் ஒருசார் ஆசிரியர் இலேசத்தின் பாற்படுத்துக் கூறினா ரென்ப தறிவித்தற்கு ஆண்டுக் கூறப்பட்டது. ஈண்டு ஒருசார் ஆசிரியர் வேறுபடுத்து வேறலங்காரமென்று வேண்டு வரென்றது அறிவித்தற்கு ஈண்டும் கூறப்பட்ட தென்க. (ருஅ)

௩௦. நிதிநிசா வணி

அரு. ஒருவகை நிகழ்வதற் கொத்தபயன் பிறிதிற்கும் புகழ்மை தீமை யென்றிவை புலப்பட நிகழ்வ தாயி னிதரிசனா மதுவே.

(இ - ன்.) ஒருவகையான் நிகழ்வதொன்றற்குப் பொருந்திய தொரு பயனை பிறிதொன்றற்கு நன்மை புலப்பட நிகழ்வதாதல், தீமை புலப்பட நிகழ்வதாதல், செய்வதெனச் சொல்லுவது நிதரிசன மென்னும் அலங்காரமாம் (எ - று.)

க - வது, புகழ்மை.

நேரிசை வெண்பா

வ-று. “பிறர்செல்வங் கண்டாற் பெரியோர் மகிழ்வும்
சிறியோர் பொருத திறமும்—அறிவுறீஇச்
செங்கமல மெய்ம்மலர்ந்த தேக்குமுத மெய்யயர்ந்த
பொங்கொளியோன் வீறெய்தும் போது ” என வரும்.

(இ - ன்.) பிறர் செல்வத்தைக் கண்டால் பெரியோர் மகிழ்ச்சி யடைவதையும், சிறியோர் பொருத தன்மையும் அறிவுறுத்தி, அநிகரித்த பிரகாசத்தை யுடையவனாகிய சூரியன் உதயஞ்செய்து பிரகாச மிருங் காலத்தில் செந்தாமரை மலர்கள் உடல் நெகிழ்ந்து மலர்ந்தன; தேன் பொருந்திய அல்லிமலர்கள் உடல்வாழிக்குவிந்தன (எ - று.)

இது நற்பொருட்காட்சி.

பொங்கொளியோன் - சூரியன். வீறு-பிரகாசம்; ஓபருமை.

உ-வது. தீமை.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “பெரியோ ருழையும் பிழைசிறி துண்டாயின்
இருநிலத்துள் யாரு மறிதல்—தெரிவிக்கும்
தேக்குங் கடலுலகில் யாவர்க்குந் தென்னமுதம்
வார்க்கு மதிமேன் மறு ” என வரும்.

(இ - ன்.) கீர் நிறைந்த கடல் குழந்த இவ்வுலகத்தில் தெளிவான அமுதத்தைத் தன் கிரணங்களிலே யாவர்க்கும் பொழிகின்ற சந்திரனிடத்தே பொருந்திய கனங்கமானது, பெரியோர்களிடத்திலும் சிறிது குற்றமுண்டானால், அது பெரிய இப்பூமியில் யாவராலும் அறியப்படு மென்பதை விஷக்கி்க் காட்டும் (எ - று.)

இது தீப்பொருட்காட்சி. சந்திரனிடத்தே மறு விளங்குதல் பெரியோரிடத்தே குற்றம் விளங்குதலை உணர்த்துவது போலும்

மென்க. இருநிலம் - பெரியபூமி. தேக்குதல் - மிகுதல். வாக்குதல் - பொழிதல். மது-கனங்கம். [௧௭௩]

௩௧. புணர்நிலை யணி

அசு.வினைபண் பெனவிலை யிருபொருட் கொன்றே
புணர மொழிவது புணர்நிலை யாகும்.

(இ - ள்.) வினையானும் பண்பானும் இரண்டு பொருளுக்
கொன்றே பொருந்தச் சொல்லுவது புணர்நிலை யென்னும் அலங்
காரமாம் (௭ - று.)

அவற்றுள், க-வது, வினைப்புணர்நிலை.

நேரிசை வெண்பா

வ-று. “வேண்டிருவங் கொண்டு கருகி வெளிபரந்து
நீண்ட முகிலுடனே நீர்பொழிந்த—ஆண்டகையோர்
மேவல் விரும்பும் பெருநசையான் மெல்லாவி
காவல் புரிந்திருந்தோர் கண்” என வரும்.

(இ - ள்.) தான் வேண்டிய உருவத்தைக் கொண்டு கறுத்த
நிறத்தை யுடையதாய் ஆகாயத்திலே பரந்து பெரியதா யிருக்கப்பட்ட
மழைமுகிலுடனே நீர் பொழியாநின்றன, பிறிச்சிக்குந் தன்
மையை யுடைத்தாகிய உருவத்தை யுடைத்தாய் அலங்கரித் தெழு
தப்பட்ட மையோடு கூடிய வெண்மையா னீண்டிருக்கப்பட்ட
கண்கள் (௭ - று.)

ஆண்மை தன்மையையுடைய தலைவரைச் சேர்தலை விரும்பி
யிருக்கப்பட்ட காதலாலே தம்முடைய மெல்லிய உயிர் போகாத
படி காக்குந் தொழில் மிக்கிருக்கின்ற மடவாருடைய கண் ணெனக்
கூட்டுக.

உ-வது பண்புப் புணர்நிலை.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “பூங்காவிற் புன்னொடும்பு புன்மலைப் போழ்துடனே
நீங்கரத வெம்மையவாய் நீண்டனவால்—தாங்காதல்
வைக்குந் துணைவர் வருமவதி பார்த்தாவி
உய்க்குந் தமியர ருயிர்” என வரும்.

(இ - ன்.) காதலிக்கப்பட்ட துணைவர் வருங்காலம் பார்த்திருந்த மடவாருடைய உயிரானது, பூம்பொழிற்கண்ணே புட்கனெல்லாம் ஒடுங்கப்பட்ட மாலைப்பொழுதுடனே, நீங்காத துயரஞ்செய்து தானுங் கழியாதே நின்றது (௭ - து.)

‘ஒன்றே மொழிவது’ என்றொழியாது ‘புணர்மொழிவது’ என்ற மிகையான், மூன்றாம் வேற்றுமை அதனோடியைந்த வெருவினயெனப் பொருள் படவரினே இவ்வலங்காரமாவது எனக்கொள்க. (௭௦)

௩௨. பரிவருத்தனை யணி

அ. பொருள்பரி மாறுதல் பரிவருத் தனையே.

(இ - ன்.) பொருள்கள் ஒன்றற்கு ஒன்று கொடுத்தது ஒன்று கொண்டனவாகச் சொல்லுவது பரிவருத்தனை யென்னும் அலங்காரமாம் (௭ - து.)

நேரிசை வெண்பா

வ - து. “காமனை வென்றேன் சடைமதியுங் கங்கையும்
தாம் நிழலொன்று தாங்கொடுத்தது—நாமப்
பருவா னரவின் பணமணிக டோறும்
உருவா யிரம்பெற்றுள்”

என வரும்.

(இ - ன்.) காமனை வென்ற முக்கட்கடவுளுடைய சடைமீது உண்டாகிய மதியும், கங்கையும், வருத்தஞ்செய்யுந் தன்மையுடைத்தாய்ப் பெரியதாயிருக்கப்பட்ட ஒளியினையுடைத்தாய் அங்கேயிருந்த அரவின் படங்களி லுண்டாகிய மணிகடோறும் தத்தம் உருவத்தைக் கொடுத்தது, ஆயிரமாயிரம் உருவத்தைப் பெற்றன (௭ - து.)

௩௩. வாழ்த்தணி

அ. இன்னார்க் கின்ன தியைக வென்றுதா முன்னியது கிளத்தல் வாழ்த்தென மொழிப.

(இ - ன்.) இன்னதன்மையை யுடையார்க்கு இன்னது நிகழ்க என்று கவிசன் தாம் கருதியதனை விதிப்பது வாழ்த்தென்னும் அலங்காரமென்று சொல்லுவர் புலவர் (௭ - து.)

நேரிசை வெண்பா

வ - று. "மூவாத தமிழ்பயந்த முன்னான் முனிவாழி
ஆவாழி வாழி யருமறையோர்—காவிரிநாட்
டண்ண லன்பாயன் வாழி யவன்குடைக்கீழ்
மண்ணுலகில் வாழி மழை."

(இ - ள்.) அழியாத தமிழானது தோற்றுவிதத பழைமையான
நூல்களை உணர்ந்த அகத்தியமுனி வாழ்க; பசுக்கனெல்லாம்
வாழ்க; அரிய வேதங்களைக் கற்றுணர்ந்த வேதியர் வாழ்க; காவிரி
நதி பாய்கின்ற சோழநாட்டுக்கு இறைவனாகிய அனபாய னென்னும்
சோழன் வாழ்க. அவனரசாட்சிக் குட்பட்ட உலகத்தில் மழை
வாழ்க (எ - று.)

மூவா - கெடாத. பயத்தல் - தருதல். அண்ணல் - தலைவன்;
பெருமையிற் சிறந்தவன். (சுட)

ஈச. சங்கீரண வணி

அக. மொழியப் பட்ட வணியல் தம்முட்
டமுவ வுரைப்பது சங்கீரணமே.

(இ - ள்.) மேற் சொல்லப்பட்ட அலங்காரங்கள் பலவுந்
தம்முட் பொருந்த உரைப்பது சங்கீரண மென்னும் அலங்காரமாம்
(எ - று.)

நேரிசை வெண்பா

வ - று. "தண்டுறைநீர் நின்ற தவத்தா லளிமருவு
புண்டரிக நின்வதனம் போன்றதால்—உண்டோ
பயின்ற ருளம்பருகும் பான்மொழியாய்! பார்மேல்
முயன்றான் முடியாப் பொருள்" என வரும்.

(இ - ள்.) குளிரந்த துறை நீரிலே தவம்புரிந்த இதனாலே
வண்டு மருவப்பட்ட தாமரை நின் முகமண்டலத்தை யொப்பப்
பெறுதலால், அணைந்தா ருள்ளத்தை வவ்வும் பால்போன்ற மொழி
யினை யுடையாய்! உலகத்தில் முயற்சியார் முடியாத பொருள்
யாதாமில்லை (எ - று.)

'உண்டோ' என்பதற்கு 'இல்லை' எனப் பொருள் கொள்க.

இதனுள், 'தண்டுறை நீர்நின்ற தவம்' என்பது தற்குறிப்பேற்றம். 'தவத்தால்' என்பது காரகவேது. 'அளிமருவு' என்பது சிலேடை. 'புண்டரிக நின்வதனம் பேராலும்' என்பது உவமை. 'உண்டோ முயன்றால் முடியாப்பொருள்' என்பது வேற்றுப்பொருள் வைப்பு. 'உளம்பருகும் பான்மொழியாய்' என்பது கவை. இப் பாட்டிற்கு இவ் வண்ணமே பல அலங்காரங்களும் காண்க.

இஃது, உருப்பனைத்துங் கூட்டிய கலவை போல்வதோர் தன்மைத்தாய், ஒன்றற்கு மிகுதி தோன்றாமல் உரைப்பதா மெனக் கொள்க. அல்லது உம், சந்தனத்தோடு கருப்பூரம் விரவினும், மாண்மத்தோடு கருப்பூரம் விரவினும் சந்தனமும், மாண்மதமும் என்பதல்லது கலவை யெனப்படா! அவ்வாறே, இரண்டு அலங்காரம் கூடின் இவ்வலங்கார மெனப்படாது; பல அலங்காரங்களும், இரண்டிறந்தனவே கூடின், இவ்வலங்காரமாவது. இரண்டிறந்த பல என்பதே எண்டு ஆசிரியர் கருத்தெனக்கொள்க. (சுரு.)

உவமையுருவங்கட்குப் புறநடை

கூ0. ஒப்புமை யில்லது மையமு முவமையிற்
செப்பிய திறமு முவமை வருவகமும்
உருவகத் தடக்கவு முணர்ந்தனர் கொளலே.

(இ - ள்.) ஒப்புமையில்ல தென்பது - பொதுநீங்குவமை.
அது:

“தானே யுவமை தனக்கு” என வரும்.

இச் செய்யுளை இப்புத்தகத்தின் ௫௦-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

ஐயமென்பது - ஐயவுவமை; அது:

“தாதளவி வண்டு” என வரும்.

இச் செய்யுளை இப்புத்தகத்தின் ௪௪-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

இதனுள், தாமரைகொல் முகங்கொல் என்பது ஐயம்.

இவை விரண்டும், முன்னர் உவமையினைத்திற்கும் பொதுவாக ஒதிய சூத்திரத்துள் 'பண்பு தொழில் பயன்' என்பன காரணமாய் ஒன்றாகியும் பலவாகியும் வரும் பொருளோடு பொருள் இயைக

வைத்து ஒப்புமை புலப்பட உரைப்பதே உவமை' என்பதே கொண்டு, 'பொதுவாகிய குணம் முதலாகியன காரணமாகப் பொருளோடு பொருள் இயையவைத்து ஒப்பித்தன இஃல' என்று குற்றங் கூறப்படாது.

என்னு ற யெனின், 'தானே யுவமை தனக்கு' என்றவழியும், ஒக்கும் பொருளை யெடுத்தே அவற்றினுஞ் சிறந்தது இஃது என்று உரைத்த துணையே; அவற்றோடு ஒப்புமை வேண்டியதில்லையின் முன்னர்க் கூறாள்: அதனா ல் பொருளோடு பொருள் இயைய வைத்து அவற்றின் ஒப்புமை கருதியே உரைத்தானும் எனக் கொள்க.

ஐயவுவமையும், 'தாமரைகொல் முகங்கொல்' என்றவழித் தாமரைக்கும் முகத்திற்கும் பொதுவாகியதொரு தன்மை கருதியே யுரைத்தது. அவ்வாறன்றேல், தாமரையோடு முகத்திடை ஐயத் தோன்ற உரையா நென்பது.

இனி, உவம வுருவகம்.

வ-று. 'வதனமதிய முதய மதியமே யொக்கும்' என வரும்.

இச் செய்யுளை இப் புத்தகத்தின் கூ-ம் பக்கத்திற் காண்க.

என்றவழி, முன் குணப்பொருளை முக்கியப் பொருளோடு உருவகஞ் செய்து 'வதனமதியம்' என்றாள். பின்னர் முக்கியப் பொருளோடு உவமித்து 'உதய மதியமே யொக்கும்' என்றாள் என்பது.

எனவே, முன்னர் உருவகஞ் செய்த அதனைப் பின்னரும் உவமிப்பது புனருத்தமாம் பிறவெனின், ஆகாது.

(கு-ரை.) புனருத்தம்-கூறியது கூறல் என்னும் குற்றம்.

அஃது ஓர் சொல்லுதல் வகைமையான், முன்னர் இயல்பாகிய விளக்கமும், கிளர்ச்சியும் நோக்கி முக்கியப் பொருளோடு குணப் பொருளை ஒற்றுமை கொளுத்தி உருவகஞ் செய்து, பின்னரும், செயற்கையால் உளமாகிய மதர்ப்புஞ் செம்மையும் நோக்கி 'மது துகர்தார் முகம் உதயமதியம் போலும்' என்று உவமித்தமையின் வேற்றுமை யுடைத்தாதலால் உருவகத்துள்ளே அடக்கப்பட்டது. உவமைப்பாற் படுப்பினும் இஃது ஒக்கும்.

'ஐயமும் ஒப்புமையில்தும்' என்றாது, முறை பிறழக் கூறிய வதனாள், இவ்வோத்தின் ஒழிபுள்ளன தழீஇக் கொள்க வென்பது.

(கு - னை.) ஓதது - இயல்.

அவை இடத்திற் கேற்ற வுவமையும், காலத்திற் கேற்ற வுவமை யும், பொருளிற் கேற்ற வுவமையும், பண்பிற் கேற்ற வுவமையும், சாதிச் கேற்ற வுவமையும், மரபிற் கேற்ற வுவமையும், பிறவாறும் பொருத்தமுடையன சிறப்புடையன வெனக் கொள்க.

அவற்றுள், க-வது, இடத்துக் கேற்றது.

வ - று. " பரற்பகை யுழந்த நோயொடு சிவணி
மரற்பழுத் தன்ன மறுகீர் மொக்குள் " என வரும்.

(இ - ன்.) சுக்கான் கற்களாகிய பகையாலே, வருந்தின நோயோடே பொருந்தி, மரல்பழுத்தாற் போன்ற துளும்பு நீரை யுடைய கொப்புளம் (எ - று.)

இச் செய்யுளடிகள், பொருநராற்றுப்படையில் கடுஞ்சுரத்தைப் பற்றிக் கூறுமிடத்தே யுள்ளன. அப் பாலைநிலத்தில் நடத்தலால் காலிலுண்டாகும் கொப்புளத்துக்கு அவ்விடத்தே யுண்டாகும் மரலென்னும் கற்றாழைப்பழத்தை உவமை கூறியதால் இஃது இடத் திற் கேற்ற உவமையாம்.

பரல் - பருக்கைக்கல் ; இது பாலைநிலத்தில், கால்களை யழுத்தி வேதனை செய்யத்தக்க கூர்ப்பாகங்களை யுடையனவாய்ச் சிறு மணிகளைப் போன்று கிடக்கும் ஒருவகைச் சுக்கான் கல். மரல் - பாலை வனத்தில் உண்டாகும் ஒருவகைக் கற்றாழை. சிவணல் - பொருந்து தல். கடுஞ்சுரம் - கொடுமையான பாலைநிலம்.

உ-வது, காலத்துக் கேற்றது.

வ - று. " நிழற்கோபமல்க் " என வரும்.

இச் செய்யுளை இப் புத்தகம் சகூ-ம் பக்கத்திற் காண்க.

இச் செய்யுள் கார்கால வர்ணனை. இதில் அக்காலத்திற்கு உரிய இன்திரகோபம், காயாமலர், தோகை விரித்தாடும் மயில் என்பவற்றை எடுத்து, அக்காலத்திற் பெரும்பாலும் தழுவிய தோன்றிய புரையை யூட்டுங் கூந்தலையுடைய மகளிரோடு உவமித் துக் கூறியமை காண்க.

ங-வது, பொருளுக் கேற்றது.

ஊ - று. " கடலுமலையும் போலக் கரியோய் " என வரும்.

(இ - ள்.) கடலும் மலையும் போலக் கரிய நிறமுடையவனே! அல்லது அவைபோல உயர்ந்த தோற்றமுடையவனே! (எ - று.)

இஃது, உவமையத்தின் நிலைமைகேற்ற உவமையாதல் காண்க.

சு-வது, பண்பிற் கேற்றது.

வ - று. “புலிநா வன்ன புல்லிதழ்த் தாமரை” என வரும்.

(இ - ள்.) புலியின் நாவை நிகர்த்த செறிந்த இதழ்களையுடைய தாமரை (எ - று.)

இதிலுள்ள உவமை செந்நிறமிகுதிக்கும், மெல்லியதன்மைக்கும் ஏற்றதாதல் காண்க.

ரு-வது, சாதிக்கேற்றது.

ஆசிரியப்பா

வ-று. “சேற்றுவளர் தாமரை பயந்த வெண்கேழ்
நூற்றித ழுலரி னிரைகண் டன்ன
வேற்றுமை யில்லா விழுத்திணைப் பிறந்து
வீற்றிருந் தோரை யெண்ணுங் காலை” என வரும்.

(இ - ள்.) சேற்றில் வளருந் தாமரை மலர்ந்த ஒள்ளிய கிறத்தையுடைய நூறிதழ்கள் பொருந்திய மலரின் வரிசையைக் கண்டாற் போன்ற ஏற்றததாழ்வற்ற பரிசுததமாகிய குடியிடத்திற் பிறந்து தங்கியிருந்த அரசர்களை எண்ணுங்காலத்தில் (எ-று.)

இதில் வரும் உவமை சாதியின் கௌரவத்திற்கு ஏற்றதாதல் காண்க.

“விலங்கொடு மக்க ளுனைய ரிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனை யவர்” எனவும் வரும்.

(இ - ள்.) மிருகங்களைக் காட்டினும் மனிதர் எவ்வளவு சிறப் புடையவரோ அவ்வளவு இழிவுடையராவர், சிறப்புற்ற நூல்களைக் கற்றவரினும் கல்லாதவர் (எ - று.)

இதில் கல்லாத மனித சாதிக்கு விவேகமற்ற மிருக சாதியை உவமை கூறியமை காண்க.

கூ-வது, மரபிற்கு ஏற்றது.

வ - து. “கவிர்போலுஞ் செவ்வாய்”

எனவும்,

“பவளம்போலுஞ் செவ்வாய்”

எனவும் வரும்.

இவை செம்பருத்தியுந் கரவீரமும் உரையாமையின், பிற அலங்காரங்கட்கும் இவ்வாறே ஏற்புடைமை அறிந்து பாடுவன சிறப்புடைய வெனக் கொள்க.

கவிர் - முருக்கிதழ். கரவீரம் - செவ்வலரி.

செம்பருத்தியையும் செவ்வலரியையும் வாய்க்கு உவமை கூறுதல் மரபன் றென்பதும், முருக்கிதழையும் பவழத்தையுந் கூறுதல் மரபென்பதும் இவற்று லுணரப்படும்.

அல்லது உம், பண்பு தொழில் பயன் என்பனவற்றின் மேல் கிகழும் சொல்லின்றி அவற்றிற்கு முதலாகிய பொருள் கூறவே. அவ்வாற்றாற் பண்பு முதலாயின பெறப்படும் உவமையும் உள். அவை வருமாறு :—

நேரிசை வேண்பா

வ-து. “மயில்போன் மடப்பிடிபோன் மான்போன் மழலைக் குயில்போ லொளிர்மென் கொடிபோன்—பயிலும் கொலைவா ரணத்துங்கன் கோழிக்கோன் கொல்லி மலைவாணர் காதன் மகள்”

என வரும்.

இச் செய்யுட் பொருளாவது :—பகைவரைக் கொல்லுகின்ற யானையைக்கொண்டு சிறந்தவனும், கோழி யென்னும் படை வீட்டிற்குத் தலைவனுமான அரசனது கொல்லிமலையில் வாழும் வேடுவர்களுடைய விருப்பமுற்ற பெண், மயில் போலவும், இனமைப் பருவமுள்ள பெண்யானை போலவும், மானைப்போலவும், மழலைக் குயில்போலவும், வீளங்குகின்ற மெல்லிய கொடிபோலவும் பயிலுவான் என்பதாம்.

இதனுள், மயில்போலும் இயலினை யுடையான் எனவும், பிடிநடைபோலும் நடையினை யுடையான் எனவும், மாளைக்குப் போலும் னோக்கினை யுடையான் எனவும் குயின்மொழிபோலும் மொழியினை யுடையான் எனவும் கொள்ளக் கிடந்தமை யறிந்து கொள்க. என்னை?

சூத்திரம்

“சுட்டிக் கூர வுவமை யாயிற்
பொருளெதிர் புணர்த்துப் பொருந்துவ கொளலே”
என்பவாகலின்.

இயல் - சாயல். பிடி - பெட்டை யானே. மழலை - நிரம்பா
மென் சொல். பயில் - பொருந்தியிருத்தல்.

தொல்காப்பியச் சூத்திரப் பொருளாவது : உபமானத்திற்கும்
உபமேயத்திற்கும் பொதுவான ஒப்புத்தன்மையை விவரித்துக்
கூறவிடத்து, அவ்விரண்டையும் ஒப்பிட்டு நோக்கி, அவ்விடத்
துக்குப் பொருந்திய தன்மையைக் கொள்ள வேண்டு மென்பதாம்.
‘பவளம்போற் செந்துவார்வாய்’ என்பது இரண்டுக்கும் பொதுவான
செம்மைக்குணத்தையே சொல்லி உவமை கூறினமையின், சுட்டிக்
கூறிய உவமையாம். ‘பவளவாய்’ என்றவிடத்துச் சுட்டிக் கூர
உவமையாம். இதில், பவளத்தையும் வாயையும் ஒப்பிட்டு நோக்கிச்
செம்மைக் குணம்பற்றி உவமை கூறியதென் றுணர வேண்டும்.
அங்ஙன மின்றேல் வலிமையுள்ள பவளத்திற்கும் மெல்லிய வாய்த
முக்கும் உள்ள ஒப்புமையிலையா மென்க.

௩௫. பாவிசுவணி

கூக. பாவிசு மென்பது காப்பியப் பண்பே

என்பது நிறுத்தமுறையானே பாவிசு மென்னும் அலங்காரம் உணர்த்து
தல துதலிற்று.

(இ - ள்.) பாவிசு மென்று சொல்லப்படுவது பொருட்டொடர்
நிலைச் செய்யுட்டிறத்துக் கவியார் கருதிச் செய்யப்படுவதொரு
குணம் (எ - று.)

அஃது, அத் தொடர்நிலைச் செய்யுள் முழுவதும் நோக்கிக்
கொள்ளப்படுவதல்லது, தனித்து ஒரு பாட்டால் நோக்கிக்
கொள்ளப் புலப்படாதது.

ஆசிரியப்பா

வ - று. “பிறனில் விழைவோர் கிளையொடுங் கெடுப

பொறையிற் சிறந்த கவச மில்லை

வாய்மையிற் கடியதோர் வாளி யில்லை”

என்பன போலக் கிடப்பது.

‘பிறனில் விழைவோர் கிளையொடுங் கெடுப’ என்பதற்குப் பொருள், ‘பிறன் மனைவியை விரும்புவோர் சுற்றத்தொடுங் கெடுவர்’ என்பதாம்; இஃது இராமாயணத்தா லுணரப்படும்.

‘பொறையிற் சிறந்த கவச மில்லை’ என்பதற்குப் பொருள்- பொறுமையைப் பார்க்கிலும் சிறப்புற்ற பாதுகாப் பில்லை’ என்பதாம்; இது பாரதத்தால் உணரப்படும்.

‘வாய்மையிற் கடியதோர் வாளி யில்லை’ என்பதற்குப் பொருள் ‘சததியத்தைக் காட்டினும் துன்பத்தைச் சிதைக்கத்தக்க கடியதோர் அம்பில்லை’ என்பதாம்; இஃது அரிச்சந்திர சரித்திரத்தா லுணரப்படும்.

அஃதேல், முன் அதிகாரச் சூத்திரத்துப் பிற அலங்காரங் களுடன் வைத்த இதனை எண்டுப் புறனடையின் பின்னாக வைத்தது என்னை யெனின், பிற அலங்காரங்கள் ஒரு பாட்டானே யுணரப் புலப்படும்; இஃது அன்னதன்று; ஆகலான், ஆசிரியன் வாழ்த்தென்னும் அலங்காரத்தின் பின்னரே விரவியல் வைத்தது. முன்னரளவே விரவுவன வென்ப தறிவிததற்கு இஃதன்னதன் மென்பது.

பொருளணியியல் முற்றிற்று.

ங. சொல்லணியியல்

கூஉ. எழுத்தின் கூட்ட மிடைபிறி தின்றியும்
பெயர்த்தும்வேறு பொருடரிர் மடக்கெ
[னும் பெயர்த்தே.

இவ்வொத்து என்ன பெயர்த்தோ வெனின், சொல்லானும் அணிகளது இயல்புணர்த்தினமையிற் சொல்லணியிய லென்னும் பெயர்த்து. அஃதேற் குற்றமுங் குணமும் ஈண்டே யன்றே கூறியது. இதனைச் சொல்லணியியலென்ற தென்னையெனின், அவையுங் கூறினானும், அவை சிறுபான்மைய வாகலானும், இத்துணைச் சிறப்புடையன அன்மையானும், சொல்லானும் அணிகளது தலைமையும், பன்மையும் நோக்கி அப்பெயர்த்தாயிற் றென்பது. என்னை,

“ஒருபெயர்ப் பொதுச்சொ லுன்பொரு ளொழியத்
தெரிபுவேறு கிளத்த றலைமையும் பன்மையும்
உயர்திணை மருங்கினு மஃறிணை மருங்கினும்”

என்பவாகலின்.

இவ்வொத்தினுள் இசு சூத்திரம் என்னுதலிறோ வெனின், பொது வகையான மடக்கெனனும் அலங்காரம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) எழுத்துக்களது தொகுதி, பிறவெழுத்தானும் சொல்லானும், இடையிடாதும் இடையிட்டும் வந்து பெயர்த்தும் வேறு பொருளை விளைப்பது மடக்கென்னும் அலங்காரமாம் (எ - று.)

எழுத்துக்களது தொகுதி எனவே, இரண்டு முதல் எனைத் தெழுத்தானும் வருமெனக் கொள்க. ‘பிறிதின்றியும்’ என்பது எதிராதுதழீஇய எச்சவும்மை. ‘பெயர்த்தும்’ என்பது இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை. மடக்கு - யமகம் ; அஃதாவது :: வந்த சொல்லே வருதல்.

(சு)

கஅச

தண்டியலங்காரம்

[சொல்லணி

கூங, அதுதான்,

ஓரடி முதலா நான்கடி காறும்
சேரு மென்ப தெளிந்திசி னேரே

என்பது.

இதுவும் அதனையே வகுத்துணராததுதல நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அம் மடக்கு, நான்கடிச் செய்யுளுள்ளே மடக்குங்
கால், ஓரடிக்கண்ணும், ஈரடிக்கண்ணும், மூன்றடிக்கண்ணும்,
நான்கடிக்கண்ணும் நடக்குமென்று சொல்லுவர் தெளிந்தோர்
(எ - று.)

நான்கடிச் செய்யுளென்பது ஆற்றலாற் போந்த பொருள்.
ஓரடிக்கண் வருவன - முதலடிக்கண்ணும், இரண்டாமடிக்கண்ணும்,
மூன்றாமடிக்கண்ணும், நான்காமடிக்கண்ணும் வருவனவாம். அவை
முன்னர்க் காட்டுதும். (2)

கூச. ஆதி யிடைகடை யாதியோ டிடைகடை
இடையொடு கடைமுழு தெனவெழு
[வகைத்தே.

என்பது, எனனுதலிறேயெனின், இதுவு மது.

(இ - ள்.) அம் மடக்கு: ஆதிமடக்கும், இடைமடக்கும், கடை
மடக்கும், ஆதியோடு இடைமடக்கும், ஆதியோடு கடைமடக்கும்,
இடையோடு கடைமடக்கும், முழுதுமடக்கும் என எழுவகைப்
படும் (எ - று.)

கூரு. ஓரடி யொழிந்தன தேருங் காலை
இணைமுதல் விகற்ப மேழு நான்கும்
அடைவுறும் பெற்றியி னறியத் தோன்றும்

என்பது, எனனுதலிறேயெனின், இதுவு மது.

(இ - ள்.) ஓரடிமடக்கு ஒழிந்தன ஆராயுங்காலத்துத் தொடை
யின் இணைமுதலாகிய விகற்பத்தொடையேழும் நான்கு மாகிய
பதினொன்றும் போல விலங்கித் தோன்றும் (எ - று.)

அவை :

(1) முதலீரடிக்கண்ணு மடக்குதலும், (2) முதலடிக்கண்ணும் மூன்றாமடிக்கண்ணு மடக்குதலும், (3) முதலடிக்கண்ணும் நான்காமடிக்கண்ணு மடக்குதலும், (4) கடையீரடிக்கண்ணு மடக்குதலும், (5) இடையீரடிக்கண்ணு மடக்குதலும், (6) இரண்டாமடிக்கண்ணு நான்காமடிக்கண்ணு மடக்குதலும் என்னும் இரண்டடி மடக்கு ஆறும் ;

(1) ஈற்றடி யொழித்து ஏனை மூன்றடிக்கண்ணு மடக்குதலும், (2) முதலடி யொழித்து ஏனை மூன்றடிக்கண்ணு மடக்குதலும், (3) முதலயலடி யொழித்து ஏனைய மூன்றடிக்கண்ணு மடக்குதலும், (4) ஈற்றயலடி யொழித்து ஏனை மூன்றடிக்கண்ணு மடக்குதலும் என மூன்றடி மடக்கு நான்கும் ;

நான்கடியு மடக்கிய முற்றுமடக் கொன்றுமாகிய பதினென்றும், யாப்பதிகாரத்துள், தொடை விகற்பங்கட்கு நாற்சீரடியு னோதிட வதனை நான்கடிச் செய்யுளு னோதினார், 'ஒப்பின் முடித்தல்' என்னுந் தந்திரவுத்தியான். இப் பதினென்றும், ஓரடிமடக்கு நான்கும், ஆகிய பதினேந்தும், மேற்கூறிய ஏழு கூறுபாட்டோடு கூட்ட நூற்றைந்து வகைப்படும்.

அவை, இடையிட்ட வருவனவும், இடையிடாது வருவனவும் இடையிட்ட மிடையிடாதும் வருவனவுமாகிய மூவகையோடுங் கூட்ட முந்தூற்றெருபத்தைந்து வகைப்படும். அவற்றுள் சில வருமாறு :—

அடிமுதன் மடக்கு

க-வது, முதலடி, முதன்மடக்கு.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “ துறைவா துறைவார் பொழிற்றுணைவர் நீங்க
உறைவார்க்கு முண்டாங்கொல் சேவல்—சிறைவாங்கிப்
பேடைக் குருகாரப் புல்லும் பிறங்கிருள்வாய்
வாடைக் குருகா மனம்.”

(இ - ன்.) நெய்தனிலத் தலைவனே ! துறையின்கண் பெருத் திருக்கப்பட்ட பொழிவிடத்துத் தலைவர் பிரியத் தனித்திருப்

பார்க்கும் உண்டாகுமோ, சேவற்குருகானது தன் சிறகை வளைத்
துப் பேடைக் குருகை யிறுக்கப் புல்லும் மிக்க இருளினையுடைய
யாமத்துக்கண் வாடைக்காற்று வந்தாற் கரையாத மனம் (௭ - று.)

இதில் முதலடி முதலில், 'துறைவா, துறைவா' என ஒரே
சொல் மடங்கி வந்தமை காண்க.

உ-வது, இரண்டாமடி முதன்மடக்கு.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. " கனிவா யிவன்புலம்பக் காவலநீ நீங்கில்
இனியா ரினியா ரெமக்குப்—பனிரான்
இருவராத் தாங்கு முயிரன்றி யெங்குண்
டொருவராத் தாங்கு முயிர் "

என வரும்.

(இ - ள்.) கனிபோன்ற மொழியினையுடைய இவன் புலம்
பும்படி அரசனே! நீ பிரிந்தகாலத்து எங்களுக் கினியரா யினிமை
யான சொற்களைச் சொல்லிக் காக்குந் தலைவ ரினி யாவர்? பனிக்
காலத்துத் தம்மிற் புணர்ந்து பிரியாதிருந்த இருவருங் கூடித்
தாங்காநிற்கு முயிரல்ல தொரு திறத்தாராகப் பிரிந்திருந்த மட
வார் தாங்கு முயிர் எக்காலத் தெவ்விடத் துண்டு சொல்லுவாயாக!
(௭ - று.)

இதன் இரண்டாமடியில், 'இனியா ரினியார்' என ஒரு சொல்
மடங்கிவந்தமை காண்க.

உ-வது, மூன்றாமடி முதன்மடக்கு.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. " தேங்கானன் முத்தலைக்குந் தில்லைப் பெருந்தகைக்கு
ஒங்காரத் துட்பொருளா மொண்கடர்க்கு—நீங்கா
மருளா மருளா தரித்துரைக்கு மாற்றம்
பொருளாம் புனைமாலே யாம் "

என வரும்.

(இ - ள்.) தேனை யுடைத்தாகிய கழிக்கானற்க ணுண்டாகிய
முத்தம் வந்தலைக்கப்படாநின்ற தில்லை மூதூர்ப் பெரியோனுக்கும்
பிரணவத்தி ணுட்பொருளா யிருக்கப்பட்ட ஒள்ளிய சோதிவடிவாகிய

கடவுளுக்கு இடையறாத ஆசையாகிய மயக்கத்தினை மேற்கொண்டு ஒருவன் சொல்லுகிற அறிவுநிறைந்த சொல்பொருளுமாம்; பூண்பட்ட மாஸ்யமாம் (எ - று.)

இதன் மூன்றாமடியில், 'மருளா மருளா' என்றொரு மொழி மடங்கி யிருத்தல் காண்க.

சு-வது, ஈற்றடி, முதன்மடக்கு.

நேரிசை வேண்பா

வ - று. " இவனாவந் தீயுமிழ்வ தென்கொலோ தோயும்

கவன மதமான் கடத்திற்—றிவனும்

மலையார் புனலருவி நீயனுகா நாளில்

மலையா மலையா நிலம் "

என வரும்.

(இ - ள்.) தலைவனே! நீ இவனை வந்து அணையாதபோது தோயும் கவன மதமான் கடத்தை யொத்துப் புரளும் அருவியையுடைத்தாகிய பொதியமலைக்கண்ணே பிறந்து எல்லார்க்குங் குளிர்ச்சியைச் செய்கின்ற தென்றல், இவனாவும் அனலைச் சொரிகின்ற காரணமென் சொல்லுவாயாக! (எ - று.)

இத னீற்றடியில், 'மலையா மலையா' என்றொரு சொல் மடங்கினமை காண்க.

இவை நான்கும் ஓரடி முதன்மடக்கு.

ரு-வது, முதலடியும், இரண்டாமடியு முதன்மடக்கு.

நேரிசை வேண்பா

வ - று. " நினையா நினையா நிறைபோ யகலா

வினையா வினையா மிலமால்—அனையான்

குரவாருங் கூந்தற் குமுதவாய்க் கொம்பிற்

புரவான நீபிரிந்த போது "

என வரும்.

(இ - ள்.) தலைவனே! குரவம்பூவினை யுடைத்தாகிய கூந்தலினையும், அல்லி மலரை யொத்த வாயினையு முடைத்தா யிருப்பதொரு வஞ்சிக்கொம்புண்டாயின், அக் கொம்பு போன்றவன் இவனை நீ பிரிந்த பொழுதே நினை யாங்கள் நினைத்து எங்கள் நிறையாயின தெங்கனை விட்டு நீங்கி வருந்தி ஒரு செய்தியு மறியோ மாகுதும். ஆதலால், எங்களைப் பிரியா தொழிவாயாக (எ - று.)

இதன் முதலடியில், 'நினையா நினையா' என்றும், இரண்டா மடியில், 'வினையா வினையா' என்றும் மடக்குகள் வந்தமை காண்க. 'நினை' என்பது 'நினை' என விகாரமாயிற்று.

சு-வது, முதலடியு முன்றுமடியு முதன்மடக்கு.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. " அடையா ரடையா ரரணழித்தற் கின்னல்
இடையாடு நெஞ்சமே யேழை—உடையோர்
மயிலா மயிலா மதர்நெடுங்கண் மாற்றம்
குயிலாமென் றெண்ணல் குழைந்து" என வரும்.

(இ - ள்.) ஊசற்கயிறொப்ப இடையாடு முள்ளமே ! நீ தலைவியி னுடைய சாயலை மயிலா மென்றும், அவளது மதர்த்த நெடிய கண்ணை வேலா மென்றும், மொழியானது குயிலா மென்றும், இனகி நினையா தொழிவாயாக. அன்றி, நினைத்தியாயின் பகைவரடையும் அரிய அரணை யழித்தற்கு வருத்தமாம் (எ - று.)

இதன் முதலடியில், 'அடையா ரடையார்' எனவும், மூன்றா மடியில், 'மயிலா மயிலா' எனவும் மடக்குகள் வந்தமை காண்க.

எ-வது, முதலடியு மீற்றடியு முதன்மடக்கு.

நேரிசை வெண்பா.

வ - று. " மானவா மானவா நோக்கின் மதுகரஞ்சூழ்
கானவாந் கூந்தலெந் காரிகைக்குத—தேனே
பொழியாரந் தார்மேலு நின்புயத்து மேலும்
கழியா கழியா தரவு" என வரும்.

(இ - ள்.) மனுகுலவேந்தனே ! மான்கள் ஆசைப்படு நோக் கத்தையும், வண்டுகள் மதுவுண்ணும்படி சூழுந் கூந்தலையு னுடைய எமது காரிகையாட்டு, மதுப்பொழியு நினதழகிய ஆத்தித் தார்க்கண்ணும், நினது புயத்தின்கண்ணும், மிக்க ஆசை நீங்காது (எ - று.)

இதன் முதலடி முதலில், 'மானவா மானவா' எனவும்" எற்றடி முதலில், 'கழியா கழியா' எனவும் சொற்கள் மடங்கினமை காண்க.

அ-வது, மூன்றாமடிய நான்காமடிய முதன்மடக்கு

நேரிசை வெண்பா

வ - து. “ மாதருயிர்தாங்க வள்ளல் வருகெறியில்
பேதுறவு செய்யும் பெரும்பாந்தன்—யாதும்
வரையா வரையா மெனுமா மதமா
விரையா விரையா வெழும் ”

என வரும்.

(இ - ள்.) வள்ளலே! இவளுயிரைத் தாங்குதல் காரணமாக
நீ வரும் வழியில் நடுக்கஞ் செய்யவற்றுகிய பெரும் பாந்தனானவை
யாதொன்றையும் வரையாதே கொல்லவற்றுகிய பெரிய மலை
போன்ற மததையுடைய பாடனாகளை யிரையாக நினைந்து இரைந்து
கொண்டு வரும் (எ - து.)

இதன் மூன்றாமடி முதலில், ‘வரையா வரையா’ எனவும்,
நான்காமடி முதலில், ‘விரையா விரையா’ எனவும் மடங்கினமை
காண்க.

அ-வது, இரண்டாமடிய மூன்றாமடிய முதன்மடக்கு

நேரிசை வெண்பா

வ - து. “ குரவார் குழலான் குவிமென் முலைதாம்
விரவா விரவா மென்தென்றல்—உரவா
வரவா வரவா மெனநினையாய் வையம்
புரவாளர்க் கீதோ புகழ் ”

என வரும்.

(இ - ள்.) குரம்போதினை யுடைய குழலானாகத்துத் திரண்ட
மெல்லிய முலையின்மேல் நீ கூடாத இரவின்கண் ணுண்டாகிய
மென்தென்ற தென்றல் வரவு அதனைப் பாயும் பாம்பாருமென
நினையாதே பிரிகின்றாய் தலைவனே! வையங் காவலைப் புரிந்த
தலைவற்கு இதுவோ புகழ் (எ - து.)

இதன் இரண்டாமடி முதலில், ‘விரவா விரவா’ எனவும்,
மூன்றாமடி முதலில், ‘வரவா வரவா’ எனவும் மடக்குகள் வருதல்
உணர்க.

க0-வது, இரண்டாமடியு மீற்றடியு முதன்மடக்கு

நேரிசை வெண்பா

வ - து. “ மழையார் கொடைத்தடக்கை வாள்பய னெங்கோன்
விழையார் விழையார் மெல்லாடை—குழையார்
தழையா முணவுங் கனியா மினமு
முழையா முழையா முறை ” என வரும்.

(இ - ள்.) மழைபோலு மிகக் கொடுக்கவல்ல பெரிய
கையினையும், ஒளியினையுமுடைய அபயகுதிய வெங்கோளைப்
பகைத்தால் விரும்பப்பட்ட அரிய மெல்லிய ஆடை தளிரார்ந்த
தழையாம், உணவுங் கனிகளாம், அவர்களுகஞ்சு சுற்றமும் மாண்
களாம், இருப்பிடமும் மலைக் குகையாம் (எ - து.)

இதன் இரண்டாமடி முதலில், ‘விழையார் விழையார்’ எனவும்,
ஈற்றடி முதலில், ‘முழையா முழையா’ எனவும் மடக்குகள் வந்தமை
காண்க.

இவை யாறும் ஈரடி மடக்கு.

கக-வது, ஈற்றடி யொழித்து ஏனை மூன்றடியு முதன்மடக்கு

நேரிசை வெண்பா

வ - து. “ இறைவா விறைவால் வளைகாத் திருந்தியார்
உறைவா ருறைவார் புயலால்—நறைவாய்
வண்டளவு வண்டளவு நாளின்மயி லாலக
கண்டளவி னீர்பொழியுங் கண் ” என வரும்.

(இ - ள்.) இறைவனே! இறைக்கண் வெள்ளிய வளைகள்
வீழாதபடி காத்திருந்து யார் உயிரோடு வாழ்வார்? துவலைமிக்க
புயலினாலே, தேனை யிடத்திலேயுடைய வளப்பதையுடைய
மூலலை மலரின் மீதே வண்டுகளிருக்கப்பட்ட கார்காலத்து
மயிலாடக் கண்டு அளவில்லாத நீரைப் பொழியுங் கண்களாதலால்
(எ - து.)

இதில், ‘இறைவா விறைவா’ என்று முதலடி முதலிலும்,
‘உறைவா ருறைவார்’ என்று இரண்டாமடி முதலிலும், ‘வண்டளவு
வண்டளவு’ என்று மூன்றாமடி முதலிலும் மடக்குகள் வந்தமை
காண்க.

கஉ-வது முதலியலிடி யொழித்து ஏனை மூன்றடியு முதன் மடக்கு :

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “கொடியார் கொடியார் மதினமூன்றுங் கொன்ற
படியார் பனைதடக்கை நால்வாய்க்—கடியார்
உரியா ருரியா ரெமையாள வோதற்
கரியார் கரியார் களம் ’ என வரும்.

(இ - ள்.) கொடியரா யுள்ளாருடைய கொடிகள் பொருந்திய
மூப்புரததையு மெரிதத தன்மையினை யுடையார், பனை பேரன்ற
பெரிய கையினையுடைய யானையின் அச்சத்தைத்தருந்தோலை
யுடையார், எம்மை யாண்டுகோடற் றுரியார், யாவராலும் புகழ்தற்
கரியார், கறுத்த மிடற்றினை யுடையார் (எ - று.)

மதில் - மூப்புரம். இதில், ‘கொடியார் கொடியார்’ என்று
முதலடி முதலிலும், ‘உரியார் உரியார்’ என்று மூன்றாமடி
முதலிலும், ‘கரியார் கரியார்’ என்று நான்காமடி முதலிலும்
மடக்குகள் அமைந்திருத்தல் காண்க.

கஉ-வது, ஈற்றயலிடி யொழித்து ஏனை மூன்றடியு முதன்
மடக்கு.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “மலையு மலையு மகிழ்ந்துறையும் வேயும்
கலையுங் கலையுங் கடவும்—தொலைவில்
அமரி யெமக்கரணு மென்னு மவர்முன்னிற்
குமரி குமரிமேற் கொண்டு ” என வரும்.

(இ - ள்.) பொருப்பின்கண்ணும் கடலின்கண்ணும் மகிழ்ந்து
உறைபவளும், இளம்பிறையைச் சூடுபவளும், கலையேற்றை
யுடைப்பவளும், ‘தொலைவில்லாத அமரினை யுடையருமாகியாள்,
எமக்குக் காவலா மென்பார்க்கு முன்னே சிங்கத்தை யுடைத்துத்
தோன்றுங் குமரி (எ - று.)

இதில், ‘மலையு மலையும்’ என முதலடி முதலிலும், ‘கலையுங்
கலையும்’ என இரண்டாமடி முதலிலும், ‘குமரி குமரி’ என
நான்காமடி முதலிலும் மடக்குகள் வந்தமை காண்க.

கசு-வது, முதலி யொழிந்து ஏனை மூன்றடி முதன்மடக்கு

நேரிசை வெண்பா

வ - து. “பாலையாழ் தன்னிற் பதிற்றிரட்டி வெய்தன்றே
மாலைவாய் மாலைவா யின்னிசை—மேலுரை
மேவலர் மேவலர் மெல்லாவி வாட்டாதோ
காவலர் காவலராவ் கால்”

என வரும்.

(இ - ள்.) பாலையாழ்தன்னிலும் இருபது மடங்கு வெம்மையை யுடையதன்றோ, அந்திப்பொழுதின்கண் விறலிபாட்டின்க ணுண்டாகிய இன்பத்தையுடைய இசைமேலாயுள்ள புகழ்ச்சியைப் பொருந்தாதார் விரும்பிக்கூறும் அலர்; அஃது எங்களுடைய மெல்லிய உயிரை வாட்டாதொழியமோ, தலைவர் நம்மைக் காவாரான் காலத்து (எ - து.)

மாலை - பாட்டு. இதில், ‘மாலைவாய் மாலைவாய்’ என்று இரண்டாமடி முதலிலும், ‘மேவலர் மேவலர்’ என மூன்றாமடி முதலிலும், ‘காவலர் காவலர்’ என நான்காமடி முதலிலும் மடக்குகள் வருதல் காண்க.

இவை நான்கும் மூன்றடி முதன்மடக்கு.

கரு-வது, முற்றுமடக்கு.

நேரிசை வெண்பா

வ - து. “வரைய வரைய சுரஞ்சென்றார் மாற்றம்
புரைய புரையவெனப் பொன்னே—உரையல்
நனைய நனைய தொடைநம்மை வேய்வர்
வினையர் வினையர் விரைந்து”

என வரும்.

(இ - ள்.) களவொழுக்காகாது, வரையவேண்டு மென்னும் ஆசையாற் பிரிந்து மலைகளையுடைய சுரங் கடந்து போயினார், ‘நின்னிற் பிரியேன், பிரியின் ஆற்றேன்’ என்று முற்காலத்து நம்மைத் தேற்றிய வார்த்தை இப்பொழுது நமக்குப் பெரிதாகிய குற்றத்தைப் பயத்தன வென்று, பொன்னை யொப்பாய்! சொல்லற் பாலை யல்லை; மதுவோடும், குளிர்ச்சியோடும் கூடிய இதரடையலை நமக்குச் சூட்டுவர். அவர் பல செய்தியு மறிவினையு முடையராத லால் விரைந்து வந்து (எ - து.)

இதில், 'வரைய வரைய' என்று முதலடி முதலிலும், 'புரைய புரைய' என இரண்டாமடி முதலிலும், 'நனைய நனைய' என மூன்றாமடி முதலிலும், 'வினையர் வினையர்' என நான்காமடி முதலிலும் மடக்குகள் வந்தமை காண்க.

இவை பதினென்தம் அடிமுதன் மடக்கு.

இடை முற்று மடக்கு

தேரிசை வெண்பா

வ-று. "மனமேங் குழைய குழைய வாய் மார்தர்

இனநீங் கரிய கரிய—புனைவதனத்

துள்வாவி வாவித் கயலொக்கு மென்னுன்னம்

கள்வாள் வாள்வாங் கண் "

என வரும்.

(இ - ள்.) மனந்தனார்ந்த மானிளோக்கத்தை யுடையவுமாய்க், குழையைத் தொடர்வனவுமாய், இளைஞர் குழாம்விட்டு கீங்குதற் கரியனவுமாய்க் கருமையை முடைததாயிருப்பன. அலங்கரிக்கப் பட்ட முத்திலுலாவிப் பொய்கைக் கயல்போலும் என்னுன்னத் தைக் களவுடொண்டவளுடைய அவ் வானொத்த கண்கள் (எ - று.)

இதில், முதலடியின் இடையில், 'குழைய குழைய' எனவும், இரண்டாமடியின் இடையில், 'கரிய கரிய' எனவும், மூன்றாமடியி னிடையில், 'வாவி வாவி' எனவும், நான்காமடியின் இடையில், 'வாள் வாள்' எனவும் மடக்குகள் வந்தமை காண்க.

ஒழிந்த இடைமடக்கு வந்தவழிக் கண்டு கொள்க.

இறுதி முற்று மடக்கு

இன்னிசை வெண்பா

வ-று. "மலை யருளாது வஞ்சியான் வஞ்சியான்

மேலை யமரர் கடைவேலை வேலை

வனையார் திரைமேல் வருமன்ன மன்ன

இளையா ளிவளை வளை "

என வரும்.

(இ - ள்.) வஞ்சிக்காவலன் தன் மார்பின் மலை கொடாதே வஞ்சனை செய்து கொள்வானல்லன், மேலாயுள்ள வானவர் கடைந்த காலத்துக் கரையினையும் சங்குதளையுமுடைய கடலிற்

மேன்றின் திருமகனாகிய அன்னத்தை யொத்த பேதையாகிய இவளுடைய வளைகளை (எ - று.)

இதில் நான்கடிகளின் சுற்றிலும், 'வஞ்சியான் வஞ்சியான்' எனவும், 'வேலை வேலை' எனவும், 'மன்ன மன்ன' எனவும், 'வளை வளை' எனவும் மடக்குகள் வந்தமை காண்க.

ஒழிந்த இறுதி மடக்கு வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. இவை யனைத்து மோரிடத்தே மடக்கின. இவளை என்பது வேற்றுமை மயக்கம்.

முதற்கண்ணு மிடைக்கண்ணு முற்று மடக்கு

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

வ-று. "கொண்டல் கொண்டலர் பொழிபெறும்

பண்ணையாய்ப் பண்ணையா யத்துள்ளார்

வண்டல் வண்டலர் தாதுகொண்

டியற்றவின் வருமண மணன்முன்றில்

கண்டல் கண்டக மகிழ்செய

வோதிமங் கலந்துறை துறை வெள்ளம்

மண்டன் மண்டல முழுதுடன்

வளைதரு வளைதரு மணிவேலை "

என வரும்.

(இ - ள்.) கீழ்க்காற்று மோத அலர்கின்ற சோலைதோறும், இசையை ஆராயும் விளையாடற் கூட்ட மகளிர் சிற்றிலை வண்டுக ளரற்றிய தாதுக்களைக்கொண்டு செய்ததால், மணம்வீச மணல் முற்றமாகிய கைதையீதே கண்டார் கண் களிகூரும்படி அன்னங் கள் கூடி யிருக்குந் துறையில் வெள்ளத்தைக்கொண்டு ஏறுதொழி வாயாக. நிலுவலய முழுதையுஞ் சூழும் சங்குகளாற் றரப்பட்ட முத்துக்களையுடைய கடலை! (எ - று.)

இதில், 'கொண்டல் கொண்டல்' என்று முதலடி முதலிலும், 'பண்ணையாய்ப் பண்ணையாய்' என இடையிலும், 'வண்டல் வண்டல்' என இரண்டாமடி முதலிலும், 'மண மண' என இடையிலும், 'கண்டல் கண்டக' என மூன்றாமடி முதலிலும், 'துறை துறை' என இடையிலும், 'மண்டன் மண்டல்' என நான்காமடி முதலிலும், 'வளைதரு வளைதரு' என இடையிலும் மடக்குகள் வந்தமை காண்க.

ஒழிந்த ஆதியோ டிடைமடக்கு வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.
முதற்கண்ணும் இறுதிக்கண்ணும் முற்றுமடக்கு

கலிநிலைத்துறை

வ - து. “நிரையா நிரையா மணிபோனிறை கோடல் கோடல்
வரையா வரையா மிருண்முன்வரு மாலை மாலை
விரையா விரையா வெழுமின்னொளி மேக மேகம்
உரையா வுரையா ரினுமொல்லன முல்லை முல்லை”

என வரும்.

(இ - ள்.) ஆனிரைகளின் ஒழுங்கா மணியோசைபோல எங்
கள் நிறையைக் கவராதை காந்தனே! அளவிட வரிய அரையா
மிருளுக்கு முன்னே வரும் மயக்கத்தைச் செய்யு மாலையானது
கடுகி யிரைந்து மின்னொளியையு முடைத்தாய்ச் செல்லு மேகங்
களும், ஒன்றுஞ் சொல்லாத புகழையுடைய தலைவரினும் பகை
யாயின முல்லை நிலத்துள்ள முல்லைக்கொடிகளும். (எ - து.)

இதில், ‘நிரையா நிரையா,’ ‘கோடல் கோடல்’ என முதலடி
முதற்கண்ணும் இறுதிக்கண்ணும், ‘வரையா வரையா,’ ‘மாலை
மாலை’ என இரண்டாமடி முதற்கண்ணும் இறுதிக்கண்ணும்,
‘விரையா விரையா,’ ‘மேக மேகம்’ என மூன்றாமடி முதற்கண்
ணும் இறுதிக்கண்ணும், ‘உரையா வுரையா,’ ‘முல்லை முல்லை’
என நான்காமடி முதற்கண்ணும் இறுதிக்கண்ணும் மடக்குகள்
வந்தமை காண்க.

இடைக்கண்ணும் இறுதிக்கண்ணும் முற்றுமடக்கு

கலிநிலைத்துறை

வ-து. “வருகம் புரினம் புரினம்பயில் வேலை வேலை
ஒருகா லுலவா வுலவாவரு மோத மோத
வருகே தகைகே தகைசேர்தரு மன்ன மன்ன
பெருகா தனவே தனவேரசை மாதர் மாதர்”

என வரும்.

(இ - ள்.) வாராநின்ற கம்புட் குழாங்கள் மணற்குன்று
களிலே யிருக்குங்காலத்தில், கடலானது ஒருகாலங் குறையாது
உலாவிக் கரையை மோத வரும். அருகே நின்று தடுக்கப்பட்ட

தாழைமீதே அன்னங்கள் சேருமாதலால் தலைவனே ! பெருகா தொழியுமோ முலைகளின் தழுகழிய மடவாருடைய காதல் (எ - று)

இதில், 'புளிநம் புளிநம்,' 'வேலை வேலை' என முதலடியி னிடையிலு மீற்றிலும், 'உலவா வுலவா,' 'மோத மோத' என இரண்டாமடியி னடுவிலும் மீற்றிலும், 'கேதகை கேதகை,' 'மன்ன மன்ன' என மூன்றாமடியி னடுவிலு மீற்றிலும், 'தனவே தனவே,' 'மாதர் மாதர்' என நான்காமடியி னடுவிலு மீற்றிலும் மடக்குகள் வந்தமை யுணர்க.

அடிதோறு மூன்றிடத்து மடக்கு

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிய விருத்தம்

வ-று. "களைகளை முளரியரு கடைகடைய

மகளிர்கதிர் மணியு மணியும்

வளைவளை கரதலமு மடையமடைய

மதுமலரு மலைய மலைய

இளையிளாஞர் கிளைவரவி யரியரியின்

மிசைசுருவளை மலரு மலரும்

கிளைகிளை கொ ளிசையளிகண மகிழ்மகிழ்செய்

கெழுத்தைய மருத மருதம் "

என வரும்.

(இ- ள்.) களைகளை வாங்கத் தாமரை யருகே யடைந்த, கடைசியருடைய ஒளியினையுடைய மணிகளும், இடப்பட்ட வளை சூழ்ந்த கையும், அடைத்த மடையிலுள்ள தேனையுடைய பூவும், மிகவு மாறுபடாகிற்க, இளங்குறுமாக்கள் சுற்றங் கூடி, அறுத் திடப்பட்ட அரியின்மீதே குவளைப்பூவு மலரும், இனத்துடனே கிளையென்னு நரம்பினின்று மெழு மோசை போலப் பாடாநின்ற அளிக்குலம கள்ளை மகிழ மலரினுண்டு மகிழ் செய்யும் விளக்க முடைய மருதமரத்தினையுடைய மருதநிலமானது (எ- று.)

இதில், 'களை களை,' 'கடை கடை,' 'மணியு மணியும்' என முதலடி மூன்றிடத்தும், 'வளை வளை,' 'மடைய மடைய,' 'மலைய மலைய' என இரண்டாமடியின் மூன்றிடத்தும், 'இளை இளை,' 'அரி யரி,' 'மலரு மலரும்' என மூன்றாமடி மூன்றிடத்தும், 'கிளை கிளை,' 'மகிழ்மகிழ்,' 'மருத மருதம்' என நான்காமடியின் மூன்றிடத்தும் மடக்குகள் வந்தமை யுணர்க.

ஒழிந்த முழுதுமடக்கு வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இனி இடையிட்டு வந்த மடக்கும், இடையிட்டும் இடை
பீடாதும் வந்த மடக்கு மிவ்வாறே கண்டுகொள்க.

அவற்றுள் சில வருமாறு :—

இடையிட்டு வந்த முதன் முற்றுமடக்கு.

கலிநீலைத்துறை

வ - று. "தோடு கொண்டளி முரன்றெழும் குடைபவர் குழல்

[சோர்ந்த

தோடு கொண்டதே மலாசமத் தகில்கமழத் தவர்தம்

தோடு தைந்தசெஞ் சாந்தணி திரண்முலை யிடைதோயத்

தோடு தண்புன னிததிலத் துறைதொறுஞ் சொரியும்"

என வரும்.

(இ - ன்.) கூட்டங்கொண்டு வண்டுக னொலிததெழப் புன
லாடுவார் குழலிற் சோர்ந்த இதழ்கொண்ட தேனோடு கூடிய மல
ரைச் சமந்து அகிணைப்பட்ட மாதருடைய தோளாச் செறிந்த
செஞ்சந்தனம் அணியப்பட்ட திரண்ட முலையிடை ஒழுங்கி
யோடாநின்ற குளிர்ந்த புனலானது முததுக்கோத துறைகடோறுங்
குவியாநிற்கும் (எ - று.)

இதில், 'தோடு' என்ற சொல் எண்கடிகளிலும் முதலில்
மடக்காக வந்தமை காண்க.

இடையிட்டு வரும் மடக்காவது—ஒருசொல், இடையிற்
பல்வேறு வகைப்பட்ட சொற்கள் வர வெவ்வேறிடத்தில் மடங்கி
வருவது.

இடையிடாது வரும் மடக்காவது—ஒரு சொல் இடையில்
வேறு சொற்கள் கலவாமல் அடுத்தது, 'வஞ்சியான் வஞ்சியான்' என
மடங்குவது.

இடையிட்டுவந்த இடைமுற்று மடக்கு

கலிநீலைத்துறை

வ - று. "பரவி நாடொறும் படியவாம் பல்புகழ்ப் பரப்பின்

இரவி சீறிய படியவாம் பரியெரி கவர

விரவி மான்பயில் படியவாம் வேய்தலை பிணங்கும்
அருவி வாரணம் படியவாம் புலர்ப்பண மருதம்"

என வரும்.

(இ - ள்.) வழத்தி நாடோறும் உயர்ந்தோர் விரும்பும் பல
புகழை யுடைத்தாகிய நாடுகளுடனே செம்பியன் சிறிய ஆர்கள்
வரவீததெறும் எரியாற் கொள்ளப்பட்ட மாணினர் திரண்டு சஞ்
சரிக்குந் தன்மையவாம். வேய்தலை பிணங்கும், அந்தச் செம்
பியன் யானே புருந்து கலக்க நீர் புலருந் தடங்குளையுடைய வயல்
மருதம் (எ - று.)

செம்பியன் சிறியஆர் மான்பயிலுங் காடாகவும், மருதம்
மூங்கில்செறியுங் குறிஞ்சியாகவும் மாறுமென்பதாம்.

'இதில் படியவாம்' என்ற சொல், நான்கடிகளரி னிடையிலும்
மடங்கிவந்தமை யுணர்க.

இடையிட்டு வந்த இறுதி முற்றுமடக்கு

கலநிலைத்துறை

வ - று. "சொன்ன நாளிது சுரும்பிமி ரிதழிபொன் காலி
மின்னு வான்விட வில்வளைத் தூன்றிய காலி
இன்ன கார்முகி லினமிருண் டெழுதரு காலி
மன்னர் வாரலர் தான்வரு மயின்மருங் காலி"

என வரும்.

(இ - ள்.) தாம் வருதமென்று சொன்னநா ளீதுவா யிருந்
தது. சுரும்புகள் பாடாநின்றகொன்றைக னெல்லாம் பொன்
பொழிய, மின்னாது ஒளியை யுமிழ், இந்நிரதனுவை வளைத்து
வீழ்ந்த மழைத்துளிகளை யுடைத்தா யிப்படி வந்த பருவமுகில்
இனமா யிருண்டெழுதரும் பொழுதும் தலைவர் வந்திலர்; பருவந்
தான் வாராநின்றது, பக்கமெல்லா மயில்கள் ஆட (எ - று.)

இதில், 'காலி' என்னுஞ் சொல் நான்கடிகளரி னீற்றிலும்
மடங்கி வருதல் காண்க. இவைமூன்றும் இடையிட்டு வந்தன.

இனி யிடையிட்டும் இடையிடாதும் வருவன —

இடையிட்டும் இடையிடாதும் வந்த இடையும் இறுதியு
முற்று மடக்கு

கலநிலைத்துறை

வ - து. “வாமான மான மழைபோன்மத மானமான
நாமான மானக முற்றமுத மானமான
திமான மானவர்புகாத்திற மானமான
காமான மான கல்சுரங்கனன் மானமான”

என வரும்.

(இ - ள்.) தாவு மான்களை யுடையன. பெரிய முகில்போன்று
மதமமைந்த யானைக ளுடையன. அச்சமான புலியுதி ருறுதலால்
தாழ்ந்த மனத்துையுடைய விலங்குகளை யுடையன. தீமையை
யுடையன; மக்க ளுடாடாத திறமான தன்மையை யுடையன.
சோலைகளை யொப்ப வலிய கற்களை யுடையன. இத்தன்மையை
யுடைய வழிகள் நெருப்பி னளவா யுள்ளன (எ - து.)

தீமை - தீமென ஈற்றுயிர் கெட்டது. கல்ல - கல்லென
ஈறு குறைந்தது. இதில் ‘மான மான’ என்ற சொல், நான்கடி
களின் இடையிலு மீற்றிலும் இடையிட்டும் இடையிடாதும்
மடங்கி வந்தமை காண்க. இன்னும் பலவிதமாக வரும் மடக்கு
களின் வேறுபாடுகளையும் வந்துழிக் கண்டுக்கொள்க. அவற்றுள்
சில காட்டப்படுகின்றன.

எண்ணிக்கழிநெடிலடியாசிரிய விடுத்தம்

“வருமறை பலமுறை வசையறப் பணிந்தே
மதியொடு சடைமுடி மருவுமப் பணிந்தே
அருட நவில்வது மழகுபெற் றமன்றே
யருளொடு கடவுவ தணிகொள்பெற் றமன்றே
திருவடி மலரன திகழொளிச் சிலம்பே
தெளிவுட னுறைவது திருமறைச் சிலம்பே
இருவினை களைபவ ரடைபதத் தனன்றே
யிமையவர் புகலிறை யென்கினைத் தனன்றே”

என வரும்.

(இ - ள்.) வேதங்கள் பலகாலும் தன் குற்றமறத் தொழுது
போற்றச் சடையையுடைய முடியில் யிறையொடு சேரப்பட்ட
கண்ணையைத் தரித்து, அரிய நடனமாடுவது அழகுடைய திருவம்
பலத்தே, பிரியத்துடன் ஏறுவது அவகாரத்தையுடைய

விடையே; திருவடித் தாமரையிற் கிடப்பன வினங்காநின்ற
ஒளியையடைய சிலம்பே; வினக்கத்துடனே யெழுந்தருளியிருப்பது
அழகிய வேதஜ்ஞமான கைலைமையே; இருவினையுங் கடிந்தா
ரடையும் பாதததன் அநாதியே வானவர்க்குப் பகலாகிய முதல்வ
னென்று தியானித்தல் அழகு [எ - று.]

கல்விருத்தம்

“அனைய காவலர் காவலர் காவலர்
இனைய மாலைய மாலைய மாலைய
எனைய வாவிய வாவிய வாவிய
வினைய மாதர மாதர மாதரம் ;

என வரும்.

(இ - ள்.) அததன்மையாகிய சொலையின் மலராகிய காமன்
கணைகளை நம் தலைவர் காத்தலில் ; இத்ததன்மையையுடைய மயக்
கததைத் தருகிற மாலப்பொழுது அத்ததன்மையையுடைய
என்னே நீங்காது காத்தித்த உயிர்போன்ற வருத்தந் தொழிலை
யுடைய தொழி அரத்தினை மொத்தான் ; ஆசையானது மிகுதி
யாம் [எ - று.]

இச் செய்யுட்களில், முதற் செய்யுளில் ‘பணிந்தே’ என்ற
சொல் முதலடி நடுவிலு மீற்றிலும், ‘பெற்றமன்றே’ என்ற சொல்
இரண்டாமடியி னடுவிலு மீற்றிலும், ‘சிலம்பே’ என்ற சொல்,
மூன்றாமடியி னடுவிலு மீற்றிலும், ‘தனன்றே’ என்ற சொல்
நான்காமடியி னிடையிலு மீற்றிலும் ;

இரண்டாவது செய்யுளில், முதலடியி னிடையில், ‘காவலர்’
என்ற சொல் மும்முறையும், இரண்டாமடியில் ‘மாலைய’ என்ற
சொல் மும்முறையும், மூன்றாமடியில், ‘வாவிய’ என்ற சொல்
மும்முறையும், நான்காமடியில், ‘மாதர’ என்ற சொல் மும்முறை
யும் மடங்கி, வெவ்வேறு விதமாக வருபவைகளின் வேறுபாடுங்
கண்டுகொள்க. சொன்மடக்கு ழற்றும். (சு)

கூக. அடிமுழுது மடக்கலு மாங்கதன் சிறப்பே

எனபது, ஈண்டு அம் மடக்கென்னும் அலங்காரத்தையே வேறுபடுத்துக்
கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அடிகள் முழுவதிலும் மடக்கிவருதலும், அம் மடக்கிற்குச் சிறப்புடைதது (எ - று.)

அவை : ஈரடிமடக்கும், மூவடிமடக்கும், நான்கடி மடக்கும் என மூன்று வகைப்படும்.

க-வது, முதலீரடியு மடக்கு

விருத்தம்

வ-று. “ விரைமேவு மதமாய விடர்கூடு கடுநாகம்
விரைமேவு மதமாய விடர்கூடு கடுநாகம்
வரைமேவு நெறியூடு தனிவாரன் மலைநாட !
நிரைமேவு வளைசேர விவனாவி நிலைசோரும் ”

என வரும்.

(இ - ள்.) கமழங் கடமுடைய துன்பமுறுங் கடிய யானை களை யிரையாக விரும்பும் வலிய முழையுள் ளுறையும் நஞ்சை யுடைய பார்த்தையுடைய மலை பொருந்திய வழியினூடு தனிமை யாய் வாராதொழிவாயாக; குறிஞ்சிநிலத் தலைவனே ! வருவையா யின் நிரை பொருத்திய வளை சரிய இவனாவி நிலையினின்று நீங்கும் (எ - று.)

இதில், 'விரைமேவு மதமாய விடர்கூடு கடுநாகம்' என்ற சொற்றொடர் முதலிரண்டடி முழுவதிலும் மடங்கி வந்தமையுணர்க.

உ-வது, முதலீடியும் மூன்றடியு மடக்கு

விருத்தம்

வ-று. “ கடன்மேவு கழிகாதன் மிகநாளு மகிழ்வார்கள்
உடன்மேவு நிறைகோர மெலிவாட னுயிர்நோவு
கடன்மேவு கழிகாதன் மிகநாளு மகிழ்வார்கள்
உடன்மேவு பெடைகூடு மறுகாலு முரையாகொல் ”

என வரும்.

(இ - ள்.) முறையாகப் புணரு மிக்க காதல் வனா நான்க டீடறும் மகிழ்வார்களுடனே கூடிக்கொண்டு, பொருந்திய ஒழுக்கங் குன்ற வுருந்துவானது உயிர் வருத்தத்தைக் கடலிற் பொருந்திய

கழிக்கண் காதன்மிக்க காலேதோறுங் களிப்புமிக்க மலர்க்கள்ளை விரும்பும் பெடையோடு கடைய வண்டுகளுந் தலைவற்குச் சொல்லா போலும் (எ - று.)

இச் செய்யுளில், 'கடன்மேவு கழிகாதன் மிகநாளு மகிழ் வார்கள்' என்ற சொற்றொடர் முதலடியிலும் மூன்றாமடியிலும் முழுவதும் மடங்கி வந்தமை யுணர்க.

ஈ-வது, இடையீரடியுமடக்கு

விருத்தம்

வ-று. "கருமாவை தொறுகாதல் கழியாது தொழுதாலும்
உருமாய் மதனாக மடுமாறு புரிவார்முன்
உருமாய் மதனாக மடுமாறு புரிவார்முன்
வருமாய் வினைதீர ஒருநாளு மருளார்கொல் "

என வரும்.

[இ - ன்.) பிறவித் தொடர்ச்சிதோறும் அன்பு நீங்காது தம்மை வணங்கினாலும், வடிவழியும்படி காமனுடலைக் கெடுக்குந் தன்மையைச் செய்வார், முன்னே உருமும்போல வந்த கடாத்தை யுடைய மாணையைக் கொல்லும் இயல்பினை யுடையார், தொல்லை யாய் வரும் வஞ்சகினை நீங்க ஒருகாலமும் எமக் கருளார்போலும் (எ - று.)

இதில், 'உருமாய் மதனாக மடுமாறு புரிவார்முன்' என்ற சொற்றொடர், இரண்டாமடியிலும் மூன்றாமடியிலும் முற்றும் மடங்கிவருதல் காண்க.

சு-வது, முதலடியு மீற்றடியு மடக்கு

வஞ்சிவிருத்தம்

வ - று. "மறைநுவல் கங்கை தாங்கினுர்
நிறைதவ மங்கை தாங்கினுர்
குறையென வண்டர் வேண்டவே
மறைநுவல் கங்கை தாங்கினுர் "

என வரும்.

[இ - ன்.) வேதம் புதுமுங் கங்காநதியைத் தரித்தார், மிக்க தவத்தையுடைய உமாதேவியை யிடப்பாகத்திற் றாங்கினுர், எமக்

குக் குறை யிது வென்று வானவர் தொழுதிரப்ப அற்றங்களைப்
பிறர்க்கு உபதேசிக்கும் பிரமன் றலையைக் கையிலே தாங்கினார்
(௭ - ௩.)

இதில், 'மறைதுவல் கங்கை தாங்கினார்' என்ற சொற்றொடர்
முதலடியிலும், நான்காமடியிலும் மடக்கி வருதல் காண்க.

(கு - னா.) அற்றம் - இரகசியம்.

௫.வது, கடை பீரடியு மடக்கு

கலிவிருத்தம்

வ - ௩. " கொல்லியம் பொருப்பனை மெவார் கோநகர்
இல்லறி மேவுவ தியம்ப வேண்டுமோ
வல்லியத் தாமரை வனங்க ளாயின
வல்லியத் தாமரை வனங்க ளாயின "

என வரும்.

(இ - ள்.) கொல்லி மலையை யுடைய செம்பியனை மேவாராகிய
அரசர் நகரத்து மாளிகைகளை யெரி கவருதல் சொல்லவேண்டுமோ?
வல்லியோடு கூடிய அழகிய தாமரைகளையுடைய நீர்த்தடங்க ளாயின
வெல்லாம், புலியையும், தாவுமரைகளையு முடைய காடாயின (௭-௩.)

இதில், 'வல்லியத் தாமரை வனங்க ளாயின' என்ற சொற்றொடர்
மூன்றாமடியிலும் நான்காமடியிலும் மடக்கி வருதல் காண்க.

௬ - வது, இரண்டாமடியு மீற்றடியு மடக்கு

கலிவிருத்தம்

வ - ௩. " நலத்தகை பெறவிரு சராண மோதுநம்
குலத்தகை பணிகொளே காம்ப ரத்தனை
நலத்தகை மகனொரு பாக நண்ணுமேல்
குலத்தகை பணிகொளே காம்ப ரத்தனை "

எனவரும்.

(இ - ள்.) நல மிருதி பெறவேண்டி யிரண்டு சீர்பாதத்தையு
மேத்து நமது குலத்துள்ளார் கைகளைத் தொழில்கொள்ளும்
ஏகாம்பரத்தையுடையான், நன்மை மிக்க தலைமகளை ஒரு பாகத்திலே
சேர்க்கும் குலத்தான் மிக்க பாம்பாற் புனையப்பட்ட ஒற்றையா
டையை யுடையான் (௭ - ௩.)

(கு - றர.) ஏகாம்பரன் - தனி மாவை யுடையான்.

இதில், 'குலத்தகை பணிகொளே காமப் ரத்தனே' என்ற சொற்றொடர், இரண்டாமடியிலும், ஈற்றடியிலும் மடங்கி வருதல் காண்க.

இவை யாறும் ஈரடி மடக்கு. இனி மூன்றடி மடக்கு வருமாறு :—

க-வது, ஈற்றடி யொழித்து ஏனை மூன்றடி மடக்கு

கலிவிருத்தம்

வ - று. "காம ரம்பயி னீரம் துகரம்

காம ரம்பயி னீரம் துகரம்

காம ரம்பயி னீரம் துகரம்

நாம ரந்தை யுறளினே யார்நமர் "

என வரும்.

(இ - ள்.) சோலையின் மரத்தோறும் நெருங்கின வண்டின மானவை காமர மென்னு மிசைமைப் பாடாநின்றன. தேன் பொழியும் மதவேனம்பு வேற் செப்தியை யடைபவராயின, வேளிற் காலத் தெதிர்ப்பட்ட நாம் துபழுப்பவும் நினையாதொழிந்தார் நம் காதலர் (எ - று.)

(கு - றர) மது - யேனிற்காலம். கரம் - எதிர்ப்படல்.

இதில், 'காம ரம்பயி னீரம் துகரம்' என்ற சொற்றொடர், ஈற்றடி யொழிய மற்றைய மூன்றடிகளினும் மடங்கி வந்தமை யுணர்க.

௨-வது, முதலடி யொழித்து ஏனை மூன்றடியு மடக்கு

கலிவிருத்தம்

வ - று. "வரிய வாங்குழன் மாத ரினங்கொடி

அரிய வாங்கய தானவ னங்களை

அரிய வாங்கய தானவ னங்களை

அரிய வாங்கய தானவ னங்களை "

என வரும்.

(இ - ள்.) வண்டுகள் விரும்பப்படும் அனகத்தையுடைய காத லினங்கொடியே! அடைதற்கரிய அவ்விடத்தும் பன்னத்தி லுண்டான புனல்களான வண்டுகள் தாவப்படாநின்ற யானையினது - மதசலங்

கனே, சிங்கங்கள் உலாவப்படும் பெரிய இடத்தோடு கூடியிருந்த காடுகள் (எ - று.)

(கு - னை.) அயம் - பள்ளம். கய - பெரிய.

இதில், 'அரிய வாங்கய தானவ னங்கனே' என்ற சொற் றொடர், முதலடி யொழிய மற்றைய மூன்றடிகளிலும் மடங்கி வந்தமை புணர்க.

உ-வது, இரண்டாமடி யொழித்து ஏனை மூன்றடியு மடக்கு

கலிவிரூத்தம்

வ - று. "கடிய வாயின காமரு வண்டினம்
அடிய வாவகன் றுருழை வாரலர்
கடிய வாயின காமரு வண்டினம்
கடிய வாயின காமரு வண்டினம்" என வரும்.

(இ - ள்.) வினக்கமுடையவாய அழகு பெற்ற வளை படியிலே விழக்கண்டும் நம்மைப் பிரிந்தவர் நம்மிடத்து வந்திலர்; நறு நாற்றத்தை விரும்பாதின்றன; சோலைகளிற் பயிலுகிற வண்டின் கூட்டம் அஞ்சுததகாநின்றன; அழகுடன் புணர்ந்தவன் விய னாட்கள் (எ - று.)

இதில், 'கடிய வாயின காமரு வண்டினம்' என்ற சொற் றொடர் இரண்டாமடி யொழிய மற்றைய மூன்றடிகளிலும் மடங்கி வருதல் காண்க.

சு-வது, மூன்றாமடி யொழித்து ஏனை மூன்றடியு மடக்கு

கலிவிரூத்தம்

வ - று. "கோவ ளர்ப்பன கோநக ரங்கனே
கோவ ளர்ப்பன கோநக ரங்கனே
மேவ ளக்கர் வியன்றிரை வேலைசூழ்
கோவ ளர்ப்பன கோநக ரங்கனே" என வரும்.

(இ - ள்.) ஒளியை மிகுப்பன தலைமையையுடைய நகரங்கள். செம்பியன் பெருக்குவன வேற்றரசருடைய திறைகளை. பொருந் திய கடலானது பெரிய திரையோடுங் கரையோடுந் சூழப்பட்ட நில வலயத்தைக் காப்பன இச்செம்பியனுடைய கைகள் (எ-று.)

இவை நான்கும் மூன்றடியு மடக்கு.

(ரு - று.) கரம் - இறை. கோ - சோழன்.

இதில், 'கோவ ளர்ப்பன கோநக ரங்கனே' என்ற சொற் றொடர் மூன்றாமடி யொழிய மற்றைய மூன்றடிகளினும் மடங்கி வருதல் காண்க.

இனி நான்கடி மடக்கு வருமாறு :—

நான்கடியு மடக்கு

கலிவிருத்தம்

வ - று. "வான கந்தரு மிசைய வாயின
வான கந்தரு மிசைய வாயின
வான கந்தரு மிசைய வாயின
வான கந்தரு மிசைய வாயின"

என வரும்.

(இ - ள்.) மேகங் கடலினிடத்திற் கொடுக்கும் ஓசையோடு கூடி யிருந்தன ; ஆகாயத்தை வவ்விக்கொள்ளும் எழுச்சியை யுடையவாயின. விண்ணுலகத்தை யொக்கும் புகழை யுடையன ; மரங்களை யுச்சியிலே யுடையன பெரிய மலைகள் (எ - று.)

இதில் நான்கடிகளும் ஒரே விதமாக மடங்கினமை யுணர்க. இஃது ஏகபாதமுமாம்.

ஒரு சொல்லானே நான்கடியு மடக்குவதனை, இயமாவியமக் மேன்ப.

வஞ்சித்துறை

வ - று.) "உமாதர னுமாதர
னுமாதர னுமாதர
னுமாதர னுமாதர
னுமாதர னுமாதரன்"

என வரும்.

(இ - ள்.) உமையைத் தரித்தவனும், ஆதரிக்கின்றவனும், மானைத் தரித்தவனும், திருவைத் தரித்தவனும், ஆனிரையைக் காத்தவனும், யானைத்தோலைத் தரித்தவனும், இடபத்தை நடத்து வானும், பெருமையைத் தரித்த முக்கட்கடவுள் (எ - று.)

இதில், 'உமாதரன்' என்ற ஒரு சொல்லே நான்கடிகளிலும் மடங்கி வந்தமை புணர்க. அளவடிச் செய்யுளாக்கிற் செந்துறையுமாம்.

இரண்டடிப் பாடகமடக்கு

கலிவிருத்தம்

வ - று, "பணிப வநந்தன தாக மன்னுவார்
பணிப வநந்தன தாக மன்னுவார்
அணியென மேயது மன்ப ராகமே
அணியென மேயது மன்ப ராகமே"

எனவும்,

(இ - ள்.) பாம்புகளுக்கு இடம் தனது மார்பகமாக நிற்பார். பிறப்பிறப்பு இல்லையாக நிலைபெறுவார். அழகென்று சொல்ல உறைவதும் அன்பருடைய உள்ளமே. அலங்காரமென்று சொல்ல விரும்புவதும் என்றுமுள்ள திருவெண்ணீற்றை (எ - று.)

(ரு - று). பவனம் - இடம். பணிபவம் - தாழ்ந்த பிறப்பு. னதாக - இல்லையாக.

விருத்தம்

"கோடா ராவிப் பாற்குருகே!
கோடா ராவிப் பாற்குருகே!
கொண்டற் போது மருங்கடலே
கொண்டற் போது மருங்கடலே
வீடா விருப்புக் காப்புள்ளே!
வீடா விருப்புக் காப்புள்ளே
வீயுந் துயர முண்டகமே!
வீயுந் துயர முண்டகமே
நாடா மேகாம் பரத்தருவி
நாடா மேகாம் பரத்தருவி
நற்காஞ் சிவனத் தானத்தான்
நற்காஞ் சிவனத் தானத்தான்
சூடா மலர்க்கண் டலந்தேனே
சூடா மலர்க்கண் டலந்தேனே
சுற்ற மலைவாய்த் தவராலே
சுற்ற மலைவாய்த் தவராலே"

எனவும்,

(இ - ள்.) கரை பொருந்திய தடத்தின்கட் குருகாள்! கொள்ளக் கொடாரா இப்புறம் வளைகன்; மேக முகக்கும் அரிய கடலே! கீழ்காற்றே யமையும் பக்கத்து நின்று துன்புறுத்தற்குக் காவே வீடாக விருக்கும் புட்குலமே! நெகிழாதாசைக்கட்டு மனத்தின்கண்; மதுகர மலைக்கு முபர்ந்து அழகிய தாமரையே! சாதற்றுயரமுண்டு மனையிலுள்ளோரால், உடுக்குலத் தாவு மாகாயத்து லவு முகிலா லுண்டான் அருவியையுடைய நாட்டிலுண்டா மொரு மா மரத்தினையுடைய, அழகிய காஞ்சிவனத்தினையுடையான்; நஞ்சையுண்டான் சிவன் நந்தேத்திக்கு அததான்; வளையாத தாழை மலரின் கணுள்ள தேனீக்காள்! குடுதலை யொத்த அயலார் அலர் தூறுதலைக் கேட் டெய்த்தேன்; சூழநீர்த் தாங்கத்திலுள்ள வரால்மீன்களே! உறவு பகையாகத் தந்த தலைவரால் (எ - று.)

கலிவிருத்தம்

“கலைநி லாவரு மாலைம ணங்கொள்வான்
மலைய மாருத மாறல மாதர்கண்
கலைநி லாவரு மாலைம ணங்கொள்வான்
மலைய மாருத மாறல மாதர்கண்”

எனவும்,

(இ - ள்.) கலைநில்லா அரிய அந்திப்பொழுதிற் புணர்ச்சியை வேண்டிக் காதலொடு கூடிய கண் மிகவும் அழகை நீங்காது. மதியின்கணுண்டாகிய நிலவெழும் தொடையலின் வாசந கொள்ளவேண்டித் தென்றலானது நீங்காது, இவளுழை (எ - று.)

கலிவிருத்தம்

“ஓத நின்றுல வாவரும் வேலைவாய்
மாத ரங்க மலைக்கு நிகரவே
ஓத நின்றுல வாவரு வேலைவாய்
மாத ரங்க மலைக்கு நிகரவே”

எனவும் வரும்.

(இ - ள்.) நின்று சொல்ல முடிவில்லாத அரிய காலத்தின்கண் இவளுடைய அவயவங்களை யழிக்குமாறு பட்டன, நீர் நிலை பெற்று உலவிலிருகின்ற கடலிற் பெரிய திரைகள் மலைக்கொப்பாக விருக்கும் (எ - று.)

இவற்றுள் வரும் மடக்கு, பாடகமடக்குப் போன்று இரண்டிரண்டுகள் ஒரே யானவனை யுடையனவாய் மடங்குதலின் பாடகமடக்கு எனப்பட்டது.

(ரு-ரை.) பாடம் என்பது வளைவாக மடங்கியிருக்கும் ஒருவகைக் காலணி.

அந்தாதி மடக்கு :

கலிநிலைத்துறை

வ - து. "மாலை யாகவெய் யனங்கவேள் பயிறரு மாலை
மாலை வேட்டவர் மனங்கொலோ வவன்றுழாய் மாலை
மாலை யோவுடைத் ததுநினைத் தெழுதரு மாலை
மாலை யாவுடை யவரைவர் திடர்செயு மாலை" என வரும்.

(இ - ள்.) ஒழுங்காக வெய்து மாராளுதம் பயிலுமிடம் அரி
யைக் காதலித்தவருடைய உள்ளம்போலும் அவனுடைய துள்ளு
மாலை சேர்தற்கு அருமை யுடைத்து. அதனை நினைத்தெழு முள்ள
மயக்கத்தை யியல்பாக உடைபவரை வந்து துயர முறுக்கும்
அந்தியம்பொழுது (எ - து.)

இதனைச் சந்தட்டய மடக்கு மென்ப; அல்லது இடை மீட்டு
முதலும் இறுதியு மடக்கிய முற்றுமடக் கெனலுமாம்.

அந்தாதி மடக்கு வேறு :

கலிவிருத்தம்

வ - து. "கயலேர் தரவருங் கடிபுனற் கானிரி
கானிரி மலருக்க கரைபொரு மரவம்
மரவம் பூஞ்சினை வண்டொடுஞ் சிலம்பும்
சிலம்புகூழ் தளிரடித் திருமனைக் கயலே" என வரும்.

(இ - ள்.) கயல்க ளழகுபெற வரும் விரைந்த பனலைமடை
காவிரியாறு சோலையின் விரிந்த மலர்க ளுரும்படி கரையை
பொரும் அரவமானது பிடாமரத்தி லுண்டான பூஞ்சொம்பகன்
வண்டொடு கூடி ஆர்ப்பெடுக்கும். சிலம்பார் குழப்பட்ட தளிர்
போல மடியினை யுடையாள் செல்வமனைக் கருகு (எ - து.)

இஃது அந்தாதி மடக்கு. அந்தாதியாவது ஓரடியின் அல்லது
ஒரு செய்யுளின் சுற்றில் வருஞ் சொல் அடுத்த அடியின் அல்லது
அடுத்த செய்யுளின் முதலில் வருவது. அந்தம் ஆதி யென்பது

அந்தாதி யென்றாயது; அந்தம் - ஈறு; ஆதி - முதல்; அந்தமே முதலில் வருவது என்பது இதன் பொருள். (ரு)

கூள. ஓரெழுத்து மடக்கலு முரித்தென மொழிப

என்பது இன்னும் மடக்கிறத எய்தியதே, கா வேறுபாடு உணராதது, கல நுகலிறது.

(இ - ள்.) மேல்,

“எழுத்தின் கூட்ட மிடைபிறி தின்றியும்

பெயர்ததும்வேறு பொருடின் மடக்கெனும் பெயர்ததே”

என்றாயினும்,

ஓரெழுத்தே பெயர்தது மடக்குதலும் அம்மடக்கணி பெயர் பார் (எ - று.)

விருத்தம்

வ-று. “நாநா நாதவ கூடிசை நாடுத் தொழிலோவா

தாதா தார மாகவி ரைததண் மலர்மீதே

வாவா வார்தண் சோலையில் வாழும் வரிவண்டே

யாயா யாளிற் சேர்ததுவ தன்பற் கிசையாமல்”

என வரும்.

(இ - ள்.) நாகாலிதமான ஓசையோடுகூடு மிசைகளை யாரா யுந் தொழினின்றது தாதேயாதாரமாக வாசனையுடைய குளிர்த்த மலர்மீதே தாவி நீட்சியையுடைய குளிர்த்த சோலையில் மீது வாழும் பாடலையுடைய வண்டே! அன்னையாயுள்ளார் இந் செறித்தலைத் தலைவற் குச சொல்லுவாயாக (எ - று.)

இதில், ‘நாநாநா’ என முதலடியிலும், ‘தாதாதா’ என இரண்டாமடியிலும், ‘வாவாவா’ என மூன்றாமடியிலும், ‘யாயாயா’ என நான்காமடியிலும் ஒவ்வொருமொழிதே மடங்குகுமை காண்க.

‘மடக்கலும்’ என்ற உம்மையால் ஓரெழுத்தும், ஈரெழுத்தும், மூன்றெழுத்தும், நான்கெழுத்தும், இனவெழுத்தும், மெய்யெழுத்தும், உயிரெழுத்தும் மடக்கும். உயிரெழுத்து மடக்குங் கால் உயிர்மெய்யாய் வரும். இவையெல்லா மொரு செய்யுண்முழுதும் மடங்கலும், ஓரடி முழுதும் மடங்கலும் உரிய வெணக் கொண்க.

அவற்றுள்,

ஒருயிர் மடக்கு குற்றயிரான் வந்த மடக்கு

கலித்தாழிசை

வ-து. "அமல லகல மகல லபய

கமல பவன மவன

வமல மடர வனக வதன மடர மதன"

என வரும்.

(இ - ள்.) சேரா தொழிவாயாக, எங்கண் மாரபினை யகல் இரவின்கண் அபயனே! தாமரையே யிடமாகவுடைய தேவியை யனைய இவளுடைய குற்றமற்ற செறிந்திருக்கப்பட்ட குழலினை யுடைய முகத்தை யழிவுசெய்யா தொழிவாயாக, காமனை யொத்தாய் (எ - து.)

(கு-ரை.) அமல்-சேருதல். அல் - ஒழிதல். 'அடரல்' என்பது 'அடர்' எனக் கடை குறைந்து நின்றது.

இதில், எல்லாவிடத்தும் அகரக் குற்றயிரே வந்தமை காண்க. நெட்டுயிரான் வந்த மடக்கு :

இலங்கை வெண்பா

வ-து. "தாயாயா னாராயா டாமாரா தாராயா

யாமாரா வானாடா மாதமா தாவாவா

யாவாகா லாராகா வாவாகா னாவாமா

மாலாரா மாததா வ"

என வரும்.

(இ - ள்.) தாயாய் என வரிவனது விதனத்தை யறியானாத லால், வருத்தமாறாது இதனை யாராய்; அங்கண் மாராயாத கிணக்கு அறிவுணர்ந்த மரகடாராக, வானநாட்டை யொத்த நாட்டை யுடையவனே! மாதானவள் பெரிய வருத்தமுறுவன் வருவாயாக; வந்தால் வாயாத தெது? வரும்பொழுதும் காவாறி வருவாயாக; எங்களைக் காப்பாயுமாக; இவை யாகாதனகாண்; அயலவர் நாவால் எங்களுக்கு அச்சமுண்டாகாவின்றது; மயக்கமு மாறாது; பெருமைமையுடைய கர்த்தாவே! வருவாயாக (எ - து.)

இதில் எல்லாவிடத்தும் ஆகார நெட்டுயிரே வந்தமை புணர்க.

ககரவிகற்பத்தான் வந்த மடக்கு :

சிந்தியல் வெண்பா

வ-று. “காக்கைக்கா காகுடை கூடைக்கா காகாக்கை

கோக்குகூ காக்கைக்குக் கொக்கொக்கக்-கைக்கைக்குக்
காக்கைக்குக் கைக்கைக்கா கா ” என வரும்.

(இ - ள்.) காக்கைக் குலங்கட் காற்றா கூடைக்குலம். கூடைக் குலங்கட் காற்றா காக்கைக்குலம். காலவசத்தானாதலால், அரசர் குப் பூமியைக் காத்தற்கும், கொக்கினை யொத்துப் பையை அழித்தற்கும் காலவாய்ப்பு வேண்டும். அக் காலவாய்ப்பு இன்மேல் இத்திரற்குப் பை யழித்தற்குக் கூடாது (எ - று.)

காலம், பை யென்னுஞ் சொற்கள் எஞ்சி நின்றன.

தகரவிகற்பத்தான் வந்த மடக்கு :

இவ்வினை வெண்பா

வ-று. “ தததிததா துதுதி தாதுதித் தத்துதி
துத்தித் துதைதி துதைத்ததா துதுதி
தித்தித்த தித்தித்த தாவுதது தித்தித்த
தெத்தாதோ தித்தித்த தாது ”

என வரும்.

(இ - ள்.) பாய்ந்து தாதுக்களையுடைய பூக்களின் மதுவை யண்ணுநிற்றி; அங்ஙன முண்டு மீண்டும் வேறொரு பூவிற்பாயா நிற்பி; அங்ஙன முண்டு பாய்ந்து செநியாநிற்பி; மீண்டும் வேறொரு செநிந்த பூவின் தாதுக்களைக் கோதாநிற்பி; இப்பூக்களில் தித்தித் தின்பந்தரும் பூ வெது? தித்தித்த தாதுக்களையுடைய பூ வெது? இதழ் அழகிய பூ வெது? எமக்குச் சொல்லுவாயா (எ - று.)

இதில் வண்டென்னுஞ் சொல் எஞ்சி நின்றது. தலைவியவய வங்களை வியந்த தலைவன் தலைவி கேட்ப வண்டினை நோக்கிச் கூறியது. இதுவும் ஒரு மெய்யான் வந்ததெனப்படும்.

(ரு - னர.) இவ்விரண்டையும் ஒருவருக்கப்பாட்டு எனவும் கூறுப.

சரேழுத்தான் வந்த மடக்கு :

நேரிகை வெண்பா

வ - து. “ மன்னுமான் மான்முன்ன மானமு மீனமா
மின்னமா நேமுன்னு மானினி—மென்மென
மின்னுமா மென்னினி மன்னமுமா மென்மனனே
மன்னுமா மானுமான் மான் ” என வரும்.

(இ - ள்.) உண்டாகாநின்றது மயக்கம். முன்னுறவே மான
முங் குறையாநின்றது. இத்தன்மையான எம்மால் நினைப்படு
மாதிரை மெல்லென் மின்னையு மொப்பா னென்பேமாயின்,
அன்னமுமா மெனலாய் நிற்பன். என்னுள்ளத்துள்ளே தங்கு
வதுஞ் செய்யாநிற்பன். மாமைநிறத்தையுடைய மானை யொக்கும்
கண்ணினையுடைய அம்மாது (எ - து.)

(கு - னை.) இதில், மகரமும், னகரமுமாகிய சரேழுத்துக்களே
வருதல் காண்க. இதனை இருவருக்கப்பாட்டு எனவும் கூறுப.

மூன்றேழுத்தான் வருவது :

நேரிகை வெண்பா

வ - து. “ மின்னுவான் முன்னு மெனினு மினிவேனின்
மன்னு வினாவே னெனவின்வா—முன்னுன
வானவனை மீனவனை மான வினாவென்வேன்
மானவனை மானுமோ வான் ” என வரும்.

(இ - ள்.) மின்னி யருமேற்றினத தோற்றுவிக்குமாயினும்,
பின்பு வேனிர்காலத்து நிலபெற்று வருந்து மென்னை யாராயாத
எவர்க்கு முதலாயுள்ள சேரனை, மீனவனை, மிக்க வினைகளோடுகூட
வென்ற வேலையுடையனாகிய மனுகுலக் காவலனை ஓக்கவல்லதோ
இத்தன்மைத்தாகிய மேகம் (எ - து.)

என்னை யாராயாத மனுகுலக் காவலனை யெனக் கூட்டுக.

(கு - னை.) வான் - உருமேறு. வென்ற என்பது ஈறு
குறைந்தது. இதில், மகரமும், னகரமும், வகரமுமாகிய மூன்
றேழுத்துக்களே வருதல் காண்க. இதனை மூவருக்கப்பாட்டு
எனவும் கூறுப.

நான்கெழுத்துக்களால் வருவது :

நேரிசை வெண்பா

வ - து. “ யானக வென்னே யினையனா வாக்கின
கானக யானே யினையானக—கோனவனைக்
கொன்னயன வேனக்க கோகனகக் கைக்கன்னிக
கன்னிக் கனியனைய வாய் ” என வரும்.

(இ - ள்.) எததுனையுந் சிறிய யான் பழிக்கக் காட்டி
யானையை யொத்த நமது தலைவனை இதன்மையாகப் பண்ணி
னவை கன்னியுடைய கொல்லுந் தன்மையையுடைய வேலை
யொக்கு நயனமும், மலர்ந்த தாமரைபோன்ற கையும், ஒருவராற்
நீண்டாத கொவ்வைக்கனிபோலும் வாயுமா யிருந்தது. ஈதோ
ராச்சரியமா யிருந்தது (எ - று.)

(கு - னை.) இதில், யகரமும், னகரமும், ககரமும், வகரமு
மாகிய நான் கெழுத்துக்களே வருதல் காண்க. இதனை நால்
வருக்கப் பாட்டு எனவும் கூறுப.

ஒற்றெழுத்தின்றி வருவது :

நேரிசை வெண்பா

வ - து. “ நமது புனலி லளியி வரிகை
யமுத விதழி னிகலு—குமுத
மருவி நறவு பருக வனரு
முருவ முடைய துரை ” என வரும்.

(இ - ள்.) வண்டே! நீ பயிலும் பூந்தடங்களில் இம்மடந்தை
யுடைய அமுதம் பொதியும் அதாமொக்குந் குமுதமலர்களிற்
பல்காலும் பயின்று தேனைப் பருகப் பின்புந் தேனுண்டாகும்
படியை யுடையது உண்டாயிற் சொல்லுவாயாக (எ - று.)

(கு - னை.) இதில், ஒற்றெழுத்தின்றி யிருத்தல் காண்க.
இதனை ஒற்றெழுத்தில்லாப் பாட்டு எனவும் கூறுப.

வல்லினத்தான் வருவது :

நேரிசை வெண்பா

வ - து. “ துடித்துத் தடித்துத் துடுப்பெடுத்த கோட
ஞெடுத்த தொடைகடுக்கை பொற்போற்—பொடித்துத்

தொடிபடைத்த தோடுடித்த தோணைகூத் தாடக்
கடிபடைத்துக் காட்டிற்றுக் காடு ” என வரும்.

(இ - ள்.) மின்னொன்று நடுங்கித்தோன்றக் காந்தள்கள் பூத்
துக் குலைகளைத் தாவகாநின்றன. கொன்றைகள் பொன்போன்ற
நிறத்தை யுடைத்தாகிய பூக்களை மாலையாகத் தொடுத்துத் தூக்கா
நின்றன. எல்லாருக்குத் தோன்ற வளையையுடைய தோளும்.
இடப்பக்கம் துடியாநின்றது. வயில்கள் களித்தாடப் புதுமையை
விலைத் துக்காட்டாநின்றது காடு (எ - று.)

(கு - னர்.) இதில், முற்றும் வல்லெழுத்துக்களை வருதல்
காண்க. இதனை வல்லினப் பாட்டு எனவும் கூறுப.

மெல்லினத்தான் வருவது :

நேரிசை வெண்பா.

(ஊ - று.) “மானமே நண்ணு மனமென் மனமென்னு
மானமான் மன்னு நண்காணும்—மீனமா
மாளு மின் மின்னி முன்முன்னே நண்ணினு
மாளு மணிமேனி மாள் ” என வரும்.

(இ - ள்.) மானம் யாது மேவாதவுள்ள மென துள்ளமென்
னும், பெரிய யானைகளையுடைய வேந்தனை! மிகவுநாணுவ் குறை
படாநிற்கும், நீவகாது மின்னொன்று விளங்கி முன்னே முன்னே
தோற்றினும் ஒவ்வாத அழகிய உருவத்தையுடைய மாளை மொப்
பாள் (எ - று.)

(கு - னர்.) இதில், முழுதும் மெல்லெழுத்துக்களை வருதல்
காண்க. இதனை மெல்லினப் பாட்டு எனவும் கூறுப.

இடையினத்தான் வருவது :

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “யாழியல் வாய விபலா வாயவொலி
யேழிய லொல்லாவா லேழையுரை—வாழி
யுழையே லியலா வயில்விழி மையோ
லிழையே லொளியா லிருள் ”

(இ - ள்.) யாழி னியற்றப்படாநின்ற இசைதூல் செல்லிய
அளவையுடைய இசையேழுவ் கூடி இப்பேதையுடைய மொழி

யுடனே சிகர்க்கமாட்டா; மானின் விழியும் இவன் வேல்
போலும் விழியை யொக்கமாட்டா; வியக்கதக்க ஆபரணங்களி
னது ஒளியும் இப் பேதையுடைய ஒளியாலே நிறகெட்டு
இருளாம் (௭ - று.)

(௧௦ - று.) இதில் இடையெழுத்துக்களே வருதல் காண்க.
இதனை இடையினைப் பாட்டு எனவும் கூறுப.

பிறவும் வந்தவுழி கண்டுகொள்.

(௧௧)

மடக்கு முற்றிற்று

சித்திரகவி வருமாறு

கூஅ. கோழுத் திரியே கூட* சதுக்கம்
மாலை மாற்றி யெழுத்து வருத்தனம்
நாக பந்தம் வினாவுத் தரமே
காலை கரப்பே கரந்துறைச் செய்யுள்
சுக்கரஞ் சுழிகுளஞ் சருப்பதோ பத்திரம்
அக்கரச் சுதகமு மவற்றின் பால

என்பது. இன்னும் அவ்வெழுத்து மடக்கலங்காரத்துட படுவனவான
சில மிகைக்கவியா மாறு உணர்த்துகல நுதலிற்று.

(இ - ள்.) கோழுத்திரி, கூடசதுக்கம், மாலைமாற்று, எழுத்து
வருத்தனம், நாகபந்தம், வினாவுத்தரம், காலைகரப்பு, கரந்துறைச்
செய்யுள், சுக்கரம், சுழிகுளம், சருப்பதோபத்திரம், அக்கரச்
சுதகம் ஆகிய பன்னிரண்டும், அவ்வெழுத்து மடக்கலங்காரத்தின்
பாலவாய் வரும்.

அக்கரச் சுதகமும் என்னும் உம்மையால் நிரோட்டம், ஒற்றுப்
பெயர்த்தல், மாத்திரைச்சுருக்கம், மாத்திரை வருத்தனை, முரசு
பந்தம், திரிபாதி, திரிபங்கி, பிறிதுபடுபாட்டு முதலிய சித்திர கவி
களெல்லாம் கொள்க.

அவற்றுள்,

க-வது, கோழுத்திரி என்பது இரண்டிரண்டு வரியாக ஒரு செய்யுளை யெழுதி மேலுங் கீழும் ஒன்றிடையிட்டு வாசித்தாலும் அச் செய்யுளையாவது.

கலிவிருத்தம்

வ - று. "பருவ மாகவி தேரகன மாலையே
பொருவி லாவுழை மேவன கானமே
மருவு மாகைவி டாகன மாலையே
வெருவ லாயிழை பூவணி காலமே" என வரும்.

(இ - று.) அவர் குறித்த கால மிதுவாதல் வேண்டும். மேக வொழுங்கானது திசைகளெல்லாம் பொருந்தும்; அதுவுமன்றி மலைப் பொழுதின்கண் மழையை விடாது பொழியும்; ஒப்பில்லாத மாண்கள் பொருந்தாநின்றன காட்டின்கண். ஆதலால், குற்றமற்ற ஆபரணங்களையடையாய்! அஞ்சாதொழிவாயாக; தலைவர் நம்மைப் பூவால் அலங்கரிக்கும் கால மிது (எ - று.)

இதனுள் 'வேண்டும்' என்னுஞ் சொல் வருவிக்கப்பட்டது. 'மேவின்' என்பது 'மேவன்' எனத் திரிந்துகின்றது.

பசுவானது நடந்துகொண்டே நீர் விடும்போது, அந் நீர் ஒழு கிய தாரையானது இவ்வாறே நெளிந்த வடிவமா யிருக்கும்; அது பற்றியே இதற்குக் கோழுத்திரி யெனப் பெயர் ஏற்பட்டது.

2-வது, கூடசதுக்கம் என்பது, சற்றடி யெழுத்துக்கள் ஏனை மூன்றடியுள்ளும் கர்த்துநிற்கப் பாடுவது.

(ரு-ரை.) கர்த்து-மறைத்து. கூடம்-மறைவு. சதுக்கம்-நான் காவது; மறைவான நான்காமடி யுடையது.

கட்டளைக்கலித்துறை

வ-று.

"புகைத்தகைச் சொற்படைக் கைக்கதக் கட்பிறைப் பற்கறுத்த பகைத்திறச் சொற்கெடச் செற்றகச் சிப்பதித்துர்க்கை பொற்புத் தகைத்ததித் தித்ததுத் தத்தசொற் றத்தைப்பத் தித்திறத்தே திகைத்தசித் தத்தைத் துடைத்தபிற் பற்றுக் கெடக்கற்பதே"

எனவரும்

[க] கோழுத்திரி

—:0:—

உகை - ஆம் பக்கத்தி லுள்ளது.

ப ரு வ மா க னி தோ க னா மா லே யே போ ரு வி லா வு னை மே வ னா க னா மே
 ம ரு வு மா னை வி டா க னா மா லே யே வெ ரு வ லா யி னை பூ வ னி கா ல மே

பருவ மாகவி தேககன மாலேயே
 பொருவி லாவுழை மேவன கானமே
 மருவு மானைவி டாகன மாலேயே
 வெருவ லாயிழை பூவணி காலமே.

இது, முன்னிரண்டடி மேல்வரியாகவும், பின்னிரண்டடி கீழ்வரியாகவு
 மெழுதி, அவ்வி இரண்டையும் மேலுங் தீழும் ஒன்றிடையிட்டுக கோழுத்திர
 ரேனைவழிப் படிக்க, ஒன்றுவிட்டொன்று மாறடி அச்செய்யுளை முடியுமாறு
 காண்க.

(இ - ன்.) நெருப்பின் தன்மையையுடைய சொற்களையும் ஆயதங்களோடு கூடிய கைகளையும், வெருளியோடு கூடிய பார்வையையும், பிறைபோன்ற நோரப்பற்களையும், கரிப நிறத்தையுமுடைய பகைஞராகிய அவுணசாதி யென்னும் வார்த்தை மாளச் செறுத்த காஞ்சீபுரப் பெரும்பதியிலுள்ள கொற்றவை யழகு தங்கிய இன்பத் தாராநின்ற யாழிநிசைபோன்ற சொல்லையுடைய கிள்ளையை யொப்பா னிடத்து அன்பு செய்யாது அறிவழிந்த உன்னத்தை நீக்கிய காலத்து, இருபற்றும் கெடுத்தே துவாகிய ஞானத்தை பறிவது (எ - று)

கிள்ளை மொழியினை யொத்த மொழியையுடைய தூதனை யொனக் கூட்டிக். இச்செய்யுளில் முதல் மூன்றடிகளிலும் ஆராயின் ஈற்றடி யெழுத்துக்கள் காணப்படும். இங்ஙனம் ஓரடியின் ௬ முதலாக கள் மன்றையடிகளில் மறைக்க நின்றலால், இது கூட சதுக்க மெனப்பட்டது. கூட்டம் - மறைவு, சதுக்கம் - நான்குக் கூட்டம்; இது செய்யுளோ யணர்கும.

௩ - வது, மாலைமாற்று என்பது, ஒரு செய்யுளோ யீது முதலாக வாசித்தாலும் அச் செய்யுளோ யாவது.

(ரு - ன்.) மாலை - வரிசை. மாற்று - மாறுதலுடையது.

“ஒருசெய்யுண் முதலீ றுரைக்கிணு மஃதாய்,
வருவதை மாலை மாற்றென மொழிப”

என்பது, மாறனலங்காரம்.

துறள் வெண்பா

“நீவாத மாதவா தாமோக ராகமோ
தாவாத மாதவா நீ”

எனவும்,

(இ - ன்.) நீங்காத பெரிய தவத்தை யுடையாய்! மிக்க மயக்க வேட்டை தெடாது; ஆதலால், அழகிய மாதினுடைய ஆசையை நீக்குவாயாக (எ - று.)

துறள் வெண்பா

“வாயாயா நீகாவா யாதாமா தாமாதா
யாவாகா நீயாயா வா”

எனவும்,

(இ - ள்.) எங்கட்குக் கிடையாதன யாவை? நீ யருன்புரி வாயாக. என்னும். இவன் மிக்க வருத்தமாவன். யாவை நினக்கா காதன? ஆயனே நீ வருவாயாக (எ - று)

துறள் வெண்பா

“பூவானை நானுநீ பூமேக லோகமே

பூநீறு நானைவா பூ”

எனவும் வரும்.

(இ - ள்) இயல்பாய்ப் பூப்பிலாதானைக் கலந்து புலால் கம ழும் நீ யெமங்குப் பூமழையும், பொன்மழையும், பொழியு மேகமோ. பூவுந் திருநீறும் புனைந்து நானைவா. இவளிப்பொழுது பூப்பினனா யிருக்கின்றான்.

பூப்புனைதல் புலால்நாற்ற நீங்க. திருநீறு புனைதல் குற்றம் நீங்க.

மாலையை எப்பக்கந் திருப்பினும் அஃது ஒரே தன்மைத்தா யிருத்தல் போல, இச்செய்யுளும் எவ்வாறு மாற்றி வாசிப்பினும் ஒரே தன்மைத்தா யிருத்தலின் மாலே மாற்று எனப் பட்டது.

(கு - வர.) இக்குறள் வெண்பாக்கள் இறுதியிலே தொடங்கிப் படிக்கும்போது, முதற்கணின்று படிக்கும்போது முடிவது போல முடியமா றுணர்க.

ச - வது, எழுத்து வருத்தனம் என்பது, ஒரெழுத்தா னொரு மொழியாய்ப் பொருள் பயந்து, பின் ஒரெழுத்தேற்றப் பிறிதொரு மொழியாய்ப் பொருள் பயந்து, அவ்வாறே முறைமுறையா னேற்ற ஒவ்வொரு மொழியாய்ப் பொருள் பயப்பது.

(கு - வர.) வருத்தனம் - வளர்தல்.

நேரிசை வெண்பா

வ - று “எந்திய வெண்படையு முன்றா னெடுத்ததுவும்

பூத்துகிலு மாலுந்தி பூத்ததுவும்—வாய்ந்த

உலேவி வெழுத்தடைவே யோரொன்றாச் சேர்க்கத

தலைமலைபொன் றுமரையென் றும்.”

(இ - ள்) திருமால் தாங்கிய கம்புவும், அவனெடுத்த நகமும், அவனது ஆடையாகிய நகமும், அவனுந்தி மலர்ந்த கோகநகமும், என்னப்பட்ட இவற்றிற் கேடில்லாத எழுத்தினடையெயென்று ஒன்றின் ஒரெழுத்தாக எடுத்துச் சேர்க்கப் பின்பு அது தலை

யென்றும், மலை யென்றும், பொன் னென்றும், தாமரை யென்று மாம். அவ்வாறு சேர்த்த லெங்ஙன மெனின்,

கம்பு என்பதில், கம் என்கிற எழுத்தைப் பிரித்துத் தலை யெனவும், (கம்பு-சங்கு).

நகம் என்பதில், ந-என்கிற எழுத்தைப் பிரித்து, முன் கம் என்பதற்கு முன் கூட்டி 'நகம்' ஆக்கி 'மலை' எனவும், **கநகம்** என்பதில், க-என்கிற எழுத்தைப் பிரித்து, முன் கம் என்பதற்கு முன் கூட்டிக் 'கநகம்' ஆக்கிப் 'பொன்' எனவும், **கோகநகம்** என்பதில், கோ என்னு மெழுத்தைப் பிரித்து, முன் கநகம் என்பதற்கு முன் கூட்டிக் 'கோகநகம்' ஆக்கித் 'தாமரை' எனவுங் கொள்க.

இதில் எழுத்துக்களைப் பெருக்கி மொழியாக்கிப் பொருள் கொள்ளலால், இஃது எழுத்துவருத்தனம் எனப்பட்டது. எழுத்து வருத்தனம் - எழுத்துப் பெருகுதல். வருத்தனம் - பெருகுதல்.

ரு-வது, நாகபந்தம் என்பது, இரண்டு பாம்புகள் தம்முள் இணைவனவாக உபதேச முறைமையா னெழுதி, ஒரு கோரிசை வெண்பாவும், ஓர் இன்னிசை வெண்பாவு மெழுதிச, சந்திகளினின்ற எழுத்தே மற்றையிடங்களினு முறுப்பாய் நிற்கப் பாடுவது. மேற் கூறுச்ச்ச்சி நான்கினு நான்கெழுத்தும், கீழ்சுற்றுச் ச்ச்சி நான்கினு நான்கெழுத்தும், இரண்டு பாம்பிற்கு நடுச்ச்ச்சி நான்கினும் இரண்டுபாட்டிற்கும் பொருந்த நான்கெழுத்துமாகச் சித்திரத்தி லடைப்பது.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. " அருளின் நிருவுருவே யம்பலத்தா யும்பர்
தெருளின் * மரு வாருசிரச் சீரே—பொருவிலா
வொன்றே யமையா னுடனே யயறுதிதரு
குன்றே தெருள வருள் " எனவும்.

[இ - ள்.) அறத்தினது அழகிய மேனியாய்! திருச்சிறம் பலத்தினையுடையாய்! தேவர்கள் அறிவிற்கும் எட்டாதாய்! அழகிய புகழையுடையாய்! குற்றமில்லாத ஏகரூபத்தையுடையாய்!

* "மாருவாச்சோச் சீரே" எனவும் பாடம். † "யுருத்தரு எனவும் பாடம்.

உமையோடு பொருந்தின மலைபோல்வாய் ! யாங்கள் தெளிய
அறிவை அருள்வாயாக (௭ - று.)

அறிவு என்னுஞ் சொல் வருவிக்கப்பட்டது.

இன்னிசை வெண்பா

“ மருவி னவருளாததே வாழ்குடரே நஞ்சு †
பெருகொளியான் ட்றேயபெருஞ் சோதி—திருநிலா
வாணஞ் சுருங்க மிகுசுடரே சித்த
மயரு மளவை யொழி ” எனவும் வரும்.

(இ - ள்.) அடைந்தவ ருள்ளததே கெடாத விளக்கமாயுள்
ளாய் ! நஞ்சின்க ணுண்டாகிய பெருகிய நிறநிறைந்து பொருந்
தின திருமிடற்றையுடைய பெரிய சோதியாயுள்ளாய் ! அழகிய
மதியையுடைய ஆகாயமானது சிறுகப் பெருகிய வொளியே திரு
மேனியாயுள்ளாய் ! எனதுள்ளம் நினதடியை , மறக்கு மெல்லையை
யொழிப்பாயாக.

இது நாகவுருவத்தில் பந்திக்கப்படுவதாதவின் நாகபந்தம்
எனப்பட்டது. இன்னும் நாகபந்தங்கள் பல ளுள.

சு-வது, வினுவத்தரம் என்பது, வினாவின்தொரு சொற்றொட
ரைப் பிரித்து, அப் பதந்தோறும் வினாயதற்கு உத்தரமாகப் பதப்
பொருளுரைத்துக் கடைக்கால் அவ் வினாயதற்கு உத்தரமான அச
சொற்றொடர் முழுவது மொரு பொருளாகி யுரைப்பது. அப்
பதம் விரிக்குங்காற் செவ்வன் விரியாது அருமை தோன்ற
விரித்துக் காட்டுவது.

இன்னிசை வெண்பா

வ - று. “ பூமகன்யாரா ? போவாணே யேவுவா னேதுரைக்கும் ?
நாமம் பொருசுரத்திற் கேதென்பர் ? தாமழகின்
பேரென் ? பிறைகுடும் பெம்மா னுவந்துறையுஞ்
சேர்வென் ? திருவேகம் பம் ” எனவும்,

† ராய் நஞ்சு எனவும் பாடம். 1 “மேயபெருஞ் சோதித்”
எனவும் பாடம். இப்பாடங்கட் கேற்பவும் நாகபந்தம் அமைத்
துக்கொள்ளலாம்.

இதன் விவரம் மறுபக்கம் பார்க்க.

அருளின் நிருவுருவே யமபலத்தா யுமபர்
 தெருளின்மரு வாருசர்ச சீரே—பொருவிலா
 வொன்றே யுமையா னுடனே யுறுதிதரு
 குன்றே தெருள வருள.

மருவி னவருளத்தேத வாழசுடரே நஞ்சு
 பெருகொளியான றேயபெருஞ சோதி—திருநிலா
 வானஞ் சுருங்க மிகுசுடரே சித்த
 மயரு மளவை யொழி.

இவ்விரண்டு பாட்டும, இரண்டு நாகங்களின்
 தலைநின்று தொடங்கி வால்முனைக ளிறுதியாக இடை
 யிடையே தத்தம உடலினும், பிறிது பிறிதுடலினும்
 மாறடிச் சந்திகளினின்ற எழுத்தே மறறை யிடங்களினு
 முறுப்பாய் நிறக, ஒவ்வொரு பாம்பிற்கும் மேறசுற்றுச்
 சந்தி நான்கினும் நான்கெழுத்தும், கீழசுற்றுச் சந்தி
 நான்கினும் நான்கெழுத்தும், இரண்டு பாம்பிற்கு நடுச்
 சந்தி நான்கினும் இரண்டு பாட்டிற்கும் பொருந்த
 நான்கெழுத்துமாகச் சித்திரத்தி லடைபட்டு முடியுமாறு
 காண்க.

(இ - ள்.) இதனுள் 'பூமகன் யார்?' 'திரு' எனவும்; 'போவானே' எவ்வான் எதுரைக்கும்? 'ஏகு' எனவும்; 'நாமம் பொருசுரத்திற் சேதென்பர்?' 'அம்பு' எனவும்; 'அழகின் பேரென்?' 'அம்' எனவும் கூட்டித் 'திருவேகம்பம்' எனக் கண்டுகொள்க

(கு - னர்.) திரு + ஏகு + அம்பு + அம் = திருவேகம்பம்.

நேரிசை வெண்பா

“ நீத்தொழிந்த வாறைத் தடக்கிப்பின் னிச்சயமே
வாய்த்தமைந்த வாயில்பெண் ணானையே—கூர்த்தகு
வானேரோ டோசை வினாநிலமிவ் வல்லாற்
கேனா யுடன்வருவ தில் ”

எனவும்,

(இ - ள்.) இதனுள் நீத்தொழிந்த ஆறு - நிலை எனவும், ஈரத் தடக்கி - ஆமை எனவும், வாயில் - கடை எனவும், பெண்ணானை - பிடி எனவும், வானேறு - புண் எனவும், ஓசை - இயம் எனவும், வினாநிலம் - செய் எனவும் கூட்டி, 'நிலையாமை கடைப்பிடி, புண்ணியஞ்செய்' எனக் கண்டுகொள்க (எ - று.)

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “ நல்வினை நாற்கால் விலங்கு நவைசேரும்
கொல்வினை யஞ்சி ருயக்கல்—மெல்ல
உறுதியு மல்லவு நாட்பேர் மரப்பே
ரிறுதியி லின்ப நெறி ”

எனவும் வரும்.

(இ - ள்.) இதனுள், 'நல்வினையையுடைய நாற்கால் விலங்கு யாது?' 'முயல்' எனவும், 'நவைசேரும் கொல்வினை யஞ்சி யாது?' 'ஆமை' எனவும், 'ருயக்கல் யாது?' 'அகல்' எனவும், 'மெல்ல உறுதியையும், உறுதியல்லனவற்றையுஞ் சொல்லு நாட்பெயர் யாது?' 'சோதி' எனவும், 'மரப்பெயர் யாது?' 'தேறு' எனவும் கூட்டி, 'முயலாமை யகல், சோதி தேறு' எனக் கூட்டு. இறுதியி லின்பநெறி (எ - று.)

இச் சித்திரகவி வினாவும், விடையுமாக அமைதலின் வினாவுத் தும் எனப்பட்டது.

எ-வது, காண்குர்ப்பு என்பது, ஒரு செய்யுள் முடியவெழுதி, அதனீற்று மொழிக்கு முதலெழுத்துத் தொடங்கி, ஒவ்வோ ரொழுத் திடையிட்டு வாசிக்கப் பிறிதொரு செய்யுட் போதுவது.

இன்னிசை வெண்பா

வ - று. “ தாயேயா நோவவா வீரு வெமதுநீ
பின்னை வெருவா வருவதொ ரததப
வெம்புகல் வேறிருத்தி வைத்திசினிச் சைகவர்
தாவா வருங்கலநீ யே” என வரும்.

(இ - ள்.) தாயாயுன்னாய்! யாங்கள் வருந்தும் அவாவின்னை கீக்கு; எமது சார்வாயுன்னாய் நீ பின்பு அச்சமாக வருவது ஆராய்; அது கெட எமக்குப் புகலாயுன்ன இடம் வேறாகச் சமைத்து வைப்பாய்; ஆசைப்பாடு கைக்கொள்; எங்கட்குக் கேடிலாத அரிய ஆபரணமாயுன்ன கடவுளே! (எ - று.)

இதனுட் போந்த செய்யுள்,

வஞ்சிந்துறை

வ - று. “ கருவார் கச்சித்
திருவே கம்பத்
தொருவா வென்னீ
மருவா நோயே.”

(இ - ள்.) மனமே! நீ கச்சித் திருவேகம்பத்துறையும் ஒப்பில் லாதவனே யென்று சொல்லக் கருவார் நோய் மருவா (எ - று.)

‘வருங்கலநீயே’ என்பதில் லகர மொழிக்கு முதலாகாமையின் அதனை கீக்கிக் ககரமுதலாகக் கொள்க. இதில் வேறொரு செய்யுளின் சொல் முறையே மறைந்து நின்றலால், இது காண்குர்ப்பு எனப்பட்டது; காணை - சொல், கரப்பு - மறைவு. (காணை - கவி எனினுமாம்.)

அ-வது, கருந்துறையாட்டு என்பது, ஒரு செய்யுட் பிறிதொரு செய்யுட்கொற் புகாது எழுத்துப் பொறுக்கிக் கொள்ள லாம்படி பாடுவது.

நேரிசை வேண்பா

வ - று, " அகல்குற் றேரே யதர மமுதம்
பகர்தற் கரிதிடையும் பார்க்கின்—முகமதிய
முத்தென்ன லாமுறுவன் மாதர் முழுநீல
மைத்தடங்கண் வெவ்வேறு வான்."

(இ - ள்.) நண்பனே ! நான் கண்ட மாதருடைய உருவத் தன்மை கேட்பாயாக :—அல்குலானது தேரினது தட்டாயும், அதரமானது அமுதமாயும், இடையானது விசாரித்துச் சொல்லு வதற்கு அரிதாயும், முகமானது மதியமாயும், முறுவலானது முத்தமாயும், மைத்தடங் கண்ணானது நீலப்பூவாயும், வேறுபட வைத்த வானாயு மிருக்கும்.

இதனுட் போந்த செய்யுள்,

குறள் வேண்பா

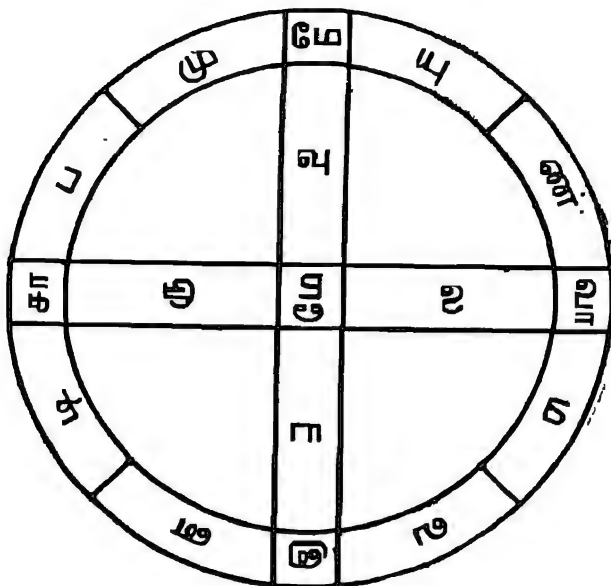
வ - று. " அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு " என்பதாம்.

இதில் எழுத்துக்களெல்லாம் ஆங்காங்கு வருமாறமைத்து அக் குறட்கவியை மறைத்தவாறுணர்க. இதில் ஒரு செய்யுள் மறைந்து கிடத்தலான், இது கர்த்துறைச் செய்யுள் ஆயிற்று.

கூ-வது, சக்கரபந்தம் : இது நான்காரைச் சக்கரமும் ஆறுரைச் சக்கரமும், எட்டாரைச் சக்கரமும் என மூன்று வகைப் படும்.

[௩] நான்காரைச் சக்கரம்

உஉக-ஆம் பக்கத்திலுள்ளது.

மேரு சாபமு மேவுமே
மேவு மேயுண வாலமே
மேல வாமவ னாயமே
மேய னானடி சாருமே.

இது, 'மே' என்னும் எழுத்து நடுவே நின்று, ஆர்மேல ஒவ்வொருமுதது கின்று சூட்டினமேற பன்னிரண்டு எழுத்து கின்று, நடுவுகின்று மேரான வறியிறவகி யிடஞ்சென்று அடுத்த ஆரின்வறி நடுவடைந்து முதலடி முற்றி, மறிததும் நடுவுகின்று அவ்வாரின்வறித்திருமடி யிடஞ்சென்று அடுத்த ஆரின்வறி நடுவுகின்று இரண்டாமடி முற்றி, அவ்வாரே மூன்றாமடி வரன் காமடிகளும் வலஞ்சென்று முற்றியவாறு காண்க.

தண்டியலங்காரம் மூலமும் உரையும் ௨.௨௯

அவற்றுள்,

நன்காரைச்சக்கரம்

வஞ்சி விருத்தம்

வ - து. “மேரு சாபமு மேவுமே”

மேவு மேயுண வாலமே

மேல வாமவ ஞாயமே

மேய ஞாடி சாருமே”

என வரும்.

[இ - ள்.] மேருவை வில்லாகக் கொள்ளுவனவாயும், நஞ்சை யுணவாக விரும்புவனவாயும், உயர்ந்த உருவத்தை யுடையனவாயு மிருக்கும் அவன் விளையாடுதற் கினமாயுள்ள கடனியாகலான், அத் தன்மையா னடிகளைப் பொருடறுவீராக (எ - து.)

இது நான்காராய், நடுவே ‘மே’ என்னு மெழுத்து நின்று, ஆர்மே லொவ்வோ ரெழுத்து நின்று, சூட்டின்மேற் பன்னிரண் டெழுத்து நின்று முற்றுப்பெற்றது. நான்காரைச் சக்கரமாவது;— காங்கு ஆர்க்கால்களையுடைய சக்கரம். சூட்டு வட்டை.

ஆறுரைச் சக்கரம்

கட்டளைக் கலித்துறை

வ - து. “தண்மலர் வில்லிதன் போரன தஞ்ச நமக்களித்த
கண்மலர்க் காவிக் கெதிர்வன வன்று கரமனந்த
பண்மலர் யாழ்பயில் வாரன்பு சூழ்பதி நாகைமிக்
தண்மைய கததுப் பதுமத்த மாதர் தடங்கண்களே”

என வரும்.

[இ - ள்.] கைகளாற் றைவந்த விரிந்த பண்ணையுடைய யாழ் வல்லோர், அன்பு மேவிய நாகப்பட்டணத்தில், காமனுடைய போரில் நமக்கு அபயங்கொடுத்த கண்ணாகிய நீலப்பூவுக்கு ஒப்பாவன வல்லமிகக் குளிர்ச்சியையுடைய தாமரைமலரி லுறைவோர்க் கொத்த பெண்களின் அகன்ற கண்கள் (எ - து.)

இஃது ஆறுராய், நடுவே ரகரநின்று ஆர்மேல் ஒன்பதொன்ப தெழுத்தாய்க், குறட்டின்மேற் போதிவானவ னென்னும் பெயர்

நின்று சூட்டின்மே லிருபத்து நான்கெழுத்து நின்று முற்றும் பெற்றது. .

குறடு-ஆர்க்கால்களுக் கடியில் உள்ள குடத்தின் வளைவான பாகம்.

எட்டாவரச் சக்கரம் :

ஆசிரியப்பா

வ - று. “மலர்மலி சோலை யகநலங் கதிர்க்க
மடமயி லியற்றக மாதிரம் புதைத்து
வளைந்து புகன்மேக வல்லிருண் மூழ்க
வரியளி துதைந்த கதுப்பினி தடைச்சி
மன்னுமா மடமொழி வடிவான் வளவன்
கன்னித் துறைவன் கனகச் சிலம்பே”

என வரும்.

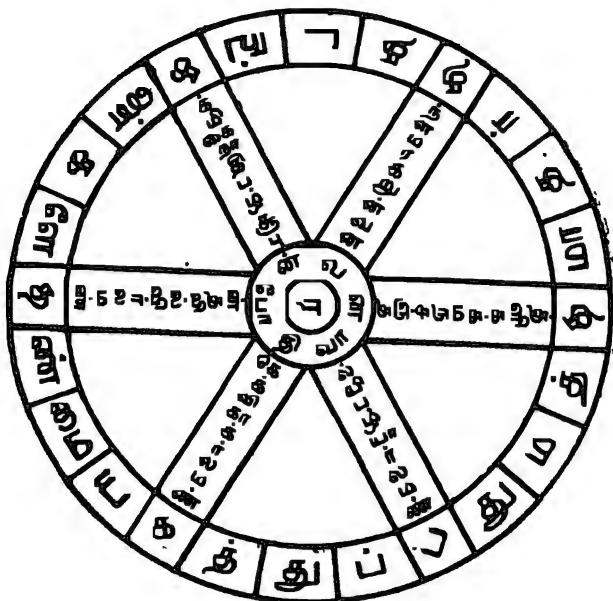
(இ - ன்.) மலர்மலி கிருந்த சோலையுள் நலம் விளங்க, மடப் பத்தோடு கூடியிருந்த மயிலியலுக்கு ஒக்கும்படியாகத் திசைகளை மறைத்துச் சூழ்ந்து மிக்க மேகங்க னொன்னுநின்ற வலிய இருளி னாலே முழுகுந்தன்மைத்தாய், இசை மருவிய வண்டுகள் குடையத் தகாநின்ற மலர்களைக் குழலின்மீதே அழகுபெற அணிந்து பொருந் துறா மடப்பத்தோடு கூடாநின்ற மொழியையுடையான் கூரியவான் வளவனாகிய கன்னித்துறைவனது கனக மலையின்கண் (எ - று.)

இமய மலையின்கண் திசைகளை மறைத்து மேகஞ் சூழ்ந்து மலர் மலிந்து சோலைக்கு அழகுண்டாகத் தன் குழலை யலங்கரித்து மயிலிய லொப்ப அழகுபெற்ற மடப்பத்தோடு கூடிய மொழியான் நிற்ப னெனக் கூட்டுக.

இஃது எட்டாராய், ஆர்மே லவ்வா நெழுத்தாய், நடுவே ககா நின்று குறட்டின்மேல் அறமேதனமாவது என்னுஞ் சொன் னின்ற சூட்டின்மேன் முப்பத்திரண்டெழுத்து நின்று முற்றும்பெற்றது.

[ச] ஆரூரைச் சக்கரம்

உஉகூ-ஆம் பக்கத்தி லுள்ளது.

தண்மலர் வில்லி தன் போரன தஞ்ச நமக்களித்த
கண்மலர்க் காவிக் கெதிர்வன வன்று கரமளந்த
பண்மலர் யாழ்பயில் வாரன்பு சூழ்பதி நாகைமிக்க
தண்மை யகத்துப் பதுமத்த மாதர் தடங்கண்களே.

இது, ஆரூராய் நடுவே ரகர ின்று ஆர் ஒன்றுக்கு
ஒன்பதொன்ப தெழுத்தாய், குறட்டின்மேல் 'போதிவான
வன்' என்னும் பெயர் ின்று, சூட்டின்மேல் இருபத்து
நான்கெழுத்து ின்று, இடக்குறுக்காரின் முனை

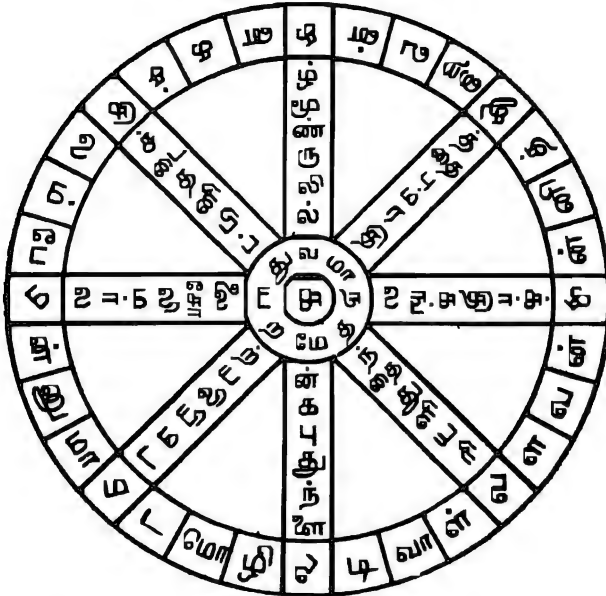
தொடங்கி அதனெதிராரின முனையிறுதி சென்று முதலடி முற்றி, அடுத்த வலக்கீழாரின் முனைநின்று அதனெதிராரின முனையிறுதிசென நிரண்டாமடி முற்றி, அடுத்த வலக்கீழாரின் முனைநின்று எதிர், த்த மேலாரின் முனையிறுதி சென்று மூன்றாமடிமுற்றி அதற்கடுத்த வலக்கீழாரின் முனைநின்று வட்டைவழி வலஞ்சுற்றி நான்காமடி முதல காண்க.

‘கண்மலர்’ என்ற அடி முடிவில் வட்டையில் நிறகும் தகரத்தை இவ்வடிக்கு உயிர்மெய்யாகவும், வட்டைசுற்றி வாசிகளும் நான்காமடிக்கு மெய்யாகவும் கொள்க. தகர ஷயிரமெய்யில் (த) எனனும் மெய் இருத்தலான இங்ஙனம் கொள்ளற்கு நியாயம் ஏற்பட்ட தென்க. இன்னும் இவ்வடியை வாசிக்குமபோது நடுவே நிறகும் ரகர ஷயிரமெய்யை மேற்கூறிய நியாயப்படி மெய் (ர்) ஆகக் கூட்டிக் கொள்க.

[ரு] எட்டாரைச் சக்கரம்

உரு-ஆம் பக்கத்திலுள்ளது.

மலர்மலி சோலை யகநலங் கதிர்க்க
மடமயி லியற்றக மாதிரம் புதைத்து
வளைந்து புகனமேக வல்லிருண் மூழ்க
வரியளி துதைந்த கதுப்பினி தடைச்சி
மன்னுமா மடமொழி வடிவாள் வளவன்
கன்னித் துறைவன் கனகச் சிலம்பே.

இது, எட்டாராய், ஆர் ஒன்றுக்கு அவ்வாறெழுத்
தாய் நடுவே ககர நின்று குறட்டினமேல் 'அறமே தன

மாவது' என்னுஞ் சொல் நின்று, சூட்டின்மேல் முப்பத்தி
 ரண்டு எழுத்து நின்று, இடக் குறுக்காரின் முனை நின்று
 தொடங்கி அதனெதிர் முனையி னிறுதி சென்று முதலடி
 முற்றி, முதல் தொடக்கத்துக்கு வலக்கீழாரின் முதற்
 றெடங்கி எதிரோறி இரண்டாமடி முற்றி, அதற்கடுத்து
 அவ்வாறே ஏறி மூன்றாமடி முற்றி, அதற்கடுத்து
 அவ்விதமே ஏறி நான்காமடி முற்றி, முதல் தொடங்கிய
 ஆரின் முதலெழுத்திலிருந்து வட்டைமேல் வலஞ்சுற்றி
 ஐந்தாவது ஆராவது அடிகள் முடிந்தமை காண்க.

இதுவும் ஒருவகை நான்காவரச் சக்கரம்

இன்னிசை வெண்பா

வ - து. "மாதவா போதி வரதா வருளமலா

பாதமே யோத சுரரைநீ—தீதகல்

மாயா நெறியளிப்பா யின்றன் பகலாச்சீர்த்

தாயே யலகில்லா டாம் "

என வரும்.

[இ - ள்.) புத்ததேவா ! குற்றமில்லாதாய் ! உன்னுடைய பாதத்தை வழத்தாகிற்கும் அசுரருக்கு நீ பாவங்கெட மோட்ச மளிப்பாய்! அன்பு நீங்காத அழகிய தாய்போல்வாய் ! எல்லையில்லாத மிக்க வலிதாகிய தவத்தை யுடையாய் ! இன்று அருள்வாயாக [எ-று.)

இதுவும் நான்காராய், நடுவே ரகராகின்று, குறட்டின் மேல் வசுதாரையென்னும் பெயர்நின்று, ஆர்மேல் நன்னாங்கெழுத்து நின்று, குட்டின்மே விருபத்தெட் டெழுத்து நின்று முற்றுப் பெற்றது. ஆடு - வலி.

கர-வது, சுழிநுளம் என்பது, ஒரு செய்யுளை எவ்வெட் டெழுத்தாய் நான்கு வரியாக எழுதி, மேலின்று கீழிழிந்தும், கீழின்று மேலேறியும், புறமின்று வந்துள் முடிய உச்சரித்தாலும், அவ்வரி நான்குமேயாகி அச் செய்யுளாயே முற்றுப்பெறுவது.

வந்தி விருத்தம்

வ - து. "கவிமுதி யார் பாவே

வினையு'மா'நற்பா

முயல்வ துறநர்

திருவ ழிந்து மாயா "

என வரும்.

[இ - ள்.) கவிசனால் முதிர்ந்தார் செய்யுள் கவியே வினா யிடுதற்கரிய கவி யெனவும், இடைவிடாது முயல்வார் செல்வ மழிந்து கெடாதெனவுமாம் [எ - று.)

இதுவு மது

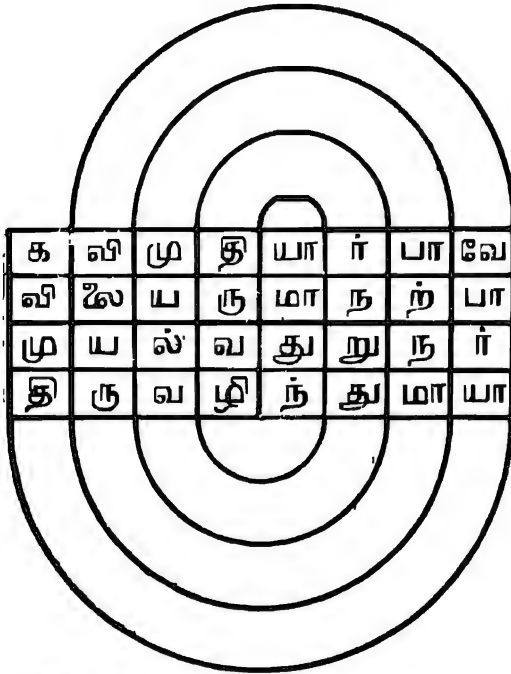
வந்தி விருத்தம்

வ-து. "மதன விராகா வாமா

தநத சகாவே நீவா

[6] சுழிகுளம்

உரு-ம் பக்கத்திலுள்ளது

கனிமுதி யார் பாவே
 விலையரு மா நற்பா
 முயல்வ துறு ந்
 திருவ ழிந்து மாயா.

இது, செவ்வே யெழுதிய நாலடி நான்கு வரியுள், முதலடி முதலெழுத்தினின்றும சுழிரேகை வழியே மேனின்று கீழிழிந்தும், கீழ்மின்று மேலேறியும், புறமின்று வந்துள் முடிய இடஞ்சுற்றிப் படிக்க நாலடியு முடியுமாறு காண்க.

தண்டியலங்காரம் மூலமும் உரையும் ௨௩௭

நததந தாதா வேகா

விசநவி ரோதா காரா

என வரும்.

(இ - ள்.) மதனா ! ஆசையில்லாதவனே ! ஒளியையுடையானே ! குபேரனுக்குத் தோழனாயுள்ளானே ! மேகத்தினும் அதன் மாண வள்ளலே ! பணிப்பூணூல் விரோதமான தோற்றத்தை யுடையானே ! எங்கள் விதனங்களை நீக்கித் காப்பாயாக (எ - று.)

நீக்கப்பொருண்மையின்கண் வந்த ஐந்தனுருபு ஆறனுருபாய் மயங்கின. இதனுள், 'நீக்கி' என்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

கக-வது, சருப்பதோபத்திரம் என்பது, ஒருநிறை எட்டாக அது பத்து நான்கறை கீறி, ஒரு செய்யுள் எவ்வெட்டெழுத்தால் ஓரடியாக நான்கடிபாடி, மேனின்று கீழ் இழியவும், நான்கடியுமெழுதி, கீழ் நின்று மேலேறவும், நான்கடியுமெழுதி, மேனின்று கீழிழியவும், கீழ் நின்று மேலேறவும், முதறொடங்கி இறுதியாகவும், இறுதி தொடங்கி முதலாகவும், மாலைமாற்றாக நான்கு முகத்தினும் வாசித, தாலும் அச் செய்யுளையாவது.

கலி விருந்தம்

வ - று. "மாவா நீதா தானீ வாமா

வாயா வாமே மேவா யாவா

நீவா ராமா மாரா வானீ

தாமே மாரா ராமா மேதா "

என வரும்;

(இ - ள்.) பெரியோனே ! நீதியுடையோனே ! மிக்க நீங்காத செல்வத்தையுடையோனே ! என்னாகக் கடவது, பொருந்துவாயாக. இப்படி யென்னைச் சேர்ந்தால் வாயாதன யாவை ? நீ வருவாயாக. இராமனே யொப்பாய் ! காமனுமா யுள்ளாய் ! மழையை யொப்பாய் ! நீ யாதலால் பெரிய மேம்பாட்டையுடைய நின் மார்பினிறைந்திருக்கப்பட்ட ஆராகிய தாரினைத் தருவாயாக (எ - று.)

அரசர் மானிகைகளி லுள்ளதோர் கட்டிடத்திற்கு, சருப்பதோபத்திர மென்று பெயர் ; அந்தக் கட்டிடம் நாற்புறமும் வாயிலுள்ள தாய் நினைத்த பக்கத்தில் மேலேறவும், கீழிறங்கவும் கூடியதாயிருக்கும் ; இச் சித்திரங்களையும் அதேபோல் நிருத்தலால் அப்பெயர் பெற்ற தென்க.

[௪] சருப்பதோ பத்திரம்

உருள-ஆம் பக்கத்திலுள்ளது

மா	வா	நீ	தா	தா	நீ	வா	மா
வா	யா	வா	மே	மே	வா	யா	வா
நீ	வா	ரா	மா	மா	ரா	வா	நீ
தா	மே	மா	ரா	ரா	மா	மே	தா
தா	மே	மா	ரா	ரா	மா	மே	தா
நீ	வா	ரா	மா	மா	ரா	வா	நீ
வா	யா	வா	மே	மே	வா	யா	வா
மா	வா	நீ	தா	தா	நீ	வா	மா

மாவா நீதா தானீ வாமா

வாயா வாமே மேவா யாவா

நீவா ராமா மாரா வானீ

தாமே மாரா ராமா மேதா.

இது, நாற்புறமும் தலைப்பாக வைத்து வரிசையாகப் படித்தாலும், மடக்கிப் படித்தாலும், நான்கடிகளையும் மேனின்று கீழிறக்கியும், கீழின்று மேலேற்றியும் படித்தாலும் சொருபங் கெடாமல் மாலைமாற்றாய் முடியுமாறு காண்க.

தண்டியலங்காரம் மூலமும் உரையும் உட்க

கஉ-வது, அக்கரச்சுதகம் என்பது, ஒருபொருள் பயப்ப
'தொரு சொற்கூறி, அதனில் ஒவ்வொரு எழுத்தாக நீக்க வெவ்
வேறு பொருள் பயக்கப் பாடுவது.

கலித்துறை

வ - று. " பொற்றூணில் வந்த சுடர் பொய்கை பயந்த வண்ணல்
சிற்றாயன் முன்வனிதை யாகி யளித்த செம்மல்
மற்றியார் கொல்லென்னின் மலர்தூவி வணங்கி நாளும்
கற்றோர் படிவுந் கனகாரி நகாரி காரி " என வரும்.

[இ - ள்.) பொன்னுகிய தூணிலே தோற்றியே சோதியாயுள்
ளான் யார்? பொய்கையானது பெற்ற தலைமை யுடையவர்
யார்? சிற்றாயனாகிய மால் முன்னாள் மோகினி வடிவுகொண்ட
போது பெற்ற பிள்ளை யாரென்று கேட்பீராயின், கற்றாரால் மலர்
தூவி நாடோறும் வணங்கப்பட்ட கனகாரி என்றும், நகாரி என்றும்
காரி என்றுங் கொள்க [எ - று.)

கனகாரி-திருமால். நகாரி - முருகவேள். காரி - மாசாத்தன்.
அக்கரச்சுதகம் - அட்சரநீக்கம்.

கஉ-வது, நிரோட்டம் என்பது, இதழ் குவிக்கும் உயிரு மெய்
யுந் தீண்டாமற் பாடுவது.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. " சேலத்தான் ஞானத்தாற் றேற்றத்தாற் சென்றகன்ற
காலத்தா லாராத காதலான்—ஞாலத்தார்
இச்சிக்கச் சாலச் சிறந்தடி யேற்கினிதாங்
கச்சிக்கச் சாலக் கனி "

என வரும். என்னை ?

[இ - ள்.) தொழிலாலும், அறிவாலும், மனத் தெளிவாலும்
தன்னிடஞாகச் செலுத்தின் காலத்தின் பெருமையாலும், ஒப்பில்
லாத ஆசையாலும், உயர்ந்தோராயினார் நினைப்பவும், எத்தனையுந்
தாழ்ந்த எனக்கு, மிடிவுஞ் சிறந் தினிதாகாகிற்குங் கச்சிப்பதியி
லுண்டாகிய திருக்கச்சாலையிற் றேற்றிய கனியை யொப்பான்
[எ - று.)

சூத்திரம்

“ உஊஒஊ ஓஊபம வவ்வற் றியைபு
சேராநி ரோட்டத் திதத்து ” என்றராகவின்.

நிரோட்டம் என்பதற்கு இதழோ டிதழ் ஒட்டாதது என்று பொருள்.

கசு-வது, ஒற்றுப்பெயர்த்தல் என்பது, ஒரு மொழியிற் தொடர்மொழியுமாய்ப் பொருள்படு மவற்றை அப் பொரு ளொழிய வேறுபொருள்பட வைப்பது.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “ வண்புயலைக் கீழ்ப்படுத்து வானத் தருமலைந்து
மண்குளிரச் சாயல் வளர்க்குமார்—தண்கவிகைக்
கொங்கா ரலங்க லநபாயன் கொய்பொழில்கூழ்
கங்கா புரமா ளிகை என வரும்.

[இ - ள்.) வளப்பத்தையுடைய மேகங்கள் கீழாக மேலோங்கி, வானகத்தின்க ணுண்டாகிய கற்பகப்பூக்களை உச்சிமீது உடைத் தாய், உலகெலாம் தன்னுருவச் சாயையாகிய நிழலைப் பெருக்கும் குளிர்ச்சி பொருந்திய குடையினையும், மதுநிறைந்த மாலையைப் முடைய அநபாயனது கங்காபுரத்தின் மாளிகை எனவும்,

வளப்பத்தையுடைய மேகத்தைப் பழிக்குந் தன்மையை யுடையதாய், வானகத்தி ணுண்டாகிய கற்பகத்தோடு பகை கொண்டு கொடுத்து உலகத்துள்ளாருடைய உள்ளங் குளிரும் வண்ணம் காவல்புரியுங் கங்காபுரத்தை யாளும், குளிர்த் குடையினை யுடைய அநபாயனது கை எனவும், வந்தவாறு காண்க.

கங்காபுரம்—கங்கைகொண்ட சோழபுரம்.

இதுவு மது

நேரிசை வெண்பா

“ பொற்புடைய மாதர் புலவாரோ பொய்ம்மருவாச்
சொற்பயிலும் பாண சுடர்மணித்தேர்—தற்புடைய
வஞ்சிகைச் சேரினற மாமருதா ரான்மகிழா
நஞ்சனை நல்வயலூ ரற்கு.”

(இ - ள்.) பொய்யோடு கூடாத சொற்களைப் பலகாலஞ் சொல்லாநின்ற பாண! அவரது சுடர்மணிதேர் தமது கற்புடைய மனைவி மனையிலே சேருமாயிற் பொலிவினையுடைய பரந்தையர் முனியாரோ? தேனல் வண்டு மருவப்பட்ட தாரா னின்புறுததையமல்ல; நல்லயலுராகிய தலைவற்கு நாங்கள் நஞ்சோடொவ்வோமோ தீண்டுமிடத்து (எ - று.)

இப் பாட்டின் ஓரடியில், வஞ்சி - நகர் - சேர் - இல் - நறவ - மா - மருது - ஆர் - ஆல் - மகிழ் - என்னும் பத்து மரம் வந்தன. என்ன,

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “ஓரடியுட் பத்து மரமுடனொற் றுப்பெயர்த்துத் தேர்மருவி யூடற் றிறம்புனைந்து—நீர்மை மருதம் புணர்ந்ததுவும் வெண்பாவாய் வையம் கருதப் பகர்வன் கவி.”

(இ - ள்.) அஃதாவது: ஒற்றுப்பெயர்ந்து ஓரடியில் பத்து மரம் வருதலோடு, தலைவன் தேர் சேர்த்துவரசு தலைவியின் பிணக்கின் தன்மையைச் சேர்த்துவைத்து, மருதநிலத்தின் நகவுதார, இவை அடங்கியதும் வெண்பாவாக உலகத்தார் கருதக் கவி கூறுவான் (எ - று.) என்றாராகலின்;

ஆல்-கசைக்கும், ஓர் மரத்துக்கும் பெயர். ‘ஒற்றுப்பெயர்த்தல்’ என்பதற்கு ‘ஒன்றிநிற்கும் வேறு பொருளைப் பெரிதாக தெடுத்தல்’ என்று பொருள்.

கரு-வது, மாத்திரைச் சுருக்கம் என்பது, ஒரு பொருள் பயந்துநிற்ப தொருசொல், ஒரு மாத்திரையைக் குறைப்பப் பிறிதொரு பொருள் பயக்குஞ் சொல்லாய் கிற்பது.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “நேரிழையார் கூட்தலினோர் புள்ளிபெற நீண்மரமாய் நீர்நிலையோர் புள்ளி பெறநெருப்பாம்—சேனவும் காட்டொன் றொழிப்ப விசையா மதன்னவல் மீட்டொன் றொழிப்ப மிடறு” என வரும்.

(இ - ள்.) நேரிழையார் கூட்தல்-ஒதி; இதில் ஒரு மாதங்கரையைச் சுருக்க ஒதி என்னும் மரமாய்; நீர்நிலை-எரி; இதில்.

ஒரு மாததிரையைச் சுருக்க, எரியாகிய நெருப்பாம் ; காடு - கார் தாரம் ; இதில் ஒரு மாததிரையைச் சுருக்கக் கந்தாரம் என்னும் பண்ணும் ; இதில் மீட்டும் ஒரு மாததிரையைச் சுருக்கக் கழுத தாம் (எ - று.)

இதில் புள்ளிபெறு என்றவுடனாக எகாரங்கள் அங்காலத துப் புள்ளி பெறுதலை நோக்கி எங்க என்னு மமையும்.

கசு-வது, மாததிரை வருத்தனம் என்பது, இதனை மறுதலைப் படப் பாடுவது.

கல் விருத்தம்

வ - று. “ அளபொன் நேறிய வண்டதி ஞர்ப்பினால்
அளபொன் நேறிய மண்ணதிந் துக்குமால்
அளபொன் நேறிய பாட லருஞ்சுளை
அளபொன் நேறழ் கூடலைத் தாடுமால்” என வரும்.

(இ - ள்.) வண்டு - அளி ; அளபேறிய வண்டு - ஆளி என வும் ; மண் - தரை ; அளபேறிய மண் - தாரை எனவும் ; பாடல் - கவி ; அளபேறிய பாடல் - காவீ எனவும் ; அழகு - வணப்பு, அள பேறிய அழகு - வாணப்பு எனவும் காண்க (எ-று.)

இது, நற்றயிரங்கல் துறையாக அமைந்தது ; ‘தலைவி தலைவ னுடன் அடவியிற் செல்லுவகாலத்தே ஆளி ஆர்ப்பினால், அவ னுடைய காலிபோன்ற கண்கள், மழைபோன்ற கண்ணீரில் மூழ்கியாடும் ; கண்ணீர்ததாரைகள் மார்பின்மேல் உரும்’ என்பது இதன் பொருள். மாததிரை வருத்தனமாவது : மாததிரையை அதிசப்படுத்தல்.

கஎ-வது, முரசுபுத்தம் என்பது, ஓரடி ஒருவரியாக நான்கு வரி யெழுதி மேலிரண்டு வரியும் தம்முட் கோமூத்திரியாகவும், கீழி ரண்டு வரியுந் தம்முட் கோமூத்திரியாகவும், சிறுவார் போக்கி, மேல்வரி யிரண்டாம் வரியினும், மூன்றாம் வரியினும், நான்காம் வரியினுங் கீழுற்று மீண்டு மேனோக்கவும், கீழ்வரியினும், அவ் வாறே மேலுற்று மீண்டு கீழ்நோக்கவும் பெருவார் போக்கி, இந்த வார் நான்கும் நான்கு வரியாகவும் பாடுவது.

[அ] முரசு பந்தம்

உசஉ- ஆம் பக்கத்திலுள்ளது.

கா	ன	வா	ர	ண	ம	ரி	ய	வா	யி	ன	னே
தா	ன	வா	ர	ண	ம	ரி	ய	வா	யி	ன	னே
மா	ன	வா	ர	ண	ம	ரி	ய	வா	யி	ன	னே
கா	ன	வா	ர	ண	ம	ரி	ய	வா	யி	ன	னே

காண வாரண மரிய வாயினனே
தாண வாரண மரிய வாயினனே
மாண வாரண மரிய வாயினனே
காண வாரண மரிய வாயினனே.

இது, மேலிரண்டடிகளுந் தாமமுட் கோழுத்திரியாக
வும, கீழிரண்டடிகளுந் தாமமுட் கோழுத்திரியாகவும,
சிறுவார் போக்கி, மேல்வரி மறற மூன்று வரிகளிலும
கீழுற்று மீண்டு மேலேறுகவும, கீழவரியும அவ்வாறே
மறற மூன்று வரிகளிலும மேலுற்று மீண்டு கீழேநாக்க
வும பெருவார் போக்கி, இநதவார நான்கும நான்கு
வரிகளாகவும முடியுமாறு காண்க.

கலி விருத்தம்

வ - து. “காண் வாரண மரிய வாயினனே
தாண் வாரண மரிய வாயினனே
மாண் வாரண மரிய வாயினனே
காண் வாரண மரிய வாயினனே”

எண் வரும்.

(இ - ள்.) சோழன் வலியமிக்க போர்செய்த இடமானவை, இசையோடு கூடிய வேதம் அறியவாய், கூட்டம் பொருத்திய மதயானை யரியவாய்க், காட்டுக் கோழியையம் சிங்கங்களைப் முடைய வாயின் (எ - து.)

சோழன் போர்செய்யாத முன்னர் மறைமுழக்கமும், யானை களுமுடைய இடங்கள், போர்செய்த பின்னர்க் காட்டுக்கோழி முழக்கமும், யானையைக் கொல்லவல்ல சிங்கங்களுமுடைய வாயின் வெண்க் கொள்க. இது, முரசின் வரர்களைப்போல் அமைச்சிருத்த வின் முரசுபத்தம் எனப்பட்டது. முரசம்-மிருதங்க வாச்சியம்.

கஅ - வது, திரிபாகி என்பது, மூன்றெழுத்துக் கூட ஒரு மொழியாகியும், அசில் முதலெழுத்துங் கடையெழுத்துங் கூட வேறொருமொழியாகியும், இடையெழுத்துங் கடையெழுத்துங் கூட மற்றொருமொழியாகியம் வருவது.

நேரிசை வெண்பா

வ - து. “மூன்றெழுத்து மெக்கோ முதல் றொருவள்ளல்
என்றுலகங் காப்ப நிடைகடை—யான்றுரைப்பிற்
பூமாரி பெய்துலகம் போற்றிப் புழங்கேததும்
பூமாரி காரிமா ரி”

எண் வரும்.

(இ - ள்.) இத்தணுள் மூன்றெழுத்து மெம்முடைய கோவாகிய காமாரி என்னவும், இதன் முதலெழுத்துங் கடையெழுத்துங் கூடக் காரி என்றொருவள்ளல் என்னவும், இதன் இடையெழுத்துங் கடையெழுத்துங்கூட மாரி என்று உலகங்காக்கும் மழை என்னவும் வந்த வாறு கண்டுநொள்க (எ - து)

திரிபாகி யென்பதற்கு மூன்று பாததையுடையது என்று பொருள்;

(கு - னை.) காமாரி - காமனுக்குப் பனைவனாகிய சிவன்.

கக-வது, திரிபங்கி என்பது, ஒரு செய்யுளாய் உறுப் பமைந்து ஒரு பொருள் பயப்பதனை மூன்றாகப் பிரித்து எழுத வெவ்வேறு செய்யுளாய்த் தனித்தனியே பொருள் பயந்து தொடையுங் கிரியையும் தனித்தனியே காண வருவது.

கட்டளைக் கலித்துறை

வ-று. "ஆசுரர் தீரன்னை பேரலிளி யாய்! அம்பி காபதியே! மாதுபங் கா! வன்னி சோசடையாய்! வம்பு நீண்முடியாய்! ஏதமுய் தாரி ன்னல் சூழ்வினை தீரெம்பி ராணினியார் ஒதுமொன் றே! உன்னு வாரமு தே! உம்பா நாயகனே!"

என வரும்.

(இ - ள்) அன்னைபோல இனிமை செப்பானே! அம்பி கைக்கு நாயகனே! உமைமைய இடப்பாக்கி லுடையவனே! கையில் நெருப்பை (மழுவை) த தாக்கிய சடைக்கடவனே! வாசனை தங்கிய நீண்ட சடைமுடிபை உடையவனே! குற்றத்தினி றது நீர்கி நின் னருள் பெற்று வாழ்த்தவர்களுடைய ஏன்படு சூழ்கத இரு வினைகளே த தீர்க்கின்ற எமது கடவுளே! முதலி யின்பத்தை யடையவர்கள் துதிக்கின்ற எவ்வளவுதே! நினைப்பவாக்கு அமுதம் போன்றவனே! தேவர்களுக்கு நாதனே! என்னுடைய ஆசையைத் தீர்ப்பாயாக என்பதாம் (எ - று.)

இதனுள்,

வஞ்சித்துறை

"ஆத ரந்தீர்
மாது பங்கா!
ஏத முய்தார்
ஒது மொன்றே!"

எனவும்,

"அன்னைபோ லினியாய்!
வன்னிசேர் சடையாய்!
இன்னல்சூழ் வினைதீர்
உன்னுவா ரமுதே!"

எனவும்!

"அம்பிகா பதியே!
வம்புநீண் முடியாய்!

எம்பிரா னினியார் ?

உம்பர்நா யகனே !”

எனவும்,

மூன்று வஞ்சித்துறைகள் வந்தவாறு காண்க. இச் செய்யுட் களுக்கும் முதற் கவித்துறையின் பொருள்களே பெரும்பாலும் அமையும். இவற்றுள், ‘எம்பிரா னினியார்’ என்பதற்கு, ‘எமது கடவுளே! இனி எமக்கு உன்னையன்றி வேறுகதி யாவர்?’ என்று பொருள் கொள்க.

இதுவும்து

நேரிசை வெண்பா.

வ - று. “சங்கந்தா பூனூர் தாமே கலைதாந்
புங்கவன்மால் காணப் புலவுடைய—கங்கரா!
கோணு கலாமதிசேர் கோடூர்! சங்கரா!
சோணு சலா! சலமே தோ?”

என வரும்.

(இ - ன்.) நல்ல பிரமணம், திருமாலும் முடியையும் அடியையும் தேடிக் காண முடியாதவனும், பகைவர் ஊன் தங்கிய மழுப்படையை யுடையவனுமாகிய அரணே! வளைவாகிய ஒற்றைக் கலையையுடைய சந்திரன் சேர்ந்த சடையையுடையவனே! சங்கரித்தற் றொழியையுடையவனே! அருணாசலத்திலுள்ளவனே! சங்குவளையலைக் கொடு; அணியதக்க ஆரத்தைக் கொடு; மேகலாபரணத்தைக் கொடு; உனக்குச் சஞ்சல மியாது? என்ப தாம் (எ - று.)

இது, அருணாசலேசுரராகிய தலைவரைக் கண்டு ஆசைமிக்குக் கைவளை முதலியவற்றை நழுவவிட்ட தலைவி யொருத்தி அவரைக் கண்டு, தன்னைக் கூடி அவற்றைத் தன்பாற் சேர்ப்பிக் கும்படி வேண்டிக் கூறியதாக அமைந்தது. சங்கு என்பதற்கு அழகெனினும் பொருந்தும். கங்கு - மழுவைக் குறித்தது.

இவ் வெண்பாவே,

“பூனூர் தாமே கலைதாந் புங்கவன்மால்
காணப் புலவுடைய கங்கரா!—கோணு
கலாமதிசேர் கோடூர்! சங்கரா! சோணு
சலா!சலமே தோ?சங்கந் தா”

எனவும்,

“சலமேதோ? சங்கந்தா பூனூர் தாமே
கலேதாநற் புங்கவன்மால் காண்பு—புலவடைய
கங்கரா! கோணு கலாமதிசோ கோடர!
சங்கரா! கோணு சலா!”

எனவும்,

மூன்று வெண்பாவாய்த் திரிபங்கியானது காண்க. இவற்றிற்
கும் முதல் வெண்பாவின் பொருளே அமையம். இது, ஒரு செய்
யுளே மூன்று பங்காவதால் திரிபங்கி யெனப்பட்டது.

(ரு - றர.) திரி - மூன்று. பங்கி - பங்கமுடையது. பங்கம் -
பேதம்.

உ-வது, பிறிதுபடுபாட்டு என்பது, ஒரு செய்யுளை அடியுந்
தொடையும் வேறுபடுப்பச் சொல்லும் பொருளும் வேறுபடாது
வேறொரு செய்யுளாய் முடிவது.

கட்டளைக் கலித்துறை

வ-று. “தெரிவருங் காதலிற் சேர்த்தோர் விழையம் பரிசுகொண்டு
வரியளி பாட மருவரு வல்லி யிடையடைத்தாய்த்
திரிதருங் காமர் மயிலிய லாயநன்ன னாகதேமொழி
யரிவைதன் னேரென லாகுமெம மைய! யா மாடிடமே”
என வரும்.

(இ - ள்.) எம்மைபனே! யாம் விளையாடும் இவ்விடமானது,
தெரிதற்கரிய காதலினாலே கூடிபவர் விரும்பும் விதத்தைக்கொண்டு
இசைபாடத்தக்க வண்டுள்ளென்னும் பாடல்மகளிர் பாடுதலைச்
செய்ய, மருவுதற்கரிய கொடினாகிய இடையினை யடைத்தாய்த்
திரிகின்ற அழகிய மயில்குன்னென்னும் தோழியர் கூட்டத்தைப்
பொருத்தி, தேன்போலு மொழியினையடைய அரிவைக் கொப்பாரு
மென்று சொல்லலாற் தகைமைத்து (எ - று.)

இது,

“தெவருங் காதலிற் சேர்த்தோர் விழையம்
பரிசு கொண்டு வரியளி பாட
மருவரு வல்லி யிடையடைத்த தாய்த்திரி
மருங்காமர் மயிலிய லாய நன்னாந்
தேமொழி யரிவைதன் னேரென
லாகுமெம் மைய யாமா டிடமே”

என ஆறடியாய், ஏற்றயலடி மூச்சிராய், ஏனையடி நாத்சிராய்
வந்து ஓர்நிகை யாசிரியப்பாவாமாறு காண்க. இனித திரிபத்திக்கு
சொன்ன பாட்டையே, இரண்டு பாட்டாகக் கூட்டி அடி நொண்ட
பெதித்துச் சொல்லலுமாம்.

பிதிதுபடு பாட்டாவது : வேறொரு பாட்டுத் தள்ளிடத்தே
உண்டாகும் பாட்டு. (எ)

சீத்திகவி முற்றிற்று.

வழுக்களின் வகை.

[ருண்மொழி

கூக. பிரிபொருட் சொற்றொடர் மாறுபடு பொ
மொழித்தது மொழிவேகவாபடு பொருண்மொழி
நிரணிற வழுவே சொல்வழு யதிவழு
செய்யுள் வழுவொடு சந்தி வழுவொ
எய்திய வொன்பது மிடவே காலம்
கலைமையுடைய நியாயமாகம்
மலைவழுள் னுறுத்தவும் வரைத்தனர் புலவர்.

[இ - ள்) அதை: (1) பிரிபொருட் சொற்றொடரும், (2)
மாறுபடு பொருண்மொழியும், (3) மொழித்தது மொழிதலும், (4)
கவர்படு பொருண்மொழியும், (5) நிரணிறவழுவும், (6) சொல்வழு
வும், (7) யதிவழுவும், (8) செய்யுள் வழுவும், (9) சந்திவழுவு
மென் னும் ஒன்பது வழுவும்;

(1) இடமலையும், (2) காலமலையும், (3) கலைமலையும், (4)
உலகமலையும், (5) நியாயமலையும், (6) ஆகமமலையும் என்னும்
ஆறுமலையும், உள்ளிட்ட பதினேத்துஞ் செய்யுளிடத்து வரைத்தனர்
புலவர் (எ - று.)

முன்ன ரொன்பது வழுவுங் குற்றமாதல் பெரும்பான்மைய,
குணமாதல் சிறுபான்மையாவென்றற்கும்; பின்னராறு மலையும்,
ஒருதலையாகவே குற்றமாய்ப் புகழ்ச்சியிடத்துப் புனைத்தரை யாகப்
புணர்க்கததக்க புலவரான் மொழியப்படும் சிறுபான்மைய வென்றற்
கும் இவ்வாறு வைத்ததென்றறி. அஃதேல், குற்றஞ் செய்யு
ளெனக்கி வருவனவல்லவோ ஆதலால், செய்யுட் கிலக்கணங்

கூறும் யாப்புதூலுள்ளே புணர்த்துவது, சண்டுரைத்த தென்ன யெனின்,

செய்யுளென்பது சட்டம், அலங்காரமென்பது அச் சட்டகததைப் பொலிவு செய்வது; ஆதலாற் செய்யுட்குப் பொலிவு சண்டு உரைக்கப்பட்டது. இக் குற்றம் அச் செய்யுட்குப் பொலிவுழிவு செய்வன ஆதலால் அச் செய்யுட்குப் பொலிவுழிவு வாராமற் புணர்க் வேண்டுமென்றாண்டே உரைத்தப்படு மாதலாற் பிறிதெதுதலாற் நென்க.

அஃகேல், இச் சூத்திரத்துட் செய்யுளென்பது பெற்றிலமரலெனின், மேற் பொதுவியலுள் அநிதரித்த செய்யட்குன்றே அலங்கார முணாததியசாதலால் இக் குற்றமும் அச் செய்யுட்குண வாராமற் புணர்க் வேண்டுமென்றே கொள்ளப்படும். அல்லதூம், இச் சூத்திரத்துட் சொற்றொடொன்றது அச் செய்யுளையெயன்றோவென்க. (அ)

பிறங்கோட்கூறி மறுத்தல்

கரு. மேற்கொள்க வொடுத்தது காட்டென ஆற்றுளி கிளக்கு மவற்றது வழுநிலை கிரம்ப வுணர்த்த வரம்பில வென்ப.

(இ - ள்.) மேற்கோளும், ஏதும், எடுத்ததுகாட்டும் என முறைபாற் சொல்லப்படும் அவற்றது வழுநிலையை சண்டு முற்ற வுணர்த்த அளவிலவாதலாற் கூறிற்றிலவென்று சொல்லுவார் (எ - று)

மேற்கோண்முதன் மூன்றும் சிவப்பதூலுட் சொல்லப்படும். அவைதாமும் மசுக்கடோறும் வேறுபட்டு வருவன வாதலால் இன்பத்தர வுரைக்கு மலங்கார இலங்கணத்தின்கண் மொழியி வன்பமழிந்து பிறிதெதுதது விரித்தவென்பதா மாதலால் சண்டு செயன்முற்றிலர். (க)

(கு - று.) இதனைப் புறநடை எனவும் கூறுப.

க. பிரிபொருட் சொற்றொடர்

கரு. அவற்றுள்,

பிரிபொருட் சொற்றொடர்செய்யுண் முழுவதும் ஒருபொருள் பயவா தொரி இத் தோன்றும்:

(இ - ன்.) பிரிபொருளுண்பது - ஒன்றாதபொருள், சொற்றொடரென்பது - செய்யுள் ; ஆதலால், ஒன்றப்பொருளுடைச் செய்யுள் (எ - று.)

அஃதாவது, வாக்கியங்களை வெவ்வேறு நோக்கப் பொருளுடையவாய்க் கூட்டி நோக்க ஒரு பொருளாக வுணரப்படாததாய் வருவது.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “கொண்டன் மிசைமுழங்கக் கோபம் பரத்தனவாந்
நெண்டிரை நீ ரெல்லாந் திருமுனியே—உண்டுமிழ்தான்
வஞ்சியார் கோமான் வரவொழிக மற்றிவனோர்
பஞ்சியார் செஞ்சீ ரடி” என்பதனுள்,

வானின்கண் மேங்குகள் முழங்க நிலத்தின்கண் கோபம் பரத்தன எனவும் ;

தெனின்த அலைக்கையுடைய கடனீரைபெல்லாம் அகத்திய முனியே யுண்டுமிழ்தான் எனவும் ;

கருவூராருக்குக் கோமானாகிய சோழனே வருதலை பொழிவாயாக எனவும் ;

இவன் செம்பஞ்சியை யூட்டிய சிவந்த சிற்றடியான் எனவும் ;
தனித்தனி நோக்கப் பொருள் பயந்து, கூட்டி நோக்கப் பொருள் பயவாமையின் அப்பெயராயினவாறு காண்க. (க௦)

இதற்குச் சிறப்பு விதி

க௦௨. களியினும் பித்தினும் கடிவரை யின்றே

என்பது, என்னுதவிற்றுவெனின், எய்தியதிகாதுபடாமற் காததலுணராததுதல துதவிற்று.

(இ - ன்.) மேன் மொழிந்த பிரிபொருட் சொற்றொடர், கள்ளொன்று களிப்போன் கூற்றின்கண்ணும், பித்துடையோன் கூற்றின்கண்ணும் கடிந்து நீக்கப்படாது ; (எ - று.)

அவற்றுட் களியான் மொழிந்தது

நேரிசை வெண்பா

வ - து. “காம ருருவங் கலந்தேன்யான் காங்கேயன்
வீமனெதிர் நின்று விலக்குமோ—தாமரைமேல்
மால்பொழிய வந்தா ரருகர் மதுவுடனே
பால்பொழியு மிவ்வூர்ப் பனை”

என்றதனுள், அழகிய வருவங்களிலே யான் புதுகுக் கலந்தேன்
எனவும் ;

காங்கேயனாகிய அரசன் வீமனெதிர் நின்று போரை விலக்குமோ
எனவும் ;

தாமரை மலர்மே லருகர் மால்பொழிய வந்தார், எனவும் ;
இவ்வூர்ப் பனை மதுவுடனே பாலைப்பொழியம் எனவும் வரும்.

இவ்வாறு சொல்லப்பட்டமைபான் நீக்கப்பட்டது. வரை
யின் நென்னாது கடிவரையின் நென்றதனாற் பிள்ளாக எரினமைத்
தன்மைபான் மொழியுந்நாலும் வரையப்படாவென்றறித. அதுவும்
பித்தின் மயங்கிய கூற்றும் வந்துழிக காண்க. (௧௧)

௨. மாறுபடு பொருண்மொழி.

க௦௩. மாறுபடு பொருண்மொழி முன்மொழிந் ததற்கு
மாறுபடத் தோன்றி வருமொழித் தாகும்.

(இ - ன்.) மாறுபடு பொருண்மொழியாவது, முன்மொழிந்த
சொற்பொருளோடு, மாறுபட்ட பொருளோன்றி வருமொழி
யுடைத்து (௭ - து.)

வருமொழி யென்றது அதன் பொருளை.

நேரிசை வெண்பா

வ - து. “மின்னார் மணிப்பைம்பூண் வேந்தே ! நினக்குலகில்
இன்னா தவர்யாரு மில்லையால்—ஒன்னார்

குலமுழுதுங் கூற்றங் கொள வெகுண்டு நீயே
தலமுழுதுங் தாங்குறும்”

என வரும்.

(இ - ள்.) இதனுள், ஒளியினையுடைய மணிகளிழைத்த பசும் பொன்னாற் செய்த ஆபரணங்களுையுடைய வேந்தனே! நின்கின் னொதபா உலகில் யாவருமில்லை யென்று, பின்பு நின் பகைவருயிரை யெல்லாங் கூற்றுங் குலத்தோடு கொள்ளும்படியாக வெகுண்டு நீயே யித்தல முழுதுங் காக்குதல் நினக்குத் தக்க தென்றமையின் மாறுபடு பொருண்மொழியாயிற்று (எ - று.) (௧௨)

சிறப்பு விதி

க௦௪. காமமு மச்சமுங் கைம்மிகி னுரித்தே.

(இ - ள்.) காமங் கைம்மிகினும், அச்சங் கைம்மிகினும் அவ் வாறுரைக்கப்படும் (எ - று.)

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “என்னோ டி - ட்டரியப் பஞ்சவர்க ளஞ்சாரோ
மின்னனே ப பாஞ்சா லியைவிடேன்—அன்னோ
மிகல்புரியங் கூற்றனே ப வீம நெதிர்நிர்
நில்புரிய வாற்றுவலோ யான்”

என வரும்.

(இ - ள்.) இதனுள், என்னோடு மாறுபட்டெதிர்த்ததற்குப் பஞ்சபாண்டவர் அஞ்சாரோ என்றும், மின்னனைய பாஞ்சாலியை விடேன் என்றும், மேம்பாட்டினையுடைய கூற்றத்தை யொத்த வீமனுக்கெதிரே நின்று மாறுபடுதற்கு யான் வல்லனோ வென்றுஞ் சொன்னமையால் அய்வாறுதல் காண்க (எ - று.)

இஃது அச்சம். மிகல்-மேம்பாடு. புரிதல்-செய்தல்.

(௧௩)

௩. மொழிந்தது மொழிவு

க௦௫. மொழிந்தது மொழிவே கூறியது கூறி
வேறுபட வொருபொருள் விளங்கா தாகும்.

(இ - ள்.) மொழிந்தது மொழிதலாவது - முன்னே கூறிய வதனையே மீண்டுங் கூறி அதனால் வேறுபட வொருபொருள் விளங்காதது (எ - று.)

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “அங்கமி லாதவ னங்கன் றலம்புரியம்
வெங்கணையுங் காஞ்சுங்கொல் வேல்வேந்தர்—தங்கோன்
நிலையார் தொடையது னேரிழைக்காய் முன்றோர்
மலையாற் கடல் கடைத்தான் மாண்” என வரும்.

(இ - ள்.) வேலைததாங்கிய அரசர்க்கரசனாகிய, நிலைத்த
ஆத்திமலைபயி, தரித்த ஒப்பில்லாத சோழன், அங்கமில்லாதவ
னாகிய மன்மதன் வைத்தலன்பனால் எரியப்படுகின்ற கொடிய
அம்புகளையங் காப்பானே” காப்பான்; ஏனெனில், ஆதியில்
திருமால் திருமகனாகப் பெறவேண்டி ஒரு மலையாலே பாற்கடலைக்
கடைத்தான் (௭ - று.)

இதனுள், அங்கமில்லாதவ என்னும், பின்னு மவனுமே
அனங்கனென்றஞ் சொன்னமைபான் மொழிந்தது மொழிவாய்.
குற்றமாயிற்று.

அஃகேதல், சொற்பின்வருநிலைபம், பொருட்டின் வருநிலை
பும், சொற்பொருட்டின் வருநிலைபம் அவ்வாறன்றோவெனின்,
அற்றன்று.

பொருளின்வருநிலையாவது—மொழிந்த சொல்லே மொழியி
னும் பொருள் வேறுபடும்—அது,

“மால் எரிபா, தளித்தமால்.” என்பது

(இ - ள்.) மதமபயக்கைதடைய யானையைக் காதத் திரு
மால் என்பதாம் (௭ - று.)

இதில் முதற்கணுள்ள மால் - மதமபக்கம். சுற்றிலுள்ள
மால் - திருமால் என்பது,

பொருட்டின்வருநிலையாவது—மொழிந்த பொருளையே
மொழியினும் சொல் வேறுபடப் பொருடோறும் வருவதோ
ரலங்காரமுண்டாம். அது,

“அவிழ்ந்தன தோன்றி அவர்த்தன காயா” என்பது.

(இ - ள்.) மலர்ந்தன கார்த்தன், மலர்ந்தன காயாமலர்கள்,
என்பதாம் (௭ - று.)

இதில் அவழந்தன அலர்ந்தன ஒரு பொருட்சொற்கள் என்பது.

சொற்பொருட்பின்வருநிலையாவது—சொல்லும் பொருளும் அதுவேயெனினும் அவற்றான் வெவ்வேறு பொருள்படுதல். அது,

“வைகலும் வைகல்” என்பது.

(இ - ன்.) நாள்தோறும் நாள் என்பதாம் (எ - று.)

இரண்டும் நாள் என்னும் பொருளை யுணர்த்துவனவாயினும், பின்னது கழிவுநாள் என்று வேறு பெயருள்பட்டு நிற்கும். (கசு)

கிறப்பு விதி

க௦௬. விரைவினுஞ் சிறப்பினும் வரைவின் றதுவே.

(இ - ன்.) மேல் ஒருசொற் பொருண்மேற் பலசொல் வருதலன்றோ வழுவென்பது, அதுவே விரைவின்கண்ணும், சிறப்பின்கண்ணுமாயிற் குற்றமன்று (எ - று.)

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “ஒருவ ரொருவர்மேல் வீழ்த்துவட நாட
ரருவ ரருவரென வஞ்சி—வெருவந்து
தீததீததீ யென்றயர்வர் சென்னி படைவீரர்
போர்க்கலிங்க மீதெழுந்த போது” என வரும்.

(இ - ன்.) சோழனுடைய படைவீரர், போரையுடைய கலிங்க தேசத்தின்மீது சண்டைக கெழுந்தபோது, அவ்வடநாடர், ஒருவர்மேல் ஒருவர் வீழ்த்து, ‘நாம் குறைவுற்றவரானோம், குறை வற்றவரானோம்’ என்று பயந்து மயங்கி, ‘நெருப்பு மூண்டது, நெருப்பு மூண்டது, நெருப்பு மூண்டது’ என்று வாடுவார்கள் என்பதாம் (எ - று.)

அருவுதல் - குறைதல்; அருவர் - குறைந்தவர். சென்னி - சோழன். இது விரைவு. பிறவுமன்ன. (கரு)

சு. கவர்படுபொருண்மொழி

க௦௭. ஒருபொரு டினிய வுரைக்க ளுற்றசொல்
இருபொருட் கியைவது கவர்படு பொருண்
[மொழி.

என்பது எனனுதலிறோ வெலின. நிறுத்த முறையாற கவாபடு பொருண்மொழி யென்னும் வழுவாமாறு உணர்த்துதல் துதலிறது.

[இ - ள்.) ஒரு பொருளைத் தெரிவுற உணர்த்தற்கு வந்த சொல் அதனையே ஐயுறும்படி பல பொருண்மே னிற்பது கவர்படு பொருண்மொழி யென்னுங் குற்றமாம் (எ - து.)

நேரிசை வெண்பா

வ - து. “புயலே புறம்பொதிந்து பூந்தா தொழுக்கி
மயலே கடவுளர்க்கு வாய்த்துச்—செயலை
எரிமருவு பூந்துணர்த்தாய யாவருமூ டாடார்
அரிமருவு சோலை யகதது” என வரும்.

[இ - ள்.) மேற்புறம் மேகத்தால் மூடப்பட்டு அழகிய மகரத் தங்களைச் சொரிந்து, தேவர்களுக்கும் மயங்கததைச் செய்தலை யுடையதாய், நெருப்பைப்போன்ற நிறம்பொருந்திய பூங்கொத்துக்களை யுடையதாய், வண்டுகள் சார்ந்திருக்கின்ற சோலையினுள் எவரும் ஊடே செல்லார் என்பதாம் (எ - து.)

இதனுள் ‘அரிமருவு சோலை யகதது’ என்றவழி, அரியென்பது-வண்டு, சிங்கம், நெருப்பு முதலிய பல பொருள்களுக்கும் பொது வாதலான் ஒன்று துணியப்படாமையின் வழுவாயிற்று.

சிறப்புவிதி

க௦அ. வழுவப்பட வில்வழி வரைவின் றதுவே.

[இ - ள்.) அக் கவாபடு பொருண்மொழியும் வழுவில்லாத விடத்துப் பொதுப்பட உரைப்பினுங் குற்றமன்று (எ - து.)

என்னை,

தூத்திரம்

“வினாவேறு படராஅப் பலபொரு னொருசொல்
நினையுங் காலைக் கிளந்தாங் கியலும்.”

அஃதாவது; சொல்வேறு படராத பலபொருளொரு சொல், ஆராயுமிடத்து, குறித்துச்சொன்ன பொருளின்படி நடக்கும் என்ப வாகலின்.

நேரிசை வெண்பா

வ - று “வாணவர்க டாழ்த்து பணிதேட்ப மாரூப
தாணவர்கள் சுற்றற் தழிந்தொழிதத—மேன்மை
அரியே யனைததுலகுங் காக்குங் கடவுள்
எரியே மறையோர்க் கிறை” என வரும்.

(இ - ள்.) தேவர்கள் பணித்து எவல் தேட்ப, பகையான
அசுரருடைய குலத்தைச் சேதித்துக் களைந்த, மேன்மை பொருந்திய
அரியே யனைததுலகுங் காக்குங்கடவுள். அங்கினிபே வேதியருக்கு
இறை.

இதனுள் இத் தொழில் திருமாலுக்கு முக்கியம், இத்திரனெனினி
னுமாம். அரிபென்பது இத்திரனுக்கும் திருமாலுக்கும் பொதுப்
பெயராதலின், எவற்கெழில், யாவர்மே னிற்பினுங் குற்றமன்
றென்க. (க௭)

நீ. நிரனிநைவடி

க0௯. ஒருநிரன் முன்னவைத் ததன்நிரன் வைக்கும்
நிரனிநை பிறழ்வது நிரனிநை வழுதவ.

(இ - ள்.) ஒருநிரன் முன்னெண்ணி வைத்துப் பின்மொழி
மாற்றிக் கொள்ளு நிரலைப் பிறழவைப்பது நிரனிநை வழுதவாம்
(எ - று.)

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “தெற்குச் குடக்கு வடக்குக் குணக்குமேல்
நிற்குச் திறததுலகை நீடளிக்கும்—பொற்பினர்
ஈரெண் கலையோன் வருண னிரலியமன்
யாரும் புகழியின்பி னார்” என வரும்.

(இ - ள்.) தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு, கிழக்கு என்னுந் திசை
களின்மேல் நிற்குச் திறமையினாலே உலகைக் காக்கும் பொற்பினை
யுடையார், பதினாறு கலையுடைய சந்திரன், வருணன், சூரியன்,
யமன் என எவரும் புகழக்கூடிய இயல்பினையுடையார் என்பதாம்
(எ - று.)

இதனுள், தென்றிசைமுதற் குணதிசை யீராக அடைவே
பெண்ணி அத்திசைகளினின்றும் உலகங் காப்பவர்—சந்திரன்,

இயமன், வருணன், சூரியனென முறையே வையாது, சந்திரன், வருணன், சூரியன், இயமனென முறைபிறழ வைத்தமையின் வழுவாயிற்று. (கௌ)

சிறப்புவிதி

கக௦. உய்த்துணர வரும்வழி யவ்வாறு முரித்தே.

(இ - ள்.) அந் நிரனிறை உய்த்துக்கொண் டுணர்வதாகத் தோன்றுவதாயிற் பிறழினும் பிறழ்வன்று (எ-று.)

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “குடபால் வடபால் குணபாறென் பாவென்
றடைவே திசைநான் கவற்றுள்—இடையிரண்டு
நன்மைபுரி வோர்பயந்து நோக்குப வேளைய
வன்மை புரிவோர்க்கே யாம்” என வரும்.

(இ - ள்.) மேற்குத்திசை, வடக்குத்திசை, கீழ்த்திசை, தென்
றிசை என்று முறையே ஏற்பட்ட திக்குகள் நான்கனுள், இடையி
லுள்ள இரண்டும் நன்மைபுரிவோர் அவற்றைக் கொடுத்து நோக்கு
வனவாம்; மற்றைய திமை புரிவோர்க் சூரியனவாம் (எ - று.)

நன்மைக்கு மறுதலை - அன்மை. இதனுள் உய்த்துணர்ந்து
கொள்ளப் பிறழாதென வைத்தவாறுவது, மேற்றிசை முதலாகத்
தென்றிசை யீறாக அடைவே யெண்ணி நடுக்கிடந்த வடதிசையுங்
குணதிசையும் நற்கருமஞ் செய்வோர் நோக்கற்பால வென்றும்,
மேற்குந் தெற்குந் தீக்கருமஞ் செய்வோர் நோக்கற்பால வென்றும்
உய்த்துணர வைத்தவாறு காண்க. (கௌ)

க. சொல்வழு

ககக. சொல்வழு வென்பது சொல்லில் க் கணத்
புல்லா தாகிய புகர்படு மொழியே [தொடு]

என்பது, என்னுதவிற்றே வெனின, சிறுத்த முறையானே சொல்வழு
மறு உணர்த்துதல் முதலிற்று.

(இ - ள்.) சொல்வழுவாவது, சொல்வதிகாரத்திற் சொல்லிய இலக்கணத்தோடு, மாறுபட்டு வருஞ்சொற் புணர்க்கப்படுவது (எ - று.)

நேரிசை வேண்பா

வ - று. “ யாவகைய தாயார்க்கு மெங்களுக்கு மெந்தையார்க்கும்
ஆவியினே யனையவார்க்கும்—கோவே!
துணக்க பயமிந்த துண்மருங்குன் மாது
தனக்கிடரொன் றில்லாமற் றுங்கு ” என வரும்.

(இ - ள்.) பெற்றவன், வளர்த்தவன், பாராட்டுபவன் முதலிய எல்லாத் தாய்மார்களுக்கும், எங்களுக்கும், எங்கள் தந்தையாருக்கும், இன்னும் எல்லோருக்கும் இவனே உயிராவன்; ஆதலின், அரசனே! இந்த துட்பமாகிய இடையினையுடைய மாது உணக்கடைக்கலம்; இவளுக்கு இடரொன்று மில்லாமல் இவளைக் காத்துக் கொள்வாயாக (எ - று.)

‘யாவகைய தாயார்க்கும்’ என்று கூறிப் பின்னர் ‘எங்களுக்கு’ என்று கூறியது தவறும்; இக் கூற்றிற் குரியாளும் தாய்மார்களில் ஒருத்தியாதலின்.

இது, கையடை கொடுத்தல். இதனுள் ‘எங்களுக்கு’ எனவும், ‘துணக்கு’ எனவும், வழுவச்சொற் புணர்க்கப்பட்டன வாதலாற் சொல்வழுவ வாயிற்று. (௨௦)

சிறப்பு விதி

ககஉ. வழக்கா றாயின் வழுவின் றதுவே.

(இ - ள்.) அச் சொற்கள் வழக்காறு யடிப்பட்ட சான்றோரால் வழங்குவனவாயின் வரையப்படா வழக்காறென்று தழுவுப்படும் (எ - று.)

மருஉக் கட்டுரைக்கண் இலக்கண மின்றியும் வரப்பெறுமென்க.

நேரிசை வேண்பா

வ - று. “ யாவ ரறிவா ரிவரொருவ ரிக்குறிஞ்சிக்
காவலரோ விஞ்சையர்தங் காவலரோ—பாவாய்!

அருமந்தன் ஞர்நம் மகன்புனம்விட் டேகார்
தெருமந் துழுவந் திறம் "

என வரும்.

(இ - ள்.) பாவை போன்ற பெண்ணே! ஒப்பற்றவராகிய இவர், இக் குறிஞ்சி நிலத்திற்குத் தலைவரோ? வித்தியாதாரக ஞுடைய தலைவரோ? அருமருந்துபோன்ற இவர், நம்முடைய விசாலமான தினைக்கொல்லையை விட்டுப் போகாதவராய் மயங்கி வருந்தும் தகைமையை எவரறிந்து சொல்ல வல்லார்? (எ - று.)

இதனுள் 'அருமருந்தன்ஞர்' என்றபாலது, 'அருமந்தன்ஞர்' என அடிப்பட்டு வந்து, வழக்காறாயிற்று. அல்லதுஉம், 'மலைய மாளு - 'மலாடு' எனவும், 'பாண்டியளுடு' - 'பாண்டிநாடு' எனவும் வருவனவும், அவ் வழக்காறே யெனக் கொள்க. (௨௬)

எ. யதிவழு

ககந. யதிவழு வென்ப தோசை யறுவழி
நெறிப்பட வாரா நிலைமைய தென்ப.

(இ - ள்.) யதிவழுவாவது, ஓசைகொண்டு சீரறுக்கும் வழி, அறுத்தற்கரிதாய் வேறுபட்டு வருந் தன்மையதாம் (எ - று.)

நேரிசை வெண்பா

வ - று. "மாடு பயிலும் வரையாளி மால்யாளைக்
கோடுபுயத் துண்டுழுவந் கொள்கைத்தாம்—காடு
அரிதா மியல்பிற் றரையிதுட்கண் வாரல்
பெரிதாரு மைய! பிழை" என வரும்.

(இ - ள்.) மலைப்பக்கங்களிலே தங்குகின்ற சிங்கம், மதயாளை யினது கோட்டைப் புயத்திலே தாவகி வருந்தும் இயல்பினை யுடையதாகிய காடு, எவரும் செல்லற் கரிதார் தன்மை யுடைய தாம்; ஆதலின், ஐயனே! அக் காட்டில் உள்ளிரலில் வருதல் ஒழிவா யாக; அவ்வனம் வரின் பெரிதும் பிழைபாரும் (எ - று.)

'யாளி யாளைக்கோடு புயத்துண்டு' என்றது, யாளை மதங் கொண்டு சிங்கத்தையும் பாய அதன் தோளில் தந்தம் முறிந்திருக்க

அதனோடு சிங்கம் வருந்தித் திரியு மென்றபடி. இங்ஙனம் யானை சிங்கத்தையும் பாடி மெனவே காட்டின் மிகுதிப்பாடு விளங்கும்.

இதனுட் 'காடரிதாம்' எனற்பாலது 'காடு அரிதாம்' என்று, அச் சொற்கூடாது அறுத்திசைத்து யதிகையு வாயிற்று. (222)

சிறப்பு விதி

ககச. வகையுளி யுரைப்புழி வரைவின் றதுவே.

(கு - ள்.) அச் சீர் அறற்பாலவழி யருது நின்றதெனினும், வகையுளி சேர்த்துக் கொள்வாமெனற் குற்றமன்று (எ - று.)

(சூ - வு.) வகையுளியாவது பதம் நோக்காது இசைநோக்கிப் பிரிக்கப் படுதலுடையது.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. "மேலிவாழ் வார்மே லிருணீக்கி யாருமலர்த்
தேவிரீங் காள்செம்பொற் றோளிணைகள்—கோவினனி
சென்னிவிடா மாலினடி வேலினுதி நீலநிறக்
கன்னிவிடா ளீகைவிடா கை" என வரும்.

(கு - ள்.) தான்மேலி வாழ்வாரிடத்தே, வறுமை யென்னு மிருளை நீக்கி, ஐசுவரியமென்னும் தன்னுடைய பிரகாசத்தைப் பரப்பிப் பொருந்துகின்ற செந்தாமரை மலரில் வாசம் செய்யுந் திருமகள், இறைவனுடைய செம்பொன் போன்ற தோள்களை விட்டு நீங்காள்; அவனது அழகிய சிரம் திருமாலி னடியைவிட்டு நீங்காது; நீலநிறம் பொருந்திய சயமடங்கை அவனுடைய வேலின் முனையை விட்டு நீங்காள்; அவன் கை ஈகையை விடமாட்டாது (எ - று.)

இங்ஙனம் கூறவே, மன்னன் மிக்க ஐசுவரியத்தோடும், காத்தற் கடவுளாகிய லிஷ்ணு பக்தியோடும், வெற்றியோடும், கொடையோடும் வாழ்வானென்பது பெறப்படும். மேல் - ஏழாம் வேற்றுமை யுருபு. இருள்-வறுமையைக் குறிக்கும். அரசனுக்குப் புஜ பலமே ஐசுவரியத்துக்குக் காரணமாதலின் இலக்குமி தோளில் சேர்வான் என்றார். நீலநிறக்கன்னி - தூர்க்கை; இவன் ஜயத்திற் குரியனாதலின், 'நீலநிறக் கன்னி வேலினுதி விடான்' என்றார்;

வேலே வெற்றிக்குத் துணையாதலின், அதில் சயமகன் இருப்
பான் என்றார். இதனுள் வகையுளி சேர்த்துக் கொள்ளக் குற்ற
மன்றாயிற்று. வகையுளியாவது : அந்தந்தச் சொன்முடிபே சீர்
முடிவாகத் தனிகொள்ளாமல் வேண்டியவிடத்துச் சீர்முடிவு
செய்து தனிகொள்ளுதல் எனினு மமையும். (உக)

அ. செய்யுள் வழு

ககரு. செய்யுள் வழுவே யாப்பிலக் கணத்தோ
டெய்த வில்லா வியல்பிற் றாகும்.

(இ - ள்.) செய்யுள் வழுவாவது யாப்பிலக்கணத்தோடு
பொருந்தாத இயல்பினை யுடைத்து (எ - று.)

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “ஆதரத் துயர்தர வயர்தருவ கொடிக்குப்
பூதலம் புனைபுகழ் வளவன்—தாதறு
தாங்கரும் பாலன்றித் தணிபுமோ தாரணங்கண்
பூங்கரும்பால் வந்தடுதத போர்” என வரும்.

(இ - ள்.) ஆசையானது வருத்தத்தைத் தர அதனாலே
வருந்துகிற பூங்கொடிபோலும் மாதினுக்கு, பூமியை அலங்கரித்
தும்படியான புகழுள்ள சோழன் அணிந்திருக்கின்ற, மகரந்தம்
கீங்காத பூவரும்புகளாலாகிய மாலையாலன்றி, மாலையைத் தரித்த
மன்மதனுடைய அழகிய கருப்புவில்லால் வந்து சேர்ந்த போர்த்
துன்பமானது தணிபுமோ (எ - று.)

இது, முன்ன ராசிரியம் வந்து பின்னர் வெண்பாவாய் முடிந்
தது. இங்ஙன முடிதற் கிலக்கண மின்மையால் யாப்புவழுவா
யிற்று. (உச)

சிறப்பு விதி

கககூ. ஆரிடத் துள்ளு மவைபோல் பவற்றுளு
நேரு மென்ப நெறியுணர்ந் தோரே.

(இ - ள்.) செய்யுள் வழு ஆரிடத்துள்ளும் அரிடப்போலி
யுள்ளும், சிறுபான்மை வரையப்படா (எ - று.)

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “ கண்டகம் பற்றிக் கடக மணிதுளங்க
ஒண்ணெச் குருதியு னோலு கிடப்பதே—கெண்டிக்
கெழுதகைமை யில்லேன் கிடந்தாடப் பன்னான்
அழுதகண் ணீர் துடைத்த கை ” என வரும்.

(இ - ள்.) தலைவரது பிரிவின் கூட்டமில்லாத யான், பூமி
யிற் கிடந்து பிணங்கப் பலநாளும் அழுத கண்ணீரைத் துடைத்த
எனது கை, வாளைப்பற்றிக் கடகத்திலுள்ள இரத்தினம் ஒளிவிடச்
சிவந்த இரத்தத்திலுள்ளே கிடப்பதே (எ - று.)

கெண்டி - தறித்தல்; அதாவது : வேறுபடுத்தல்; அஃது
இங்கே பிரிவை யுணர்த்திற்று.

இது, பதினாறுசீர் வெண்பாவாய் யாப்பிலக்கணத்தோடு
பொருந்தாது வந்தது.

ஆரீடமாவன - இருடிகளாற் சொல்லப்படுவன.

ஆரீடப்போலியாவன-சாவவும், கெடவும், வாழவும், மனத்தது
பாடவும் வல்ல புலவராற் சொல்லப்படுவனவாம். (௨௫)

கூ. சந்தி வழு

ககள. சந்தி வழுவே யெழுத்திலக் கணத்துச்
சந்தியொடு முடியாத் தன்மைத் தாகும்.

(இ - ள்.) சந்திவழுவாவது எழுத்திற்காரத் தோதப்பட்ட
புணர்ச்சியிலக்கணத்தோடு பொருந்தாது வருவது (எ - று.)

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “ என்பு ஒரு வின்னேவன் மணங்கலக்கும்
பொன்புண் சுமந்த புணர்முலையீர் |—மின்போல்
துடங்கிடைக்குங் காதலாய்! நோக்கக் கவரும்
படங்கிடைக்கு மங்குற் பரப்பு ” என வரும்.

(இ - ள்.) எலும்பும் உள்ளே உருகும்படி வருந்துவேனென
எனது மனத்தைக் கலக்குகின்ற பொன்னுபாணங்களைத் தாங்கிய

கொங்கைகளை யுடையீர்! தும் கடிதடப் பரப்பாந்து, மின்னலைப் போல் அசைகின்ற இடைக்குங் காவலாய், பார்ப்பவரது நோக்கங் கவரும் அரவப்பட்டத்தின் தன்மை பொருந்தி யிருக்கும் (எ-து.)

இதனுள் 'பொற்பூண்' என்பது 'பொன்பூண்' என வந்தமை யிற் சந்தி வழு வாயிற்று. (உசு.)

சிறப்பு விதி

ககஅ. இரண்டாம் வேற்றுமைக் கெதிர்மறுத்தும வருமே.

(இ - ன்.) இரண்டாம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியாயின் வல் லெழுத்து மொழிககு முதலாய் வந்துழி ஏனே வேற்றுமையோடு மாறுபட்டு முடியவும் பெறும் (எ - து.)

நேரிசை வெண்பா

(உ - து.) " இரவி துணைத்தா எரிகல்வேந்தர் சென்னி
விரவு மலர்பொழியு மேவா—அரசிரிய
மின்பொழியுஞ் செவ்வேல் வெறியோ ரினங்கவரப்
பொன்பொழியுஞ் செங்கைப் புயல் " என வரும்.

(இ - ன்.) சோழனுடைய இரண்டு பாதங்களும், பகையரசர் களுடைய சிரசிலே சேர்த்திருக்கின்ற மலரைச் சொரியும்; செம், மையாகிய வேலானது பகையரசர்கள் பயந்தோட மின்னலைச் சொரியும்; சிவந்த கையாகிய மேகமானது வறிஞர் கூட்டங் கொள்ளும்படி பொண்ணைச் சொரியும் (எ - து.)

இரவி - சோழன். வெறியோர் - வெறுமையோர்; ஒன்று மில்லாதவர். வறுமை என்னும் பண்புப்பகுதி திரிந்து இங்ஙன மாயது.

இதனுள், 'மலர் பொழியும்' 'மின் பொழியும்' 'பொன் பொழியும்' என இயல்பாய் முடிந்தன. என்னை,

சூத்திரம்

"இயற்கை மருங்கின் மிகற்கை தோன்றலும்

.....

மெய்பிரி தாகிடத் தியற்கையாதலும்."

என்பவாஃலிர், என்றார்க்கு மிதுவு மிலக்கணமன்றே; எழுத் ததிகாரத்தோடு மாறுபட்டுவந்த துண்டோ வெனின், மாறுபட்டு வருமென்ற தன்று; ஐகாரவேற்றுமை பொதுவகையா னேதிய மூடிவோடு பொருந்தாது இவ்வாறு சிறுபான்மை வருமென் னேதின ரென்றாக. பரிபொருட் சொற்றொடர் முதலாக வோதிய ஒன்பதும் இவ்வாறு வரின் வருவெனப் பொதுவிலக்க ணங் கூறிச் சிறப்புவகையா னிவ்வாறு வரின் வருவன்றெனக் கூறியதல்லது வேறென விதிக்கப்படா தெனக் கொள்க. (2௭)

௧௦. இடமலைவு

ககக. இடமெனப் படுபவை மலைநாடி யாதே.

(இ - ள்.) இட மென்று கூறப்படுவன மலையும், நாடும், யாதும் (எ - து).

மலையாவன—இமமலை முதலியன,

நாடாவன—பதினெண் மொழி வழங்கு நிலங்கள்.

யாறுவன—ஃங்கை முதலியன.

இவற்றின் மலைவாவது ஒன்றினுள்ள பொருள் ஒன்றினுள் தாகச் சொல்லுதல். மலையும் = விரோதம்.

நேரிசை வெண்பா

வ - து. “தென்மலையின் மான்மதமுஞ் சாமரையுந் தேமருசீர்ப்
பொன்மலையின் சந்தனமு மாரமும்—பன்முறையும்
பொன்னி வளநாடன் முன்றிற் பொதுளுமே
மன்னர் திறைகொணர வந்து ” எனவும்,

(இ - ள்.) பொதிகையிலுள்ள கஸ்தூரியும், சாமரையும், வாசனை பொருந்திய சிறப்பையுடைய மேருமலையிலுள்ள சந்தன மும், பூமாலைபும், அரசர்கள் திறைப்பொருள்களாகப் பன்முறை யும் கொண்டுவர வந்து, காவிரிபாயும் வளம் பொருந்திய சோழ நாட்டை யாளும் சோழனுடைய முன்றிலிலே கிறையும் (எ - து.)

நேரிசை வெண்பா

“தன்பொருளைச் செங்கனக மாதங் கிரித்தரனம்
வண்தலிங்கந் தந்த வயப்புரவி—பண்பு

மருவும் யவனத்து மால்யானை சென்னி
பொருநர்க்கு வீசம் பொருள் ”

எனவும் வரும்.

(இ - ன்.) குளிர்ச்சி பொருந்திய பொருளை யாற்றிலுள்ள செம்பொன்னும், மாதங்கிரியிலுள்ள முத்தும், வளப்பம் பொருந்திய கலிங்கதேசத்திலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட வெற்றி பொருந்திய குதிரைகளும், நற்குணம் சேர்ந்த யவன தேசத்து மதயானையும் ஆகிய இவைகளே, சோழன், தன்னைப் புகழ்ந்து பாடுவோர்க்கு வாரியிறைக்கும் பொருள்களாம் (எ - து.)

பொருநர் - புகழ்ந்து பாடுவோர். இவற்றுள், இமயத்திலுள்ளன பொதியத்திற்கு' உரியவாகவும், பொதியத்திலுள்ளன இமயத்திற்கு உரியவாகவும் கூறினமையின், மலையிடமலைவு ஆயிற்று.

பொருளைக்குரிய தரளத்தை மாதங்கிரியோடு புணர்த்தும், மாதங்கிரிக்குரிய கணகத்தைப் பொருளையோடு புணர்த்துங் கூறினமையின், யாறிடமலைவு ஆயிற்று.

யவனத்திற்குரிய புரவியைக் கலிங்கத்தோடு புணர்த்தும், கலிங்கத்துக்குரிய யானையை யவனத்தோடு புணர்த்துங் கூறினமையின் நாடிடமலைவு ஆயிற்று.

இடமலைவு - இடத்தின் மாறுபாடு; மலைவு - மாறுபாடு. இங்கனமே மேல் வருவனவற்றிற்குங் கொள்க. (உஅ)

கக. கால மலைவு

கஉ௦. காலம் பொழுதொடு பருவமென் றிரண்டே.

(இ - ன்.) காலமாவது - பொழுதும் பருவமும் என விரண்டாம் (எ - து.)

அவற்றுள், பொழுதாவது : விடியல் - உச்சி - எற்பாடு - மாலை - யாமம் - வைகறை என வியை. இவற்றுள், ஒரோவொன்றுக்கு நாழிகை பப்பத்தாக ஆறுபொழுதிற்கு நாழிகை அறுபதாம். இவை தமிழ்நாள் முடிப.

மலைவாவது : ஒன்றற்குரிய பூவும் - புள்ளும் - தொழிலும் பிறிதொன்றற்கு உரியவாக வுரைப்பது.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “ செங்கமலம் வாய்குவியத தேங்குமுதங் கண்மலர
எங்கு நெடுவானின் மீனிமைப்பப்—பொங்குதயத்
தேராழி வெய்யோ னுகந்தான் மலர்ந்ததே
நீராழி சூழ்த்த நிலம் ” என வரும்.

(இ - ள்.) சிவந்த தாமரை மலர்கள் முகங் கூம்ப, வாசனை
பொருந்திய அல்லி மலர்கள் முகமலர, நீண்ட ஆகாயத்தில் எங்கும்
நான்மீன் ஒளிர, பொங்குகின்ற தோற்றத்தையுடைய ஒற்றைச்
சக்கரம் பொருந்திய தேரினனாகிய சூரியன் மகிழ்த்து உதயஞ் செய்
தான் ; கடல்சூழ்த்த உலகம் விளங்கிற்று (எ - று.)

இதனுள் மாலைக்குரியன, காலையோடு புணர்த்ததனும் பொழுது
மலை ஆயிற்று. பிறவு மன்ன.

பருவமென்பன : ‘கார் - கூதிர - முன்பனி - பின்பனி - இன
வேனில் - முதுவேனில் என விலை. ஆவணிமுத லிவ்விரண்டு
திங்கள் ஒவ்வொன்றாக அறுவகைப்படும். இவை வடநூற்கு
மொக்கும். அவற்றின் மலைவாவது : ஒர் பருவத்திற் குரியன
பிறிதோர் பருவத்திற் றோன்றினவாகக் கூறல்.

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “ காதலர் வாரார் களிக்கு மயிலகவத
தாதலிழ் பூங்குருத்தின் றண்பணையின்—மீதே
தனவேர் முகைநெகிழ்த் தண்கொன்றை பூப்ப
இனவேனில் வந்த திதோ ” என வரும்.

(இ - ள்.) மகிழ்கின்ற மயில்களாட, மகரத்தங்கள் பரந்த மலர்
களையுடைய குருந்தமரத்தின் கிளைமீதே படர்ந்த முல்லைக் கொடியில்
அழகிய முல்லை யரும்புகள் மலர, குளிர்ந்த கொன்றை பூத்தலைச்
செய்ய, இதோ இனவேனிற் பருவம் வந்தது ; எனது காதற்
சூரியார் வந்திலர் (எ - று.)

மயிலாடலும், முல்லை கொன்றை பூத்தலும், கார்ப்பருவத்திற்
சூரியன்.

இதனுட் கார்ப்பருவத்திற் குரியன, இளவேனிற் பருவத்திற்
ரேன்றினவாகப் புணர்த்தமையின் பருவ மலைவு ஆயிற்று. பிறவு
மன்ன. (உக).

கஉ. கலை மலைவு

கஉக. கலையெனப் படுபவை காண்டக விரிப்பிற்
காமமும் பொருளு மேமுறத் தழுவி
மறுவறக கிளந்த வறுபத்து நான்கே.

[இ - ன்.) கலை யென்று சொல்லப்படுவனவற்றை விளங்க
விரித்துரைப்பின், இன்பமும், பொருளும் அழிவுபடாமற் றழுவிக்
குற்றமறச் சொல்லப்படுவன அறுபத்துநான்குமாம் (எ - று.)

கலை - சாத்திரம்; அவை: கீதம், வாத்தியம், கணிதம் முதலியன.

இவற்றின் மலைவாவது, அவ்வநூலிற் கூறியபடி கூறாது
பிறழக் கூறுவது.

நேசை வெண்பா

உ - று. “ ஐந்தாம் நரம்பாம் பகைவிரவா தாறாக
வந்த கிளைகொன்ன நான்காய—முந்தை
இளைகொண்ட யாழியற்று மேந்திழைதன் னவீத்
துணைவன் புழே தொடுத்தது ” என வரும்.

[இ - ன்.) ஐந்தாம் நரம்பாகிய பகை சாராது, ஆறாம் நரம்பாக
வந்த கிளையைக் கொள்ள, நான்காம் நரம்பாகிய முதன்மைத்தான
இளையைக் கொண்ட யாழை, சுமந்த ஆபரணங்களை யுடைய
பெண்ணைவன், தனது ஆவிக்குத் துணைவனாகிய தலைவனது
புகழையே தொடுத்து வாசிப்பான் (எ - று.)

இதனுள் நின்ற நரம்பிற் கைந்தாவது கிளையாகலான் அதனைப்
' பகை ' என்றும், ஆறாவது பகையாகலான் அதனைக் ' கிளை ' என்றும்,
நான்காவது நட்பாகலான் அதனை ' இளை ' என்று எட்டாவதன்
பெயர் கொடுத்துஞ் சொன்னமையின் கலைகளிற் சங்கீத நூள்
மலைவாயிற்று. பிறவு மன்ன. (உ௦).

கஉ. உலக மலைவு

கஉஉ. உலகெனப் படுவதின் டொழுக்கின்மேற்றே-

(இ - ன்.) உலகென்று சொல்லப்படுவது ஈண்டு ஒழுக்கத்தின் மேலது (எ - று.)

உலகென்றால், மக்கண்மேலும், நிலத்தின்மேலும், ஒழுக்கத்தின் மேலும் நிற்கும் பலபொரு ளொருசொல், லாகவின், இவ்விடத்து ஒழுக்கத்தையே கோடற்கு 'ஈண்டு' என் றுரைக்கப்பட்டது; அவ் வொழுக்கம் எல்லாரு மறியக்கிடந்தமையான் இன்னதென்று பகுத்தெடுத்த றுரைக்க வேண்டுவதில்லை. அதன் மலைவாவது, உலகத் தொழுகலாற்றோடு மாறுபட்ட ஒழுக்கம் நிகழ்ந்தனவாகக் கூறுதல்.

நேரிசை வெண்ணா

வ - று. "அலைகடல்க ளொழுந்தூர்த தந்தரத்தி னூடே
மலையினைய மாலயானை போட்டிக்—உலவாரை
நீராக்கி வையநெடுங் குடையின் கீழ் வைத்தான்
மாறாச்சீர் மாநிலத்தார் மன்" என வரும்.

(இ - ன்.) மாறாத சிறப்பினையுடைய பெரிய பூமியிலுள்ளார்கள் கிறைவன், அலைகளையுடைய சப்த சமுத்திரங்களையும் தூர்த்து, ஆகாயத்தினூடே, மலையை நிகர்த்த தனது மதயானையைச் செலுத்தி, பகைவர்களைப் பொடியாக்கி, இந்தப் பூமி முழுவதையும் நீண்ட தனது குடை நிழலின்கண்ணே தங்கும்படி செய்தான் (எ - று.)

தூர்த்தல் - வேறு பொருள்களை நிரப்பி மேடாக்குதல்.

இதனுள், ஒரு நில வேந்தனை எழுதலுந் தூர்த்தானாகவும், ஆகாயத்தே தன் யானையைச் செலுத்திப் பகைவரை வென்றானாக வும், உலகொழுக்கோடு மாறுபடக் கூறினமையின், உலகமலைவு ஆயிற்று. (உக)

கசு. நியாய மலைவு

கஉக. நியாய மென்பது நெறியுறக் கிளக்கின்
அளவையிற் றெளிக்கும் விளைபொருட் டிறமே.

(இ - ன்.) நியாய மென்பதனை யிலக்கணவகையாற் கூறுங்காற் காண்டன் முதலிய அளவையாற் பொருள் விளை திறக்கைக் தெளிவிப்பது (எ - று.)

அஃது அறுவகைப்பட்ட சமயத்தோரு முலகத்திற் பொருள்க னது தோற்றமும், நிலையும், அழிவும் இன்ன வகைய வென்று கூறுதல். அவற்றின் மலைவாவது: அவ்வவர் கூறியவாறு கூறுது மாறுபடக் கூறல்.

நேரிகை வேண்பா

வ - று. "ஆய பொருள்கள் கணத்தோ றழியுமெனத் தாய வசோகின் முனியுரைத்த—தாயவன்றே காதலர் நீங்க வெழுங்காம வெங்கனல்வாய் மாத நயிர் தாங்கு மாறு" என வரும்.

(இ - ள்.) உலகத்தில் உண்டாகிய பொருள்களெல்லாம், ஒவ்வொரு கணத்திலும் அழிந்துபோமென்று, பரிசுத்தமாகிய அசோக மரத்தினடியி லிருக்கின்ற முனிவனாகிய அருகன் சொன் னது, ஆராயத் தக்கது; தம் காதலர் பிரிய, உண்டாகின்ற வெப்பமாகிய ஆசைக்கடலி னிடத்தே அகப்பட்டு மாதர் உயிரைத் தாங்கியிருக்கும் வீரத்தால் என்பதாம் (எ - று.)

இதனுள், தோன்றும் பொருள்களெல்லாம் கணத்தோறும் அழியு மெனப் போதிமுனி யுரைத்தா னெனற்பாலதனை, அசோ கின்முனி யுரைத்தா னென்றமையால் நியாய மலை ஆயிற்று. போதிமுனி-புத்தன். அசோகின்முனி-அருகன். பிறவு மன்ன. (உஉ)

கரு. ஆகம மலை

கஉச. ஆகம மென்பனா மதுமுத லாகிய அறனொடு புணர்ந்த திறனறி நூலே.

(இ - ள்.) ஆகம மென்று சொல்லப்படுவன, மதுமுதலாகப் பதினெண் வகையவாய் அறத்தொடு பொருந்திய திறத்தை யறி வீக்கு நூல்கள்.

அவற்றின் மலைவாவது: இந் நூல் இன்னது செய்தல் அற மென்று விதிக்கப்பட்ட விதியிற் பிறழ வருவது. ஆகமம்-ஆப்தர்கள் கூறிய சாத்திரம்.

நேரிகை வேண்பா

வ-று. "தெய்வம் விருந்தொக்க மென்புலத்தார் தாமென்னும் ஐவகையுந் தம்பொருள்கொண் டாற்றுவார்—மையிலா

முக்கோலங் கற்றேய் முழுமடியுந் தாங்கியே
தக்கோ ரெண்ப்படுவார் தாம்”

என வரும்

[இ - ள்.) குற்றமற்ற திரிதண்டமும், காவியிற் றேய்த்த முழு வஸ்திரமுந் தரித்துப் பெரியோ ரெண்ப்பட்ட சந்தியாசிகள், தேவதைகள், விருந்தினர், பந்துக்கள், பிதுர்க்கள், தாங்கள் என்னும் ஐவகையாரையும், தாங்கள் சம்பாதித்த பொருளைக் கொண்டே காப்பாற்றுவார்கள் (எ - று.)

கல் - காலிக்கல். ஆற்றாதல் - துயர்தீர்த்தல், பசிதணித்தல். இதனுள் - இவ்வாழ்வார்க்குரிய தொழிலைத் துறவு புரிந்தோரோடு புணர்த்தமையின் ஆகம மலைவு ஆயிற்று. (௩௩)

இட மலைவு முதலியவற்றிற்குச் சிறப்பு விதி

கஉரு. கூறிய நெறியி னொறுவகை மலைவு
நாடக வழக்கி னாட்டுதற் குரிய.

[இ - ள்.) மேற்கூறிய வழுவொன்பதும், இவ்வகையார் புணர்ப்பின் ஆமென்றமையான், அதுபோல இச் சொல்லப்பட்ட அறுவகை மலைவும் நாடக வழக்கிற் சொல்லுதற்குரிய (எ - று.)

நாடக வழக்கும், உலகியல் வழக்கும், பாடல்சான்ற புலனெறி வழக்கு மென்னும் மூன்று வழக்கினுள்,

நாடக வழக்காவது, இல்பொருளாய்ப் புகழ்ச்சியிடத்துப் புனைந் துரையாகத் தோன்றுவது. எனவே, அவ்வாறு மலைவும் புகழ்ச்சி விடத்து நீக்கப்பட்டது அலங்காரமாகியே வரு மென்பதாம்.

க-வது, இடமலைவழமதி

நேரிசை வெண்பா

வ - று. “மாததச் சோதியுடன் மாணிக்கச் சோதி
இருமருங்குஞ் சேர்த்தரிவை பாகன்—உருவ
மலைக்கு மகில்சுமந் தாரத்து வான்கோ
டலைத்து வரும்பொன்னி யாறு”

என வரும்.

[இ - ள்.) அகிற்கட்டைகளைத் தாங்கிச் சிறந்த சந்தனக்கிளை களையும் அலையினால் அசைத்துக் கொண்டுவரும் காவிரியாருனது

பச்சை யிரத்தினத்தின் சோதியுடனே, செம்மணியின் பிரகாசத் தையும் இரண்டு பக்கத்திலும் சேர்ந்து, அவ்விரு கிறத்தையும் கொண்ட உமைபாகனாகிய சிவபெருமானுடைய வடிவத்தையும் குறைவுச் செய்யும் (எ - று.)

சிவந்த தமது திருமேனியின் பாதிபாகத்தில் சீல கிறத்தையுடைய உமாதேவி யிருப்பதால் சிவன் பசுமை கிறத்தையும் செந் கிறத்தையு முடையவராவர்.

இதனுள் காவிரியுட் பிறமலைக்கும் பிறநாட்டிற்கு முரிய மாகதமும், மாணிக்கமும், சந்தனமும் அலைத்து வருகின்றது என் றமையான், இடமலைவாய்ப் புழும்ச்சியிடத்துப் பொருந்துவதால் அலங்காரமாயிற்று.

உ-வது, காலமலை வமைதி

நேரிசை வெண்பா

வ - று. "மண்டபத்து மாணிக்கச் சோதியான் வாவிவாய்ப்
புண்டரிக மலைப் பொழுதவரும்—தண்டரனத்
தாமஞ் சொரியுந் தகைநிலவான் மெல்லாம்பற்
பூவவருங் காலைப் பொழுது" என வரும்.

(இ - ன்) மண்டபத்தினுள்ள செம்மணியின் சூரியப் பிர காசம் போன்ற சோதியினாலே, தடாகத்தினிடத்திலே தாமரை யானது மலைநேரத்திலும் மலரும் ; சந்திரப் பிரகாசத்தை கிகர்த்த சூளிரந்த முத்துமலை பொழிகின்ற நற்றகுதி வாய்ந்த நிலவினாலே மெல்லிய ஆம்பல் மலரானது காலை நேரத்திலும் மலரும் (எ - று.)

இதனுட் காலை மலருங் கமலம் மலை மலர்ந்ததாகவும், மலை மலரு மாம்பல் காலை மலர்ந்ததாகவும் கூறினமையின், காலமலை வாய்ப் புனைந்துரையிடத்துப் பொருந்துவதால் அலங்கார மாயிற்று.

உ-வது, கலைமலைவமைதி

நேரிசை வெண்பா

வ - று. "கூடம் விரவிக் குறைநிலத்தா னத்தியன்ற
பாட லமுதம் பருகினான்—ஆடுகின்ற
ஊசலயற் றோன்றி யொளியியழக்கு நாணளித்த
ஆசில் வடிவே லவன்" என வரும்.

[இ - ள்.] ஆடுகின்ற ஊசலின் பக்கத்திலே தோன்றி, பிரகாசம் பொருந்திய ஆபரணங்களை யணிந்த பெண்ணிற்கு, நாளைக் கொடுத்த குற்றமற்ற கூர்மை தங்கிய வேலாயுதத்தையுடையவன், ஆறாம் நரம்பாகிய பகையோடு கூடிக் குறைநிலத் தானத்தா னியன்ற பாடலாகிய அமுதத்தைப் பருகினான் [௭ - று.]

இதனுள்-ஆறாம் நரம்பாகிய பகையதனோடு கூடிக் குறைநிலத் தானத்தா னியன்றதனைப் பாடலமுதம் என்றமையின் கலைமனை வாய்ப் புனைந்துரைத்தமையின் அலங்காரமாயிற்று.

சு-வது, உலகமனை வமைதி

நேரிசை வேண்பா

[வ - று.] "கடனான்கும் வந்தலைக்குங் காலாளுந் தேரும்
அடல்செய் திருதுணியா யிற்றே—உடலொன்றி
அந்தரமே யெருவன் காண்மினோ யானியற்றும்
இந்திர சாலமிது" என வரும்.

[இ - ள்.] நான்கு கடலையும் வந்தலைக்கின்ற காலாட்படையுந் தேர்ப்படையும் போர்செய்து இருகூறாயின; அவை தேகத் தோடு பொருந்தி அந்தரத்தே செல்வதைப் பாருங்கள்; இது யான் செய்யும் இந்திரசாலம் [௭ - று.]

இதனுள், உலகமனைவாய்ப் பொருள்வந்து இந்திரசால் மென்றதனல் அலங்காரமாயிற்று.

ரு-வது, நியாயமனை வமைதி

நேரிசை வேண்பா

வ - று. "வானாகி மண்ணாய் மறிகடலாய் மாருதமாய்த்
தேனாகிப் பாலார் திருமாலே—ஆனாயா
வெண்ணெய் விழுந்த நிறையுமோ மேலொருநான்
மண்ணை யுமிழ்த வயிறு" என வரும்.

[இ - ள்.] வண்ணாகி, மண்ணாகி, அலைநூல் மடங்குகின்ற கடலாகி, காற்றாகி, தேனாகி, பாலுமாகும் இலக்குமியை மார்பிற் றரித்த மாலே! பசுக்களைக் காத்த இடையனே! முன்னொருநான் மண்ணை உமிழ்த உன்னுடைய வயிற்றுனது, இப்பொழுது வெண்ணெயை விழுங்குதலால் நிறைவுறுமோ [௭ - று.]

இதனால், அனைத்துப் பொருள் மாறு பென்றும், மென்
னையை விழுங்கினு பென்றும், மண்ணை யுமிழ்த்து ரொன்றும்
மாறுபடக் கூறினமையின் நியாயமலைவாய்ப் புனைத்துரைமால்
அலங்காரமாயிற்று.

சு-வது, ஆகமலை வமைதி

நேரிசை வெண்பா

வ - து. “காய்க்கி ரோணுக்குக் கன்னனையின் துங்கன்னி
ஆகிப்பின மூவரை யு மீன்றளித்த—நோகை
தலைமைமேற் கற்பினு டான்வணங்கு முன்னாள்
மலையெடுத்ததுக் கார்க்கத்த மால்” என வரும்.

(இ - ள்.) வெப்பத்தைச் செய்கின்ற சூரியனுக்கு முன்னே
கன்னனைப் பெற்றும் கன்னியாகிப் பின்னர், தருமர், வீமன்,
அருச்சுனன் ஆகிய மூவரை யு மயன், வாயு, இந்திரன் ஆகிய மூன்று
தேவர்களுக்கும் பெற்ற மயில்போன்ற சாயலை யுடையவனும்,
முதன்மையான கற்பினை டடையாளுமாயிடு குத்தியை வணங்குகின்
முன்னாளிலே கோவந்தன்கிரியை எடுத்தது மழையைத் தாக்கி
ஆயரைக் காத்த நிருமால் (ச - து.)

இதனால், சூரியனுக்குக் கன்னனைப் பெற்றுப் பின்னருங்
கன்னியாயினு னென்றும், அதன்பின் மூவரையும் பெற்றானென்றும்,
இவன் கற்புடைமையாற் நிருமால் வணங்கினுனென்றும் கூறின
மையின் ஆகமவழுவாய் அவ்வாறு சொல்லுதல் தகுதியாதலின்
அலங்காரமாயிற்று. (சு - து.)

புறநடை

கஉகா. மெய்ப்பெற விரித்த செய்யுட் புறனு
மெய்திய நெறியு மீரைங் குணனும்
ஐயெழு வகையி னாறிவுறு மணியு
மடியினுஞ் சொல்லினு மெழுத்தினு மியன்று
முடிய வந்த மூவகை மடக்கும்
கோழுத் திரிமுதற் குன்ற மரபி
னேமுற மொழியிறைக் கவியீ ராறு

மீவ்வகை யியற்றுதல் குற்ற மீவ்வகை
யெய்த வியம்புத வியல்பென மொழிந்த
வைவகை முத்திறத் தாங்கவை யுளப்பட
மொழிந்த நெறியி னெழிந்தவுங் கோட
லான்ற காட்சிச் சான்றோர் கடனோ

என்பது, எவ்வுதவிற்றேவெனின், இந்நூற்றைக்கப்பட்ட இலக்கண மனைத்துக் கொடுத்து இவ்வாறானறிப பிறவாறு வருவன வுளவெனினுந் தழிவுகொளக வென்ப முனைடை புணர்த்து, தல நுதலிற்று.

(இ - ள்) பொருள்பெற விரித்த முத்தகம், குளகம், தொகை கிலை, தொடர்நிலை யெனச் கூறப்பட்ட செய்யுண் மரபும்;

அஃ செய்யுட்டுக் கொண்டம், வைதருப்பம் எனப் பொருந்திய நேறியும்; அவற்றொடு தொடர்ந்த செறிவு, தெளிவு, சமனிலை, இன்பம், ஒழுகிசை, உதாரம், உய்த்தலில் பொருண்மை, காந்தம், வலி, சமாதியென்று கூறப்பட்ட பத்துவகைக் குணமும்; தன்மை முதல் பாலிக் மீறாகக் கிடந்த முப்பத்தைந்து அலங்காரமும்; அடியின னும், சொல்லினனும், எழுத்தினனும் கூறி முற்றுப்பெற வந்த புவகை மடக்கலங்காரமும்;

கோமூத்திரி முதலாகக் குறைபாடில்லா இலக்கணத்திற் பிழைப் பின்றிவந்த மிறைக்கவி பன்னிரண்டும்;

இவ்வாறு கூறுதல் வழுவென்றும், அவற்றையே யீவ்வாறு கூறுதல் வழக்கென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட பதினைந்து வேறுபாடும் உள்ளிட்டுக் கூறப்பட்ட இலக்கணங்க் கொழிந்து வருவன வுள வெனினுந் தழிஇக்கோடல், அமைந்த அறிவுடையோராகிய மேலோ ரது கடன்.

அஃதேல், மேற் கூறியவற்றையே யீண்டுங் கூறியது புனருத்த மாம் பிறவெனின், “தொருத்து முடித்தல்” என்பது தந்திர வத்தி யாகலான் இவ்வாறு றுரைக்கப்பட்டதென்க. அஃதேல், ‘எழுத்தின் கூட்ட மிடைபிறி தின்றியும்’ என எழுத்து மடக்கேயன்றே முன் சொன்னது; எண்டடியினுஞ் சொல்லினுமென்று முறைபிறழ் கூறிய தென்னையோவெனின், இதுவும் “தலைதடு மாற்றம் என்னும் உத்தி உகையா னுரைக்கப்பட்டது. அல்லதாமம், அடிமடக்கென்பனவும்,

சொன்மடக்கு என்பனவும், எழுத்தின் கூட்டமென்ப தறிவித்தற்
கும், ஒரெழுத்தானும் ஒரினத்தானும் வருவனவு மப்பாற்படு மென்
றற்கும், கோமூத்திரி முதலாகக் கூறப்பட்ட மிறைக்கவியை நோக்கி
ஆராயங்காற் பெரும்பான்மையு மெழுத்தின் மடக்கின்பாற் படுமா
யினும் இவை வெவ்வேறு சிறப்புப் பெயருடையவாய் உலகிலுண்டா
கின்றன வாதலாற் சொல்லின் முடிபு மிலக்கணத்தா னவ்வாறு
சொல்லப்பட்ட தென்றற்குஞ் சொல்லப்பட்ட தெனினு மமையம்.

சொல்லின்முடிபு மிலக்கண மாண் டியாதோவெனின், ஒப்பினு
னாகிய பெயரும், குணங் காரணமாகிய பெயரும் குறித்துரைக்கப்
படுதலா னப்பொருளோ யுணர்ந்துகொள்ளப்பட்டது.

அஃதேல் மாலைமாற்றும், சுழிஞளமும், கோமூத்திரியம்,
சுருப்பெநோபத்திரமுமென நான்குமேயன்றே ஆண் டாசிரியனாள்
வடநூலி லுரைக்கப்பட்டன. ஈண் டுரைத்தனவாகிய ஒழிந்த
மிறைக்கவி மிகைபடக் கூறிற்றும் பிறவெனின், ஆகா ; ஒழிந்தன,
“ஒன்றின் முடித்த தன்னின் முடித்தல்” என்னுந் தந்திரவுத்தியால்
உரைக்கப்பட்டன. அல்லதூஉம், இது வடநூலுக்கு வழிநூலாத
லாற் றனது விகற்பம்பட வரைத்தானெனினு மமையம். என்னை,

சூத்திரம்

“முன்னோர் நூலின் முடிபொருங் கொத்துப்

பின்னோன் வேண்டும் விகற்பங் கூறி

யழியா மரபினது வழிநூ லாகும்”

என்றாராகலின்.

சொல்லணியியல் முற்றிற்று.

ஆக இயல் ௩-க்குச் சூத்திரம் ௧௨௬

தண்டியலங்காரம் மூலமும் உரையும் முற்றும்-

அட்டநாகபந்தத்தின் விதி

ஒரு காங்கம் கரத்தொடுநாற் பத்தொன்றமா
றுடறற்பத் தைந்தாமெட் டுடனைந் நான்காம்
இருளறுபட் னிரண்டுடனோ பதினெட்டாரு
மிருபத்தி ரண்டுடனோ நாற்பத் தேழாம்
பரவுமிரு பத்துநான் குடன்முப்பத் தொன்
பான முப்பான்மூன்றோ டைம்பத் தொன்றம்
அருமுப்பத் தேழுடனோ நாற்பத்தொன்
பானுமட் டநாகபந்த மாஞ்செய் யுட்டுக.

(இ - ன்.) நான்காமெழுத்து நாற்பத்தொன்ற மெழுத்தாகவும்,
ஆறமெழுத்து நாற்பத்தைந்தா மெழுத்தாகவும், எட்டாமெழுத்து
இருபதாமெழுத்தாகவும், பன்னிரண்டாமெழுத்துப் பதினெட்டா
மெழுத்தாகவும், இருபத்திரண்டாமெழுத்து நாற்பத்தேழா மெழுத்
தாகவும், இருபத்துநான்காமெழுத்து முப்பதொன்பதா மெழுத்
தாகவும், முப்பத்துமூன்றாமெழுத்து ஐம்பதொன்றா மெழுத்
தாகவும், முப்பத்துமூன்றா நாற்பத்தொன்பதா மெழுத்தாகவும் வரும்
படி ஒன்றுன்பட ஐம்பத்தொருமெழுத்தினாலொரு செய்யுட்கெய்து
உபதேச முறைமையால் அட்டநாகபந்தம் வரைந்து அநிலடை, 7 ஆக்
கொள்வது அட்டநாகபந்தத்தின் விதியாம் (௭ - ௩.)

தண்டியலங்கார
சூத்திர முதற்குறிப் பகரவரிசை

சூத்திரம்	பக்கம்	சூத்திரம்	பக்கம்
அ		இ	
அடிபுழுது	௨௦௦	இடமெனப்படு	௨௬௪
அதுதான், அபி	௧௮௪	இரண்டாம்	௨௬௫
,, பொருள் குண	௧௨௨	இன்னுர்க்கின்ன	௧௭௪
அதுவே, அடைபுட்பொரு	௧௧௯	உ	
,, குணம்பொரு	௧௧௨	உண்ணி கழிதன்மை	௧௪௧
,, செம்மொழி	௧௫௪	உதாரமென்ப	௨௦
,, பொருள் குணஞ்	௧௨	உய்த்துணரவரு	௨௫௭
,, பொருள் குணங்	௧௪	உய்யபொருளின்றி	௨௬
,, மானை விருத்	௮௬	உருவகமுயமை	௭௨
,, விரியே	௧௯	உலகநிகாரண	௧௧௫
அபாவந்தானு	௧௫௦	உலகெனப்படுவ	௨௬௭
அவற்றுள், பிரிபொருட்	௨௬௯	உலகொழுக்கிறவா	௨௩
,, பெருங்காப்	௭	உவமைபும் பொருளும்	௫௯
,, முத்தகச்	௨	உவமையேது	௬௮
அவைதாம், ஒருதரம்	௧௦	எ	
,, வீரமச்ச	௧௪௨	எவ்வகைப்பொருளு	௩௧
அவைபலமி,வலி	௧௨௯	எழுத்தின்கூட்ட	௧௮௩
அ,முதனான்றி	௧௦	என்றுமபாவமு	௧௧௦
அற்புகஞ்சிலைடை	௫௧	எண்ணியுடையாள்	௨௯
அன்னபோ லெனு	௧௨௬	ஏ	
ஆ		ஏற்றசெய்யுட்	௨௮
ஆகமமென்பன	௨௬௯	ஐ	
ஆதிபிடைகடை	௧௮௪	ஐப்புமை பில்லது	௧௭௯
ஆரிடத்துள்ளு	௨௬௯	ஐருநானகக்கர	௨௭௯
ஆர்வமொழி	௧௪௧	ஐருநிரன்முன்	௨௫௯

தந்திரம்	பக்கம்	தந்திரம்	பக்கம்
ஒருபொருண்ணிய	௨௫௪	கௌ	
ஒருவகைச்சொற	௧௫௩	கௌடமென்பது	௧௨
ஒருவகைகிகழவ	௧௪௧	ச	
ஒருவினை பலவினை	௧௫௫	சந்திவழுவே	௨௬௨
ஒருவினையென்பது	௧௫	சீ	
ஓ		சிறப்பினும்	௧௫௧
ஓரடிபொழிந்தன	௧௮௪	செ	
ஓபொழுத்துமடக்கது	௨௧௦	செய்யுளந்தாதி	௧௧
ஔ		செய்யுளென்பவை	௨
கருதியகுணத்தின்	௧௬௪	செய்யுள் வழுவே	௨௬௧
கருதியதுகொளவா	௧௪௮	செய்யுள் வழுதே	௧௩
கருதியபொருளைத்	௧௧	செய்யுள்வென்பது	௧௧
கருதியபொருடொத்த	௧௧௧	சொ	
கருதியபொருடொத்த		சொல்லினும்பொரு	௧௬
தாங்	௧௬௮	சொல்லின்கிழந்தி	௧
கலையெனப்படு	௨௬௪	சொல்வழுவென்ப	௨௫௪
கனிபினும்பித்தினும்	௨௫௦	த	
கா		தன்மைபுவமை	௨௬
காமமுமச்சமுங்	௨௫௨	தா	
காலம்பொழுது	௨௬௫	தான்றற்புகழ்வது	௧௪௪
கு		தூ	
குணந்தொழில்	௪௧௩	தூரகாரியமு	௧௪௨
குணந்தொழின்	௧௬௧	தே	
குளகம்பலபாட்	௩	தெரியுவேறு	௧௩௩
குறிப்புவெளிப்படு	௧௩௪	தெளிவெனப்படு	௧௪
கூ		தொ	
கூறியநெறியி	௨௪௦	தொகைகிலைச்செய்யுட்	௪
கூறியஉறுப்பிற்	௧	தொகையெனிரியே	௬௦
கூற்றினும்	௧௦௮	நீ	
கோ		நியாயமென்பது	௨௬௮
கோழுத்திரியே	௨௧௬	நிரலிறுத்தியற்றுத்	௧௩௯

சூத்திர முதற்குறிப் பகரவரிசை உளக

சூத்திரம்	பக்கம்	சூத்திரம்	பக்கம்
ப		முழுவுதுஞ்சேற	க௦௪
பண்புந்தொழில்	௩௫	முன்வருஞ்சொல்லும்.	௯௦
பழிப்பதுபோலும்	௧௪௦	முன்னத்தின்	௯௨
		முன்னொன்று	௧௦௪
பா		மே	
பாவிக்கொன்பது	௧௮௧	மெய்ப்பெற்றனரித்த	௨௪௩
பி		மெய்ப்பெறுமரதின்	௧௧
பிரிபொருட்	௨௪௮	மே	
பு		மேற்கோளோது	௨௪௯
புகழினும்	௧௬௪	மோ	
புதழுவதுபோலப்	௧௩௮	மொழிந்தது	௨௫௨
பெ		மொழியப்பட்ட	௧௪௫
பெயர்பொரு	௧௨௪	ப	
பெருங்காப்பிபமே	௯	யதிவழுவினப்	௨௫௯
பொ		யா	
பொருளினுஞ்	௫	யாதன்றிறத்தினு	௧௨௬
பொருள் பரிமாறுதல்	௧௪௪	வ	
போ		வகையுளியுரை	௨௬௦
போலமானப்	௫௯	வலியெனப்படுவது	௨௪
ம		வழக்காறுமின்	௨௫௮
மனப்படுமொரு	௧௨௧	வழுஉப்பட	௨௫௫
மா		வனசொல்வாழ்த்து	௯௯
மாறுபடுசொற்	௧௬௬	வி	
மாறுபடுபொருண்	௨௫௧	வியத்தருசெல்வ	௧௫௦
மி		விரவத்தொடுப்	௧௫
மிகுதலுக்குரைதல்	௫௪	விரைவினுஞ்	௨௫௪
ழ		வினைபண்பென	௧௪௩
முதல்வனும் பொருளுங்	௧௨௪	வே	
முதலாகுரன்	௧௪௯	வேற்றுப்பொருள்	௧௦௨

